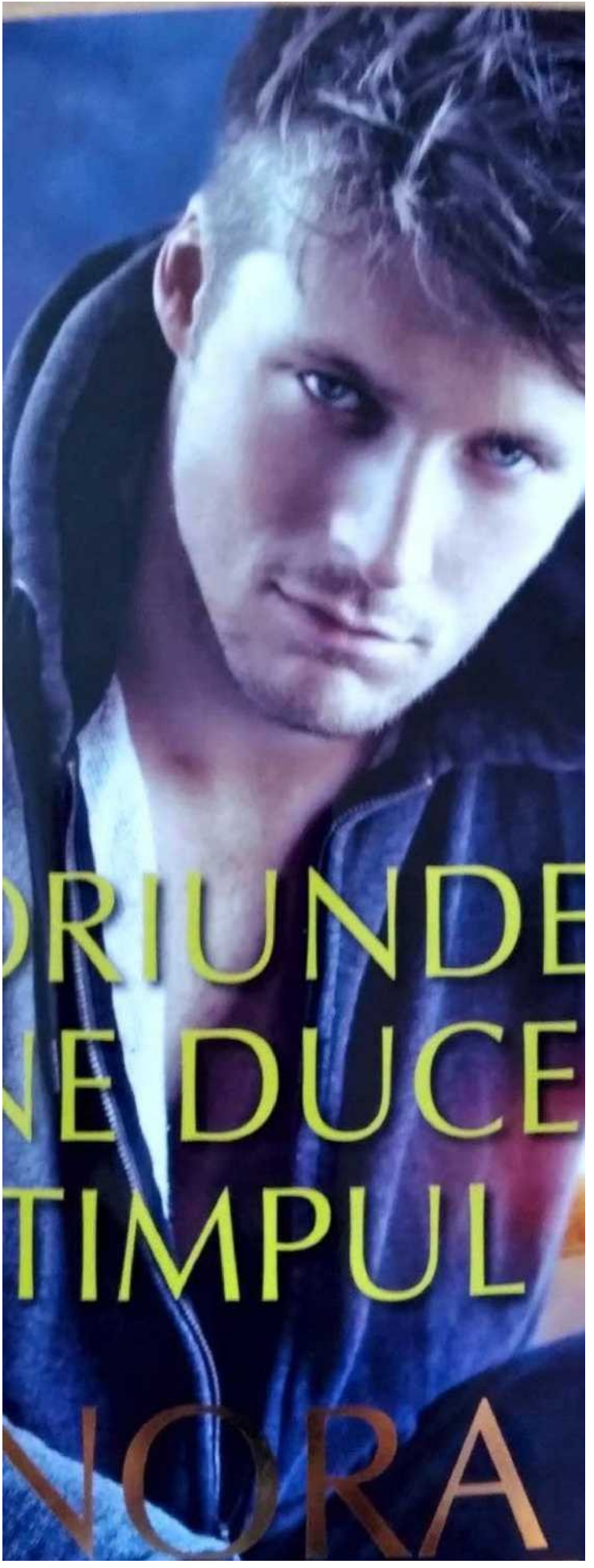
ORIUNDE
NE DUCE
TIMPUL
NORA

SERIA „FAMILIA O’HURLEY”

Cu doisprezece ani în urmă, Trace O’Hurley şi-a luat rămas-bun de la propria familie şi de la lumea spectacolelor din care făceau toţi parte şi a pornit pe propriul drum, căutându-şi menirea. Acum, sătul de viaţa de spion şi îndurerat de moartea prietenului şi mentorului său, Trace nu mai are nici o motivaţie şi nimic de demonstrat, aşa că se gândeşte serios să se retragă din activitate şi să se bucure de o viaţă tihnită undeva prin Insulele Canare.

Serioasă şi dedicată, Gillian Fitzpatrick este un om de ştiinţă care îşi ajută fratele în eforturile sale de a concepe un ser care să protejeze de efectele unui atac nuclear. Când fratele ei şi fiica acestuia sunt răpiţi din Irlanda de terorişti, Gillian il caută pe Trace O’Hurley pentru a-i solicita ajutorul, fiind convinsă că el este singurul care o poate ajuta să dea de urma celor dragi ei.

Trace acceptă, fără tragere de inimă, această ultimă misiune şi, împreună cu Gillian, pleacă spre Mexic, locul unde se presupune că a fost dus fratele ei. Pe măsură ce căutările lor ii pun în tot felul de situaţii periculoase, drace descoperă că a găsit, în sfârşit, pe cineva pentru care merită să-şi rişte nu doar viaţa, ci şi chiar inima pe care o credea împietrită...

„Ultima carte din seria aventurilor clanului O’Hurley se dovedeşte
la fel de incitantă şi de provocatoare ca toate celelalte.”
Entertainment Weekly

NORA ROBERTS a scris peste 225 de romane,

publicate în ^5 de ţări, în peste 500 de milioane de exemplare. Este autoarea distinsă cu cele mai multe premii RITA – peste 20.

prolog

-Tine ritmul, Tracey, băiete, strici totul!

Frank O’Hurley era la locul lui, în partea dreaptă a scenei, pregătit să treacă din nou prin rutina deschiderii spectacolului. Cele trei nopţi petrecute pe fugă în Terre Haute ar putea să nu fie punctul culminant al carierei sale şi cu siguranţă nu erau apogeul visurilor sale, dar plănuia să nu îşi dezamăgească spectatorii. Fiecare spectacol de genul acesta reprezenta pentru el doar o repetiţie pentru numărul cel mare. El ţinu ritmul, apoi intră în rutină cu entuziasmul unui bărbat care avea pe jumătate vârsta lui. Dacă te luai după data naşterii, Frank avea 40 de ani, dar energia lui era a unui puşti de 17 ani. îşi scrisese el însuşi numărul, cu speranţa că avea să devină marca O’Hurley. La pian, cel mai în vârstă copil şi singurul său fiu încerca să dea viaţă unei melodii pe care o cântase de prea multe ori ca să mai ţină socoteala – în timp ce visa la alte lucruri şi alte locuri.

Chiar şi după atâtea repetiţii, atâtea piese de teatru [nes]fârşite, Trace se simţea încă foarte legat

de părinţii [ui]* Aşa cum ajunsese să simtă şi un familiar junghi de frustrare. Avea să fie întotdeauna aici, cântând o me- °die proastă la un pian de mâna a doua, încercând să Îndeplinească visurile tatălui său care nu aveau nici cea [nia]l mică şansă de a deveni realitate? Aşa cum făcuse [n Ce]a mai mare parte a vieţii, Molly îşi potrivea paşii cu ni Frank. Ar fi putut face numărul cu ochii înc işi« *[ar] Şi aşa, în timp ce se învârtea şi se îndoia, mintea

îi era mai mult la fiul ei decât la ceea ce făcea. Băiatul nu era fericit, observă ea. Şi nu mai era copil. Era aproape bărbat şi se străduia să-şi facă un drum în viaţă. Ştia bine că acesta era singurul lucru care îl îngrozea pe Frank, atât de mult încât refuzase să-l recunoască. Certurile deveniseră din ce în ce mai frecvente, mai aprinse. în curând, se gândi ea, prea curând, ceva avea să explodeze, şi s-ar putea să nu poată aduna toate piesele.

Alte câteva mişcări de dans, şi cele trei fiice ale lor intrară pe scenă. Lipită de Frank, Molly îl simţi plin de mândrie, bar părea rău ca el să piardă acea mândrie sau speranţă care îl făcea să fie în continuare tânărul visător de care se îndrăgostise. După ce Molly şi Frank ieşiră de pe scenă, începu piesa de deschidere. Tripletele O'Hurley – Chantel, Abby şi Maddy – începură o armonie în trei părţi ca şi cum s-ar fi născut cântând.

Practic, aşa şi fusese, credea Molly. Dar, la fel ca Trace, nu mai erau copile. Chantel îşi folosea deja inteligenţa şi farmecele pentru a fascina bărbaţii din public. Abby, mai liniştită, lăsa timpul să treacă. Şi nu mai era mult timp până aveau să o piardă pe Maddy. Ca mamă, Molly a simţit atât mândria, cât şi regretul la gândul că cel mai mic membru al familiei avea prea mult talent pentru a mai rămâne mult timp alături de trupă. Cu toate acestea, Trace era cel care o preocupa mai mult acum. Se aşează la pianul din clubul acela mic, cu mintea la kilometri

depărtare. Văzuse broşurile pe care le adunase. Imagini şi poveşti despre locuri precum Zanzibar, Noua Guinee, Mazatlân. Uneori, pe drumul lung pe care îl parcurgeau cu trenul sau cu autobuzul, mergând din oraş în oraş, Trace vorbea despre moschei, peşteri şi munţi pe care dorea să îi vadă. Frank însă

.. alunga acele visuri, agăţându-se disperat de propriul X – dar şi de fiul său.

_Nu'i rău, dragii mei. Frank reveni în centrul scenei pentru a le îmbrăţişa pe fiecare dintre fetele lui. Trace, mintea ta nu este la muzică. Trebuie să pui ceva mai mult suflet.

-Nu a existat viaţă în acest număr de la Des Moines.

Cu câteva luni în urmă, Frank ar fi chicotit şi şi-ar fi mângâiat fiul pe cap. Dar acum simţea asprimea criticii, ca de la bărbat la bărbat. Făcu o grimasă care îi trăda nemulţumirea.

-Nimic nu este în neregulă cu acest cântec şi nu a fost niciodată... E ritmul tău cel care lipseşte, ai pierdut tempoul de două ori... M-am săturat să te răzbuni pe clape.

Făcând pe mediatorul, Abby se aşeză între tatăl şi fratele ei. Tensiunea crescândă menţinea familia pe muchie de câteva săptămâni.

- Cred că suntem puţin obosiţi.

- Pot să vorbesc pentru mine, Abby. Trace se îndepărtă de pian. Nimeni nu se răzbună pe clape.

- Ha! Frank înlătură mâna lui Molly. Doamne, băiatul era înalt, remarcă Frank. înalt şi drept – şi aproape un străin. Dar Frank O'Hurley era în continuare cel care decidea, şi era timpul să-i amintească şi fiului său asta. Aţi fost într-o stare de negare de când v-am spus ca nu voi permite nici unuia dintre copiii mei să plece ln Hong Kong sau Dumnezeu ştie unde, ca ţiganii. Lo- CU1 vostru

este aici, alături de familie. Responsabilitatea °astră este faţă de trupă.

Nu este afurisita mea de responsabilitate.

-Ai grijă ce ton foloseşti, băiete! Nu eşti atât de mare încât să nu te pot pune jos.

- Este timpul să îţi ţină cineva piept, replică Trace, descărcându-se de tot ce ţinuse în el de prea mult timp. în fiecare an, cântăm cântece de duzină în baruri de duzină.

- Trace! zise Maddy şoptit, cu voce rugătoare. Nu!

-Nu ce? El a cerut-o! Să nu-i spun adevărul? Dumnezeu ştie că nu îl va auzi oricum, dar măcar îi voi spune ce am de spus. Voi trei şi mama l-aţi protejat suficient.

- Izbucnirile astea temperamentale sunt atât de plictisitoare, spuse Chantel leneş, deşi nervii ei erau destul de întinşi. Ce-ar fi să ne retragem toţi în colţul nostru?

-Nu! Furibund, Frank se îndepărtă de fiicele lui. Continuă, hai, spune ce ai de spus!

- M-am săturat să călătoresc cu autobuzul spre nicăieri, să pretind că următoarea oprire este lozul câştigător. Ne târâţi după voi din oraş în oraş, an după an.

-Te târăsc după mine? Frank se înroşi de furie. Asta fac?

- Nu! Molly păşi în faţă, privindu-şi fiul. Nu, nu este aşa. Am mers de bunăvoie, pentru că este ceea ce ne doream. Dacă unul dintre noi nu vrea asta, are dreptul să o spună, dar nu trebuie să fie crud.

- El nu ştie să asculte! Trace ridică tonul. Nu-i pasă de ce vreau sau ce nu vreau. Ţi-am spus, zise întorcân- du-se spre tatăl său. De fiecare

dată când încerc să vorbesc cu tine, tot ce îmi spui este că trebuie să stăm împreună, că vom da lovitura în curând, când, de fapt, nu ne aşteaptă decât un alt spectacol ridicol într-un club de doi bani.

Era prea aproape de adevăr, prea aproape de ceea ce îl făcea să simtă că eşuase, când tot ce voia el era să-i
'»fere familiei sale o viaţă bună, strălucitoare. Mânia era singura armă pe care Frank o avea, şi o folosi.

- Eşti nerecunoscător, egoist şi prost. Toată viaţa mea un muncit pentru a-ţi deschide calea, pentru a-ţi deschide uşi, ca tu să poţi păşi dincolo de ele. Şi tot nu eşti mulţumit!

Trace simţi lacrimi de frustrare înecându-i ochii, dar nu se întoarse.

-Nu, nu sunt mulţumit, pentru că nu vreau să trec prin uşile deschise de tine. Vreau altceva, vreau ceva mai mult, dar eşti atât de cuprins de visul tău fără speranţă, încât nu vezi că urăsc asta şi că, de fapt, cu cât mă împingi mai mult să-ţi urmez visul în loc să-l urmez pe al meu, cu atât mai mult ajung să te urăsc. Trace nu voise să spună asta şi fu şi el surprins de asprimea vorbelor sale. în faţa ochilor lui, tatăl său păli, îmbătrâni şi păru să tremure. Dacă ar fi putut să-şi retragă cuvintele, ar fi încercat. Dar era prea târziu.

-Atunci, urmează-ţi visul, spuse Frank cu emoţie în glas. Du-te unde te va purta. Dar la mine să nu te întorci, Trace O’Hurley. Să nu vii la mine când vei da de greu. Nu va mai fi nimic

pentru tine aici.

Ieşi prin partea stângă a scenei.

-Nu a vrut să spună asta, replică Abby repede, luân- du-l pe Trace de braţ. Ştii asta.

- Nici unul din ei nu a făcut-o.

Cu privirea pierdută, Maddy îşi privi neputincioasă mama.

- 'Ttebuie să ne liniştim cu toţii. Chantel, în ciuda nc inaţiei ei pentru dramă, părea vizibil mişcată.

T race, haide să mergem la o plimbare!

tel U* Oftând, Molly clătină din cap. Mergeţi voi, fe Or» eu vreau să discut cu Trace. Aşteptă până când

rămaseră singuri, apoi, simţindu-se bătrână şi obosită, se aşează pe banca pianului. Ştiu că ai fost nefericit, spuse ea încet. Şi că ai ţinut în tine toate frustrările astea. Ar fi trebuit să fac ceva.

- Nu eşti tu de vină.

- Este vina mea la fel de mult pe cât este vina lui, Trace. Lucrurile pe care i le-ai spus bau rănit profund, şi o să fie nevoie de o perioadă lungă pentru a se vindeca. Ştiu că unele lucruri au fost spuse la nervi, dar altele au fost adevărate. îl privi, cercetând faţa primului ei născut şi a singurului ei fiu. Cred că a fost adevărat când ai spus că, dacă nu te va lăsa să pleci, vei ajunge să îl urăşti.

-Ma...

- Nu. Mi-a fost greu s-o spun, dar mi-ar fi şi mai greu dacă ar deveni realitate. Vrei să pleci.

El deschise gura, gata să înceapă din nou. Dar furia pe care o simţea faţă de tatăl său era prea proaspătă şi îl înspăimânta.

- Trebuie să plec.

- Atunci, fă-o! Se ridică, punându-şi mâinile pe umerii lui. Şi fă-o repede şi în linişte, altfel el te va convinge sau te va face să rămâi din ruşine, iar atunci nu-l vei ierta niciodată. Urmează-ţi calea! Vom fi aici când te vei întoarce.

- Te iubesc!

” Ştiu, şi aşa vreau să rămână. îl sărută, apoi plecă în grabă, ştiind că trebuia să-şi reţină propriile lacrimi până când reuşea să-şi aline soţul.

în acea noapte, Trace îşi împachetă lucrurile – haine, o armonică şi zeci de broşuri. Lăsă un bilet care spunea simplu: „Vă voi scrie”. Ieşi din motel cu numai

327 de dolari în buzunar şi făcu autostopul.

capitolul 1

Whisky-ul era ieftin şi avea muşcătura unei femei furioase. Trace trase cu greu aer printre dinţi, aşteptând să moară. Văzând că nu o făcea, îşi turnă un al doilea pahar, se afundă din nou în scaun şi privi întinderea nesfârşită a Golfului Mexic. Alături, micul restaurant se pregătea să-şi primească oaspeţii de seară. în bucătărie, se pregăteau *frijoles* şi *enchiladas.* Mirosul cepei era puternic, concurând cu cel de lichior şi tabac uscat. Discuţiile se purtau într-o spaniolă vorbită rapid; Trace, deşi le înţelegea, decisese să le ignore. Nu-şi dorea companie, îşi dorea doar whisky-ul şi marea.

Soarele arăta ca o minge roşie deasupra golfului. Norii joşi aveau tente roz şi aurii. Tăria whisky-ului îl făcea să simtă o căldură plăcută, confortabilă, în adâncul stomacului. Trace O'Hurley era în vacanţă şi îşi propusese să se bucure de ea. America se afla la o aruncătură de băţ. încetase să o mai considere „acasă" cu ani în urmă – sau cel puţin aşa voia să creadă. Trecuseră doisprezece ani de când plecase din San Francisco – un bărbat tânăr, idealist, măcinat de vină, urmându-şi visurile. Văzuse Hong Kongul şi Singapore. Călătorise timp de un an în Orient, trăind de pe urma inteligenţei lui şi [a] talentului pe care îl moştenise de la părinţi. Cânta în holurile hotelurilor şi în cluburi noaptea, iar ziua des-

coperea locuri şi miresme noi. Apoi, mersese în Tokyo. Cântase muzică americană într-un club amărât, cu gândul de a cutreiera Asia. Nu trebuia decât să se afle în °cul potrivit, la momentul potrivit. Sau, aşa cum credea

Trace atunci când se simţea nefericit, în locul nepotrivjţ- la momentul nepotrivit. O altercaţie iscată intr-un b$_{ar}$ era un lucru obişnuit. Frank O Hurley îşi învăţase £iu| cum să facă faţă unei astfel de situaţii. Trace ştia când s$_{a}$ atace şi când să se retragă. Nu o iscase cu intenţia de 3 salva viaţa lui Charlie Forrester. Şi cu siguranţă nu avea habar că Forrester era agent american.

Soarta, se gândea Trace privind soarele roşu dispărând la orizont. Soarta fusese cea care îl făcuse să devieze cuţitul care era îndreptat spre inima lui Charlie. Şi tot soarta şi căile ei nebănuite fuseseră cele care îl aduseseră

în mijlocul jocului feroce al spionajului. Trace reuşise în cele din urmă să străbată Asia şi ajunsese chiar mai departe. Dar fusese finanţat de Sistemul Internaţional de Securitate. Acum, Charlie era mort. Trace îşi turnă un alt pahar şi bău în amintirea prietenului şi mentorii' lui său. Nu-i venise de hac glonţul sau cuţitul vreunui asasin pe o alee întunecată, ci un atac cerebral. Trupul lui Charlie pur şi simplu decisese să renunţe. Aşa că Trace O’Hurley stătea acum într-un bar micuţ pe coasta Mexicului şi ţinea propriul priveghi.

Funeraliile urmau să aibă loc peste paisprezece ore, în Chicago. Fiindcă nu era gata să traverseze Rio Grande, Trace avea să rămână în Mexic, să bea în amintirea prie- tenului său de-o viaţă şi să contempleze viaţa. Charlie ar fi înţeles, decisese Trace în timp ce-şi dezmorţea picioarele lungi, îmbrăcat în uniforma kaki ponosită. Charlie nu

fusese niciodată prea pretenţios. îşi făcea treaba, bea un pahar şi mergea mai departe. Trace scoase un pachet mototolit de ţigări şi căută în buzunarul cămăşii lui murdare un chibrit. Avea mâinile lungi şi palmele late. ba vârsta de zece ani, îşi dorise să devină pianist. Visase sa devină multe lucruri. O pălărie boţită îi ascundea faţă în timp ce aprinse chibritul şi mai apoi ţigara. Era foarte bronzat, pentru că ultima lui misiune îl ţinuse mai mult ■ifără. Avea părul des şi, deoarece nu se deranjase să se rundă, suficient de lung încât să se onduleze în bucle blonde, dezordonate, pe lângă pălărie. Faţa îi era transpirată din cauza căldurii – şi era slab. Partea stângă a fetei îi era brăzdată de o cicatrice mică şi albă – ca urmare a întâlnirii cu o sticlă spartă. De când avea 16 ani, nasul lui se strâmbase uşor. O ceartă pentru a apăra onoarea unei fete – sau lipsa ei.

Momentan, trupul lui era destul de slăbit, din cauza unei şederi prelungite în spital. Ultimul glonţ încasat aproape că-l omorâse. Chiar şi în lipsa whisky-ului şi a mâhnirii, avea o înfăţişare periculoasă. Oasele erau proeminente, privirea – intensă. Chiar şi acum, când era singur, cerceta ocazional camera. Nu se bărbierise de trei zile, iar barba lui era suficient de dezordonată încât să îi dea gurii lui un aspect neprietenos. Ospătarul era fericit să-l lase singur cu sticla lui.

Pe măsură ce se însera, cerul devenea mai liniştit, dar cârciuma – mai zgomotoasă. La radio se auzea muzică mexicană întreruptă ocazional de interferenţe. Cineva sparse un pahar. Doi bărbaţi începură să discute aprins despre pescuit, politică

şi femei. Trace îşi turnă un alt pahar. O văzu de cum intră. Se obişnuise să privească mereu spre uşă. Meseria îl învăţase să fie atent la detalii, fără să pară că le analizează. „O turistă care a greşit locaţia”, se gândi el în timp ce admira pielea aceea albă Presărată cu pistrui care se potriveau cu părul ei roşcat. e arsese după o oră petrecută sub soarele Yucatanu- Ul* «Ce păcat”, spuse el cu blândeţe şi îşi văzu mai departe de băutură. Se aşteptase ca ea să iasă imediat ce c°nŞtientiza în ce loc nimerise. în schimb, merse direct la bar. Trace îşi încrucişă gleznele şi îşi petrecu timpul analizând-o.

Pantalonii ei albi erau impecabili, în ciuda prafului de afară. îi purta cu o bluză mov care era suficient de largă şi de răcoroasă. Totuşi, observă că era suplă, dar avea forme care să le dea ceva stil pantalonilor lălăi. Părul ei, de culoarea soarelui care apunea, era prins în coadă, dar faţa era îndreptată în altă parte, aşa că îi putu vedea numai profilul. „Clasic”, spuse el dezinteresat. Stilul delicat. Genul care preferă şampania şi caviarul. Dădu pe gât restul băuturii şi decise să se îmbete zdravăn – de dragul lui Charlie. Tocmai ridicase sticla, când femeia se întoarse şi-l fixă cu privirea. De sub pălărie, Trace îi întâlni privirea. Tensionat, continuă să toarne băutura în timp ce ea se îndreptă spre el.

- Domnul O’Hurley?

Păru puţin surprins din cauza accentului. Părea irlandez, acelaşi accent pe care îl avea tatăl lui atunci când era furios sau fericit. îşi bău whisky-ul fără să-i răspundă.

-Sunteţi Trace O’Hurley?

Se simţea în vocea ei o urmă de emoţie, după cum observă. Şi, de aproape, putu vedea pete sub ochii ei de un verde extraordinar. Gura îi era închisă. Degetele ei strângeau baretele genţii de pânză pe care o avea pe umăr. Trace puse whisky-ul deoparte şi îşi dădu seama că era puţin cam ameţit pentru a fi deranjat.

- Poate. De ce?

- Mi s-a spus că sunteţi în Merida. Vă caut de două zile. Nu era deloc cum se aşteptase ea. Dacă nu ar fi fost atât de disperată, ar fi plecat deja. Hainele lui erau mur- dare, mirosea a whisky şi avea înfăţişarea unui bărbat care te-ar jupui de viu fără să verse o picătură de sânge-

Ţrase aer în piept şi decise să-şi încerce norocul. Pot să iau loc?

Ridicând din umeri, Trace trase un scaun. Un agent – indiferent al cui – ar fi abordat lucrurile diferit.

-Te rog!

Prinse spătarul scaunului strâns şi se întrebă de ce tatăl ei crezuse că beţivul ăsta prost crescut era răspunsul. Dar picioarele ei nu erau atât de stabile pe cât ar fi trebuit, aşa că se aşeză.

- Este foarte important să vă vorbesc. în privat.

Trace privi în jurul lui. Era aglomerat acum şi era gălăgie.

- Aici este bine. Acum, ce-ar fi să-mi spui cine eşti, de unde ştiai că voi fi în Merida şi ce dracu' vrei de la mine?

Ea îşi împreună mâinile, pentru că îi tremurau.

- Sunt doctor Fitzpatrick. Doctor Gillian Fitzpatrick. Charles Forrester mi-a spus unde vă aflaţi, iar eu vreau să-i salvaţi viata fratelui meu.

Trace >> continuă să o privească în timp ce ridică sticla. Vorbea încet şi fără inflexiuni.

- Charlie > a murit.

- Ştiu. I se păru că zăreşte ceva în ochii lui, o urmă de umanitate. Dispăruse deja, dar Gillian continuă: îmi pare rău. Ştiu că aţi fost apropiaţi.

- Mi-ar plăcea să aflu cum de ştii tu atâtea şi cum de te aştepţi să cred că Charlie ţi-a spus unde să mă găseşti.

Gillian îşi şterse mâna umedă de pantaloni înainte de a scoate ceva din geantă. în linişte, îi

întinse un plic. Deva îi spuse lui Trace că i-ar fi mai bine dacă nu l-ar lua.

frebui să se ridice, să plece şi să se piardă în noaptea ealdă a Mexicului. Doar faptul că ea îl menţionase pe Charlie îl convinsese să-l desfacă şi să citească biletul.

Charlie folosise codul de comunicare pe care îl avu seseră în ultima misiune. Ca de obicei, mesajul er$_3$ scurt: „Ascult-o pe acea lady. Nu implica momentan organizaţia. Contactează-mă!” Desigur, acum nu mai exista nici un mijloc de a-l contacta pe Charlie, se gândi Trace în timp ce împacheta din nou biletul. Cu sentimentul că, deşi mort, Charlie încă îi ghida mişcările, $_0$ privi din nou pe femeie.

- Explică-mi!
- Domnul Forrester a fost prietenul tatălui meu. Nu ham cunoscut foarte bine. Eram mai mereu plecată. în urmă cu cincisprezece ani, au lucrat împreună la un pro iect denumit Horizon. Trace împinse sticla. în vacanţă sau nu, nu-şi putea permite să-şi piardă simţurile.
- Cum se numeşte tatăl tău?
- Sean. Doctor Sean Brady Fitzpatrick.

îi era cunoscut numele. Şi proiectul. În urmă cu cincisprezece ani, unii dintre cei mai reputaţi cercetători şi oameni de ştiinţă din lume fuseseră angajaţi pentru a dezvolta un ser care să imunizeze oamenii împotriva efectelor radiaţiei ionizante – unul dintre cele mai grave efecte ale războiului nuclear. Sistemul Internaţional de

Securitate fusese responsabil de securizarea, monitoriza' rea şi derularea proiectului. Costase sute de milioane şi fusese un eşec total.

- Erai un copil.

-Aveam 12 ani. Sări şi se întoarse speriată când ceva se sparse în bucătărie. Sigur că atunci nu ştiam nimic despre proiect, dar mai târziu... Mirosul de ceapă şi de lichior era de nesuportat. Voia să se ridice, să se plim* be de-a lungul plajei, unde aerul era cald şi curat, dar se strădui să continue: Proiectul a fost anulat, dar tata

a continuat să lucreze la el. Avea şi alte obligaţii, dar, oricând era posibil, revenea la experiment.

- De ce? Nu mai era plătit pentru asta.

-Tata a crezut în Horizon. Conceptul îl fascina, nu ca un mijloc de apărare, ci ca un răspuns la nebunia de care eram toţi conştienţi. în ceea ce priveşte banii – ei bine, tata ajunsese la un nivel în care îşi putea permite să îşi satisfacă aceste curiozităţi. „Nu era un simplu om de ştiinţă, ci unul bogat", se gândi Trace în timp ce o privea pe sub borul pălăriei. Iar ea arăta ca şi cum ar fi venit de la o şcoală de maici din Elveţia. Postura o dădea de gol. Nimeni nu te învaţă mai bine postura corectă decât o măicuţă.

- Un prost!

- în orice caz, tata ba încredinţat notiţele şi descope- ririle sale fratelui meu, în urmă cu cinci ani, după ce a suferit primul său infarct. în ultimii ani, tata a fost prea bolnav pentru a-şi continua munca de laborator. Şi acum... Pentru o clipă, Gillian închise ochii. Spab ma şi oboseala după călătorie se instalară. Ca om de stiintă, ea ştia că avea nevoie de hrană şi de odihnă. Ca fiică şi soră, ea ştia că trebuia să termine ce a început. Domnule O'Hurley, pot să beau ceva?

Trace trase paharul şi sticla spre ea. Analiza, dar nu era gata să îi dea crezare. îl interesa, desigur, dar învăţase cu mult timp în urmă că poţi să fii interesat, dar neimplicat.

Ea ar fi preferat cafea sau, cel mult, un păhărel de coniac. Refuză la început whiskysül, dar apoi simţi privi' tea lui Trace. O testa. Se obişnuise să fie testată. Bărbia 1 se ridică brusc. îşi îndreptă

umerii. Sigură pe ea, îşi umplu paharul şi-l dădu pe gât dintr-o înghiţitură. încep câ să respire, deşi îşi simţi gâtul arzând ca o torţă. Ochii 1 se umeziră.

- Mulţumesc!

Pentru prima dată, în ochii lui se citea amuzamentul

- Nu ai pentru ce!

Aşa tare şi amar cum era, whisky-ul îi fu de folos,

-Tatăl meu este foarte bolnav, domnule O'Hurley. Prea bolnav pentru a călători. L-a contactat pe domnul Forrester, dar nu a putut zbura la Chicago personal. Am mers eu în locul lui să-l întâlnesc pe domnul Forrester, iar acesta m-a trimis la dumneata. Mi s-a spus că eşti cel mai potrivit pentru treaba asta.

Trace îşi aprinse o altă ţigară. Se gândea că, de când glonţul nimerise la câţiva milimetri de inima lui, lăsăm du-l zăcând într-o baltă de sânge, nu mai fusese omul potrivit pentru nimic.

- Adică?

- în urmă cu o săptămână, fratele meu a fost sechestrat de o organizaţie denumită Hammer. Ai auzit de ea?

Doar antrenamentul îl ajută să rămână imperturbabil, să ascundă combinaţia de frică şi furie care îl încerca. Asocierea cu această organizaţie aproape îl omorâse.

-Am auzit de ea.

- Tot ce ştim este că fratele meu a fost răpit din casa lui din Irlanda, unde continua şi aproape terminase proiectul Horizon. Răpitorii intenţionează să-l ţină până când are să perfecţioneze serul. înţelegeţi ce urmări ar avea dacă un grup ca acesta ar intra în posesia

formulei?

Trace îşi scutură ţigara pe podea.

- Mi s-a spus că am o inteligenţă peste medie.

Hotărâtă, ea îi apucă încheietura mâinii. Deoarece era o femeie într-o lume a bărbaţilor, contactul fizic era de obicei rezervat familiei şi celor apropiaţi. Acum, îl atingea pe Trace, singura ei speranţă.

- Domnule O'Hurley, nu avem timp de glume.

-Ai grijă cum foloseşti pluralul! Trace aşteptă până când îşi retrase mâna. Lasă-mă să te întreb, doctore Fitzpatrick, este fratele tău un bărbat deştept?

-Este un geniu!

-Nu, nu, ce vreau să spun este dacă e un bărbat cu picioarele pe pământ.

Ea îşi îndreptă din nou umerii, deoarece era aproape gata să-şi pună capul pe masă şi să plângă.

- Flynn este un om de ştiinţă strălucit şi un bărbat care, în circumstanţe normale, poate să-şi poarte singur de grijă.

- Foarte bine, pentru că numai un prost poate crede că, după ce va înmâna formula membrilor Hammer, va rămâne în viaţă. Le place să se numească terorişti, eliberatori, rebeli. De fapt, sunt o adunătură de fanatici dezorganizaţi, conduşi de un nebun bogat. Au omorât mai mulţi oameni din greşeală decât intenţionat. Posac, îşi scărpină pieptul. Sunt unşi cu toate alifiile şi au munţi de bani, dar practic sunt nişte idioţi. Şi nimic nu este mai periculos decât o adunătură de idioţi motivaţi. Sfatul meu pentru fratele tău ar fi să-i scuipe-n ochi.

Faţa ei deja palidă deveni albă ca o stafie.

- I-au răpit copilul. Gillian îşi puse mâna pe masă, căutând înţelegere. Au sechestrat-o pe fiica lui de şase ani.

încheind astfel, părăsi cârciuma.

Trace rămase pe loc. Nu era treaba lui, şi-o spuse în timp ce se întinse iar după sticlă. Era în vacanţă. Se întorsese din morţi şi intenţiona să se bucure de viaţă. Singur. înjurând, aruncă sticla jos, strigă şi ieşi după ea.

Furia o făcu să înainteze cu viteză. îl auzi strigându-i numele, dar nu se opri. Fusese o proastă să creadă că un ca el ar putea să o ajute. Ar fi avut mai mult succes

dacă ar fi negociat direct cu teroriştii. Cel puţin, în ce ea ce îi privea pe aceştia, nu ar fi sperat la compasiune Când el o prinse de braţ, ea se smuci. Furia îi dădu energia de care o privase lipsa somnului şi a hranei.

- Ţi-am spus să aştepţi dracului un minut.

- Deja mi-aţi spus părerea dumneavoastră, domnule O'Hurley. Mi se pare că nu este nevoie de alte discuţii, Nu ştiu ce a văzut domnul Forrester la dumneata. Nu ştiu de ce m-a trimis să caut un bărbat care mai degrabă ar sta într-o cârciumă ca vai de ea dând pe gât whisky decât să salveze vieţi. Am venit să caut un bărbat curajos şi empatic şi am găsit un beţiv obosit şi murdar, căruia nu-i pasă de nimeni şi de nimic.

Vorbele ei îl afectară mai mult decât se aştepta. Degetele lui rămaseră ferme pe braţul ei în timp ce-l îndepărta cu un gest pe un băieţel cu o cutie plină de gume.

-Ai terminat? Te dai în spectacol.

- Fratele şi nepoata mea sunt ţinuţi prizonieri de un grup de terorişti. Crezi că îmi pasă dacă te fac de râs sau nu?

- E nevoie de mai mult decât o roşcată irlandeză ca să mă fac de râs, spuse el încet. Dar politica mea este să nu atrag atenţia asupra mea. Obiceiuri vechi. Hai să dăm o tură!

Ea vru să îşi desprindă braţul din mâna lui. Mândria din ea abia aştepta să o facă. Dragostea însă triumfă, aşa că acceptă. Merse în linişte alături de el,

în josul platfor- melor strâmte care duceau spre apă. Aici, nisipul era alb, în ciuda unei mări negre şi a unui cer întunecat. Câteva vase acostaseră, aşteptând pescarii sau turiştii de a doua zi. Noaptea era foarte liniştită – atât de liniştită, încât puteau auzi muzica de la bar. Trace observă că cineva

cânta despre dragoste şi despre infidelitatea unei femei. Cineva mereu cânta.

-Ascultă, doctore Fitzpatrick, nu m-ai prins într-o pasă bună. Nu ştiu de ce te-a trimis Charlie la mine.

-Nici eu.

El se opri suficient încât să scoată un chibrit şi o ţigară.

- Ceea ce vreau să spun este că de această situaţie ar trebui să se ocupe SIS.

Se calmase. Lui Gillian nu-i păsa că se pierduse cu firea. Se simţea bine. Dar ştia că avea mai multe de câştigat dacă îşi păstra calmul.

- SIS îşi doreşte formula la fel de mult ca acea organizaţie. De ce aş încredinţa viaţa fratelui meu şi a fiicei lui în mâinile lor?

- Pentru că ei sunt băieţii buni.

Gillian se întoarse spre mare, iar vântul o lovi în plin. Deşi asta o ajută să-şi limpezească gândurile, nu observă primele stele sclipind pe cer.

- Este o organizaţie condusă de mulţi bărbaţi – unii buni, unii răi, toţi ambiţioşi, fiecare cu ideea lui despre pace şi ordine. în acest moment, singura mea preocupare este familia mea. Aveţi familie, domnule O'Hurley?

El trase cu poftă din ţigară.

-Mda! „Dincolo de graniţă", se gândi el. Nu-i mai văzuse de şapte ani – sau poate de opt? Pierduse noţiunea timpului. Ştia însă că Chantel era în L.A. jucând într-un film, Maddy era în New York ca star într-o nouă piesă de teatru, iar Abby îşi creştea copiii şi caii în Virginia. Părinţii lui îşi duceau zilele în Buffalo. Poate că pierduse noţiunea timpului, dar nu şi urma familiei.

- Aţi încredinţa viaţa membrilor familiei dumneavoastră unei organizaţii? Una care, dacă ar considera

necesar pentru binele suprem, bar sacrifica? îşi închise ochii. Vântul o făcea să creadă că ajunsese în raicălduţ, sărat şi puternic. Domnul Forrester a înţeles şi a fost de acord că, pentru a salva viaţa fratelui meu şi a copilului său, este nevoie de un bărbat căruia să-i pese mai mult de ei decât de formulă. El a crezut că dumneata ai putea fi acel bărbat.

- Nici pe departe ! Trace aruncă ţigara în apă. Charlie ştia că mă gândeam serios să mă retrag. Asta a fost felul lui de a mă face să mă răzgândesc.

- Sunteţi atât de bun precum mi-a spus?

Râzând, Trace îşi scărpină bărbia.

- Probabil mai bun. Charlie nu obişnuia să laude oamenii.

Gillian se întoarse din nou, de data asta cu faţa spre el. Nu îi părea un erou, aşa, cu barba neîngrijită şi haine le lălâi. Dar, atunci când o prinsese de braţ, ea îi simţise forţa, precum şi o violenţă neaşteptată.

„Ar putea fi pasional dacă ar fi fost vorba despre ceva ce şi-ar dori – un obiectiv, un vis sau o femeie”, se gatv di ea. în circumstanţe obişnuite, prefera bărbaţii cu *o* minte analitică limpede, care priveau problema cu logica şi cu răbdare. Dar acum nu avea nevoie de un om de ştiinţă. Trace îşi băgă mâinile în buzunare şi se strădui să facă faţă stânjenelii. Ea îl privea ca şi cum ar fi un şoarece de laborator, iar lui îi displăcea asta. P°ate de vină era accentul irlandez sau umbrele de sub ochi, dar nu putu să plece.

-Uite, voi lua legătura cu SIS. Cea mai apropii

bază este în San Diego. Poţi să le dai ce informaţii deţii* în 24 de ore, unii dintre cei mai buni agenţi din lume vor căuta pe fratele tău.

- îţi pot oferi 100 000 de dolari. Se hotărâse. Se lăsase pradă instinctului, depărtându-se de logică. Forrester spusese că acest bărbat o putea face. Tatăl ei fusese de acord. Gillian era de partea lor. Preţul nu este negociabil, pentru că este tot ce am. Găsiţi-mi fratele şi nepoata şi, cu 100 000 de dolari, vă veţi putea retrage în stil mare.

El o privi pentru o clipă şi apoi, ca şi când îşi încălca un jurământ, se îndreptă spre mare. Femeia asta era nebună. îi punea la dispoziţie priceperea celei mai bune organizaţii de spionaj din lume, iar ea îi arunca lui banii în faţă. O sumă frumuşică. Trace privea valurile care se spărgeau la mal. Niciodată nu putuse pune deoparte mai mult de câteva mii. Nu-i stătea în caracter. Dar 100 000 putea face diferenţa între a se retrage şi a-şi dori să se retragă. Picăturile de apă îi stropiră faţa. Nu voia să aibă vreo legătură nici cu ea, nici nu familia ei, nici cu vreo formulă dubioasă care ar fi putut sau nu să salveze lumea de la o explozie de amploare. Ceea ce îşi dorea era să se întoarcă la hotel, să comande o masă de cinci stele şi să meargă la somn cu burta plină. Pentru Dumnezeu, îşi dorea puţină linişte. Timp în care să îşi dea seama ce să facă mai departe cu viaţa lui.

- Dacă eşti hotărâtă să lucrezi cu liber-profesionişti, îţi pot recomanda câteva persoane.

- Nu vreau pe altcineva. Te vreau pe dumneatal

Ceva din modul în care ea spusese asta îi făcuse un gol în stomac. Reacţia pe care o avusese îl convinsese că trebuie să scape de ea.

-Abia am încheiat o misiune de nouă luni. Sunt epuizat, doctore. Ai nevoie de cineva tânăr, entuziast şi lacom. Pentru a doua oară, îşi trecu mâna peste faţă. Sunt obosit.

- Este o eschivă, spuse ea, iar forţa neaşteptată din vocea ei îl surprinse suficient de mult, încât să se întoarcă. Ea rămase pe poziţii, şuviţe rebele de păr atingându-i faţa, palidă ca marmura în lumina lunii. Apoi îşi pierdu gândul în timp ce ea se îndrepta spre el, în stilul irlandez caracteristic. Nu vreţi să vă implicaţi. Nu vreţi să fiţi responsabil de viaţa unui bărbat nevinovat şi a unui copil. Nu vreţi să vă afecteze. Domnul Forrester vă considera un fel de cavaler, un bărbat cu principii şi compasiune, dar s-a înşelat. Sunteţi umbra unui bărbat, un egoist care nu merita un prieten ca el. El a fost un bărbat căruia îi păsa, care încerca să ajute necondiţionat şi care a murit din cauza principiilor sale.

Trace tresări.

- Despre ce dracu' vorbeşti? Ochii îi scânteiară periculos. Dintr-o mişcare bruscă, o prinse pe Gillian de braţe. Ce dracu' vrei să spui? Charlie a făcut un atac cerebral.

Ea simţi că inima i se oprise. Nu mai văzuse niciodată pe nimeni mai capabil de crimă decât era Trace în acel moment.

- încerca să mă ajute. Mă urmăreau. Trei bărbaţi.
- Ce bărbaţi?

- Nu ştiu. Terorişti, agenţi, cum vreţi să le spuneţi. Au intrat peste noi în casă. încercă să-şi controleze respiraţia concentrându-se asupra durerii pe care i-o provoca strân' soarea lui. Domnul Forrester m-a împins într-un fel de coridor ascuns din bibliotecă. I-am auzit de acolo. Mă căutau. Işi amintea şi acum cât de sufocant era dincC' lo de

panou. Cât de întuneric. încerca să îi calmei* spunându-le că am plecat. L-au amenințat, dar el nu [3] cedat. Părea să-l fi crezut.

Vocea ei tremura. Trace o privi cum își muşca buza d*- jos, încercând să se liniştească. Deodată, se făcu liniş[te']

Liniştea m-a speriat mai mult, şi am încercat să ies să îl ajut. Nu am găsit mecanismul.

-Cinci centimetri mai jos de tavan.

- Da, mha trebuit aproape o oră până să-l găsesc. Nu îi spuse că o cuprinsese panica sau că, la un moment dat, lovise panoul şi strigase, preferând să se predea decât să moară sufocată în întuneric. Când am ieşit, era mort. Dacă m-aş fi mişcat mai repede, poate l-aş fi putut ajuta – nu voi şti niciodată.

- Cei de la SIS au spus că a făcut atac cerebral.

-Aşa l-au diagnosticat. Dar acest lucru poate fi provocat printr-o simplă injecţie. În orice caz, ei au provocat atacul cerebral, iar asta în timp ce mă căutau. Va trebui să trăiesc cu asta. Trace slăbi strânsoarea, iar ea îl prinse de cămaşă fără ca măcar să îşi dea seama de asta.

- Şi tu la fel. Dacă nu vrei să mă ajuţi din compasiune sau pentru bani, poate o vei face din răzbunare.

Se întoarse iar. Acceptase moartea lui Charlie o dată. Un atac cerebral, o bombă cu ceas micuţă în creier, gata să explodeze la un moment dat. Aşa decisese soarta: „Charlie, ai la dispoziţie pe Pământ 63 de ani şi cinci luni. Profită!” Asta acceptase. Acum, aflase că nu fusese destinul, ci trei bărbaţi. Cu destinul putea să trăiască. Dar exista posibilitatea să urască nişte indivizi, să vrea să ii facă să plătească. Era ceva la care trebuia să se gândeas- eă. Trace se hotărî să bea o cafea neagră şi atât.

' Te duc înapoi la hotel.

- Dar...

~ Vom bea o cafea şi îmi vei spune tot ce ţi-a zis

Char- le’tot ce ştii. Apoi îţi voi spune dacă te voi ajuta sau nu.

Dacă atât avea el de oferit, ea intenţiona să accepte.

' M-am cazat la acelaşi hotel ca tine. Părea mai practic aşa.

- Bine! Trace o prinse de braţ şi începură să se pli^. be. Observă că nu se simţea bine. Focul care o adusese atât de departe se stingea repede. Se dezechilibra, iar e[c o strânse mai tare. Când ai mâncat ultima oară? (

- Ieri. s

El scoase un sunet care putea fi luat drept râs.

- Ce fel dedoctor eşti? 1

- Fizician. c

- Chiar şi un fizician ar trebui să ştie ceva despre s

alimentaţie. Aşamerglucrurile. Mănânci, rămâi în i viaţă. Nu mănânci, pici.

îi eliberă mâna şi o prinse de mijloc. Dacă ar fi avut energie, ea ar fi protestat. 1

- Miroşi ca un cal.

- Mulţumesc! Mi-am petrecut mare parte din zi rătă- 1 cind prin junglă. Mare distracţie. De unde din Irlanda’ (

Oboseala îi slăbea nu numai picioarele, ci şi mintea. a Braţul lui părea atât de puternic, de reconfortant. Fără să realizeze, se sprijini de el.

-Ce? ‘

- Din ce parte a Irlandei vii?

- Cork.

- Ce mică e lumea! O duse în hol. Şi tatăl meu la f^ s

Ce cameră? (

- Doi, doi, unu.

- Chiar lângă a mea. I

- ham dat recepţionerului o mie de pesos. 1

Deoarece lifturile erau mici şi fierbinţi precum cup 1

toarele, el preferă scările.

- Eşti o femeie cu iniţiativă, doctore Fitzpatrick.

- Aşa sunt cele mai multe femei. Trăim într-o nebună. ş

Avea îndoielile lui, dar nu o contrazise.

- Cheia?

Băgă mâna în buzunar, luptându-se cu propria slăbi' ciune. Nu voia să leşine. îşi promisese asta. Trace îi luă cheia din palmă şi o vârî în încuietoare. El deschise uşa şi o sprijini pe femeie de perete, în hol.

- Ce-i în neregulă cu tine? întrebă ea. îşi înghiţi ce-lelalte vorbe când îl văzu scoţând din buzunar un cuţit de vânătoare. Era tot ce avea. Nu considerase necesar să ia cu el în vacanţă un pistol. Făcu ochii mari când intră în cameră şi dădu la o parte ce îi stătea în drum.

- Oh, Doamne!

Gillian îşi adună puterile şi privi din uşă. Făcuseră o treabă bună. Chiar şi cineva fără experienţă îşi putea da seama că nici un cotlon nu rămăsese necercetat. îi tăiaseră valiza, iar hainele pe care nu le despachetase erau aruncate peste tot. Tapiţeria singurului scaun din încăpere fusese ruptă, iar umplutura albă fusese împrăştiată pe podea. Sertarele biroului fuseseră scoase şi răsturnate. Trace verifică baia şi fereastra. Trase concluzia că intraseră prin faţă, iar căutarea într-o cameră de dimensiunile astea nu ar *fi* trebuit să dureze mai mult de 20 de minute.

- încă se ţin după tine, doctore. Se întoarse, dar fără să lase cuţitul din mână. Ia ce ai nevoie. Discutăm în camera de alături.

Ea nu voia să atingă hainele, dar se chinuia să fie pragmatică. Avea nevoie de ele, şi nu mai conta ca alte mâini le atinseseră. Mişcându-se repede, strânse pantaloni, fuste şi bluze.

-Am cosmetice şi obiecte de toaletă în baie.

-Nu mai ai. Au aruncat tot.

Trace îi prinse iar braţul. De data asta, verifică holul, Şi se mutară repede în camera de alături. încă o dată, o lipi pe Gillian de perete şi deschise uşa.

Degetele l$_{uj}$ se relaxară pe mânerul cuţitului, chiar dacă num$_{ai}$ puţin Deci nud descoperiseră. Bun. Ii făcu semn să î| urmeze, încuie uşa de două ori şi începu să caute cu grijă. Avea un obicei vechi de a lăsa câteva semne, chiar şi atunci când nu era în misiune. Cartea de pe noptiera încă se afla la şase centimetri de margine. Singurul fir de păr pe care îl lăsase pe pat nu fusese deranjat. Trase (draperiile, apoi se aşeză pe pat şi luă telefonul. într-o spaniolă perfectă, care o surprinse pe Gillian, comandă (cina şi două ceşti de cafea.

- Ţi-am luat o friptură, spuse el după ce închise telefo-]

nul. Dar suntem în Mexic, deci nu m-aş aştepta să vină decât în vreo oră. Ia loc! <

Cu hainele încă în braţe, ea îi dădu ascultare. Trace < se aşeză pe pat şi îşi încrucişă picioarele. 1

- Ce urmăresc? 1
- Poftim? c

- 11 au pe fratele tău. Ce vor de la tine?

- Ocazional, mai lucram cu Flynn. în urmă cu apro € ximativ şase luni, mi-am petrecut ceva timp cu el în Ir ’ landa lucrând la Horizon. Descoperise ceva. îşi sprijini 1 capul de pernă. Crezusem că am găsit o modalitate de £ a imuniza o celulă umană. Vedeţi, în cazul rănilor pr^ vocate de radiaţia ionizantă, principala structură afeC' tată este celula. Razele de energie penetrează ţesutul ca * gloanţele şi cauzează răni localizate în celule. Lucram

a o formulă care să prevină modificările moleculare în celulele afectate. În felul acesta, am fi putut... *f* la f aSCmant’ doctore. Dar eu vreau să ştiu ce vor dc v

sa-şi îndrepte poziţia în scaun. Am lua' notiţele acestei părţi a proiectului cu mine la institut, pentru a lucra mai

aprofundat. Fără ele, lui Flynn i-ar lua un an sau mai mult să reconstituie experimentul.

-Aşadar, carevasăzică, tu eşti piesa din puzzle care ie lipseşte*

- Eu am informaţia.

începu să articuleze cu greu cuvintele, în timp ce ochii i se închideau.

-Vrei să zici că ai adus cu tine chestiile alea? Doamne păzeşte-ne de amatori! Le-au luat?

-Nu, nu le-au luat, şi, da, le am cu mine. Scuzaţi-mă, bolborosi ea şi adormi.

Trace rămase pe loc pentru o clipă şi o analiză. în orice altă situaţie, ar fi fost amuzat dacă o femeie pe care o cunoştea de numai câteva ore ar fi adormit pe scaunul din camera lui de hotel în mijlocul unei conversaţii, în acel moment însă, nici simţul umorului nu mai era ca înainte.

Era palidă ca un mort din cauza epuizării. Părul ei era un halo aprins care vorbea despre forţă şi pasiune. Hainele stăteau maldăr în poala ei. Se aşezase pe geantă. Fără ezitare, Trace se apropie şi i-o trase de sub ea. Gilli- an nu se mişcă deloc, în timp ce el răsturnă conţinutul pe pat. Dădu la o parte o perie şi o pudrieră antică argintie. Avea şi un dicţionar mic – ceea ce îl făcu să creadă că nu vorbea limba – şi restul unui bilet de avion dinspre O Hare. Cecul ei fusese scris caligrafic. 628 de dolari şi 83 de cenţi. Poza ei din paşaport era mai reuşită decât majoritatea, dar nu îi captase încăpăţânarea la care el fusese deja martor. Avea părul lăsat liber în pozã, obser- vă el, ondulându-se puţin spre vârfurile care îi cădeau Pe umeri. Avusese mereu o slăbiciune pentru părul Ung şi bogat al femeilor. Se născuse în Cork în urmă

27 de ani, în mal, îl W P”„'

Trace împinse paşaportul şi se întinse după portofel T ar fi trebuit unul nou, se gândi el în timp ce îl desch- dea Pielea se tocise pe margini. Permisul ei de conduce. re trebuia reînnoit, iar poza din el păstră aceeaşi expresie serioasă ca poza din paşaport. Avea 300 şi ceva mărunţiş bani gheaţă şi încă 2 000 în cecuri de călătorie. Găsise 0 listă de cumpărături şi un bilet de parcare. Un bilet de parcare expirat de mult timp. O privire fugară prin po- zele pe care le luase cu ea îi dezvălui o imagine alb-negru cu un bărbat şi o femeie. Judecând după haine, probabil fusese făcută în anii ’50. Părul femeii era foarte drept, la fel ca gulerul şi manşetele bluzei pe care o purta, dar zâmbetul ei era sincer. Bărbatul, zdravăn şi pătrăţos, o îmbrăţişa, dar nu părea a se simţi confortabil. Trace trecu la următoarea şi descoperi o poză a lui Gillian în pantaloni şi tricou, cu capul pe spate, râzând, cu braţele în jurul aceluiaşi bărbat. Era mai în vârstă decât ea, poate cu douăzeci de ani. Părea fericită, mulţumită de ea – şi nu arăta a fizician. Trace luă poza următoare. În ea, era fratele ei. Asemănarea cu Gillian era izbi' mare, mai evidentă decât cu persoanele care, bănuise race, erau părinţii ei. Părul lui era cărămiziu, aproape u oarea mahonului, dar avea aceiaşi ochi verzi şi eândi^ -ne n kratele lui se afla un spiriduş de fata. Pâr cârfiont PUtCa aVea mai trei ani» CU ace^f cu O aluniţăTn^T*! Fata ei era rotun^ă ?* mulfunllta’

Până T; colÎul gurii.
ţinând poza con?tient de asta, Trace se holba> sPune o

poveste [1] [a]^[roa]P[e] de lumină. Dacă o pozăa ° Pacoste.
Avea [ultirnu]l bănuţ că acel copil er
° [sla]biciune pentru copiii drăgălaşi

aveau în privire o sclipire diabolică. înjurând printre dinţi, închise portofelul. Poate conţinutul genţii îi dezvăluise câte ceva despre ea, dar nu găsise nici o notiţă. Câteva telefoane ar putea face lumină în ceea ce o privea pe Gillian Fitzpatrick. O privi din nou în timp ce dormea, apoi, oftând, puse totul înapoi în geantă. Ar trebui să aştepte până dimineaţă pentru a afla totul de la ea. Când se auzi bătaia în uşă, ea nu se mişcă. Trace îl lăsă pe ospătar să aranjeze masa. După ce o zgâlţâi pe Gillian de câteva ori, primind în schimb numai câteva cuvinte fără sens, renunţă. Bombănind ca pentru el, îi dădu jos sandalele, apoi o luă în braţe. Ea oftă, se ghemui şi-l făcu să simtă o presiune deranjantă sub coaste. Mirosea ca o pajişte cu flori care stăteau să înflorească. Ducând-o pe pat, renunţă la gândul de a trage şi el un pui de somn. Trace îşi turnă prima ceaşcă de cafea şi se aşează să îşi mănânce cina – şi pe a ei.

capitolul 2

Gillian se trezi după un somn bun de douăsprezece ore. Camera era întunecoasă, iar ea stătea încă în pat aşteptând să se dezmeticească. Repede şi cronologic, eve- nimentele zilei precedente i se derulară în faţa ochilor. Zborul zdruncinat din Mexico City până în Merida. Fri ca şi oboseala. Căutarea frustrantă din hotel în hotel. Cârciuma mizeră în care îl găsise pe bărbatul care, credea ea, avea să-i salveze fratele şi nepoata.

Asta era camera lui. Iar ăsta era patul lui. Se întoarse precaută – şi oftă încet. Dormea lângă ea – şi probabil era gol puşcă. Cearşaful îi acoperea spatele gol, de sub umăr până la mijloc. Faţa lui, mai puţin aspră, mai puţin nemiloasă în somn, era la câţiva centimetri de
ea. Simţi, aşa cum simţise seara trecută, când îl văzuse prima dată, că era faţa unui bărbat în prezenţa căruia o femeie nu avea să se simtă niciodată în siguranţă. Şi totuşi, îşi petrecuse noaptea cu el şi fusese în siguranţa în prezenţa lui, protejată împotriva celor care se afin[11] pe urmele ei. Mai mult, în momentul în care intrase în cameră şi reuşise în cele din urmă să scape de povară, simţise un val de uşurare şi de încredere. Avea să o ajute, fără tragere de inimă, nemulţumit, dar avea să o ajute- Oftând, se mişcă în pat, pregătindu-se să se ridice. El * opri cu mana, deschizând ochii. Gillian îngheţă. Poa*

era ata$_{t\ de\ ln\ 81guranţă\ precum}$

fermă Subd^^{11} $_{1}^{ln}$}$^{pezi\ a}$l^{er}ţi- Strânsoarea lui ei* Păr7d nu ?$^{8ete\ 6\ Ui,\ e‘\ U\ Sim}$î^{i} P^{ulsul} întefindu^ ciu u ise aproape deloc, ceea ce îl făc^{u}

să creadă că dormise neîntoarsă din cauza oboselii. Orele de somn făcuseră să dispară umbrele de sub ochi – ochi care îl priveau precaut.

-Ai dormit neîntoarsă, spuse el calm, apoi o eliberă din strânsoare şi se întoarse.

- Din cauza călătoriei. Inima îi bătea atât de tare de parcă ar fi urcat în fugă trei etaje. Părea periculos şi era prea aproape. Poate din cauza confuziei matinale, simţi o atracţie fizică. înainte de a încerca să îi reziste, privirea ei deja coborâse – gâtul puternic, pieptul lat şi ea încremeni. O cicatrice lungă, roşie brăzda pielea bronzată chiar în dreptul inimii. Părea ca şi cum ar fi fost despicat şi apoi cusut la loc. Şi asta... recent.

-Pare... serios.

- Pare o cicatrice. Vocea lui era seacă, iar ea continuă să privească terifiată rana. Ai vreo problemă cu cicatri- cile, doctore?

- Nu! Se forţă să privească în altă parte, oprindu-se asupra feţei lui. Era la fel de aspră şi de albă ca vocea lui. „Nu e treaba mea”, îşi spuse ea. Era un bărbat violent care trăise violent. Iar ea de asta avea nevoie. Se ridică stânjenită din pat, încercând să-şi îndrepte hainele. Apreciez că m-ai lăsat să dorm aici. Sigur am fi putut cere un pat suplimentar.

-Nu m-a deranjat niciodată să împart patul cu cineva.

Ea era încă palidă. Paloarea îi dădea un aer de bibelou de porţelan chinezesc, iar asta îl enerva. Te simţi mai bine?

- Da, eu... îşi trecu mâna prin păr şi simţi primul val de stânjeneală. Mulţumesc!

- Bine! Pentru că astăzi avem multe de făcut.

Dădu aşternutul la o parte şi observă tresărirea instinctivă. Propria lui stânjeneală îl amuza. Purta nişte

chiloţi coloraţi care nu lăsau loc pentru imaginaţie sa(1 modestie. Ridicându-se fără nici un semn de ruşine, râSt infatuat. îi plăcea faptul că ea nu-şi ferise privirea. OriCe ar fi gândit, stătea acolo, privindu-l detaşată.

Gâtul ei se uscase de tot, dar ea reuşi să treacă peste moment.

-Ţi-ar prinde bine un duş.

- Ce-ar fi să comanzi micul dejun până termin? zise el şi se îndreptă spre baie.

-Domnule O'Hurley...

- Ce-ar fi să-mi spui Trace, scumpo? O privi peste umăr şi râse din nou. Doar am dormit împreună.

Apa curgea deja la duş până când ea reuşi să respire iar. O făcuse intenţionat, desigur, îşi spuse ea, aşezată pe marginea patului. Era tipic pentru reprezentanţii speciei masculine să se flateze singuri. Păunul îşi umflă penajul, leul – coama. Masculii sunt mereu plini de ei, crezând că astfel impresionează femela. Dar cine ar fi zis că şi bărbaţii sunt aşa?

Clătinând din cap, Gillian ridică telefonul. Nu o în' teresa cum arăta atât timp cât o ajuta. Trace dădu drU' mul apei reci pentru a se înviora, având în vedere că nu dormise decât trei ore. Problema lui. Săpunindu-şi faţa, începu să se bărbierească. Nu fusese niciodată capabil să reziste domniţelor aflate la ananghie. Fusese cât pe ce să-şi piardă viaţa în Santo Domingo. Şi aproape se căsătorise în Stockholm. Nu era sigur ce-ar fi fost mai rău. Nu-l ajuta deloc faptul că era frumoasă. O feme' ie frumoasă avea un avantaj, indiferent de ce spunea

filosofía modernă despre intelect. Ar fi putut admita o minte, dar – poate că era slab – prefera să fie împa' chetată frumos. Şi, pentru numele lui Dumnezeu, a ei era împachetată bine, şi îl aruncase într-o încurcătura

internaţională când tot ce îşi dorea era să admire nişte ruine şi să facă scufundări.

Hammer. De ce dracu’ trebuia să fie vorba despre ei? Crezuse că încheiase socotelile cu grupul ăla distructiv de renegaţi. îi trebuise mai mult de şase luni să se infiltreze în organizaţie, la unul dintre nivelurile de bază, îşi făcuse loc încet, fără să atragă atenţia, folosind un accent slav, cu părul vopsit negru şi cu barba crescută, pentru a-şi perfecţiona deghizarea. La 16 kilometri de Cairo, descoperise din greşeală că bărbatul cu care lucra la o afacere privind armele de foc făcuse, separat, alte înţelegeri. „Degeaba”, se gândea Trace, cu amărăciune. Dumnezeu ştia că încercase să îi spună bărbatului că nu-i pasa de afacerile lui private. Dar, panicat, antreprenorul speriat îi făcuse o gaură în piept lui Trace, preferând să-l ştie mort decât să stea cu teama că avea să fie pârât.

Era bine cunoscut faptul că bărbatul care deţinea puterea şi banii în organizaţie nu tolera afacerile individuale. „în zadar”, se gândi Trace dezgustat. Toate lunile în care muncise, în care planificase totul cu grijă, totul în van din cauza unui egiptean pe jumătate nebun care avea un arătător alunecos.

Drept consecinţă, se aflase prea aproape de moarte, iar acum îşi dorea să petreacă mai mult timp preţuind viaţa. Să se îmbete, să îşi petreacă timpul cu o femeie dornică să-i facă pe plac, să stea întins pe nisipul alb şi să admire cerul albastru. Se gândea chiar să-şi revadă familia.

Apoi apăruse ea. „Oamenii de ştiinţă.” îşi trecu mâna peste bărbie şi, părându-i-se suficient de

netedă, lăsă apa să-i curgă direct pe cap. „Oamenii de ştiinţă au distrus ordinea lucrurilor încă din vremea doctorului Frankenstein. De ce nu pot lucra la un remediu

împotriva răcelii şi să lase distrugerea umanităţii pe mâi nile militarilor?”

Opri robinetele, apoi se întinse spre cele două p$_{ro}$. soape micuţe. După două telefoane date noaptea trecu- tă, aflase suficient de multe informaţii despre Gilli$_{an}$ Fitzpatrick încât să se declare mulţumit. Era veridică$_{(}$ deşi se înşelase cu privire la şcoala elveţiană. Maicile *irlandeze o* învăţaseră cum să aibă o postură potrivită, îşi încheiase studiile la Dublin, după care mersese să lucreze cu tatăl ei, până când acceptase un post în cadrul reputatului Institut Random-Frye din New York. Era singură, deşi exista o legătură între ea şi dr. Arthur Steward, şeful departamentului de cercetare şi dezvoltare de la Random-Frye. În urmă cu trei luni, îşi petrecuse şase săptămâni în Irlanda, la ferma fratelui său. Numai vacanţă n-o fi fost, hotărî Trace, dacă într-adevăr lucrase la Horizon cât timp se aflase acolo. Nu exista nici un motiv să nu aibă încredere în ea, nici un motiv să re* fuze ce îi cerea. Avea să-i găsească pe Flynn Fitzpatrick şi pe fetiţa cu chip angelic. Şi, în timpul ăsta, avea să-i găsească şi pe bărbaţii care îl uciseseră pe Charlie. Avea să primească 100 000 de dolari pentru prima treabă şi multă satisfacţie pentru a doua. Prosoapele îl acopereau la fel de mult precum chiloţii. Se întoarse în dormi' tor şi o găsi pe Gillian scuturând ce mai rămăsese di^{n} hainele ei.

- E rândul tău, Jill.

- Gillian, îi spuse ea. Cele 15 minute în care răma sese singură o ajutaseră să-şi redobândească stăpâni^^{3} de sine. Cum avea să-şi petreacă ceva

timp cu Trace O'Hurley, se hotărâse să-l privească mai degrabă ca Pe un instrument decât ca pe un bărbat.

- Cum vrei.

- De obicei, aşa se întâmplă. Nu am periuţă de dinţi.

- Foloseşte-o pe a mea. Trase sertarul biroului. O surprinse privindu-se în oglindă şi râse. Scuze, doctore! Nu am în plus. N-ai decât să o iei pe asta.

- Nu este igienic.

- Mda, dar aşa, nici sărutul nu este, dacă-l faci cum trebuie.

Gillian îşi luă hainele şi se retrase în baie fără să comenteze. Se simţi aproape umană când reveni. Părul ei era ud, hainele şifonate, dar mirosul de cafea şi de mâncare o făcu să simtă un gol în stomacul. El mânca deja, citind în acelaşi timp ziarul. Când ea se îndreptă spre el, să se aşeze la masă, el nu se deranjă să o privească.

- Nu ştiam ce îţi place.

- Este în regulă, spuse el cu gura plină de ouă.

- Mă bucur, bombăni ea, dar el nu băgă în seamă sarcasmul din vocea ei.

Deoarece îi era foarte foame, ea îşi puse pe farfurie şi îi întoarse complimentul ignorându-1.

- Fac să pară că ratificarea noului acord SALT va fi floare la ureche.

- Diplomaţia este esenţială în orice negociere.

-Mda, şi... îşi ridică privirea. Cunoştea exact senzaţia primirii unui pumn în faţă. Ştia cum ţi se contractă corpul, cum rămâi fără aer şi cum capul ţi se învârte. Până acum, nu ştiuse că poţi să

experimentezi aceeaşi senzaţie doar uitându-te la o femeie. Părul ei se ondula, trecându-i de umeri, având culoarea unei flăcări. Pielea ei era ca porţelanul, atinsă de o roşeaţă datorată odihnei şi mâncării. Ochii ei, de un verde profund ca dealurile Irlandei, îl priveau întrebător. Se gândi la sirene. La tentaţii.

- S-a întâmplat ceva? Era gata să se ridice şi să-i ia p_u}. sul. Individul părea ca şi cum ar fi fost lovit în moalele capului. Trace, eşti în regulă?

-Ce?

-Te simţi bine? De data asta, se ridică, dar el se trase ca şi cum se temea să nu-l înţepe.

- Nu, sunt bine. Nu, era un idiot, îşi spuse în gând în timp ce îşi duse ceaşca de cafea la gură. Nu era o femeie, îşi reaminti el, ci biletul pentru o pensionare precoce şi o răzbunare dulce. Trebuie să clarificăm nişte lucruri. Când bau luat pe fratele tău?

Ea fu cuprinsă de un val de uşurare.

- Mă vei ajuta.

El îşi întinse mai mult unt pe felia de pâine prăjită.

- Ai spus 100 000.

În ochi i se citea recunoştinţa. Căldura din vocea ei dispăru. El prefera astfel.

- Aşa este. Banii sunt într-un cont care mi-a revenit când am împlinit 25 de ani. Nu am avut nevoie de ei. A
îmi voi contacta avocatul şi-i voi cere să ţi-i transfere.

- Foarte bine. Acum, spune-mi, când l-au răpit pe fratele tău?

A
- În urmă cu şase zile.

- De unde ştii cine l-a luat şi de ce?

Nu conta că era un mercenar, îşi spuse ea, dacă reuşea să-i salveze familia.

- Flynn a lăsat o casetă. înregistra nişte notiţe când au venit după el. A lăsat reportofonul deschis, şi cred că nimeni nu l-a

observat în timpul luptei. îşi P[use] mâna la gură pentru o clipă. Zgomotul din timpul bă' tăliei se auzea foarte clar – ciocnirea, ţipetele nepoate[1] ei. Nu s-a lăsat uşor. Apoi, unul dintre bărbaţi i-a P[uS] cuţitul la gât lui Caitlin. Fiica lui. Cred că era un cuţit’

deoarece Flynn i-a zis să nu o taie. La spus că îi vor însoţi în linişte dacă nu o va tăia. Ea trebui să înghită din nou. Micul dejun pe care îl mâncase cu atâta poftă îi venea acum înapoi. Bărbatul i-a spus că, dacă nu cooperează, o va omorî. Când Flynn a întrebat ce vor, i s-a zis că de acum lucrează pentru Hammer. Lau spus să ia cu el notiţele proiectului Horizon. Flynn a spus... le-a spus că îi va însoţi, că va face ce vor dacă o lasă pe cea mică să plece. Unul dintre bărbaţi i-a spus că nu sunt lipsiţi de suflet şi că ar fi o cruzime din partea lor să despartă un tată de copilul lui. Apoi a râs.

Trace observa cât de rău îi făcea ei să-şi amintească. Pentru binele amândurora, nu o consolă.

- Unde este caseta?

- îngrijitoarea casei lui Flynn era la piaţă atunci. Când s-a întors, a găsit laboratorul vraişte şi a sunat la poliţie. Poliţia m-a contactat. Reportofonul lui Flynn se închidea automat atunci când se termina banda. Politia

> nu i-a dat atenţie. Eu însă, da. îşi împreună mâinile, în timp ce Trace îşi aprinse o ţigară. în cele din urmă, i-am dus caseta domnului Forrester. Aceasta dispăruse atunci când l-am găsit mort.

- De unde crezi că au aflat despre tine?

- Probabil au citit notiţele lui Flynn. Probabil au auzit pe casetă că am lucrat la proiect şi că am luat cu mine o parte.

- Bărbaţii care se auzeau în înregistrare vorbeau engleză?

- Da, dar cu accent... cred că mediteraneean, cu excepţia unuia, cel care a râs. El părea slav.

- A folosit cineva vreun nume?

„Nu. Respiră adânc şi îşi trecu ambele mâini prin Păr. Am ascultat caseta de zeci de ori, sperând să găsesc
vreun indiciu. Nu au spus nimic despre unde îi duc, a|) vorbit numai despre motivul pentru care făceau asta.

- Bine. Trace se lăsă pe spătarul scaunului şi eliberă fumul spre tavan. Cred că îi putem momi.

-Cum? -

- Ei te vor pe tine, aşa-i? Sau notiţele. Rămase în $ cere pentru o clipă, privind-o. Spui că le ai cu tine. le-am găsit în geantă.

Respectul din ochii ei se transformă în indignare.

- Mi-ai scotocit prin lucruri?
- Face parte din meserie. Unde sunt?

Gillian se ridică de la masă şi se îndreptă spre fereastră. Se părea că nimic nu-i mai aparţinea în totalitate. Nici o parte a vieţii ei nu mai era privată.

- Domnul Forrester le-a distrus.
- Mi-ai spus că le ai cu tine.
- Le am. Se întoarse şi îşi duse degetul la tâmplă. Aici. Datorită memoriei fotografice, unii oameni văd cuvintele. Dacă şi când va fi necesar, pot duplica notiţele.

-Atunci, asta vei face, doctore, dar cu mici mo dificări. Se concentră încercând să plănuiască totul. Ar putea să meargă, dar totul depinde de Gillian- Eşti curajoasă?

Ea îşi umezi buzele.

- Nu am avut niciodată ocazia să aflu. Dar, dacă so gerezi să mă foloseşti drept momeală pentru a-i găsi p[e] Flynn şi pe Caitlin, sunt gata.
- Nu vreau să te sacrifici. îşi stinse ţigara înainte să[se] ridice şi să se apropie de ea. Ai încredere în mine?

Ea îl analiză în soarele puternic şi strălucitor a Mexicului. Era aranjat şi bărbierit, şi totuşi obser^ că nu arăta mai puţin periculos decât bărbatul pe îl cunoscuse la bar.

_Nu ştiu.

-Atunci, ar fi cazul să te gândeşti bine. îi mângâie obrazul. Căci, dacă vrei să rămâi în viaţă, ai face bine să te încrezi în mine.

Urmă un drum lung, în cea mai mare parte silenţios, spre Uxmal. Trace se asigură că toată lumea din hotel ştia unde mergeau. Ceruse broşuri, indicaţii în engleză şi în spaniolă, apoi mersese la magazinul de suvenire să cumpere un ghid de călătorie. întrebase acolo despre distanţă, restaurantele de pe traseu şi despre insectele mai puţin prietenoase. Jucase rolul turistului entuziasmat şi se dăduse puţin în spectacol.

Oricine ar fi căutat-o pe Gillian ar fi aflat că avea să fie la UxmaL Vegetaţia de pe ambele părţi ale drumului era deasă şi monotonă. Jeepul era acoperit, dar nu avea aer condiţionat. Gillian bea limonadă la sticlă şi se în- treba dacă avea să scape cu viaţă.

- Nu cred că puteam găsi un loc mai îndepărtat.

-Uxmal este un obiectiv turistic foarte căutat. Drumul era drept şi îngust. Trace tot privea în oglinda retrovizoare. Vom avea companie, dar nu suficientă încât să ne încurce. În plus, unul dintre motivele pentru care mă aflu aici este să mă asigur de tot. Dacă erau urmăriţi, coada făcea o treabă bună. Trace se foi pe scaun şi îşi aranjă ochelarii fumurii. Nu este la fel de mare şi de cunoscut ca Chichen Itze, dar este cel mai impresionant loc din Puuc Route.

- Nu m-am gândit că un bărbat ca tine ar fi interesat de civilizaţii antice şi de piramide.

~Am şi eu momentele mele. De fapt, mereu fu-

$[e]se fascinat de astfel de lucruri. îşi petrecuse două [Un]l *[n] Egipt şi în Israel dându-se drept student

în antropologie, la începutul carierei. Gustase astfel aţâţ. istoria, cât şi pericolul. Ar trebui să putem să-l lăsăm în urmă şi să ne pierdem în neant, atât timp cât asculţi îţi spun.

-Aşa ne-am înţeles, nu.[7] Chiar şi în bluza colora^ largă şi pantaloni, căldura era supărătoare. Gillian se concentrase mai mult asupra ei decât asupra anxietăţii care se cuibărise în stomacul ei. Şi dacă sunt înarmaţi?

Trace îşi luă privirea de la drumul lung doar pentru a o privi amuzat.

- Lasă-mă pe mine să mă preocup de asta. Mă plăteşti ca să am grijă de astfel de detalii.

Gillian deveni iar tăcută. Se gândea că numai o nebună ar fi încredinţat viaţa ei şi a familiei ei unui bărbat care era mai interesat de bani decât de umanitate. Luând încă o gură din limonada caldă, încercă să se consoleze amintindu-şi ceea ce îi spusese Charles For- rester despre el: „Un renegat şi, cu siguranţă, nu este un bărbat pe care Lai putea considera o persoană care sa poată lucra în echipă. Dacă ar fi făcut-o, acum ar fi fost liderul SIS. Atât de bun este în ceea ce face. Dacă vrei un bărbat care să-ţi găsească şi acul în carul cu fân – Şl nu-ţi pasă că fânul este puţin deranjat –, el este acela „Este în joc viaţa fratelui meu, domnule Forrester. Ş1 viaţa unei fetiţe, fără să mai iau în calcul posibilitatea unui dezastru nuclear.” „Dacă ar trebui să aleg dintre toţi agenţii cu care am lucrat unul căruia să-i încredinţa viaţa mea, acela ar fi Trace O’Hurley.”

Acum ea era cea care îşi încredinţase viaţa ur>L1 bărbat pe care îl cunoştea de mai puţin de 24 de of, Era brutal, nu doar aspru. De când îl întâlnise, el nL1 r • • • pentru ceea
mai mult decât

ofense nici un cuvânt de consolare păţise familia ei şi nici nu îşi exprimase un interes fugar pentru formula care ar fi putut schimba pentru totdeauna balanţa de putere a lumii. Şi totuşi... îşi amintea de modul în care o luase de mijloc sprijinind-o atunci când oboseala o doborâse. Cine era acest bărbat? Simţi un nod în gât când în sfârşit puse această întrebare. Cine era acest bărbat în care îşi pusese toate speranţele?

- De cât timp eşti spion?

El se uită la ea, apoi la drum, şi începu să râdă. Era prima dată când îl auzea râzând. Era puternic, nepăsător şi mult mai atrăgător decât se aşteptase ea.

-Drăguţo, nu sunt James Bond. Lucrez în spionaj.

Poate se înşela, dar simţi în vocea lui puţină amărăciune.

- Nu mi-ai răspuns la întrebare.
- De zece ani sau mai mult.
- De ce?
- De ce... ce?
- De ce practici meseria asta?

Trace luă bricheta şi ignoră vocea din capul lui care îi reamintea că fuma prea mult.

-Şi eu m-am întrebat asta în ultima vreme. De ce fizică?

Nu era atât de naivă, încât să creadă că îi păsa. Era pur şi simplu o metodă de a devia discuţia de la el.

-Tradiţia din familie, dar şi talentul pentru treaba asta. M-am născut pentru a lucra în laborator.

- Nu locuieşti în Irlanda.

~Nu, mi s-a oferit un post la Random-Frye. A fost o ocazie excepţională.

O ocazie pentru a ieşi, în sfârşit, din umbra

tatălui ei. ~ îţi place în State?

- Da foarte mult. La început, mi se parea ca totul a’ ‘ . dor reuşeşti să prinzi ritmul. De se mişcă prea repede, dar reuşeşti p unde eşti?

El aruncă ţigara pe geam.

- De nicăieri.

-Toţi venim de undeva. Zâmbi, ca şi când şi-ar fi amintit ceva.

-Nu toţi. Aproape am ajuns. Vrei să revedem p anul. Gillian trase aer în piept. Gata cu vorba!

-Nu.

Parcarea era pe jumătate plină. După trecerea sezonului rece, ruinele, aflate la o distanţă de două ore şi jumătate de Cancun, erau o afacere profitabilă. Cu aparatul de fotografiat pe umăr, Trace o luă de mână pe Gillian. Faptul că ea se împotrivi iniţial nu făcu decât să atragă o strângere mai fermă din partea lui.

- încearcă să fii romantică. Suntem la întâlnire.

- Sper că nu te surprinde că mi-e greu să par îndrăgostită lulea.

- Măcar încearcă să pari interesată. Scoase ghidul de călătorie din buzunar. Locul ăsta este atestat din secolele al şaselea şi al şaptelea. Reconfortant.

- Reconfortant?

-Au trecut o mie de ani, şi nu am reuşit să îl distrugem. Eşti gata să urcăm?

Ea îl privi, dar nu-i putu vedea ochii din cauza lentilelor fumurii.

- Cred că da.

Luându-se de mână, începură să urce scările dificile spre Piramida Magicianului. Ea nu rămase nepăsătoa- re la atmosfera din jur. Chiar şi cu sudoarea care i se prelingea pe spate şi cu inima bătându-i cu repeziciune din cauza fricii, era

impresionată. Roci antice ridicate

cu mii de ani în urmă în onoarea vechilor zei. Din vâri putea privi ceea ce cândva fusese o comunitate numeroasă. Pentru un moment, îşi acordă privilegiul de a rămâne nemişcată. Cercetătorul din ea ar fi strâmbat din nas, dar strămoşii ei credeau în zâne. Acest loc fusese populat. Spiritele celor care le locuiseră se aflau încă acolo. Cu ochii închişi, Gillian simţi însemnătatea acelui moment.

- Simţi? întrebă ea.

Amintirile şi pasiunile lui îl purtaseră în multe locuri. Realistul din el nu reuşise niciodată să-i umbrească latura visătoare.

- Ce să simt? întrebă el, deşi ştia.

- Epoca, spiritele vechi, foarte vechi. Viaţă şi moarte. Sânge şi lacrimi.

- Mă surprinzi.

Deschise ochii, care acum, din cauza emoţiei, păreau şi mai verzi.

-Nu strica momentul. Locuri precum acesta nu-şi pierd niciodată însemnătatea. Chiar şi de ai dărâma pietrele şi ai înălţa zgârie-nori, tot ar fi un loc sfânt.

- Asta este părerea ta de profesionist, doctore?

- Vei strica totul.

Renunţă, deşi instinctul îi spunea că ar fi mai bine pentru amândoi dacă ar păstra distanţa.

-Ai vizitat vreodată Stonehenge?

- Da! Zâmbi, iar el simţi cum mâna ei se relaxează în a lui.

~ Dacă închizi ochii şi te aşezi în umbra unei roci, îi [ve]i putea auzi cântecul. Degetele lui se împreunară cu [a^e] ei, intim, deşi nici unul din ei nu era conştient [as]ta. în Egipt, nu trebuie decât să atingi piatra unei

piramide pentru a simţi mirosul sângelui sclavilor şi al parfumului regilor. Pe coastele Insulei Man sunt sirene cu părul ca al tău.

Ea avea un păr des, moale, mătăsos. El îşi imagină că îi încălzea pielea cu acel foc cu care magicienii îl porneau fără vreascuri sau chibrituri. Ea nu putu decât să-l privească. Deşi ochii lui erau încă ascunşi, vocea lui devenise calmă, hipnotizantă. Mâna din părul ei părea să-i atingă fiecare parte a corpului, încet, seducător. Impulsul pe care îl simţise în acea dimineaţă devenise o durere – acea durere – a dorinţei.

Se aplecă spre el. Trupurile lor se atinseră în treacăt.

- Sper că merită priveliştea, Harry. Am transpirat ca un porc.

Gillian tresări ca şi când fusese prinsă în flagrant când un cuplu de vârsta a doua se chinuia să urce ultimele scări.

- O adunătură de pietre, spuse femeia în timp ce îşi scoase pălăria de paie pentru a-şi face vânt peste fata roşie.

>>

- De ce om fi bătut atâta drum până în Mexic pentru a urca un maldăr de roci vechi?

Magia acelui loc păru să dispară. Gillian se întoarse să privească ruinele.

- Tinere, se poate să ne faceţi o fotografie?

Trace luă camera de la bărbatul uşor supraponderal care avea accent de Oklahoma. Măcar atât putea să facă pentru ei dacă tot îl împiedicaseră să facă o greşeală- Să-şi lase mintea să zboare la alte lucruri mai personale nu l-ar fi ajutat să se răzbune şi nici nu i-ar fi adus lui Gillian înapoi familia.

- Staţi mai aproape, îi sfătui el, apoi făcu poza în timp ce cuplul privi nemişcat spre aparat.

- Foarte drăguţ din partea ta. Bărbatul din Oklahoma îşi luă înapoi aparatul. Vreţi să vă fac şi vouă o fotografie?

- De ce nu? Era un instrument specific turiştilor. După ce înapoie aparatul, o prinse pe Gillian de mijloc, făcând-o să înlemnească. Zâmbeşte, draga mea!

Nu era sigur, dar i se păru că o aude bombănind prin- tre dinţi. în timp ce coborau, Trace făcu în aşa fel încât geanta lui Gillian să se afle între ei. Când priviseră în jos din vârful piramidei, văzuseră trei bărbaţi venind spre sit, după care se despărţiseră.

- Stai aproape de mine!

Gillian scrâşni din dinţi şi-i dădu ascultare, deşi în acel moment tot ce-şi dorea era să fie cât mai departe de el. Poate din cauza soarelui puternic devenise atât de sentimentală şi de ameţită. Cu siguranţă, nu avea nimic de-a face cu emoţia adevărată. Era din cauza soarelui, încercă să se convingă. Apoi, mereu fusese sensibilă la o atmosferă mai specială, şi iată că găsi explicaţia faptului că era gata-gata să-l sărute, că îşi dorise să-l sărute şi că i se păruse că le era predestinat să se sărute.

- Nu este cel mai bun moment pentru a visa cu ochii deschişi. Petrecându-şi braţul după umărul ei, Trace o trase mai aproape de el şi o duse sub un arc al Grădinii Maicii. Locul îl mulţumea. Piaţeta era flancată din toate părţile de structuri ce reprezentau o suită de încăperi şi uşi« Rămăseseră afară, dar în acelaşi timp erau suficient de ascunşi, dacă de asta ar fi avut nevoie. Dacă ar fi Putut alege, el ar fi vrut să aibă de-a

face cu amicii lor Pe rând.

'Ar trebui să admiri munca minuţioasă care s-a de-PUs pentru construirea sitului.

Gillian simţi un nod în gât de frică.

- Arcadele şi faţadele sunt realizate în stilul arhitectonic specific civilizaţiei maya. Stilul Puuc este uşor de recunoscut în cioplirea fină a rocii.

- Foarte bine, bâigui Trace.

îl văzu pe unul dintre bărbaţi intrând în grădină. „Numai unul”, se gândi el. Deci într-adevăr se despărţiseră pentru a-i găsi mai uşor, aşa cum sperase. întorcându-se, o lipi de o coloană şi începu să-i mângâie trupul.

- Ce naiba...?

- îţi fac o propunere indecentă, spuse el încet, aple- cându-se spre urechea ei. înţelegi?

-Da!

Era cazul să reacţioneze, dar îngheţase pur şi simplu. Trupul lui era tare şi fierbinte şi, din motive pe care nu le înţelegea, o făcea să se simtă în siguranţă.

- O propunere foarte indecentă, Gillian, repetă Trace. Are legătură cu noi doi goi într-o cadă plină cu spumă.

-Asta nu e indecentă, e patetică. Dar trase aer în piept. Ce minte perversă ai! îmbărbătându-se, Gillian se dădu înapoi, îşi încordă palma – poate mai mult decât era cazul – şi-l lovi peste faţă. îl împinse. Doar pentru că am fost de acord să te însoţesc în după-amiaza asta nu înseamnă că intenţionez să-mi petrec noaptea satifăcân- du-ţi fanteziile revoltătoare.

Uimit, Trece îşi mângâie obrazul. îl lovise foarte tare, dar aveau să discute despre asta mai târziu.

- Cum vrei, drăguţo! Atunci, să vedem cum te vei descurca să ajungi singură în Merida. Am lucruri mai bune de făcut decât să-mi pierd vremea cu o

slăbănoagă fără imaginaţie.

întorcându-se, o lăsă singură. Trecu pe lângă bărbatul care stătea la trei metri distanţă, admirând ostentativ o arcadă. Gillian abia se abţinu să nu-l cheme înapoi

pC Trace. O întrebase dacă avea curaj, iar acum era obligată să admită cu nu era chiar atât de curajoasă precum sperase. Mâinile îi tremurau. Nu dură mult.

-Vă simţiţi bine, domnişoară?

Asta fusese. Recunoscu imediat vocea, căci o auzise pe caseta fratelui său. Gillian se întoarse, sperând că ochii ei umezi şi vocea tremurândă aveau să fie considerate semne ale indignării.

- Da, mulţumesc!

Era brunet, nu cu mult mai înalt decât ea, cu o piele măslinie şi o expresie surprinzător de prietenoasă. Ea se forţă să-i zâmbească.

- Mi-e teamă că nu voia să-i fiu alături doar pentru a admira arhitectura mayaşă, aşa cum pretindea.

- Dacă vreţi, vă pot duce eu înapoi.

-Sunteţi amabil, dar, nu...

Tresări când simţi vârful cuţitului la spatele ei.

- Cred că ar fi în interesul dumneavoastră, doctore Fitzpatrick.

Nu trebuia să se prefacă înspăimântată, căci aproape îi pierise capacitatea de a gândi, dar, chiar şi aşa, Gillian îşi aminti instrucţiunile. Să tragă de timp. Să tragă de timp cât mai mult, pentru ca Trace să poată analiza situaţia.

' Nu înţeleg.

-Ţi se va explica totul. Fratele tău îţi transmite salutări.

-Flynn. în ciuda ameninţării cu cuţitul, Gillian se tepezi la el şi-l apucă de cămaşă. Tu i-ai răpit pe Flynn şi pe Caitlin. Spune-mi dacă sunt teferi. Te rog!

- Fratele tău şi fiica lui sunt bine, sănătoşi şi vor

rămâ- ne astfel atât timp cât vei coopera cu noi.

îşi trecu braţul stâng peste umerii ei, şi începură să meargă.

- îţi voi da tot ce îmi ceri dacă îmi promiţi că nu le vei face rău. Am ceva bani. Cât vrei...?

- Nu ne interesează banii. Ameninţarea cuţitului o obligă să înainteze. Oricât de amabil păruse la prima vedere, mâna care controla cuţitul era nemiloasă. Lipsesc o parte dintre notiţele referitoare la experimentele pe care le-aţi făcut.

-Ţi le voi da. Le am aici. Arătă spre geantă. Te rog, nu îmi face rău – mie sau familiei mele.

-Noroc că tu eşti mai uşor de convins decât fratele tău. Va fi în avantajul tău.

-Unde este Flynn? Te rog, spune-mi unde îl ţii.

-Vei fi cu el curând.

Trace îl găsi pe cel de-al doilea bărbat în spatele Palatului Guvernatorului. Se plimbă cu aparatul în mână, apoi îl împinse pe individ cu faţa într-una dintre cele 20 000 de roci sculptate.

- Sunt fascinante, nu? îl ţinu de gât, în ceea ce părea o îmbrăţişare frăţească. Amândoi ştiau că era nevoie numai de o mişcare bruscă pentru a-i rupe oasele. Dacă vrei să-ţi mai foloseşti mâna dreaptă, nu privi în jurul tău. Hai să încheiem repede, într-un loc ferit. Unde îl ţineţi pe Flynn Fitzpatrick?

- Nu cunosc nici un Flynn Fitzpatrick.

Trace îndoi braţul bărbatului încă puţin. Simţi cum oasele trosnesc.

- Mă faci să-mi pierd timpul. După ce privi repede în jur, Trace îşi scoase cuţitul de vânătoare

şi duse lama la urechea individului. Ai auzit vreodată despre Van Gogh? Nu durează decât câteva secunde să-ţi retez urechea.

te va omorî – poate numai dacă vei sângera până la moarte. Acum, te întreb încă o dată, Flynn Fitzpatrick?

_Mu ni s-a spus unde îl ţin. Lama străpunse pielea. Jur! Ni s-a ordonat să-i ducem pe el şi pe fată la aeroport şi să-i predăm. Apoi ne-au trimis după femeie, sora lui.

- Şi ce ordine aveţi în ceea ce o priveşte?

- Să o ducem la un avion privat care aşteaptă pe aeroportul din Cancun. Nu ni s-a spus destinaţia finală.

- Cine l-a omorât pe Forrester?

- Abdul.

Pentru că era presat de timp, Trace trebui să renunţe la plăcerea de a-l face pe individ să sufere.

-Dormi, spuse el pur şi simplu şi-l dădu cu capul de piatră.

Oare unde era Trace? Gillian se gândea la asta în timp ce se apropia de o maşină albă, mică. Dacă nu avea să vină curând, ea şi notiţele modificate aveau să se afle în drum spre... Nici nu ştia încotro.

-Te rog, spune-mi unde mă duci. Se împiedică, iar cuţitul pătrunse prin bluza de bumbac şi îi atinse pielea. Mă simt slăbită. Am nevoie de un moment.

Când se sprijini de capota maşinii, bărbatul se relaxă suficient încât să îndepărteze cuţitul.

-Te poţi odihni în maşină.

- O să mi se facă rău.

Păru dezgustat şi o trase de păr. Pumnul lui Trace îl aruncă trei metri în spate.

-O fi ea dificilă, spuse el calm, dar nu suport să văd [0] femeie tratată astfel. Uite ce e, drăguţo, am

vrut doar să te văd dezbrăcată. Nu e mare lucru. Gillian lăsă să-i cadă geanta din mâini şi fugi.

I femeie! Nici o urmă de recunoştinţă? Trace Ovi pe individ, care scuipă sânge. Mult noroc data

viitoare! Bărbatul înjură. Trace ştia suficient de bine arabă cât să înţeleagă. Fu gata de lupta când văzu ca individul scosese cuţitul. Voia la fel de mult sad scoata şi el, să se lupte cu tipul despre care ştia ca-i ucisese prietenul. Dar nu erau nici momentul, nici locul potrivite. Nu'l voia doar pe cel care îl omorâse, ci şi pe cel care dăduse ordinul. Fixând cu privirea lama cuţitului, Trace dădu înapoi.

-Ascultă, dacă o vrei atât de mult, ia-o! În ceea ce mă priveşte, toate femeile sunt la fel. Când bărbatul scuipă la picioarele lui, Trace se aplecă, de parcă ar fi vrut să-şi şteargă pantoful. Scoase un pistol automat de calibru .45. Abdul, aşa-i? Privirea lui pe jumătate amuzată dispăru. Deja i-am aranjat pe cei doi prieteni ai tăi. Singurul motiv pentru care nu-ţi voi face o gaură în cap este pentru că vreau să-i transmiţi un mesaj şefului tău. Spu- ne-i ca II Gatto îi va face o vizită. Trace observă mirarea de pe chipul lui şi rânji. Recunoşti numele. Asta-i bine. Pentru că vreau să ştii cine te va ucide. Dă mai departe mesajul, Abdul, şi pune-ţi lucrurile în ordine. Nu ţi-a mai rămas mult timp.

Abdul încă ţinea cuţitul în mână, dar era conştient că glonţul este mai rapid decât lama. Ştia, de asemenea, că 11 Gatto era mai iute decât majoritatea.

-Norocul lui 11 Gatto se va sfârşi, la fel ca al mentorului lui.

Trace puse pistolul chiar sub bărbia lui Abdul.

-Poate, dar al tău pare că atârnă de un fir de aţă chiar în acest moment. începe să-mi transpire degetul, Abdul. Mai bine te-ai căra.

Aşteptă ca bărbatul să ajungă la maşină şi să

pornească şi abia atunci lăsă pistolul jos. în timp ce puse pistolul înapoi la brâu, Trace conştientiză că fusese

foarte aproape. Avusese ocazia să se răzbune în acel moment. încercă să se calmeze. Atunci când avea să se liniştească şi să judece limpede, răzbunarea urma să fie mult mai dulce.

Se întoarse brusc în clipa când auzi zgomotul paşilor în spatele lui. ~

Gillian mai văzuse acea privire – atunci când ea îi spusese că Forrester fusese asasinat. I se păruse că o văzuse iar atunci când fusese trasă de păr. Dar, chiar şi acum, deşi o vedea pentru a treia oară, se înfioră.

- Parcă ţi-am spus să nu te îndepărtezi.

-Am văzut..., începu ea, apoi merse să-şi ridice geanta. Ar suna prosteşte să-i spună că rămăsese acolo în caz că ar fi avut nevoie de ajutor. Nu ştiam că ai o armă.

-Ţi-ai imaginat vreun moment că îţi voi găsi fratele cu vorba bună şi cu zâmbete?

-Nu. Nu-i putea susţine privirea. îl displăcea, dar măcar acum îl înţelegea pe bărbatul sătul de oameni, dezordonat, pe care îl văzuse prima oară. Aproape îl plăcuse şi îl înţelesese şi pe bărbatul încrezut şi cu gura mare cu care luase micul dejun. Dar pe acesta, pe acest străin cu privirea ageră care se confrunta la fiecare pas cu moartea nu-l înţelegea deloc, l-ai... pe ceilalţi doi bărbaţi... i-ai?

- Dacă i-am omorât? O spuse pur şi simplu, în timp ce o luă de braţ şi o duse înapoi în jeep. în ochii ei citise în acelaşi timp frica şi repulsia. Nu, uneori e bine să-i laşi În viaţă, în special atunci când ştii că din acel moment viaţa lor va fi un iad.

Nu am reuşit să obţin prea multe mformaţii de la ei. I-au lăsat pe fratele tău şi pe fiica lui la aeroport şi apoi i-au trimis după tine. Nu ştiau unde îi ţin.

~ unde ştii că ţi-au spus adevărul?

- Pentru că ei sunt nişte trepăduşi. Nu îi duce capul să mintă, în special atunci când ştiu că eşti în stare să-i faci bucăţi.

Adrenalina dispăru.

- Dumnezeule, atunci, cum îi vei găsi?

-Am nişte piste. Eu, nu noi. Imediat ce găsesc o ascunzătoare pentru tine, rămâi acolo.

- Greşeşti.

Se opri în faţa jeepului. Faţa ei era plină de sudoare, dar paloarea îi dispăruse.

-Sigur, vorbim mai târziu despre asta. Acum, tot ce îmi doresc este un pahar.

- Atât timp cât vei lucra pentru mine, te rog să bei cu moderaţie.

El înjură, dar mai binevoitor decât se aşteptase ea.

- Spune-mi tu zece irlandezi pe care îi cunoşti care beau cu moderaţie.

- Tu, de exemplu. Ea se întoarse pentru a intra în jeep, când îl auzi din nou înjurând, apucând-o de braţ. Era cât pe ce să-l plesnească în clipa când îi scoase cămaşa din pantaloni. Ce dracu’ ai impresia că faci?

- Sângerezi. înainte ca ea să poată protesta, el îi trase pantalonii jos pentru a-i cerceta şoldul. Tăietura nu era foarte profundă, dar era destul de lungă. Sângele îi pă' tase hainele. Pentru un moment – şi adesea un moment era deja prea mult –, furia îi întunecase privirea. De ce nu mi-ai spus că

te-a rănit?

-Nu mi-am dat seama. Se aplecă pentru a cerceta rana. încercam să îl încetinesc şi m-am împiedicat. Mi'[a] tras una, ca să mă grăbească. Nu este grav. Aproape că nu mai sângerează.

-Taci! în acel moment, nu părea să-i pese că rana era superficială. Era pielea ei, sângele ei. Trace aproape

că o băgă în jeep în braţe, apoi deschise torpedoul. Nu te mişca! îi ordonă el în timp ce deschise o trusă de prim ajutor. La dracu', ţi-am spus să nu rişti!

-Eu doar... pentru Dumnezeu, ce-mi faci doare mai mult decât tăietura. Nu te mai agita!

-La dracu', o curăţ, mai tacă-ţi gura! Făcu totul repede şi fără menajamente, până când rana fu curăţată şi bandajată.

- Felicitări, doctore, spuse ea ironic şi îi zâmbi când îi văzu privirea furioasă. Nu m-am aşteptat ca un bărbat ca tine să intre în panică la vederea sângelui. De fapt, aş fi pariat că... Fu redusă la tăcere când gura lui îi pecetlui buzele. Uimită, rămase încremenită în timp ce mâna lui îi mângâia gâtul, apoi părul. Fusese promisiunea – sau poate ameninţarea – pe care o sesizase în vârful piramidei. Spiritul ei independent ar fi protestat, dar nevoia, dorinţa, plăcerea avură câştig de cauză.

El nu-şi explica de ce făcuse asta. Se trezise pur şi simplu sărutând-o. Pur şi simplu. Se speriase când o văzuse sângerând. Şi nu prea era obişnuit cu acest sentiment – nici pentru el, nici pentru alţii. Voia să o dezmierde şi să o aline, dar se împotrivea prin gesturi brutale şi ordine. De ce naiba o săruta? Când ea îi răspunse la sărut, încetă să-şi mai pună întrebări. Avea gustul parfumului pe care îl purta – de pajişte, flori de câmp, lumina soarelui în dimineţi răcoroase. Nu era nimic exotic,

totul era delicat şi cât se poate de real. Acasă... De ce gustul ei îi amintea de acasă, de ce îl făcea să tânjească după gustul ei aşa cum tânjea după ea? Ceea ce simţise în vârful piramidei era acum de o sută de ori mai puternic. Fascinaţie, blândeţe, uluire. Le puse pe seama unei pasiuni tăioase – genul pe care îl înţelegea.

Ea nu protestă. îi mângâie faţa. Simţea în capul ei bâ- tăile inimii atât de tare, încât nu mai putea auzi nimic. Sărutul lui era atât de provocator, încât nu mai putea simţi nimic. După ce se trase înapoi la fel de iute cum se apropiase, clipi până când îşi îndepărtă ceaţa din privire.

Trebuia să scape de ea – şi repede, se gândi Trace în timp ce-şi băgă mâinile tremurânde în buzunar.

-Ţi-am spus să taci! zise el scurt.

Gillian deschise gura, dar nu spuse nimic. Poate ar trebui să ţină cont de sfatul lui până i se limpezea mintea.

capit°^u^

Trace bea o bere. Se gândea că, dacă Abdul era suficientde deştept, mesajul avea să fie transmis cui trebuia până la miezul nopţii. Plănuia să părăsească Mexicul într-o oră. Se gândi preţ de o clipă la apele calde ale Caraibelor şi la scufundări, apoi ridică telefonul.

- Fă-te utilă şi împachetează-ţi lucrurile, scumpo!

Aşezată la fereastră, ea se întoarse spre el.

-Mă cheamă Gillian.

-Cum spui tu. Acum, fă-ţi bagajul! Vom pleca de îndată ce... Rory? Ce mai faci? Sunt Colin.

Gillian păru surprinsă. La jumătatea frazei, vocea lui trecu de la cea a unui american plictisit la a unui cântăreţ irlandez.

„Aşa deci, Colin", se gândi ea, încrucişându-şi braţele la piept.

- Da! Nu, sunt bine. Grozav. Ce mai face Bridget? Iar? Dumnezeule, Rory, voi doi plănuiţi să populaţi Irlanda de unii singuri?

În timp ce asculta, Trace o privi calm, făcându-i semn spre dulap. Zgomotos, Gillian începu să-şi strângă lucrurile.

'Mă bucur să aud asta. Nu, nu ştiu când mă voi întoarce. Nu, nici o problemă, nimic interesant, dar mă gândeam dacă mă puteţi ajuta. O privi pe Gillian, care, £ timp ce-i îndesa hainele în valiză, luă o gură de bere, ıţı sunrecunoscător. Este vorba despre un avion, pro- x babil privat, care a plecat din Cork în urmă cu zece zile. u vreau să întrebi cine era în avion şi de ce. înţelegi?

Puţin contează. Doar sapă puţin şi vezi dacă poţi afl* destinaţia. Dacă nu reuşeşti, află pentru câţi kilometri a fost alimentat şi unde a declarat că va ateriza pentrv a face plinul. De restul mă ocup eu... Este destul important, continuă el după o scurtă pauză, dar nimic pentru care să merite să-ţi asumi vreun risc. Nu! De data asta râse. Nu are nici o legătură cu IRA. Este mai mult0 chestiune personală. Nu, călătoresc. Te voi contacta eu. Sărut-o pe Bridget din partea mea, dar rezumă-te la asta, Nu vreau să fiu responsabil pentru următorul copil. chise şi privi la hainele aruncate în valiză. Bună treabă!

- Ce-a fost asta... Colin?

- încercarea de a afla unde este fratele tău. Ai face bine să bagi acolo şi lucrurile tale pe care vrei să le iei. îţi voi face rost de o altă valiză mai târziu. Se ridică şi îşi îndesă costumul de scafandru întro cutie.

- De ce ai folosit accent şi nume false? Mi s-a părut că omul acela îţi era prieten.

- Aîmi este.

Trace merse să strângă lucrurile din baie.

- Dacă îţi este prieten, insistă Gillian în timp ce4 urmă în baie, de ce nu ştie cine eşti cu adevărat?

Trace îşi ridică privirea şi îşi văzu reflexia în oglin' dă. Faţa lui, ochii. De ce avea adesea senzaţia că nu se recunoştea? Puse întro borsetă pasta de dinţi şi un fls* con cu aspirină.

-Nu-mi folosesc numele când sunt la muncă.

-Te-ai cazat sub numele de Trace O’Hurley.

-Sunt în vacanţă.

- Dacă îţi este prieten, de ce îl minţi?

îşi luă aparatul de bărbierit şi analiză cu atenţie lama înainte să o pună în cutie.

, ¡n urmă cu câţiva ani, nu era decât un tânăr aflat la ananghie. Trafic de arme.

-Asta ai vrut să spui prin IRA?

-Ştii ceva, doctore, pui cam multe întrebări.

-Ţi-am încredinţat tot ce am mai scump pe lume. Aşa că pot pune întrebări.

El trase fermoarul borsetei dintr-o singură mişcare.

- Eram în misiune când am dat peste el, şi atunci foloseam numele Colin Sweeney.

- probabil că îţi este un prieten foarte bun dacă a acceptat să facă asta pentru tine fără reţineri.

Trace îi salvase viaţa, dar nu voia să se gândească acum la asta. Salvase şi alte vieţi, iar pe altele le luase. Nu voia să se gândească la nici unul dintre acele momente.

-Aşa este. Acum, ce-ar fi să terminăm de împachetat şi s-o întindem înainte să avem musafiri ?

- Mai am o întrebare.

El zâmbi.

- De ce nu mă mir?

-Cum i-ai spus că te numeşti tipului din această du- pă-amiază?

-O poreclă. M-am pricopsit cu ea în urmă cu câţiva ani, când eram în Italia.

înaintă, dar ea rămase proptită în uşă.

- De ce i-ai spus numele ăsta?

- Deoarece voiam ca persoana care dă ordinele să ştie cine i-a transmis mesajul. Trecând pe lângă ea, aruncă restul lucrurilor în

valiză şi o închise. Să mergem!

-Ce înseamnă?

Se îndreptă către uşă şi o deschise înainte de a se întoarce spre ea. Era ceva în privirea lui care o înspăimânta şi o fascina în acelaşi timp.

'Pisică. înseamnă pisică.

Sriuse că avea să se întoarcă la un moment dat State îsi imaginase asta în timp ce se *ş.* a în junglj L desert sau între cameră de hotel prăpădită mtr-u$_n$ ‘ J uitat de Dumnezeu: fiul rătăcitor se ,nto cea – $_{şi}$ nu oricum, ci în trombă. Dar asta era versiunea lui $_{sentt}$ mentală. Alte dăţi, se imaginase intrând pe furiş în ţ$_{ară}$, aşa cum o făcuse în urmă cu foarte mult timp. Acol$_{0)}$ se aflau surorile lui. în unele momente, se gândea l$_a$ ele şi îşi dorea atât de mult să cumpere un bilet de avion şi să meargă la ele. Dar Var fi anulat în ultimul moment. Erau femei în toată firea acum, aveau propriile vieţi, şi totuşi el şi le amintea cum erau atunci când le văzuse pentru prima oară. Trei plângăcioase, născute înainte de termen, aflate în incubatoare. Exista o legătură între ele, lucru normal pentru tripleţi, dar totuşi nu se simţise niciodată exclus. Călătoriseră împreună de când se năs- cuseră până când el făcuse autostopul pe o autostradă în afara oraşului Terre Haute. De atunci, le mai văzuse o singură dată, dar era mereu la curent cu ce se întâmpla în viaţa lor. Aşa cum ştia şi ce se întâmpla cu părinţii ui. Familia O Hurley nu avusese niciodată succesul eco nomic la care visase tatăl lui, dar se descurcase. Soţii veZTf$^{3"1}$ $_{tre‘2eCi\ de\ Săptămâni}$ P^e an. Din punct de ui Me X$^{0"’}$$_{StăteaU}$ $_{b]ne-}$ $_{?i\ asta}$ datorită mamei «-Era sigur că bancnote de cinci şi zece în boz $^{\circ}$ $_{de\ dolafi}$ cu$_{să\ se}$ doisprezece ani. Ştiuse " $_{UZUnarul}$ valizei, în urmă nu-i ţinuse morală, nu înceta dească, ci făcuse ceea rp

era ea. Dar tatăl lui Pentru a'i uşura situaţia- avionul se zdruncină put ce închise ochii când PUţln d*n cauza turbulenţelor-

•ntâl> ui nu ” ie, rtaSe n;CiOdată ?i nici nu avea o faci _ u pentru că plecase fără să-şi ia rămas-bun, ci pentru ţ plecase. Niciodată nu înţelesese nevoia lui Trace de a ceva care să-i aparţină, ceva mai mult decât următori public, următoarele aranjamente. Poate că, de fapt nu fusese niciodată capabil să-l înţeleagă pe fiul lui sau roate, înţelegându-l, nu fusese capabil să accepte. Sin- gura dată când Trace se întorsese, sperând să amelioreze cumva situaţia, Frank îl întâmpinase neprietenos, fără să4 adreseze prea multe cuvinte.

-Deci te-ai întors. Frank stătea nemişcat, rece, în cabina micuţă pe care o împărţise cu Molly. Trace nu ştiuse că prezenţa lui îl făcuse pe Frank să o perceapă exact aşa cum era : o cămăruţă întunecoasă într-un club de mâna a doua. Ai plecat de trei ani, şi abia de ne-ai trimis câte o scrisoare din când în când. Ţi-am spus când ai plecat că nu vei mai fi bine-venit înapoi.

-Nici nu m-am aşteptat la altceva. Dar sperase să găsească puţină înţelegere. Trace purta barbă atunci, ca parte a deghizării pentru o misiune. Acea misiune îl dusese în Paris, unde dejucase cu succes o fraudă de artă internaţională. Cum era ziua mamei, am crezut că... Voiam să o văd.

«Şi pe tine...”, gândi, dar nu putu spune.

'Şi să fugi iar şi să o laşi în lacrimi? 'Fa a înţeles de ce am plecat, zisese Trace prudent. Fai frânt inima. Şi pe a mea. Nu îţi voi mai permite 0 foci. 0ri te comporţi ca un fiu, ori o laşi în pace. Adică’ ori «ui pe care ţi4 doreşti tu, ori nimic, U ce rtaSe Trace- pentru tine, tot nu contează ce simt sau u nevoie ' sau ce sunt. ■

ştiută?tii ce contează pentru mine. Cre ca nu ^lodată.

Frank trebuise să înghită în sec, dobo

6 6

• ruşine. Ultima oara cand te-a. de amăraciune şi d ? pentru tine nu a fost 4 văzut, mi-ai spus că ce am . *P f. suficienL Un* ajuns. Şi că ce ţi-aş putea partea fiuluj ' nu va uita nicioda . cU o curvă în Bangk0|^

Avea 23 de am. Se culcase K se îmbătase cu ouzo, mAtenaj. umărul drept ca urma urmă de „„ bărbat pe «re H «.se.e ' ""o™’ • timp ce era în misiune. Totuşi, tn a , se P *i rlraipnit fără vreun motiv anume, simţise ca un copil dojenit tara .

- Cred că ăsta este singurul lucru pe care l-ai auzit cu adevărat din tot ce am spus. Nimic nu s-a schimbat. Niciodată nu se va schimba.

- Ţi-ai ales calea, Trace.

Fiul lui nu avusese habar că Frank nu voia decât să-şi deschidă braţele şi să-l primească înapoi după ce crezuse că-l pierduse pentru totdeauna. Dar se temea că Trace avea să îi întoarcă spatele.

-Acum, trebuie să te descurci. Măcar ai decenţa de a-ţi lua rămas-bun de la mama ta şi de la surorile tale de data asta.

Cu lacrimi în ochi, Frank se întorsese cu spatele. Trace ieşise din cabină şi nu se mai întorsese niciodată.

Deschise ochii şi o văzu pe Gillian fixându-l cu privi' rea. Parea diferită cu peruca scurtă, brunetă, pe care el 11 ceruse să o poarte. Dar încetase să se mai plângă din „ ' PreCUm ?i din Cauza ochelarilor cu rame oare Voise nU 7 3 monoto ne. închise la cu- de aparente. în orir! . a „ Se asc undea dincolo ce, de altfel, îşi şi

dorer^m^^[A]3 b*ne în deCOF’ care stătea lângă el era de f

” f*CTeZUt că feineI’

8 Fa' de atrăgătoarea dr. Gilli^

n-ick. Schimbaseră avionul şi compania aeriană în pitZppiego, plătind biletele cu un cârd de credit emis $an ul dintre numele sale de cod. După ce schimbase Pe U^n Dallas, îşi puse şapca şi geaca de rezervă. Acum, fU drum spre Chicago, arătau ca un cuplu de turişti în 5 iti obosiţi, fără energie. Dar îi putea vedea ochii verde pătrunzător prin lentilele ochelarilor.

^Xeva probleme? întrebă el.

Voiam să te întreb acelaşi lucru. De când ne-am îm- barcat, eşti foarte gânditor.

El scoase o ţigară şi începu să se joace cu ea.

-Nu ştiu despre ce vorbeşti.

-Vorbesc despre faptul că ai fi în stare să sari la gâtul meu dacă te-aş deranja chiar şi numai cu o întrebare. Eu sunt cea care poartă o perucă aşa oribilă, nu? Şi rochia asta foarte la modă.

-Arată chiar bine!

-Atunci, dacă nu te deranjează deghizarea mea, ce te deranjează?

- Nu e nimic în neregulă, spuse el printre dinţi. Gata!

Păstrând u-şi calmul, Gillian luă o gură de vin alb, primind din partea însoţitoarei de zbor o privire compătimitoare, poate chiar încărcată cu dezgust.

-Cu siguranţă, se întâmplă ceva cu tine. Eu sunt cea care ar trebui să aibă un atac de panică, dar uite că nu am, pentru că simt că în sfârşit facem ceva. Dar dacă este o problemă de care ar trebui să ştiu, ţbaş *fi* recunoscătoare dacă mi-ai spune.

El bătea cu degetele în cotiera dintre ei.

„ Eşti aşa cicălitoare mereu?

„Numai când este vorba despre ceva important.

Nişte vieţi depind de această viaţă, care înseamnă totul pentru ^ine. Dacă te preocupă ceva, atunci vreau să ştiu.

- Este ceva personal.

Sperând să scape de ea, işi laşa scaunul pe sp^ închise ochii.

-în aceste momente, nimic nu mai este strict Pe nai. Modul în care te simţi îţi va afecta randamentul.

El deschise un ochi.

-Vei fi prima femeie care se va plânge, soro!

Ea se înroşi, dar nu dădu înapoi.

- Mă consider angajatorul tău, aşa că refuz să permit să ai secrete faţa de mine. El o înjură încet, dar cu destul de multă imaginaţie.

-A trecut ceva timp de când nu am mai fost aici. Dar amintirile mele sunt problema mea.

- îmi cer scuze! Respiră adânc. Nu imam mai putut gândi la altceva în afară de Flynn şi Caidin. Niciodată nu mpam imaginat că venirea aici te-ar putea afecta. Nu păruse un bărbat capabil de sentimente puternice sau de emoţii veridice. Dar îşi aminti durerea din ochii lui când îi vorbise despre Forrester. Chicago... are o semnificaţie aparte pentru tine?

-Am jucat în Chicago când aveam 12 ani, apoi din nou la vârsta de 16 ani.

-Ai jucat?

- Nimic. Clătină din cap şi încercă să se relaxeze. Am ^>etrec^* c^teva zile acolo cu Charlie, în urmă cu câţiva

tucru pe care ham văzut în State a fost ae roportul O'Hare.

ţinea Va A" Pr^mul lucru pe care îl vei vedea. tot trecea^1^ Poa^ă* dar, în loc să o deschidă, ÎŞ* prea mult T ^e muc^ia ei* Nu am văzut niciodad

mi-am dorit[11]?! er^ca* exceptând New Yorkul. Mereu imediat dim- a a<^us<> acum câţiva ani pe Caitlio, Pa moartea mamei sale. Oftă. Erau amândoi

L

joună suflete pierdute. Am vizitat Empire State Building • Rockefeller Center şi am băut ceai în Piaza. Flynn pa luat un căţel de jucărie de la un vânzător stradal. A dormit cu el în braţe în fiecare noapte. Emoţia o năpădi atât de repede, încât nu o putu bloca. O, Dumnezeule! îşi acoperi faţa cu mâinile. O, Doamne, are numai

Trecuseră mulţi ani de când nu mai existase în viaţa lui Trace vreo femeie pe care să o aline, dar nu uitase cum să facă asta.

- Linişteşte-te! Vocea lui era blândă – şi o îmbrăţişă. Nu îi vor face nici un rău. Au prea mare nevoie de ajutorul fratelui tău pentru a risca.

- Dar oare ce îi fac acolo? Cred că este îngrozită. întunericul – încă nu poate dormi pe întuneric. Oare i-au dat o lampă?

-Cu siguranţă! Mâna lui îi mângâia părul, la fel cum vocea ei îi alina fricile. Va fi bine, Gillian! Lacrimile se prelingeau pe obrajii ei, deşi se chinuia să se calmeze, îmi pare rău. Ultimul lucru pe care mi l-aş dori ar fi să mă fac de râs.

- Haide, descarcă-te! Mâna lui se mişca ritmic pe umărul ei. Nu mă deranjează!

Cu un zâmbet slab, ea îi ceru un şerveţel.

~ încerc să nu mă gândesc prea mult la ea. încerc să concentrez asupra lui Flynn. Este puternic şi capabil.

' Şi este cu ea. Are grijă de ea.

'Aşa este, au grijă unul de celălalt. Doamne, avea nev•le să creadă asta. Avea nevoie să creadă că urma să 1 revadă sănătoşi şi în siguranţă. îi vom elibera, da? s existau promisiuni în genul acesta de situaţii. El Ştla asta cel mai bine. Dar ea îl privea acum cu ochii

rugători şi cu o încredere disperată în el, aşa că

Sigur că da! Nu ţi-a spus Charhe ca sunt cel mai b^, _ B? da! Suspină. Prelua iar controlul dar nu e[J atât de sigură pe ea pe cât şi-ar fi dorit. Daca nu aVţJ se gândească la altceva, fiecare minut care trece, avea să i se pară o oră. Povesteşte-mi despre familia ta.

Ai fraţi?

-Nu! îşi trase înapoi mâna, búron

- Câte?

-Trei.

-Asta cred că ţi-a făcut viaţa tare interesantă.

- Erau de treabă. Buzele i se ţuguiară în timp ce-şi aprinse o ţigară. Chantel era o pacoste.

- în fiecare familie există una, începu ea. Apoi îşi dădu seama şi sări în picioare. Chantel O'Hurley? Chantel O'Hurley este sora ta? Am văzut-o jucând în filme. Este minunată!

Se simţi mai mândru decât s-ar fi aşteptat.

- Este destul de bună. Mereu a avut o înclinaţie spre dramă.

- Este cea mai frumoasă femeie pe care am văzut-o!

- Şi o ştie foarte bine!

-Atunci, şi Maddy O'Hurley este sora ta. Uimiţi Gillian clătină din cap. Am văzut-o pe Broadway acum câteva luni. Este foarte talentată. Scena se aprinde când apare ea.

»Mereu a fost aşa", se gândi Trace.

- Este nominalizată la Premiul Tony.

Merită! Spectatorii au ovaţionat-o minute bune

s arşi tul primului act. Dacă ai fi văzut-o... Vocea i se

stin când îşi dădu seama că, într-adevăr, el ar fi trebuit d va ă, dar, din motive încă necunoscute, nu o făcu#'

.Şi cea de-a treia soră a ta? întrebă ea, încercând să-i ofere ttoP spa'iu'

, Abby creşte cai în Virginia.

jşi stinse ţigara şi se întrebă cum naiba ajunseseră să vorbească despre familia lui.

- Da, cred că am citit ceva despre ea. S-a măritat recent cu Dylan Crosby, scriitorul. S-a scris despre asta în *Times.* O, desigur, sunt triplete. Surorile tale sunt triplete.

-Am crezut că oamenii de ştiinţă sunt prea ocupaţi sa producă şi să vindece bolile pentru a citi cancanurile.

Ea decise să nu se simtă ofensată. Nu până nu avea să afle tot ce voia.

-Nu stau cu nasul numai în eprubetă. Articolul menţiona că au trăit în lumina reflectoarelor, călătorind în jurul lumii. Părinţii tăi încă fac asta. Nu-mi amintesc să fi citit ceva despre tine.

-Am plecat de mult timp de acasă, îţi aminteşti?

- Dar nu ai călătorit cu ei? Intrigată de idee, zâmbi şi se foi în scaun. Ai cântat şi ai dansat şi ai trăit în rulotă?

- Ştii ceva, pentru un doctor, tinzi să exagerezi lucrurile. Simţi un gol în stomac, ceea ce însemna că începuseră să coboare. Este ca atunci când mergi la circ şi vezi numai paietele şi luminile roşii. în spatele scenei sunt grajdurile elefanţilor.

~ Deci ai călătorit cu ei. Gillian continuă să zâmbească Erai priceput la ceva?

~ Să mă ferească Dumnezeu de zboruri în compania femeilor cicălitoare. Am plecat de doisprezece ani. îşi puse Centura de siguranţă. Prefer

să mă gândesc la ziua de azi.

Gillian îşi închise şi ea centura.

r Când eram mică, îmi doream să fiu cântăreaţă. Me- eu
m-am imaginat în lumina reflectoarelor. Oftând,

puse revista la loc, în buzunarul scaunului. Fără să b de seamă, deja eram asistenta de laborator a tatălui m^' Este ciudat cum părinţii noştri par să ne traseze dru^ în viată chiar înainte de a ne naşte.

Casa lui Charlie era înconjurată de un zid de piatr. înalt de cinci metri şi era protejată de un sistem de curitate sofisticat. în urma lui nu mai rămăseseră decât o soră mai mare care locuia în Palm iBeach şi un nepot care conducea o firmă de brokeraj undeva în Vestul Mijlociu. Gillian rămase în maşina închiriată în timp ce Trace apăsa o serie de butoane de pe panoul aflat la exteriorul porţilor. Se deschiseră silenţios. Din aeroport, el nu mai scosese un cuvânt, nici măcar unul în timpul călătoriei, fiind atent să nu fie supravegheaţi sau urmăriţi. Acum, ea se abţinea să pună întrebări. Suferinţa îl făcuse aşa tăcut, iar ea ştia că el trebuie să îi facă faţă în felul lui. Copacii îşi pierdeau frunzele, căci iarna se apropia, dar încă îşi păstrau cu încăpăţânare culoarea. Vântul mişca frunzele şi făcea crengile să murmure. În timpul verii, ulmii umbreau drumul, se gândea ea, dându'i casei vechi din cărămidă un aer impunător. Abia de observase asta prima dată când venise, dar acum încerca să se concentreze asupra acestui aspect. Casa nu părea pustie, ci arăta ca şi cum aştepta să fie ocupată din nou. Gillian se gândea la bărbatul care o ascultase, care îi oferise coniac şi o urmă de speranţă.

- Ii plăcea la nebunie acest loc, bâigui Trace. Op[11] motorul, dar zăbovi să privească straturile

de cărăfld' dă uzată, lipite cu ciment alb. De fiecare dată când plecat, tot ce făcea era să vorbească despre întoarceri acasă. Cred că şi-a dorit să moară acasă. Mai stătu o cli pâ, apoi împinse uşa. Să mergem!

yvea cheile. Charlie i le dăduse cu ceva timp în urmă. Foloseştede", spusese el. „Toată lumea trebuie să aibă o casă." Dar nu le folosise până atunci. Cheia intră în încuietoare şi se învârti, scoţând un sunet abia perceptibil. Holul era întunecos, dar el nu aprinse becurile. îşi amintea destul de bine drumul, dar, ce-i drept, încă nu avea puterea să privească îndeaproape lucrurile care îi aparţinuseră lui Charlie. O duse în bibliotecă, o încăpere ce mirosea a lămâie şi a piele. încălzirea fusese oprită, deoarece nu mai locuia nimeni care să aibă nevoie de căldură. Poţi aştepta aici.

- Unde mergi?

-Ţi-am spus că am venit aici pentru a afla unde l-au dus pe fratele tău. Voi face asta, iar tu vei aştepta.

- Iar eu ţi-am spus că mă priveşte orice are legătură cu Flynn. În plus, poate ţi-aş putea fi de ajutor.

- Dacă voi avea nevoie de un fizician, îţi voi da de ştire. Citeşte o carte!

- Nu rămân aici!

Rămăsese cu doi paşi în urma lui când el ieşi pe uşă.

-Uite ce e, doctore, există ceva ce se numeşte securitate naţională. Deja am încălcat regulile, şi asta pentru că Charlie a crezut că merită.

-Atunci, ce te costă să le mai încâlci puţin? îl prinse de braţ. Nu mă interesează secretele de stat şi chestiunile internaţionale. Tot ce îmi doresc este să ştiu unde se ^lă fratele meu. Am lucrat în

proiecte delicate, Trace, autorizaţie.

'^ă ţii din treabă, şi în felul ăsta va dura o veşnicie. 'Nu prea cred!

ţj ?ezi ce vrei! Dar, măcar o dată, tacă-ţi gura! ca scările, încercând să se convingă că nu greşea.

Covorul era nou, dar tapetul era acelaşi ca ultima dat, când fusese aici. Neschimbată era şi a treia carnea de la capătul scărilor pe care Charlie o folosise drep" birou. Fără să ezite, Trace se apropie de pupitru şl apăsă un buton aflat sub cel de-al doilea sertar. Un pa. nou de aproximativ jumătate de metru deschise calea spre un tunel.

- încă un tunel.[7] întrebă Gillian.

Curajul o părăsi repede.

-Camera de lucru, spuse Trace în timp ce păşi înăuntru.

Aruncă o privire şi descoperi că Charlie îşi înnoise echipamentul. De-a lungul peretelui erau agăţate ceasuri care încă funcţionau, care arătau ora în fiecare fus orar. Sub ele se afla sistemul de computere, care continua în formă de L de-a lungul peretelui următor. Pe partea opusă se afla echipamentul radio cu ajutorul căruia putea intra în contact cu oricine.

- Trage-ţi un scaun, doctore, o să dureze ceva vreme! Gillian tresări când auzi uşa închizându-se în urma lor

- Ce încerci să faci?

- Vrei să o luăm pe calea mai scurtă, aşa că voi accesa computerul SIS. ’

- Crezi că cei de acolo ştiu unde a fost dus Flynn?

- Poate... sau poate nu. Porni terminalul şi se aşe^ Dar cu siguranţă ştiu unde are Hammer sediul. Charl* a cumpărat aparatură de ultimă generaţie.

păsă pe câteva butoane. Atunci când aparatul

cer[11] inserarea codului, el îl introduse pe al lui Charlie. B[un'] este un început. Să vedem la ce se pricepe maşin^ asta, ucră în linişte, cu excepţia sunetului tastată n Vi [a]P[ar]atului, în timp ce Gillian îl P[r]^[C]| [e] oca sistemele de securitate unul după al[tL]

Gillian fu surprinsă să descopere cât de răbdător era ¡n timP ce descifra coduri şi afla din ce în ce mai multe informaţii- începu să găsească o ritmicitate a numerelor şi a simbolurilor care apăreau pe ecran. în timp ce el lucra, ea începu să aranjeze şi să rearanjeze sistemul din mintea ei.

-Atât de aproape, bombăni Trace în timp ce încerca un nou cod. Problema este că există atât de multe variabile încât mi-ar putea lua o săptămână.

-Poate dacă...

- Lucrez singur!

-Voiam doar să spun că...

- Scumpo, de ce nu mergi în bucătărie să cauţi nişte cafea?

II privi încruntată când îi auzi tonul – şi îi stăteau pe limbă cuvinte grele.

-Bine! Se întoarse cu faţa către panou. Nu ştiu cum să deschid uşa.

- Butonul din stânga. Apasă pe el.

Ea deschise iar gura, dar, conştientă de ce ar putea spune, apăsă butonul. Un căpos fără îndoială, şi pe deasupra egocentric, decise Gillian în timp ce cobora scările. Nu trăise ea cu unul toată viaţa ei, încercând să-i tacă pe plac? De ce hotărâse soarta că cel mai important lucru din viaţa ei avea să fie decis de un bărbat căruia nu'1 păsa de părerea ei?

»Fă cafea”, se gândi ea când găsi bucătăria. Şi, dacă *Vea sâ îi mai spună „scumpo” încă o dată, avea să îi dea ce merita. O palmă! începu să fiarbă

cafeaua, prea ^°ltată pentru a se simţi inconfortabil că era nevoită

Cotr°băie prin dulapul unui mort. Nu avea de ce să a exPedieze aşa. Cum nici nu avusese de ce să o sărute a cum o făcuse. Se simţise ca şi cum ar fi fost devorată.

Şi totuşi, când terminaseră, era încă întreaga. Se sir^ ca şi cum ar fi fost drogată. Şi totuşi, avusese mintea limpede şi simţurile ascuţite. Orice ar fi simţit, oricUni s-ar fi terminat, nu mai avea să fie vreodată la fel. PUtea să recunoască asta aici, sieşi. Era o femeie prea pragma. tică pentru a se minţi singură. Poate că sentimentele ei erau mai uşor de atins, poate era mai dispusă să şi 1^ manifeste, mai mult decât ar fi preferat, dar erau ale ei, şi niciodată nu avea să şi le nege. Se bucurase de gustul buzelor lui Trace. Avea să şi-l amintească mult timp. Dar era, de asemenea, o expertă în autodisciplină. Aşa că nu avea să permită să se întâmple iar.

Trace încă lucra când ea se întoarse în cameră. Pe nesimţite, aşează ceaşca lângă el. El îi mulţumi cu un mormăit. Gillian privi de jur împrejur, străduindu-se să-şi ţină gura, apoi îşi băgă mâinile în buzunare.

-Număr de acces 38537/BAKER. Codul de acces pentru catalogare cinci. Seria ARSS28. Gillian rosti seriile aproape ca pe o obscenitate. Şi, dacă nu ai fi atât de căpos, cine ştie, poate chiar ar funcţiona. Dacă nu, schimbă primul număr al seriei cu al doilea.

Trace luă cafeaua, bucuros că era neagră, surprins că îi ieşise bună. Ce te face să crezi că poţi să spargi codul de acces al celor mai sofisticate sisteme informatice din lumea liberă?

Faptul că te-am urmărit în ultima oră şi că îmi place să sparg coduri în timpul liber.

Să spargi coduri? Bău din nou. Ai spart conturile vreunei bănci elveţiene?

a traversă încet încăperea, iar Trace se gândi, nu fă^ tfaţie, că se mişca precum un pistolar în întuneri[1]

_ Vorbim despre familia mea, îţi aminteşti? Dacă mai Hi cont şi de faptul că te plătesc, poate chiar ai putea să încerci ce ţbam sugerat.

- Bine! Hotărât să-i facă pe plac, Trace tastă seria pe care i-o dictase ea.

ACCES INTERZIS”

Cu un zâmbet compătimitor, se întoarse spre ecran.

- Bine, atunci, schimbă numerele. Nerăbdătoare, se apropie de el şi începu să tasteze chiar ea. Singurul lucru pe care Trace îl observă fu că şamponul lui mirosea complet diferit în părul ei.

„SOLICITĂ DOCUMENT”

-Asta e! Mândră de ea, Gillian se apropie. Seamănă cu realizarea unor sisteme pentru blackjack. Am făcut asta cu un profesor semestrul trecut.

-Aminteşte-mi să te iau cu mine data viitoare când merg la Monte Carlo.

Se apropiaseră. Stăteau mai aproape acum. Zâmbind, ea se întoarse spre el.

- Şi acum?

Ochii ei nu mai aveau tenta de ambră sau de gri. Acum, erau de un verde pur şi sclipitor. În timp ce el îl privea, se schimbau, umplându-se de speculaţii, de vigilenţă, de amintiri.

'Vorbeşti despre computer?

Ha simţi nevoia să înghită în sec.

"Desigur!

"Verificam numai.

[race] se întoarse iar. Amândoi oftară încet. El înce-[s]â tasteze, şi în câteva secunde informaţiile apărură [Pe e]cran.

[c]. fauta de la un ecran la altul. în definitiv, ştia deja [e] [c]cva despre Hammer. Fusese informat înainte

Să înceapă misiunea sub acoperire şi descoperise şi multe în timp ce se dădea drept cur.er. În timpul siunii, reuşise să obţină nume, adrese şi date şi f Usese la un pas de a *fi* transferat la noul sediu înainte de a fi împuşcat. Uitându-se încruntat la ecran, îşi trecu de- getul peste cicatrice. Fusese sedat zile la rând, zbătân- du-se între viaţă *şi* moarte. Stătuse două luni în spiţa] pentru a se recupera. I se spusese că misiunea eşuase şj fusese trimis – amical – întro lungă vacanţă. Destul de multe se putuseră întâmpla în două sau trei luni. Cu- noscându-l pe Charlie, sigur şi-ar *fi* băgat nasul să afle. Cercetase informaţiile de bază. Hammer se formase în Orientul Mijlociu în anii ’70. Cu noroc, ceva bani şi cu un dispreţ profund faţă de viaţă, organizaţia se făcea vinovată de numeroase atacuri cu bombă şi de luări de ostatici. Ultima deturnare pe care o plănuise se încheiase prin detonarea unei bombe care aruncase în aer optzeci şi cinci de vieţi nevinovate şi şase terorişti.

Asta era stilul lor, se gândea el. Orice victorie are un preţ.

- Husad, spuse Gillian, rostind acest nume în timp ce Trace scruta ecranele. Nu este el liderul?

-El este sponsorul. Jamar Husad, figură politică, general autoproclamat şi un lunatic desăvârşit. Haide» arlie, bombăni el către maşinărie. Arată-mi ceva!

u citeşti cu atenţie, începu ea.

~ Deja ştiu toate astea.

~ Cum?

• ^Ucrat Pentru ei şase luni, spuse el ca pentfl1

„ Poftim?!

cu un pas înapoi. în ochii lui se citea enervare[3]

- Relaxează'te, scumpo, a fost pentru o cauză nobilă, infiltrat.

„Atunci, dacă ai făcut parte din acea organizaţie, ar ^bui să ştii unde au fost duşi Flynn şi Caitlin. De ce ne ma i batem capul cu computerul...

-Pentru că s-au mutat. Când m-au scos, se pregăteau să^şi schimbe locaţia.

-Te-au scos? Mirarea se transformă în spaimă. Ai fost împuşcat?

-Face parte din fişa postului.

-Aproape ţi*ai pierdut viaţa... o cicatrice ca aceasta... Abătută, îşi puse mâna pe umărul lui. Oamenii ăştia aproape te-au omorât, şi tu totuşi faci asta.

El îi îndepărtă mâna. Nu-şi putea permite ca ea să devină sentimentală. Dacă făcea asta, nici lui nu avea să-i ia mult să-şi lase sentimentele să-l domine.

-Am un interes personal în această chestiune. Este vorba despre 100 000 de dolari – biletul meu spre paradis.

-Chiar te aştepţi să cred că faci asta numai pentru bani?

-Crezi ce vrei, dar ţine-ţi părerea pentru tine. Nu am mai întâlnit o persoană care să pună atât de multe întrebări. Încerc să mă concentrez. Da, da, bombăni el. Ştiu că se aflau în Cairo, asta e veche... Foarte bine, ? tiam că mă pot baza pe Charlie. Trace se rezemă de 8P^tarul scaunului. Noua bază de operaţiuni: Maroc.

8 Maroc? Crezi că i-au dus pe Flynn şi pe Caitlin aşa Aparte?

roc d°rit să se simtă în deplină siguranţă. în Ma-

: Han*iner are aliaţi puternici. Continuă să privească fr$_a$?i Un ecran la altul. încă nu am găsit nimic despre e tău. Selectă să printeze paginile care îl interesau,

apoi se întoarse llian. Nu este nevoie
către < de un plica SIS în
telefon pentru a i
Vreau sa te gândeşti bine

Se gândise la asta.

- De ce a făcut domnul Forrester asta?

-Am câteva idei.

- Dar nu-mi vei spune despre ce este vorba.

- Nu încă. După cum ai spus, este vorba despre f_{anii}_ lia ta, aşa că tu decizi.

Ea se îndepărtă de el. Era logic să sune la SIS. Era $_0$ organizaţie cu echipament sofisticat, cu personal num_e. ros, cu influenţă politică. Şi totuşi, instinctul îi spunea să se încreadă în acest bărbat, un bărbat pe care Char- Ies Forrester îl numise renegat. Cu mâinile împreunate Gillian se întoarse spre el. Tot nu arăta ca un erou. Şi totuşi, se lăsa condusă de instinct.

- 100 000, domnule O'Hurley, şi merg pe mâna ta, -Ţi-am spus că lucrez singur.

- Poate nu m-ai văzut în cea mai bună formă, dar sunt o femeie foarte puternică şi capabilă. Dacă va fi nevoie, voi merge singură în Maroc.

- Nu ai rezista nici măcar o zi.

- Poate că nu. Oamenii lor mă caută. Dacă mă găsesc, mă vor duce la fratele meu. Măcar aşa mă voi asigura că fratele şi nepoata mea sunt în siguranţă. Aş face totuşi lucrurile altfel.

El se ridică să se dezmorţească. Ea îl încetinea, nu foarte mult. Şi, dacă rămânea cu el, o putea suprave ghea. Era sigur că avea să ajungă şi singură în Maroc. U o adică, ar putea să îi fie de folos.

- Dacă e să mergem amândoi, ţine minte că nu fo' seamnă că vom fi parteneri, ci că tu îmi vei ascult ordinele.

Gillian mişcă din cap Ja

-Cândva veni momentul^-n'^ic.

j^parte. Nu voi mai pute . cf'onez, Va trebui .

- Nu va *fi cazul. Trase a ? aTTt gr ^ă de ti» Să Stai*

-în primul rând " P^ Ce fa?e atUnci- $e apropo de telefon. Dar n a c°nsult cu P Jeprin». aWm „ RorV-

cm un avion

Casablanca. Bogart şiBergman. Piraţi şi,% Aeroporturi ceţoase şi plaje scalda e e *soare* NUrrie| te ducea cu gândul la pericol şi la poveşn de dragOstţ' Gillian era hotărâtă să accepte pericolul Ş! să

situaţiile romanţate. ~ A

Trace rezervase o cameră dubla intr-unui tre hotelurile exclusiviste aflate în apropierea Pieţei Naţiunilor Unite. Gillian tăcu, în timp ce el discută cu recepţionerul întro franceză perfectă şi se prezentă sup numele de domnul Cabot.

Andre Cabot era numele din paşaportul pe care îi folosea acum. Purta un costum conservator alcătuit din trei piese şi pantofi lucioşi. Părul lui şaten era puţin ciufulit din cauza călătoriei, dar se bărbierise. Ea observa că şi poziţia corpului îi era diferită. Stătea foarte drept, ca şi cum tocmai absolvise academia militară. Chiar şi personalitatea i se schimbase, se gândea ea în timp ce stătea lângă el, observându-dud în vreme ce discuta detaliile şederii. Intrase atât de repede în rolul unui om de afaceri francez puţin nervos, încât ea mai avea puţin şi ajungea să creadă că îl pierduse pe Trace O'Hurley pe drum şi se pricopsise cu altcineva. Pentru a doua oară, se simţea punându-şi viaţa în mâinile unui străin. Dar ochii lu> erau aceiaşi.

Se simţi pentru o clipă tulburată când întoarse şi văzu că o privea cu ochii lui întunecoşi, P[e ca]te îi recunoscu, dar cu care încă nu se obişnuise.

lăcu atunci când Trace o luă de braţ şi o duse spre i ian încă purta peruca, dar îşi dăduse jos ochela[f]''

^hia 'H-eea anosti fusese înlocuit« de un – din .uitase, nu.lt mai p,„r,vil 4 Je amanti a lui Cah.t. U etajul al doui Wci|e; şi .ntrari .n cameră fără ca el să Tr;tCe ti dâd« ba^.ş valetului în linişte. întro man e" Jasică. ce indica faptul că era un bărbat chibzuit Ea se aşteptase ca odată cu închiderea uşii, Cabot să dispară. În schimb, el ti vorbi intr-o engleză cu accent- . pentru o cameră la preţul ăsta, ar trebui ca aşternu- turile să fie aurite.

.Vezi dacă barul are ce trebuie, *chérie.* Se plimbă prin cameră, verifică lămpile, ridică tablourile de pe pereţi. Se întoarse spre ea numai puţin, cu o privire plină de avertismente. Aş dori un pahar de vermut înainte de a avea plăcerea să îţi dezbrac trupul încântător.

Ridică telefonul, desfăcu receptorul şi apoi, după ce-l analiză repede, îl închise la loc.

-Asta ai vrea! înţelese că el rămăsese în rol până avea să fie sigur că nu exista echipament de supraveghere în camere. Deşi i se părea enervant, ea acceptă. O deranja numai faptul că rolurile pe care el li le atribuise erau de îndrăgostiţi. Decizând să-i intre în joc, se apropie de barul mic şi îl deschise. Cu cea mai mare plăcere, dragul meu. îl văzu surprins atunci când verifică traversa şi salteaua. Dar pentru restul mă simt puţin cam obosită după călătorie.

Atunci, va trebui să ne gândim la ceva care

să-ţi re- ea erier gia. Mulţumit că prima cameră era curată, Tra- se îndreptă spre ea. Până să accepte paharul pe care °^erea» între ei se lăsă un lung moment de tăcere. nîer gem în camera cealaltă, şopti el, apoi se întoarse

şi o lâsă Să îl urmeze. Poate nu eşti atat de obosită Prf în timp ce începu aceeaşi procedura şi în cea de.ă doua cameră, Gillian se aşează pe pat.

-A fost un zbor lung.

-Atunci, ar trebui să te odihneşti. Permite-mi să ajut. Ridică un tablou în care era reprezentată catedrala Sacre Coeur. Mâna lui hotărâtă verifică rama tabloului. Te vei odihni mai bine fără haine.

Gillian se descălţă şi începu să-şi maseze tălpile.

- Este clar că ai în minte un singur lucru.

-Ar trebui să fie un prost bărbatul care, avându-te alături, ar avea numai un singur lucru în minte.

Gillian se gândi un moment. Poate l-ar putea îndrăgi pe acest Andre Cabot.

- Chiar aşa? Ridică paharul pe care el îl dăduse deoparte şi luă o gură. De ce?

El se apropie pentru a verifica traversa. Se opri o clipă. O privi. Era în privirea ei ceva care îi spunea „Te provoc”. Ar fi trebuit să ştie ea mai bine.

- Pentru că pielea ta este ca un trandafir alb care se încălzeşte şi devine mai catifelat la atingere. Mâna lui îi atinse coapsa, făcând-o să tresară. Trace continuă să verifice saltelele, dar ochii lui erau aţintiţi tot asupra ei. Pentru că părul tău este precum focul şi catifeaua, şi

atunci când te sărut... Când te sărut, *ma belle,* şi buzele tale sunt la fel.

Ei i se tăie răsuflarea în timp ce mâna lui îi mângâia gâtul. Se apropie şi mai mult, pentru ca trupurile lor să se atingă.

Pentru că, atunci când te ating, pot simţi cât de t mă doreşti. Deoarece, când te privesc, pot să văd ca »ţi este teamă.

Ea nu putu să privească în altă parte. Nu se putea tniŞ[ca]-

^Nu îmi este teama.
par era fascinată. Oricine era el, o fermeca.

_ Nu? Ar trebui să îţi fie.

observă că vocea lui se schimbase, revenind la vocea lui obişnuită, chiar înainte de a o săruta. Simţi aceeaşi căldură, aceeaşi forţă ca înainte. Fusese oare numai o dată? Se gândea la asta în timp ce pierdea controlul asupra trupului ei, care aluneca sub al lui, pe pat. Fără să poată judeca raţional, fără să se gândească la consecinţe, îl îmbrăţişă. De ce părea atât de simplu? Gura lui era aspră şi fierbinte, mâinile lui... numai tandre nu erau. Şi totuşi, îi părea atât de simplu să fie cu el, atât de natural. Atât de familiar. Cu siguranţă, gustul lui era unul cunoscut. Dacă i-ar fi mângâiat spatele, ar fi ştiut dinainte forma muşchilor lui. Dacă ar fi inspirat adânc pentru a-i simţi mirosul, nu ar fi fost surprinsă de el. Fizic, îl întâlnise de numai câteva zile. Dar exista ceva în el care o făcea să simtă că îl cunoştea de o viaţă.

Şi el se simţea de parcă o lua razna. Ca şi când ea făcuse mereu parte din viaţa lui. Şi că avea să facă pentru totdeauna. Nu mai avusese niciodată această senzaţie pe care i-o dăduse atingerea trupului ei. Era ca şi cum ar fi fost singura femeie. Cumva, ştia cum avea să sune geamătul ei chiar înainte de a-l auzi, cum avea să se simtă atingerea degetelor ei pe faţa lui. Ştia, aştepta, şi totuşi era surprins. Simţi cum i se acceleră pulsul până când aproape că nu mai avu control asupra trupului său.

Se putea auzi cum îi şoptea numele în timp ce-şi îndepărta buzele de ale ei doar pentru a rătăci cu disperare pe faţa Pe gâtul ei. Apoi, era acea nevoie care creştea cu furie

înăuntrul lui şi care nu se asemăna cu nici o dorim (care o avusese înainte pentru vreo altă femeie. ''f
’

O wia în totalitate, cu mintea, cu trupul, cu sufl. O voia acum. O dorise dintotdeauna. Şocul acelui îl opri. Nu exista siguranţa zilei de mâine – cel nu în jocul pe care decisese săd joace. învăţase să fr iască momentul. Mâine avea să fie gata de luptă. Ori* tăcea trebuia să înceteze – asta dacă îşi dorea să trăia/ – pentru a^şi primi cele 100 000. îl chinuia. O putea Urî pentru asta, dar se rostogoli cu o brutalitate care o înlemnită, fără cuvinte.

- Camera este curată.

Luă paharul pentru a sorbi ultima picătură de vermut. îşi dori să fi *fost* whisky. Ea abia mai respira, iar braţele îi tremurau. Nu putea face nimic în privinţa asta sau împotriva dorinţei nesatisfăcute care o măcina. Dar ea îl putea urî. îl putea urî din toată inima.

- Ticălosule!

-Tu ai ceruto, scumpo! Scoase o ţigară şi se concentra la ce avea să urmeze în loc să se gândească la momentul ce tocmai trecuse. Am ceva de făcut. De ce nu tragi un pui de somn?

Ea coborî din pat încet, având în privire aceeaşi expresie pe care el o remarcase şi cu altă ocazie. El se gândi că erau norocoşi că armele lui nu se

aflau în preajmă.

Nu era prima dată când fusese umilită. Fusese respir să şi altă dată. Dar nu intenţiona să se mai afle vreodată în această situaţie.

-Să nu mă mai atingi niciodată. M-am complăcut[111] această situaţie pentru că nu am avut de ales, dar să ultima oară când mă mai atingi.

Nu ştia sigur de ce o făcuse. Furia îl făcea ade^* pe un bărbat să facă mişcări greşite şi iresponsabi
e

□ strânse în braţe, se bucură chiar de încerc -i r. iase de a se desprinde din braţele lui în * ,fu' ,.5ruţă din nou. Era ca o văpaie acum fiprk P e ° lă, periculoasă. *El se* imaginã aruncând^ pe^^' violenţa să se îndestuleze cu violentă îna7„,f* fece o greşeală după alta, îi dădu drumul de ’

_Eu nu primesc ordine, Gil!ian.Aminteşte-ti asta'

Ea ¡ş. strânse pumnii. Numai gândul că avea irdă 0 făcu să nu reacţioneze. sa Plarda

.Va veni o vreme când vei plăti pentru

asta .ProbabtLAcum .es.Sănuplecidincameră-

Când uşa se închise în urma lui ea avi. facţie de a-l putea înjura. ' mica Sat*s'

El lipsi numai o oră. Casablanca era în mare narte aşa cum şi-o amintea. Micile magazine de pe bulevard Hasah inca funcţionau datorită turismului Portu era mea ocupat de nave europene. Se plimbase prin oraşul vechi, inca înconjurat de zidurile vechi de anT rare. Dar nu ieşise a plimbare. Contactul lui din car aerul mărginaş, mahalaua aflată la periferia cartierului comercial, fusese bucuros să-l revadă şi suficient de dispus, după ce-şi primise partea, să răspândească un zvon despre deturnarea unei nave care transporta armament american.

Trace se întoarse la hotel mulţumit de acest prim pas făcut şi gata să treacă la următorul. Camera era goa a. Iniţial, nu intră în panică. Pregătirea lui era o extensie naturală a minţii sale, aşa cum braţul lui era o e^t®n sie naturală a trupului. După ce îşi scoase pisto u toc, începu să caute peste tot. Uşile balconu Ul e încă închise, deşi draperiile fuseseră date la 0 Part îşi scosese lucrurile din valiza

lui. Trace le găsi aranjate cu grijă în şifonier şi în sertare. Cosmetice e p

le cumpărase pentru a le înlocui pe cele pierdut aşezate în baie. Găsi săruri de bate de culoarea 5p> mării şi un halat de baie de bumbac agăţat de usâ | sea însă geanta ei, cu tot cu notiţe. Presiunea p> o simţea în ceafă deveni din ce în ce mai puternic ? existau semne de violenţă. Ii era greu să creadă că () ? meie precum Gillian s-ar fi predat fără să riposteze, îj J la fel de greu să creadă că cineva le-ar fi dat de urmă de repede. Atunci, unde naiba era? Trace simţi pent * prima dată panica. îşi trecu mâna prin păr şi încer^ să gândească raţional. Dacă ar fi prins-o... Dacă ar fj pus mâna pe ea, atunci el... Nu putea gândi limped amintindu-şi cum Abdul o târâse de păr. Nu putea gândl raţional când îşi aminti ce senzaţie îi produsese atingerea sângelui ei.

Când auzi cheia în yală, se întoarse imediat. îi trebui doar o clipă pentru a redobândi controlul. înainte de a auzi cheia răsucindu-se, ajunsese deja în spatele uşii, cu pistolul pregătit, gata de luptă. Când uşa se deschise, el îl apucă pe intrus de încheietura mâinii. O trase pe Gillian înăuntru. Amândoi fură şocaţi când el o smuci în braţele sale.

- La dracu', unde ai fost? Eşti în regulă?

Ea se abţinu să nu ţipe. Coliziunea cu Trace o lăsase din nou fără aer. Reuşi să încuviinţeze din cap şi apoi, simţind tensiunea din corpul lui, îl calmă imediat:

- Sunt bine. îl bătu pe spate. S-a întâmplat ceva? Am lipsit numai câteva minute. în aceste câteva minute, imaginaţia lui o luase razna.

Trace scoase o serie de înjurături la adresa lui, apoi a ei.

8 /¿am SPUS sâ nu *eŞL Ce dracu’ se întâmplă cu tine, urios pe el însuşi, o îndepărtă. Nu am timp să*P

de grijă, la naiba! Când îţi cer ceva, ai face bine să – asCulţi-

111 Gândul că îl neliniştise o făcu să se mustre. Chiar se tuZiasmă la gândul a ceea ce ea credea că era grija lui enfitru ea. Ambele emoţii dispărură destul de repede.

P Ţe,am angajat să-l găseşti pe fratele meu, nu să-ţi

-Dacă ai fi mai raţională, nu ar trebui să fac asta. Ţe-au rănit o dată, scumpo. Nu putea decât spera că acea amintire avea să o afecteze la fel de mult cât îl afectase pe el. Dacă o ţii aşa, s-ar putea ca data viitoare să nu mai fiu în preajmă să mă asigur că nu păţeşti mai rău de atât.

-Nu eşti garda mea de corp. în orice caz, tu eşti cel care a plecat fără să-mi spună unde şi cât timp va lipsi.

Nu-l deranjă să-i amintească de ce plecase aşa brusc.

-Ascultă, soro, singurul motiv pentru care te afli aici cu mine este că poate îmi vei fi de ajutor pentru a-ţi elibera fratele. Nu-mi vei fi de nici un folos dacă vor pune mâna pe tine.

-Nimeni nu a pus mâna pe mine, zise ea în timp ce se trase uşor înapoi şi îşi aruncă geanta pe pat. Sunt aici, nu-i asa?

>

El ura să se lupte cu logica.

-Ţi-am spus să nu ieşi. Dacă nu poţi face cum

ţi se spune, vei lua primul avion înapoi spre New York.

-Merg unde vreau, când vreau. Bătu cu piciorul în podea, şi aproape că îşi dorea ca el să o atingă iar. Dar, Pentru liniştea ta, nu am ieşit.

- Ciudat! Puteam să jur că te-am tras în cameră acum câteva minute.

upe că mi-ai Jis'ocat u -A?a ai flCUtJntăo sticluţă. Aspirină, , O'H Ut(l tul. Scoase din g^ mic de suvenire – şi J U în^'^Z dacă îmi perm.ţb vreau sa Joare capul- A baie fierbinre- came ra. Trânti uşa de la baie îţ ^'^^meile", se gândi Trace intrând în ceal^ urma et. „bem pQţ fi atât de dlflclk) cameră. Kar sc g lian făcea e x«PP e, e ce ani de muncă, era încă îtl ■ DU DeÎeea se gândea din ce în ce mai serios să Se V'aP' – I «ea probabilităţii era împotriva lui Era u n XTcare credea în soartă şi în noroc. Mai devrem e b ai târziu norocul avea să îl părăseaca. Aşa cum ii saU. p ne Ch arlie. Aprinzându-şi o ţigară, se apropie

Uldm. o».

fusese aici, fusese implicat în trafic de arme. Aproape că-i tăiaseră gâtul, dar norocul nu-l părăsise. Atunci, era tot Cabot, un om de afaceri francez care nu se dădea în lături de la nici o afacere, atât timp cât era profita- bilă. Acoperirea sa avea să tină. SIS o inventase cu meticulozitate. Curajul nu avea săd părăsească atât timp cât îşi amintea că femeia din camera alăturată nu era decât un instrument pentru a-şi atinge scopul, nimic mai mult.

Auzi apa curgând în baia lui Gillian *şi se* uită la ceas. ** CI?86 ° °r*â Sa ^aca k a*e' Apoi aveau treabă.

f | , * *an nu era genul care să se aprindă repede şi tot b *sic e* Fe P e?e se şi mimeze. Ştia cum să se stăpânească avant aca ? ^uri a sa i asa la iveală atunci când era că renJU • n aCest rnornent> era foarte mulţumii o făcea contT°ieze furia. Asta îi dădea

energie facea s* nu se teamă.

e că nu era deloc preocupată de ceea ce se I$l camera alăturată în timp ce se schimba ii^^aşă simplă şi o fustă. Probabil, el intenţiona să ,ntT<U- cameră, luând cina de una singură. îşi puse o o Pn pie le, aproape ca şi cum ar fi fost un toc pentru CU 1 Naiba S'O ia dacă avea sa rămână ascunsă aici ca P‘it0 arece Nu ştia exact cum putea ajuta la găsirea lui °n ’ i a lui Caitlin, dar era sigură că era ceva ce putea Trace O’Hurley ar face bine să accepte faptul că iace‘ era implicată în treaba asta. începând din acest ■l ^ent $e îndreptă spre uşa care despărţea cele două camere şi aproape că se izbi de el.

-Voiam să văd dacă mai eşti îmbufnată.

Ea ridică privirea.

-Nu mă îmbufnez niciodată.

-Ba sigur că da. Dar se pare că ţba trecut, aşa că pu' tem pleca.

Ea deschise gura, vrând să spună ceva, dar se răzgândi.

-Unde?

-Să ne întâlnim cu un prieten al meu. Se întoarse spre ea şH aruncă o privire mirată. Aşa mergi îmbrăcată?

Răspunsul ei automat fu să arunce o privire la fusta cloş şi la bluză.

-Ce e în neregulă?

-Nimic, dacă mergi la un ceai la parohie. în timp ce ea bombănea şi îl lovea peste mâini, Trace îi mai desfă' cu doi nasturi ai cămăşii. Se dădu înapoi şi, încruntat, aprobă cu o mişcare a

capului. Aşa mai merge.

'Nu am nici o intenţie să mă expun în beneficiul tău.

~ Personal, mă interesează prea puţin dacă te îmbraci [cu] un sac, dar nu uita că ai un rol de jucat. Nu ai nici o Pereche de cercei?

'Nu!

m cumpăra- Şi un ruj închis la cu,
.Atunci, vo îndepărta. Poţi să-ţi faci \
adăugă el înante de
la ochi- în neregulă cu ochii mei?
'13 * Li intrinsec începu să se lupte cu nedUn,
rea' rnS lui Cabot nu a ieşit de la mănăstire, înţe,
ce zic? în timP « « COtrobăia **
şi4 dădu la o parte.

S un că ai nevoie de mai mult machiaj, de un de. colteu mai amplu şi de mai puţină educaţie. Luă un fard Închis la culoare, îl analiză şi U întinse. Hai, încearcă s5 pari o femeie uşoară.
P – Uşoară7 Cuvântul fu rostit cu o indignare tipic n. landeză. Uşoară, ha? Chiar crezi că mă voi machia pen- tru ca tu să mă prezinţi ca pe o... ca pe o...
-Ca pe o pipiţă. Una foarte atrăgătoare, dar şi foarte proastă. îi luă parfumul şi pulverizâ în aer. Mirosea mai bine pe pielea ei, se gândi el şi imediat se trase înapoi Altul nu ai? , ..
Ea îşi relaxă maxilarul doar pentru că o durea sa-l mai
* ţină încleştat.
-Nu!
-Asta este, atunci, spuse el şi începu să o parfumeze.
Părul, doctore.
Ea îşi atinse peruca aproape protector.
- Ce este în neregulă?
- Ciufuleşte-l puţin. Tipul cu care ne vedem aşteaptă să călătoresc cu o femeie foarte sexy,

foarte moaşă şi deloc inteligentă. Ăsta este stilul lui Cabot.

De data asta, ea păru surprinsă.

-Aşa deci?

,Pa! Şi ru trebuie să arăţi astfel. Nu ai nimic mulat, -Nu. nu am nimic mulat. Păru enervată ’ fivi în oglindă- Nu m-am gândit că vin în această '.jlătorie pentru a socializa.

" .Nu am mai Pomenit ca o femeie să nu aibă nici o haină mulată.

Dacă privirea ar omorî, el ar fi picat lat în clipa asta.

, pe asta nu ai cunoscut-o.

Trace se repezi iar spre bluza ei. Mmm, încă un nasture desfăcut n-ar strica!

.Nu! zise ea şi îşi încheie cămaşa. Nu o să fac paradă pe jumătate dezbrăcată pentru ca tu să-ţi păstrezi reputaţia. Scrâşnind din dinţi, se îndepărtă de el. Pleacă! Nu vreau să te mai holbezi la mine!

-Cinci minute, îi spuse el şi, cu mâinile în buzunare, ieşi din baie. Dură zece minute, dar el decise să nu comenteze. Furia o făcuse să roşească, o roşeaţă accentuată de fardul de obraz. Folosi fard şi tuş în mod deliberat, pentru ca ochii ei să pară mai mari şi ispititori.

0 voise provocatoare şi asta obţinuse. Şi, pentru Dumnezeu, nu înţelegea de ce asta îl enerva la culme.

-Suficient de uşoară, domnule Cabot?

-Suficient, spuse el, aflat deja în dreptul uşii. Să mergem!

Ea se simţea ca o proastă şi, din punctul ei de vedere, chiar aşa şi arăta. Trebuia totuşi să-şi amintească faptul ca nu ° lăsase singură, să se îngrijoreze şi să se macine Iri ce el încerca să-l

găsească pe Flynn. Inspirând [a]dânc, Gillian îşi spuse că, dacă tot trebuia să joace un avea să o facă bine. Ieşind din hotel, Gillian îl luă de [ra]I Şi se sprijini de el. El o privi brusc, prudent, ceea [0] făcu să zâmbească.

.*Se* presupune că trebuie să fiu înnebunită tine? J.,nă mine, măcar după banii mei.

_ Dacă nu după nu* *

-Oh, eşti bogat?

- Plin de bani!

Pdvi în spate în timp ce urcata tntr-un tax., -

Atunci, de ce nu port nici o bijuterie?

O observaţie inteligenta , se gândi el – Ş1 ţşi să nu o placă mai mult din cauza asta. Ii puse mân$_a$ fund, plin de încredere.

- încă nu meriţi, scumpo.

Machiajul nu putu ascunde furia şi provocarea di$_n$ ochii ei. Pentru că avusese ultimul cuvânt, se simţi mult mai bine când se aşează lângă ea în taxi. îi dădu şoferului o adresă, apoi se întoarse spre ea.

-Vorbeşti franceză?

- Doar atât cât să fac diferenţa în meniu între creierul de vită şi de pui.

- Totuna. Ţine-ţi gura şi lasă-mă pe mine să vorbesc. Oricum, nu se aşteaptă nimeni să fii prea deşteaptă.

O enerva că îi tot cerea să tacă.

- M-am prins deja că gustul tău în materie de femei se reduce la genul ăla care apare în revistele pentru bărbaţi, Strălucitoare şi bidimensionale.

- Atât timp cât nu vorbesc. Dacă ai ceva de spus, as* cunde accentul irlandez. Ai trăit suficient de mult în New York pentru a prelua accentul de acolo.

e îndepărtară de zona oraşului cu hoteluri

exclu' iste şi magazine moderne. Aproape de port, se afla rinr J ^ ^ _ ^ ^ i înconjurat de ziduri, ca un labi nato în alte circumstanţe, ar fi fa

să aţin?'*1' A S* co ^ oare s* privească, să miroasă' cuin' era numai un loc unde putea găs*

un indiciu Trace – sau Cabot, aşa cum Gillian se chilia să se gandeasca la el – plăti cursa. anlescecătura de magazmaşe şi turişti. Era fascinant Se simţea parfumul oriental Culori exotice, bazaruri des chise, bărbaţi m robe. Strada era răcoroasă, ferestrele magazinului erau pline cu suvenire, cu obiecte tradiţionale şi CU mătăsuri. Femeile pe care le văzuse miroseau a apă, a condimente, dar şi a gunoi care nu mai fusese ridicat de mult timp.

- Este atât de diferit. Ţinându-l din nou de braţ pe Trace, începu să meargă. Am citit despre aceste locuri, dar nu se compară cu realitatea. Este atât de... exotic.

El se gândi la mahalaua pe care o vizitase în acea du- pă-amiază, acele cartiere mărginaşe, mizerabile, aflate la o aruncătură de băţ de străzile încântătoare şi de magazinele curate. Mahalaua e mahala, indiferent de limbă sau cultură.

- Mergem aici. Trace se opri în faţa unui magazin de bijuterii care expunea în ferestre aur, argint şi diamante strălucitoare, şlefuite. Zâmbeşte şi pari proastă!

Gillian se arătă contrariată.

-Nu ştiu dacă o să îmi iasă, dar voi face tot ce-mi stă în putinţă.

Se auzi clinchetul clopoţeilor de la uşă atunci când o deschiseră. în spatele tejghelei se afla un bărbat cu o faţă de culoarea migdalei arse şi încărunţit. Aruncă o privire şi îl recunoscu imediat pe Trace în timp ce se întoarse^ a nişte clienţi care negociau preţul unei brăţări. împreună

mâinile la spate şi analiză marfa expusă. Magazinul era micuţ, despărţit de o draperie de încăpere din spate. Asculta muzică – ceva oriental, cava şi » [Care] o făcu pe Gillian să se gândească la cântece e ск> inilor. Se simţea un miros de condimente – cuişo

şi gninwu f. — începere. Podeaua era din lemn *şi* era vizibil deter* Deşi bijuteriile străluceau, vitrina era murdară de amprente. Amintindu-şi rolul, Gillian se juca^ *colier de mărgele albastre şi roşii. Oftă, gândind* de mult far *fi plăcut lui Caitlin* să aibă câteva °

- *Bon soir! Odată afacerea încheiată,* comercia

întinse mâna. A trecut mult timp, bătrâne priete^^^'' tinuă el în franceză. Nu am crezut că te voi mai ' magazinul meu vreodată. 3Vea 'n

- Nu puteam să vin în Casablanca fără să-mi v’ • vechiul şi bunul meu prieten, al-Aziz. Vânzătorul în' capul, deja gândindu-se dacă această întâlnire avea aducă vreun *profit. Ai venit cu afaceri?*

-Câte puţin din fiecare, zise, apoi indică spre Gilh,

- Ca de *obicei, ai gusturi excelente.*

- Este drăguţă, spuse Trace nepăsător. Şi prea puţin inteligentă pentru a pune prea multe întrebări.

-Vrei să-i cumperi vreun gablonţ?

- Poate. Dar am şi ceva marfă de vândut.

Enervată la culme că era ignorată, Gillian se îndrep tă spre Trace. Ii mângâie gâtul, încercând să pară sexy, încercă să imite accentul newyorkez al asistentei sale de la institut.

- Dacă aveai de gând să vorbeşti franceză

tot timpt mai bine mă lăsai la hotel.

-Mii de scuze, domnişoară, spuse abAziz într-o en gleză corectă.

-Nu este nevoie să îţi ceri scuze, zise Trace după ce bătu uşor pe obraz pe Gillian. Accentul irlandez era p[e] ceptibil, dar se îndoia că cineva care nu era fami i[arlZ] (cu el ar fi putut remarca. Haide, *chérie,* alege ceva drăg^[1],

pesiguf, or.ce îfi place.

. jesctircase bine, se gândi Gillian în timp ce

spre vitrină ca un se asupra unei înghețate

apl

?' vorbi liber, *mon ami,* continuă Trace. Şi el se de tejghea, mişcându-şi mâinile nervos, dar cu

Credere, apoi le sprijini de vitrină. însoţitoarea mea u înţelege franceză. Presupun că încă păstrezi... legături strânse.

„Sunt un om norocos.

Jţi aminteşti, cu ani în urmă, am făcut o afacere care a fost profitabilă pentru amândoi. Sunt aici să-ţi propun alta.

-Sunt mereu bucuros să vorbesc despre afaceri.

-Am o încărcătură similară. Ceva care a fost procurat de la prietenii noştri capitalişti. Găsesc încărcătura prea volatilă, să zicem, pentru a fi depozitată pentru mult timp. Sursele mele mi-au spus că o anumită organizaţie s-a relocat în Maroc. Această organizaţie ar putea fi interesată de marfa mea – la preţul pieţei, desigur.

-Desigur. Eşti conştient că organizaţia despre care vorbeşti este la fel de volatilă precum marfa pe care vrei să o vinzi?

potg^r?^Utea te Pot aJuta- Dă-mi două zile. Unde te

-Asta pe mine mă interesează prea puţin dacă pro- faul este mulţumitor. Eşti interesat să intermediezi negocierile?

' Pentru comisionul standard de 10%?

" Fără îndoială!

VAift- Zâmbi ?i IŞi tre CU mâ? e"' IT
obişnuit oentru Cabor â

zic CÎ'^ „„ ~ ‘

Să spunem, *angajat al acestei organizaţii. Dacă a mai multe despre el, profitul ar putea creşte conj?^ bil, poate chiar la 20%.*

Faţa lui *al'Aziz fu la fel de inexpresivă ca* vocea

- Nu te poţi încrede în zvonuri. ’•

- Dar este *suficient dacă se* confirmă. Trace portofelul şi extrase câteva bancnote, care *dispăru^ prin* minune în faldurile mantiei lui *al'Aziz. 3*

- Unele lucruri rareori sunt *imposibile.*

- *Oh, dragul* meu, mbi poţi cumpăra pe aceştia? G1
lian îl trase pe Trace de mână spre o pereche de ce ** lungi din aur cu pietre roşii. ercei

- Rubine, spuse el oftând prelung, ştiind foarte bi ne
că, de fapt, era sticlă colorată.

- Toţi de acasă vor muri de invidie. Te rog, dragul meu, mi-i cumperi?

- Optsprezece mii de dirhami, spuse vânzătorul cu un zâmbet satisfăcut. Pentru tine şi pentru doamnă, şaisprezece mii.

-Te rog, iubitule! Pur şi simplu îi ador.

Prins în propriul joc, Trace încuviinţă din cap spre al'Aziz. Dar reuşi să o şi îmboldească tare pe Gillian în timp ce comerciantul scotea cerceii din cutie.

-Oh, îi voi purta chiar acum. Gillian începu să

desfăcă în timp ce Trace mai scoase nişte bancul din buzunar.

Două zile, adăugă Trace în franceză. Mă voi întoar^- Adu-o şi pe doamnă. Vânzătorul zâmbi. Face bi^

Trace o scoase în stradă.

*-O femeie ca mine nu ar*fi"?Să Se ^rtă*

mărgele de sticlă, da?p?'^ă 4'

Jen3ivă să creadă că astea sunf ar fi sjf CU o neabă bună. rubIne. Arn .nt

-Mda. Cerceii străluceau m / Sa fac e3 ^t0 ^acuseră cutie. Te ai^a> elegant PUrtati J Gilhan il trase de braţ. desc nrcat bine. ? de -Aşteaptă un minut Apro

datorită complimentului pe JÎ* C*ain ^mas

-Aşa, acum tine/ Vrei să.mj spui despre e *fost vorba!*

'Ha! sâ "e Ptmbăm puJini

fără a – Ţine-o tot aşa! re m/ ^i fâcut a aer

capitolul 5

Cel puţin, nu fusese închisă într-o cameră de Gillian încercă să se consoleze astfel în timp Ce ! într-un bar zgomotos, plin de fum de ţigară şi vibrâ ’ de muzică. Trăgând de un pahar cu vin, privea atrriosftra animată din jurul ei. Clienţii erau tineri şi în mare parte europeni. Deşi călătoria ei se limita la situaţia pe caTe o avea de rezolvat, Gillian se gândea că un loc aproap identic putea fi găsit şi în Londra sau Paris. Se gândea că în ultimele două săptămâni vizitase mai multe ţări decar până atunci. în alte circumstanţe, s-ar fi putut bucura de zgomot şi de agitaţie, de atmosfera de petrecere. Acum însă, stătea cât mai aproape de Trace.

-Trebuie să îmi spui despre ce aţi vorbit, ce urmează să se întâmple.

El alesese acest bar deoarece era zgomotos, iar clientela părea absorbită de sine. Orice ar fi discutat nu s*ar fi
auzit dincolo de masa la care stăteau. îl alesese din aces-
te motive, dar şi pentru că încerca să amâne întoarcerea la hotel, unde avea să fie din nou singur cu ea.

'AbAziz este om de afaceri. Şi Cabot la fel. Trace

>

ronţăi nişte grisine cam vechi. Lam făcut o

propune^

Ce are asta de-a face cu Flynn?

A * stârnesc interesul lui al-Aziz. Cu puţin noroc> n Va interesul celor din Hammer-

i it o întâlnire şi voi afla mult mai multe deca Ştim acum

îi vei întâlni pe oamenii ăştia? Nu ,tia de ce dar p că « în«heati sângele în vene 'a Rândul ăsta Din !”'• ConStată ea' Se temea Pentn‘ v*at lui. Dar ei iec-un^- .

Ţrace luă o gura din whisky şi se întrebă cât mai dura a.înă aveau să ajUngă într'o tară unde să poată bea o putură ca lumea. Abdul ştie cine sunt. Nătângii ca el cp ocupă, de obicei, de tranzacţii. nus ?.

- Da, dar... armei Vocea ei se transformă într-o şoaptă pătimaşă. Le vei vinde arme? ’

_ Asa ar face bine să creadă.

-Este o nebunie! Să pui la cale tranzacţii, să pretinzi că le vei vinde arme teroriştilor. Cu siguranţă, trebuie să existe o altă cale.

-Sigur. Puteam să merg la al-Aziz şi să-i spun că tu eşti Gillian Fitzpatrick, al cărei frate a fost răpit de Hammer. As fi putut face apel la umanitatea lui. Până dimineaţă, te-ai fi aflat în aceeaşi situaţie ca fratele tău. Iar eu aş fi fost mort.

Gillian privi gânditoare în paharul cu vin.

- Pare, cu siguranţă, o cale ocolitoare de a obţine ceva.

-Rămâi la ecuaţiile tale, doctore, iar eu rămân la treaba mea. în câteva zile, voi discuta chiar cu generalul. Am sentimentul că, oriunde s-ar afla, fratele tău este În apropiere.

’ Chiar crezi că Flynn este în zonă? Aplecându-se spre eb 11 prinse de o mână. Mi-aş dori să pot fi sigură de asta, dori să pot simţi ceva.

' Computerul ne-a indicat Marocul. Rory a

confirmat avionul a decolat spre Casablanca. Oriunde s-ar afla, [e] [a]Pîoape. Deci începem de aici.

Părea atât *de încrezător,* atât de *sigur de n| de atac. Ea nu-şi dorea nimic mai mult decât* în el.

- L-ai mai *întâlnit pe abAziz şi cu altă* oca2-Părea să te cunoască! ,e> a.^,

Trace simţi o împunsătură între umeri. Pref e aşeze cu *spatele la perete.* rase «ă

-Am mai avut de-a face cu el.

- L-ai *folosit pentru a vinde arme.*

-*SIS* k folosit, spuse Trace. Rupse 0 aJtă ,------- i ~ w snsinâ inului pe care SIS a vrut să-l sprijine. Anonim.

urmă cu câţiva ani, Cabodt răsturnare a cea profit, al-Aziz îşi primea comisionul, iar democraţia făcea un pas uriaş în faţă.

Ştia şi ea că astfel de lucruri se întâmplă. Crescuse într-o ţară divizată de război. Trăise într-o ţară a cărei credinţă fusese consolidată de înţelegeri secrete şi intrigi politice. Dar tot nu considera corectă o astfel de situaţie.

- Este total greşit.

-Asta este lumea în care trăim, ripostă el. Şi, în mare parte, aşa e, greşită.

- De asta faci ceea ce faci? Se îndepărtă de el, dar nu putu ignora impulsul de a se apropia. Pentru a îndrepta lucrurile?

Existase o vreme – acum, părea cu foarte mult timp în urmă – când fusese suficient de idealist încât să creadă că lucrurile puteau fi îndreptate. Nu ştia când şi unde pierduse această credinţă. Şi

mătrâ^ -îmi. fac doar treaba, Gillian. Nu încerca for mi într-un erou.

oricum încetase să m[a]* caute motive.

Nici nu aveam de gând. Mă gândeam însă că lucrU ri e ar fi mult mai simple dacă te-aş înţelege.

- i'x. iicttcie"

fiica l[ui]-

>u . •? încercă din răsputeri să se relaxeze. Nu pu- ' Virale altceva decât să aştepte. Să aştepte şi să [îC]3 f*[ce] l , cât mai multe despre bărbatul în mâinile viaţa ei. Te wi retrage?

[cifUia e] este ideea, scumpo. Era învăluit de fum scump – -A$[ta] turcesc. Muzica era zgomotoasă, lichiorul – mirat când conştientiza că petrecuse mult tol[erabl] v [timp] în locuri ca acela. Aproape râse zgo- prea A artinea acestui loc din toate punctele de ve- m°[toS]; ultimul an, înţelesese că îşi dorea să se retragă d[ere<] [u]|[t] [cum] îşi dorise în urmă cu doisprezece ani. la fel[de m] « ţ[t] ^emea când făcuse autostopul, pat trecuse ut

-

- Ce e?

Ea nu ştia sigur unde dispăruse el, dar ştia că nu era momentul să întrebe.

-Ce vei face când te vei retrage din meseria asta?

-Ştiu un loc în Insulele Canare unde poţi culege fructe direct din copac şi poţi dormi în hamac împreună cu o femeie focoasă. Apa este cristalină, iar peştele îţi sare direct în poală. Bău iar. Cu 100 000 de dolari într-un loc precum acela aş trăi regeşte.

- Dacă nu vei muri între timp de plictiseală.

-Am avut parte de suficient de multă adrenalină încât să îmi ajungă pentru următorii treizeci sau patruzeci

ani. Ciocni paharul de al ei. Mă voi simţi minunat. -Andre!

[4] J"[race] se întoarse şi fu imobilizat cu un sărut lung, [ln] [Oc]at Cam pe la jumătatea sărutului, recunoscu per- >1 amintea de o singură femeie care mirosea

a [ri] Şi care săruta ca un vampir.

. Desirée! Trace o luă de braţ şi o trase în Tot în Casablanca eşti?

- Desigur! Râse gutural şi îşi dădu părul Acum, sunt acţionară a clubului.

- Serios?

-Sigur că da! Pielea ei era ca o magnolie, dar, da acestui fapt, Trace nu se arătase prea afectuos ^ M-am măritat cu Amir! E în spate, altfel ţi-ar fi gâtul dacă te-ar fi văzut că ai pus mâna pe mine.

- Observ că nimic nu s-a schimbat!

-Nici tu. Ignorând-o pe Gillian, Desirée îi mângâia faţa lui Trace. Oh, Andre, am aşteptat să te întorci sfo tămâni la rând.

- Mai degrabă, ore.

- Stai mult aici?

-Câteva zile. îi arăt prietenei mele farmecul Africii de Nord.

Desirée se întoarse, o privi de sus până jos, apoi o ignoră din nou pe Gillian.

- Cândva, farmecul meu era de ajuns pentru tine.

- Farmecul tău era de ajuns pentru o armată întrea gă. Trace îşi ridică paharul privind la uşa încăperii din spate. Ştia că Desirée nu exagera în ceea ce-l privea pe Amir. Am ceva afaceri, *ma belle.* încă tragi cu urechea.

- Pentru tine şi... contra cost!

- Flynn Fitzpatrick. Om de ştiinţă. Irlandez, are o mică. Cât mă costă să aflu dacă e în Casablanca?

-Pentru un prieten atât de vechi şi de drag.--
c∗nCI mii de franci.

Trace o făcu să se ridice când umblă să scO‘]t Portofelul.

-Aici ai jumătate. Un avans. [a] se aplecă şi puse banii în pantof.

,Ca fiecare dată, mă bucur sa te văd, Andrei

-Şi eu, chériel Se ridică şi o sărută pe obraz.

Să nud Iuti Pe Amir ^în Partea mea.

' Râzând, Desirée se pierdu în mulţime.

-Ai prieteni fascinanţi, comentă Gillian.

-Mda- Mă gândesc să organizez o petrecere. Hai să mergem[1].

Gillian trecu prin fumul gros şi ieşi în noaptea cu cer senin.

-Ce ziceai?

- îmi aminteam doar despre vremurile de demult.

Ea păru mirată.

- Sunt convinsă că au fost fascinante.

Deşi nud stătea în caracter, el zâmbi. Desirée avea o inimă neagră, dar ce imaginaţie!

- Am avut momentele mele.

Ea rămase tăcută o vreme, frământându-se. într-un final, cedă.

- Femeia asta e genul tău? Alunecoasă?

Trace cunoştea suficient de bine femeile pentru a şti când râsul putea deveni periculos. În loc de asta, tuşi.

- Să spunem că se încadrează în unul dintre ele.

- Sunt conştientă de asta şi mă îndoiesc sincer că este prea atrăgătoare odată ce i-ai dat jos cele trei straturi de machiaj.

~Nu ai de ce să fii geloasă, scumpo. Suntem cunoştinţe vechi.

" Geloasă? Făcu astfel încât cuvântul să

pără o glumă se dispreţui pentru că, de fapt, asa era. Cum crezi că ■ Putea fi geloasă pe o femeie pe care tu... tu...

^lai, spune-o!

’ mlătură mâna pe care el, amical, şi-o pusese pe duP» umerii ei.

■ ^nreză. Pentru ce ai plătit-o?

_Nu mai contează.

Ca să afle ceva informat •

' Cum ar putea o femeie ca ea sa afle ceva?

Trace o privi, văzu că vorbea serios şi nu putu decăţ să clatine din cap.

- Diplomaţie, spuse el.

Ea nu putu dormi. Energia care o părăsise cu zile în urmă revenise în formă. Era în Africa, un continent des- pre care doar citise în cărţi. Sahara era în sud. Se afla la câţiva paşi de Atlantic, dar din acest colţ de lume părea un alt ocean. Chiar şi stelele îi păreau diferite, Nu o deranja înstrăinarea. în copilărie, visase adesea să meargă în locuri îndepărtate, dar se mulţumise doar cu poveştile. Decizia ei de a emigra în America fusese consecinţa dorinţei ei de nou, de a descoperi o variantă a ei pe care nu ar fi cunoscut-o niciodată dacă ar fi rămas în Irlanda cu tatăl ei. Aşa că plecase în America pentru a-şi urma visurile, pentru a trăi după bunul-plac. Acum, tatăl ei era bolnav, iar fratele ei dispăruse.

Gillian îşi trase rochia pe ea şi deschise uşile care dădeau spre terasă. De câte ori nu se întrebase dacă lucrurile ar fi stat altfel dacă ar fi rămas. Părea prostesc, chiar egoist să creadă

asta. Şi totuşi, îndoiala persista- Acum, se aña în Africa împreună cu un bărbat care îşi schimbase identitatea într-o clipită. Ţinea doar de el şi de hotărârea ei ca lucrurile să revină la normal.

La normal. Oftând, Gillian se sprijini de balustrad’ şi privi luminile şi umbrele oraşului Casablanca. El spusese că nu credea că rolul lui era să readucă lucrurile a normal, ci doar să îşi facă bine treaba. De ce oar« nu[4] credea? Părea stilul lui să vrea să îndrepte totul. D* sentimentele ei pentru el nu aveau ce căuta în ecuaţia

Chiar de la început, se simţea în acelaşi timp atrasă i dezgu^tă- Era ceva în ochii lui, chiar dacă apărea 'ra r, care o făcea să creadă că putea fi amabil şi empatic. gra ceva în modul în care o privise atunci, în vârful piramidei Magicianului. O parte din el era genul visător, pe câ<d cealaltă era genul realist. Părea imposibil să existe această combinaţie în cineva. Ea se simţea tulburată de ceea ce era, de ceea ce făcuse. Toată viaţa ei crezuse în corect şi greşit, în bine şi rău. Până să îl întâlnească, u considerase că pot exista atat de multe nuanţe ale acestor extreme. Şi nici nu se gândise până atunci că ar putea fi atrasă de un bărbat care trăise astfel.

Dar era o certitudine – nu o teorie, nici o ipoteză – faptul că se simţea atrasă de el, că avea încredere în el. Nu îşi putea lua emoţiile în laborator, să le disece, să le analizeze. Poate pentru prima dată în viaţa ei, avea o problemă pe care logica şi experimentele nu o puteau rezolva. Iar numele acelei probleme era Trace O’Hurley.

Fusese geloasă, înfiorător de geloasă, când acea femeie se aruncase în braţele lui Trace în club. Atunci când îi şoptise într-o franceză intimă şi îl atinsese peste tot, Gillian îşi dorise cu înverşunare să o ia de păr şi să îi smulgă câteva şuviţe. Dar asta nu îi stătea în fire. Sau cel puţin nu ştiuse asta despre ea.

Fusese din când în când geloasă pe Flynn, dar numai aşa cum o soră poate fi geloasă pe fratele ei. Iar dragostea ei pentru el fusese mereu mult mai profundă decât invidia. La universitate, fusese puţin geloasă pe fetele cu Părul blond şi

ochii albaştri. Dar asta fusese ceva super ficial, lipsit de înverşunare. Gelozia pe care o simţise în [acea]stă seară fusese arzătoare, violentă şi greu de con ^olat. Totodată, îi era complet necunoscută. Nu use [Se] geloasă pe înfăţişarea exotică a femeii sau pe corpu

«im ci o enervase că şi4 expusese în fat TraTşÎ că îl sărutase ca şi cum îşi dorea să-l de viu. Iar lui păruse să 11 placa. ' I

Cu mâinile încrucişate la piept, Gilhan privea btUlf. de lumini care încă luminau oraşul. Era în acelaşi ti^ geloasă şi confuză. Trace O'Hurley o făcea să se 5in,J astfel. Tresări la un sunet ascuţit care o luă prin surptitl. dere, apoi se întoarse să vadă flacăra unui chibrit Pe terasa de lângă ea. Era el, ascuns în umbră. El şi uinbrdţ făceau echipă bună. Gillian se întrebă de cât timp era el acolo, privind în tăcere.

-Nu am ştiut că eşti acolo. îşi dădu seama că nici nu ar fi avut cum să îl vadă, poate doar dacă el i-ar fi permis, Nu am putut adormi. Când el nu zise nimic, ea se juca nelinişti tă cu cordonul halatului şi îşi drese glasul. Am crezut că ai mers la culcare.

- Diferenţa de fus orar te dă peste cap.

- Da, cred că ăsta este motivul, admise ea şi strânse mai tare balustrada, dorindu-şi ca explicaţia să fie atât de simplă. Am umblat prin atâtea locuri în ultimele câteva zile... Dar mă gândeam că tu te-ai obişnuit cu schimbă' rile astea de fus orar.

~ îmi place noaptea.

Era adevărat, însă ieşise pe terasă pentru că era nelb Şi pentru că se tQt gândea Este «• eOr*' merţ acoperişul clădirii unde locuia Ee privH raTt?0<^a^tate a ve^ea stelele în New Yofk- casă. Clăi-' a n^a'tot ce trcbuia să faci era să ieşi

vreodată doi^ nOU ora?u^*

Dor de ce?

~ De casă.

E1 trase din ţigară, şi, pentru o clipă, faţa lui fu scăl- .9tă de o lumină roşie.
d‘ Ţj,am spus că nu am nici una.

se îndreptă spre partea terasei care se lipea de te' pâ.sâ Ini'

, Doar Insulele Canare? Cât poate un bărbat să trăias- câ numai cu fructe şi cu peşte?
L – Suficient de mult.

Deşi noaptea era răcoroasă, purta numai pantaloni largi- Gillian îşi aminti, destul de clar, tremurul sălbatic pe care îl simţise atunci când se aflase sub trupul lui. La fel de bine îşi amintea şi senzaţia de gol resimţită când fusese refuzată. Nu, emoţiile nu puteau fi analizate, dar putea încerca să analizeze sursa.

-Mă tot întreb de ce anume fugi.

-Spre ce anume fug. Trace aruncă ţigara direct în stradă. Spre o viaţă luxoasă, scumpo. Lapte de cocos şi femei pe jumătate dezbrăcate.

-Nu te cred în stare. Deja ţi-ai dedicat o bună parte din viată tării tale.

» 1

-Aşa este. El simţi nevoia să scarpine cicatricea de pe piept. Ce mi-a mai rămas din viaţă îmi aparţine.

Parfumul ei era din nou dulce. Adierea vântului îl purtă de pe pielea ei pe a lui.

„Ştii, unul dintre lucrurile pe care domnul Forrester mi le-a spus despre tine a fost că, dacă ai fi respectat regulile, acum te-ai fi aflat la

conducerea SIS.

„Charlie exagera.

" Era foarte mândru de tine.

"El na-a recrutat. El m-a instruit Trace se plimba ne- °b°sit de-a lungul balustradei. Voia să creadă că făcuse °M>ăbună.

A», nu tr V. -I putea ri«pUn jv déplu <u •TT»U U *m *. urn dL once vai întâmpla Inter r.tnp

- .3 • r«-.' .< b tju> cu »unt fcv'ip<rw.ât irr

■ Fur ¿ >• ».uibj >puM? el urAtninJ Jrn dir»t‘ *

laţele ţi nepoata cnea sunt ţinuţi priiomen. Mic *i* rf-mi[v,nt cam ercu ∗∗ mi arât cnt]uziasmacs În fiet „[nnr cıal<ıJc ,Ut ‘ Árosánál npic Africii *de* Nord. spute Trace.

- Pietdem steme« în 1« să tăcem ceva.

_ AI vreo sugestie? Vocea lui era în continuare şoptită, în ««f [cc cı)ntınu:∗ sS] bninărească, ţinând-o strâns de brtţ. Prelate dungate umbreau articolele expuse pe tn«e. Piele, metal şi miros de cal. Vrei să dau butna [1cl]Mo unde se află fratele du şi să fiu În bătaia puştii »au pnw pentru un cuţit?

Se descurcase bine încercând să o iacă să w simtă prog. Chilian ridică din umeri.

- Mi w parc că are mai mult sens decât să cumpărăm airwne şi să tăcem pose.

- În primul când, nu ştire und« îl ţin pe frareţ» râu. Este ireu'd dai buana peste cineva fiirâ să cunoşti adresa. în al doilea rând, dacă aş încerca racticilc astea pe care le ve» la teteviwr. aş ti mort – şi nici fratele tău nu ar avea o soartă mai bunâ. Hai să ne aşezăm! Alese o masă retrasă la terasa unei mici cafenele. De ce mwm »pui ce te macină?

Giilun îţi împinse ochelarii de soare pe nas.

-Oh, nu ştiu. Raate are legătură cu faptul că Ftynn P Caitbn au firet răpiţi. Sau poate pur şi simplu iMm ®[es]∗ eu fundul fa sus.

- Sarcattnul nu ţi se potriveşte. Comandă două cafele, [∗po< 'Ş>] întinse picioarele. Ai jucat rolul Asta destul de ieri.

Giilian îţi privi mâinile. Soarele se reflecta în brăţara [rte] »Ceasului«. Analiză jocul luminii până când ca- [<3U∗ JU]

10»

-Nuam puni» Jon"‘ n ccanui mare parte a n«^ tn-.i nirilor, Am avut un *cn^ mm» de olt nu um puru t «cipa. Un «cntlmenr a cţ\, merse riu. hurte râu. ur eu ajung prea tdrriu pentru a nio oata. 11 priw. »»«nd „guri ci acra ri-l dispreţu^ daci ie 3pwa »â rida de ea

-În ultimele **k. »’ tTct”r pr,n mU o lpUM* cu rrkurt, flri compasiune- care ar fi deranţar-o u. .arcaimul pe cart l-ar fi ¿»preţuit. Ar fi ciudat u dormi nrinroarri

- Presupun dl ai dreptate. dar mior daci a* «roţi a facem Intr-adevâr ceva.

- Dar facem Iţi puie miin.le peate ale ei. dar ji k retrase imediat. Hea-ţi cafeaua! Atingerea fusoe wurrâ. în*â deja o regreta

Faptul câ ea crr:u ci înţelesese o fâcu ri rimbcaad

- Nu te simţi În largul râu când eşti blând

-Nu sunt blând.

Iţi aprinse o ţigări, conştient că ar fi mult mai bine daci ţhir ţine mâinile ocupate

- Ba eţti. Puţin mai relaxaţi. Gtllian Iţi duse ceaţa «pre buie. Preferi »4 nu fii, dar nu te poţi Impotrm firii. frţi deveni altcineva. Cafeaua era fierbinte >i nrv – era exact ceea ce avea nevoie Dar nu-ţi poţi schimba hrea. Once nume ai folosi, tn adâncul tiu rămâi acelaşi biriiat blând

- Nu mi cunoţti. Lâvi tumul de ţigări vâ-i umple plă-mânii. Tu nu ţoi mai nimic despre mine.

-(uiinndc »timp.am tar pregârid *M,*.bven-, »â*n» w. ci dawfic ţi U Im»« ipxe». Vrei U auri ipc*«* mea desptr tine?

-Nu!

Oriunde ne duce linştnd

ţif»iuneA acumulaţi în timpul nopţii fu În sfârşit .¿.Ivrat*

, Eţti un bărbat care a căutat aventura şi adrenalina ?l care a ^'r n>ai mu*t decât a «rut. Aş ike *ci* ai ere- xut în libertate Ş‘ în drepturile omului suficient încât ¿ţt petreci mare parte din viaţă apârlndu-le. Dar ai fost jciamăgit şi aproape căţi-ai pierdut viaţa. Nu ştiu sigur ce te-a deranjat mai ţaţe Nu cred că m-ai minţit când ai spus că n-a ajuns, Trace. Dar ai minţit de fiecare dată când ai pretins că nu îţi pasă.

Era aproape, mult prea aproape de adevăr, roa: aproape decât ajunsese oricine altcineva vreodată. El constatase *ci,* dacă te detaşezi, viaţa e mult mai uşoară. Când vorbi. singurul lui scop era să întărească idera asia:

- De fapt, sunt un mincinos; un hoţ, un şarlatan şi un criminal – şi am fost antrenat pentru asta. Nu există nimic frumos, strălucitor sau ideal în ceea ce fac eu. Respect ordine.

-Cred *d* ptoblema esrc nu ce faci, ci motivul pentru care faci asta. Ea încetă să se mai întrebe de ce era atât de important pentru ea să creadă asta. Pur şi simplu, credea. Motivele au devenit mai puţin clare, aşa că ai ftcut o obsesie pentru retragerea pe o insulă mică; unde «4 nu fii nevoit să te gândeşti la ele.

Trace Işi stinse ţigara.

■ Ai jis fiîictan, nu psihiatru, aşa-i?

- Este doar o chestiune logică. Sunt o persoană foarte raţională. Işi aşează uşor ceaşca înapoi pe farfurioară, •^poi. mai ewe şi problema comportamentului rău faţă

wine. Aparent, te simţi atras.

• Serios?

Ej zâmbi. devenind de fiecare darâ mult mai re ea atunci când »punea lucninkx pe nume

■ Cred *ci* ar fi o r«^ »* negi existenţa $Mr_{a<ţlci}$ «ce. Asta «te un fapt ce nu mai trebuie demonstrat Chiar ţi aţa. comportamentul tiu cate contradkxor$_{lu}$ De fiecare dată când tc-ai liwrt pradâ acestei atracţii.« deda *â dai hupoi În favoarea enervării ţi a frustrării

Lui nu i pisa de faptul că atracţia lui, fincâ wu dr aici naturi, era disecaţi ca o bnuwcă de laborator Trace aşteptă până ce .«piratul umplu ccţtilc ţi apoi se apleci spre Oilhan.

-Ar trebui <5-mi mulţumeţti că am dat înapoi.

Aţexaţi În junii micuţei mese rotunde, feţele Inr erau foarte aproape una de cealaltă. Inima ei începu U hâd cu putere, dar găsi vnraţra mai degrabă interesantă de* cât neplăcută

- Pentru că cţn un bărbat periculos’
- Sunt cel mai periculos bărbat pe care ll vei întâlni vreodată

Ea nu acra de gând să-l contrarie!.

- Ţi-am spus ci pot să am griji de mine ţi singuri

Se întinse ri-ţt ta cafeaua, iar Trace o prinse de înche ietura mâinii. Strinsura era suficient de fermă încât 4 o facă C mijească ochii.

- Nu ai ţrt de unde să începu doctore. Şi şi fii «r*^{rf} că nu ai ţn nui unde sâ termini Aaa că fii rtcunc^câ®^'
- Familia mea a fost rtp<tâ. $_{am}$ vfcur un bărbat m*r nnd ţi am fasr ameninţată cu un cum. Nu prea mă poţi »pena.

Ip rrue mâna ţi. strtdumdiMe să lp $_{pi}$.trere calm«[1] *iţt ndicâ* ceaţat Inima t, bâte, cu putere * ârn*^ mt f* 7*’ ^{d}

X4mhl Daci

*'"•^{w} Relege cât de mult

Ea aşează ceaşca pe farfurie cu o mişcare brusca
-Sunt gara să plecăm.
-Stai jos! Schimbarea bruscă a vocii lui $_{o}$ j_{ea} ascultare
Bca-ţi cafeaua, spuse el mai calm în timp ce işi luă aparatul de fotografiat.
-Cce?

- Al-Aziz are companie. Aparatul era unul dintre puţinele piese din echipamentul SIS pe care Trace le îndrăgea. Apăsă pe un buton, şi un bărbat care cobora dintre maşină neagră la câţiva metri mai încolo ocupă prinvplănul. Recunoştea figura din şedinţele la care j**r tkipast. ţi zâmbi din nou. Kendesa era mâna dreaptă a generalului, un bărbat inteligent şi cu gust care reuşise sl echilibreze fanatismul generalului.
- îl cunoşti?

Trace făcu două fotografii, din obişnuinţă.
-Mda.
Lisă camera deoparte.
-Ce înseamnă asta?
- înseamnă câ au muşcat momeala.

Gilltan îţi umezi buzele şi încercă să Iţi păstreze

-Ce facem acum?

Trace iţi mai aprinse o ţigară.

calmul

-Aşteptăm.

Partenerul foi abAziz stătu 20 de minute. Când icy. Trace o pornise deja după el. Când Kcndesa se urcă în maţmă, Trace şi Gillian erau deja în taxi.

-Vreau să urmăreşti maşina aia, H spuse c şoterv.ui. scoţând din portofel câteva bancnote. Dar păstrează < oarecare distanţă. $_{r}$.i

Şoferul pipâi banii înainte de a porni mo fom căută mâna foi Trace şi i-o strânse.

. El şt* unde ac afli Rynn, aşa c.’

tn nmp « urmăreau maşina. ea era deja gândurilor.

- Ce vei tace acum?
- Nimic
-Dar dacă-

— Hai să wdcm mai inrâi unde merge! Fiindcă ea avcâ mâinile sloi, ci ii ţinu una intr-a sa. Maşina neagră & oph la unui dintre cele mai exclusiviste hoteluri din cartierul afaceriştilor. Trace aşteptă până când Kendoa intri. Aşteaptă aia!

- Dar vreau sâ...
- Rămâi aia, repetă el şi dispăru.

Pe măsură ce minutele treceau, frica «e transforma în enervare. GiDian era aproape de uşă.cu mâna pe mâner, când Trace o deschise.

- Mergi undeva?

Trânti uşa în urma lui. Aşezând u-se în spate, ii dâdu şoferului numele hotelului lor.

- Ei bine?

-S-a carat În dimineaţa asta. Nu a spus când pi<* că. Aş zice că asta înseamnă că intenţionează şi rămână până încheie afacerea.

- Nu vei mrra peste elşi-l vei tace să-ţi spună unde « află Flynn?

Trace ii aruncă o privire deranjată.

- Sigur, voi da buzna în camera lui, îl vrii pune 1* P mânt pe el şi pe cei trei paznici şi îi roi oblig’ «J*[1]’ spună adevărul. Apoi, voi merge spre locul unde » P° f* fratele tau şi-i voi elibera imediat.

- Nu pentru asta te plătesc?

. Mă plăteşti să ! scot de acolo întreg, Când taxiul opf, la hotel, Trace îi mai dădu şoferului câteva bafte- ^otc- Lasâ-mâ iă lucrurile în felul meu.

ştiind că nu putea awa încredere în temperamentul e$ Gillian rtcu până când ajunseră în camere

- Dacă ai un plan, cred *ci* a venit vremea să mă pui şl pe m>ne la curent-

Ignorând-o, Trace se îndreptă spre par şt începu iá işi *faci* de lucru cu ceea ce Gilhan confundase cu un «rcrep portabil.

- Nu cred câ c vremea pentru muzică. Când îl văzu că tace în continuare, şe enervă ţi maî tare- Trace, vreau să ştiu cc ai de gând. Refl» sâ fiu ţinută în ignoranţă în timp cc tu stai aici cu un casetofbn. Vreau să ştiu...

- Vrei să raci? Când puse din nou caseta, vţ>cile abia <e auzeau, dar era dar *ci* vorbeau în franceză. La dracu'! Ajusta volumul şi ascultă.

• Ce e asta.'

- Prietenul nostru vorbeşte, dar prea departe de microfonul pe care l-am pus teri În camera lui.

- Tu,., nu «Mim văzut sâ pui ceva acolo.

- Asta îmi consolidează încrederea în mine.

Ascultă caseta de la început.

- Nu-mi vine în minte nici un loc unde l-ai fi putut ascunde,

- L-am lăsat ta vedere. Oamenii găsesc mult mai repede lucrurile dacă le ascunzi. Nu ai citit niciodată Poe? Acum, fă linişte! Vocile abia se distingeau, dar ¡1 recuno*u pe al-Azu. Dcscifră formulele de salut, dar apoi rcü$i să traducă numai frânturi. Auzi numele lui Cabot ţi negocierile de bază.

„Ce spun? întrebă Gillian după ce termin» încâ o *"* de ascultat caseta.

Aton»
Roberto

1 . Nu ftiu suficient d< hinc arahă incit * da öt sens celor «u:«rc.

- Oh’ încercă sâ nu se arate dezamăgi« Cu chIpuJ palme, se a?ert í* P*r tóng* dı Cied ** " 'P"3’ «> w» «wbi În francért sau în englert-

1 4 - Aaa ar fi fa* P"^’1 TrMX *coa,c * °bă® în buzunar Acum, avem nevoie de un interpret.

Ea lţi aţetă mâinile pe genunchi.

- Cunoşti pe cineva cate ne-ar putea ajuta.’

- Aproape oricine poate să ne ajute contra cost I uită U ceas. Clubul ar trebui să ti destul de gol acum. Cred că wi merge şi vorbesc cu Desirée.

-Vin cu tine'

El dădu rt o împiedice, apoi se răzgândi.

- Foarte bine. Te voi folosi drept acoperire În caajl I În care Amir se afU prin apropiere. Cu rine agăţată de | mine, nu va crede Că încerc să o seduc pe nevastă-« Sau orice altceva.

- Mă bucur ci poc fi de folos.

Ű găsiri pe Desirée tn apartamentul situat dcasupm clubului. Deşt era aproape amiază, deschise uşa cu ochii intredeschişi. Intr-o cămaşă sexy care ii aluneca prw câtor pe un umăr La vederea lut Trace, ii sclipită ochii

- Andre. Ce surpnrt plăcută! O văzu şt pe Gilltan. o | ti un moment, apoi făcu un pas În spate ŞH Usă rt mne (Obişnuiai rt vii singur în vizită, spuse ea În francért.

- Pe arunci, crai singură. Trace pnvi prin camera Intu- necoasâ şi încăpătoare. încăperea era tksirt. tar mobd» era Încărcată cu de toate Pentru Desirée, obiectele tu*

nvereu importante. Se părea că. în sfârşit.

Pîm. To., atons. dtfne’

«Ne tra^m singuri drumul în viaţă St îndrept

,, mas* >'■luă ° Oriunde ne ducem timpul

Dacă vrei să vorbeşti despre

informaţii, este ţ□m devreme-

Ţinu Fgara în mână- MwP^nd ca Trace să к> aprindă,

- De fapt, im wnit pentru altceva. Mirosea a parfumul cu care se dăduse cu o ii Înainte, care, deşt nu ma> era la fel de puternic, încă era seducător. Soţul tău este atei.'

Privi mirată spre Gillian.

- Nu ţe-au interesat niciodată jocurile în perechi.

- Nu e vorba despre nici un joc. îi luă ţigara din mână p trase un fum. Amir. Este aici?

- Are nişte treburi de rezolvat. E un bărbat ocupat

-Araba ta a fost mereu excelentă, Desirée. Trace ,coase caseta din buzunar. Două mii de franci daci îmi traduci caseta asta şi apoi uiţi totul.

Desirve lua caseta şi o întoarse pe ambele părţi.

-Două mii pentru traducere şt încă trei ca să uit ce am tradus. îi zâmbi. O femeie trebuie să trăiască şi ra cumva. Cândva. îi plăcuse să negocieze cu ea- Se întreba de ce nu mat era interesat de asta.

- Sн» făcut'

-Cash. dragule! întinse mâna. Acum'

După ce Trace li dădu banii, se îndreptă spre issтofon.

- Lui Amir îi plac jucăriile astea, spuse ea În timp w Lăsă caseta. După ce o întoarse, ajustâ volumul. Cel Puţin o dată, expresia feţei i se schimbă. Sub atingerea ó*W-dui ei. caserofonul fu reda» la tăcere Kcndcra. Nu spu$ nimic despre Kendeaa-

- Nu nvai întrebai Trace se aşează Ş> '« &«* *mn ,u‘ G^«n u i « alături. înţelegerea a cfcut. D»«*- Fac.

cum spun w. $i voi avea grijă. Robert*. ntcKxhiâ menţionat. ***’•«»,

- Te-ai încurcat cu cine nu trebui grav. Dar încă avea bănit în mâni Dup* fc b,-_ îi Ivâgâ în buzunar, apoi dădu iar drumul (2??^

- Kendesa îl salută pe al-Arir. || într<T,'r' i^ merg btnc afacerile. Mai ascultă puţin, ap., / pauxă. Vorbesc despre rine, despre franc^*? care are o propunere interesantă penrru <’<ţ pe care Kendcsa o reprezintă. Cu umilinţă, a|./ ? :' ceptat să joace rolul de mediator. ft>rni iar înrwj^* apoi o ţinu tot aşa, ascultând Şi opnnd pcnţni a Kendrsa este foarte înreresar de produsele tale. OMŢ^ lui i-au confirmat câ re afli în posesia unet încărca, K arme americane care ar fi trebuit să. ajungi h ¿aţo'« din Orientul Mijlociu. O încărcătură de mânmrt«

şi – sc opri penrru un moment să-şi găsească curintd».. calitatea asta îl vă inreresa pe superiorul lui Kind» Şi pe tine la fel. întoarse din nou caseta ţi îş> apnw u ţigară în timp ce două wd se aureau din dtfa»« Reputaţia ta este bună, dar Kendcsa ette pre«* Organizaţia este preocupată de un alt proiect xwc w totuşi marfa ta este tentantă. Kendcsa a de • ca al-Aziz să stabilească întâlnirea Dişcvtâ «S •' mision. Apoi devine interesant. AbAri: întreabă acest Fitîpatrick. îi spune lui Kcndesa că » ţ”- nun. Kendesa îi zice să^i vadă de afacere şi ’ ce vorbeşte. Desirée scoase caseta cu ***”^¿^1 jP Andre, pe tine te interesează armele sau » a i)

- Mă interesează profitul cel mai mare- caseta- Şi memoria ta, Desirée’

Ea împături bancnotele şi le băgă în °* -Goală- Zâmbi,

apoi îi mângâie iar pieptul. Vino să bem ceva mâine. Singur.

Trace îi cuprinse ţaţa în palme fi o şârurâ.

- Amir *este* un bărbat solid. gelos, care are un raknt aparte la mânuirea cuţitelor. Ha» să ne mulţumim doar cu trecutul!

-A fost unul interesant. Oftă şi ii urmări ieşind. Andre, irlandezul a fost în Casablanca.

El se opri, strângându-i lui Gillian mâna înainte de a o lua gura pe dinainte.

-Şi acum!

- L-au dus spre est, în munţi. Esre tot ce ştiu.
- Era şi un copil cu el.
- O fată. Este cu el. Cred că este mult mai util sâ pun întrebări acum că ştiu cine esre implicat-

- Ai întrebat destul. Scoase alte bancnote şi ie lasă

pe masa de lângă uşă. Uită şi de asta. Desirée, şi bucurte câ cei doi erau în viaţâ şi ’P^{a}”^{na} ea

seră duşi. Au fost amândoi aţe*- Sg* $_{3U}$ fast o cale de a afla unde au fost d^-

atât de aproape! ^--.nrâ o adresă

-Nu «prip.. Munţii din «• nu

exactă. ^-«$_{c}$ facem acum;

-Dar informaţia este ^{un} P®*mii«rea lui

- Mergem să mâncăm. Ş* *

Kendeaa.

capitolul 6

. Vreau 4 merg cu nne!

Trace Îndrepţi nodul cravatei pe care o detest -Nsci vorbi'

-Nu tnHidat md un motiv. Gillun »ritea nenn^ În spatele lui. uitându-se la reflexia lul Pitea a* $_{4}$ delicat, arii de departe de Urbanii pe cure il inu|$_{nile}$ b cârciumi. Se mira de întorsătura dramatici peauţ 0 luase viaţa ei. care o fikea acum sâ-l prefere pe bl* turul dur. nehârbierit v uşor murdar pe care 11 Indh» prima dări tn locul celui aranjat |i parfumat care se uh În râp ei.

- Nu trebuie ri Iţi dau motive, ci doar nsulntie

.Bine măcar ci nu *ou schimbat prea multe", se gir. di ca. rămânând nemişcări.

- Ţi-am explicat de b bun început câ vom trece prm asta impreuni

- Vei rimânc În urmi, scumpo! Trace lp înnji bufc> nli auriţi. Rimii aici şi ai grifi şi fie lumini În camcri

Intotcându-se. o hăru prieteneşte pe obrax.

- Ariţi ca un brolrer. mornrii ea

- Nu este newiie de insulte. Trace lui o servicii p!>^{n}* cu hârtii ţi registre pe care le aranjase noaptea trecut*

-Te vei Inrilm cu Kendcsa. şt cred ci ar trebui »> fiu acolo.

- Este o întâlnire de afaceri – o afacere proasri 0** „^{u} cu mine o femeie la o întâlnire În care duo»*® despre vânxares de arme reronşolor. KendeM * *» *

« o iac. Oricum Unuteşre CM »>

te *0** n** *® $^{wrrtka\ în\ Jetal,u}$- ** ci ferne«

* erfe *0« ^{cck}* ^{mal} P«***« posesiuni deţinute de JLner. opn o <1«P* pentru a şterge $_{o}$

^{n} / Nu e o dccixie bună.

era netvooiâ. căci argumentul lui fusese dovul jc Jopc şi nu •'•* PUKa împotrivi.

. Nu sunt femeia ţa.

..l/ ri bine ca ei să creadă că eşti'

- Mai degrabă m-a$ lăsa îngropată până la gât În nişip fierbinte.

Eltşt îndreptă privirea spre ca Stătea lângă fereastră, tunând şi fulgerând.

-Voi ţine cont de »¡¡ta. Ce-ar fi s^ţi petreci următoarele ore ferind o listă cu alte opţiuni.' Ar putea râ te binedtspună.

Cina deschise uşa. era pregătiră sa ti tiuă s^κUL

-Ai grijă, spuse ca, urându-se pentru asta.

El se opri din nou.

- Eşti îngrijorată. Sunt impresionat.

- Nu este nimic personal. Dar palmele ei transpiraseră la gândul că el avea să plece singur. Dacă ţi ¿ar inrâmpla ceva, ar rrebui să încep de la rero.

Zâmbind, ei ieşi pe hd.

-Stai înăuntru, doctore!

În momentul În care uşa se închise în urma lut, ci îl Uşă în urmă pe Trace O'Hurley. Se simţea legat de fie-<aî* personaj interpretat. În cai contrar, i-ar fi fost di râ H joace pe oricare dintre ei În mod cotmagător, „feorl pentru perioade lungi. Andre Cabot era exage- riT Ş» adesea ostentativ, dar avea un gust excelent şt un eoraordinar h fentei. Trace simţea că se revanşa *?**' Totuşi, farmecul lui Cabot nu o imprestorvMe pe «Deci nu-i plac franceiii*. decise Trace în timp

CC ureâ Inrt-un nuri. Se pâre* <* « Patera oa^ „iinta

- « »«' A"h”r !X,*

Cuw arăt de mult timp în Ne*' York. Omul era ifracce ani mai în vârstă decât ea fi mai intere,« / şoarecu de laborator decât de dra^ste Frate pur şi «umplu pwccduri standard şt câ de asta îl case. Nimic personal

Cabcr era preocupat doar de a face profit, asta trţ. buia să nu uite. Odată ieşiţâ din raza lui vnu^ n„ ►ar mai fi gândit la o femeie ca Gillian. Problema *ci* Trace O’Hutţey se gândea prea mult la ea. Era un mister pentru el, şi era obişnuit să le rezolve. $j dea gaw orice femeie. împărţiseră acelaşi apartament, dar ea dăduse aranjamentului un sentiment de inocenţă şi de bunâ-cuviinţâ. Era vulnerabilă şi pasionată, speriată ş: hotărâtă. Era logică, dar totuşi suficient de visătoare încât să simtă puterea unei ruine marne Vor bea cu uşurinţă, ca un expert, despre atracţia lui faţă de ea. Dar. când o sărutase, se aprinsese un fix între ei. fierbinte şi arzător.

Avusese dreptate în legătură cu un singur lucru.- el o dorea foarte mult. Ceea ce nu ştia, ceea ce nu put« să-şi explice nici măcar lui era spaima pe care el oi® ţea când se gândea ce s-,v întâmpla dacă ar acpi”w în consecinţă.

Când taxiul opri. Trace se pregăti să coboare- avea dreptate Intr-o privinţă. Se gândea la ea prea ®ult- Işi numără banii cu atenţie. în stilul lui Cabot- Cu 0 reticenţă evidentă, abia ii lăsă taximetristulm ctiv’ bacşiş. După ce-şi aranţă sacoul, mirt în holul ho«^' unde *e afla Kendesa îl văzu pe unul dintre mdi*^ Insărcinan cu paza KwrUu, dar merse spre lifturi tiră * « oprească. Ajunsese la timp. Punctualitatea era o **

jeturi » lui Cab«. Ascensorul!1 duse h u|nmu!
5 apartamentul «serv» aderea pentru demnitar. ţi destat ca«: *W»u te vizită. Uşa fu dechUi imediat je u® pa”1* I'urtos care P4** 3 x «mţi incomod în costumul său îochis Ia culoare, în stil occidental.

. Arm» dumneavoastră. domnule, spuse el În franc«4-

Trace scoase din buzunarul jachetei un automat d< calibrul .25. Cabor prefera să pcorre un pistol mic decât să ttLstri« linia costumului. Paznicul i| bagă în buzunar, înainte de a4 conduce în salon. Pe masă era deja deschisă o sticlă cu vin. în van de lângă ea se aflau trandafiri proaspăt culeşi. Camera era capitonată, pnxejatâ de zgomot ?t Je căldura din timpul zilei. Ob-icnind că uşile cate dădeau spre terasă erau nu doar mchuc, ci p încuiate. Trace se itjczl. Kendc-sa nu4 tăcu d aştepte.

Nu era un bărbat impozant. Orice pasiuni avea, ştia să ie fină numai pentru cl şi să le controleze. Era nuc de «atură şj imbricat impecabil. intr-un stil conservator Spre deosebire de bărbatul pe care îl reprezenta, nu purei bijuterii ostentative, nici culori ţipătcure. Era brunet * de o frumuseţe prietenoasă, arătând mat degrabă a prezentator TV, şi se mişca graţios, ca un soldat de cari-«â. El era un bărbat care inspira încredere şi moderaţie. ur tn ultimele optsprezece luni fusese responsabil de «Cutarea a trei ostatici politici Reuşea Pnâ unirt JC*3 «jwnitaţre de un fanatism reribil

- Domnule Cabot. Kendoa h întinse mâna Ml bu- air*4'4 cunosc!

' MoiweiCT, afacerea «te întotdeauna plărerea mea Cu Ul' râmbet politicos şi inter««. Kend«a se aţe»

. Pnetrnul no«ru comun mia spu, c4 bunuri cam mar pu«a în«««.. Vreţi vm’ va plăcea

Kendesa umplu douâ pahare. Trace d bea primul- ..... .

- Recent, am achisiţionar anumite bunuri tnd-U(pe care cred că organbaţia dumneavoastră găsi urile.

Trace sorbi din vin. care era sec şi cu o texturi Aşa cum li plăcea lui Caboc. Zâmbi. Kendcsa işi se temele.

- Sursele mele mi-au spus că aceste bunuri erau dt> nnate şkmiştilor.

Trace ridică din umeri, mulţumit de faptul câ ta.-.,, pe-care. îi chdtuwe în mahala fuseseră o imwiţie buni

- Eu sunt un om de afaceri, nu mă intens» ă polttka. ci numai profitul. Marfa ar fi putut fi livrai acolo unde americanii intenţionau iniţial – dacă pnţui ar fi *fost* convenabil

- Eşti sincer. Kendesa bătu cu degetul pe o pare i paharului. Statele Unite nu au recunoscut dcsdui că aceste bunuri erau... confiscate. De fapt, este ¡F«I să dovedeşti câ au existat vreodată.

- Asemenea lucruri sunt jenante. Personal, prefer a afacerea să rămână Intre noi până când vom finabs» transacţia. Punându-ţi vinul deoparte. Trace işi geanta. .Aceasta este o listă a armelor pe care aspc««” mei le deţin, vă pot asigura că sunt de calitate supe*** fa- Am verificat personal câteva.

Kendesa lui documentele, dar continuă-«** reascâ pe Trace.

- Reputaţia ta în astfel de chestiuni este ftfa P** La naiba!

ia

. n-W P Sru U‘mit ‘in Mmp CC CKI li9ta Trace O U- ^ ¿ut bt U- *Oriunde ne duce n ţru/*

Aceasti ‚rmâ_1545 Suraele mele îmi •*,'p J rf **

lansMâ abta <i‘rv4 luni.

A <°>f lansată H WJita$ acum cinci săptămâni. li ¿Trace, Ştiind câ ştirile aveau *a* apară ţn cile va #ip. Inini; Este o armă frumoasă. foarte uşoară ş. comp* d' AnKncami sunt foarte pricepuţi În unele domenii. Scoase o altă <®»k hârtie. Eu şi asociaţii mei ne-am *îpjeici* I» un P”^- O®*«*”. P”*” r* negociat.

-Totalul parc ridicat-

- Inflaţia- Iţi întinse mâinile intr-un gest tipic franţujesc Veţi înţelege.
- kt eu «unt un om prudent, înţelegeţi. înainte de a începe negocierile, ar fi necesar sâ inspectc: o

- Bineînţeles, mă pot ocupa personal de as», dacă Johţ.. Işi mişcă degetul dc-a lungul tâmplei. Mi-ar lua oiteva pie pentru a aranja totul Prefer sâ facem asta intr-un loc sigur. Având în vedere contextul actual, tnnacpile de genul acesta au devenit mat delicate.

-Generalul se află în est. O astfel de tranzacţie nu poate n încheiată fliră aprobarea sa.

-Am înţeles. Deşi ştiu că vânzarea şi cumpărarea de «drforl sunt responsabilitatea dumneavoastră, aş prefe-«să discutăm problema cu generalul.

-Veţi aduce câteva mostre la noi Intr-o săptămână. ‘Wo săptămână, urma să aibă un raport complet des-Cabot şi compania sa. Generalul şi-a stabilit sednd situată la est de Sefom, pe care a botwaH- el ir*'4/ «anja lucrurile astfel încât sâ vă întâlniţi V*1" Acf*k> TOm »haltra marfa

■J0* lua legătura cu asooaţu mei, dar nu s*d nui o la

acrite arantamente O săptămână, arunc.

ia

1 T«r W ndicâ Krndcw *Ucu* b M

. O fnrrebarr despre O *lrt problemă. nu>ni1Of, . întrebat despre un om de ţtnnţâ care w aUturar re.^2

2 onpntuţ«' n>1_l‘rrc ** VtM ** *”U C,rc Wte ‘"*¡3 dumneavrustrâ În ceea ce li priveşte

4 - Pntfrt Eantâ mai multe pârţi urtereute de doc^ Fic patrick H de abilităţile «le deosebire. Prmenul Hc* sm, odată tinaliat *tt* putea genera un remt trwrrd^

- Nu suntem interesaţi numai de bani

- Eu »unt. ase Trace cu un rimhet relaxat Ar tr^i a vi gAndiţt b cit valoread acest om de ţninfi dări 0 puteţi convinge vi tinahtere proiectul. Armele pe c®. le negociem În prerent nu wr ti decât jucâni

Iţi Imprcunâ mâinile, iar aurul brâţânlor pe cart k purta idipt monoton.

- Daci organiuţia dumneavoastră va gâai parte-nerul pornvit. nu numai dl ap putea fi bogaţi. ci ţi la fe' de puternici din punct de vedere politic precum oncr ţari dnwltHri

Era ceva la care el »e gândise deja, deşi ar ti prrtrw U fi tc*t el cel care *â fi avut iniţiativa.

- Perspectiva aceasta rsrc interesând.

- Dr«r »pecubţu. mcminut. pânâ când nu4 vei cornin ţe a produci pentru to<

Kendcsa trecu u*or peste arta. Era un om ohtţnuit U

ctwipereie uu >â «e supunâ

- Este doar o chestiune dr timp. Voi vorbi cu lui ţi despre a«a îndesa li conduse b u»â. Vai manda. domnule Caboc. tâ fiţi mai precaut atunci di* 'â alegeţi a»aapi.

- VOTIWK despre tranţu-mk-a aceea. Devirec. o" ’ <*wt a un profit mai mare ar putea fi obţin*

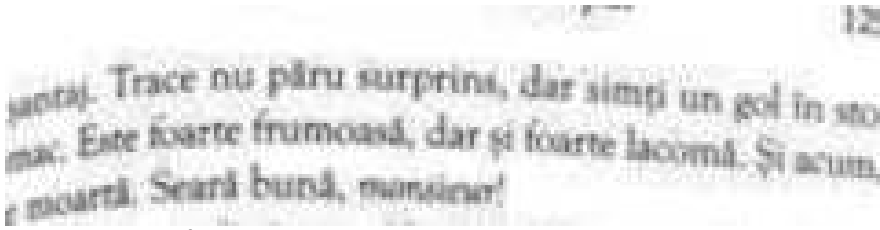

Trace se înclină uşor. Nu^t din Nnă nu ajun* i<» «"*« ,u‘ Acolo, îşi descărca tuna, lovind cu pumnul în perete.

.A dracului femeie! Nu wr fi putut mulţumi cu foii ăia câştigaţi uşor pe care i nm dat.’ Şm semn« icmtnţa la moarte. 10 putea repera <4 ie smuo»e<e. dar ax simţea în mâinile lui greutatea luării altei vieţi.

Pentru o clipâ. îţi închise ochii, şi se forţă sâ-p nere insula. Briza delicată, fructe ooapre, femei fierbinţi. Odată ce avea să-şi primească banii, umu *şi* dispară. Trace.se duse la sticla de whisky aşezată pe măsuţă 0 iţa uinphi paharul, vrând să scape de gustul vinului pierit Je Kendesa. Nu reuşi. Punând paharul jos, merse în camera cealaltă pentru a-i spune lui Gillian că făcuseră un pas înainte.

Aceasta stârea pe pat, cu spatele foarte drept, cu mfis- niie împreunate în poală, Nu se tnrâ la el când inrrt. ci continuă să privească cerul pe fereastră.

- Tot îmbufnată’ Whisky-ul nu >-a ajutat, dar poare o tachineze puţin era de ajutor. Nu ştiu ce este mai cbwitor i sj re aud comentând întruna sau să fo suport «'anele. Scoţându-şi cravata, o aruncă în direcţia <cau- n«lm- Di-i drumul, doctore, sau poate vrei să auzi or am a<ht despre fratele tâu.

se uită fa el, dar nu se wde» nici o urmi rnvv NUTA*MU de fune în ochu «. În ochii ei ob««P ■*» ^riparca pe care o aşteptase, ci durere. începuse sa,

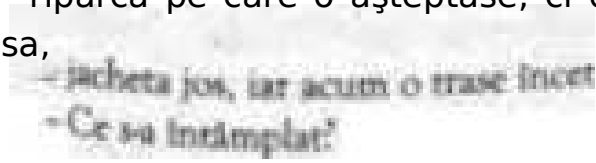

. L-am M>nat pe tatăl meu Vocea ei era apanaj* ca o jtaptt. dar stabilă. Tonul ei ii împu^ <icerte pentru *ci* foosive *o* linie nesccuriati Am & ar trebui să ştie *ci* am fot aproape de a da de am vrut să-l incuraje». să-l liniştesc. Ştiu câ ajutorat fiindcă a trebuit să mă trimită pe nune în k* vină el. închise ochii, aşteptând să işt revină Ani cu asistenta lui- Stătea cu el. sâ-l îngrijească. M>-a ;i| a murit acum trei ale. Mâinile îi trădau neltntjre». :ile. Şi eu nu am ştiut. Şi nu am fot acolo. L-au mintát în această dimineaţă

El se apropie de ea în tăcere, se aşert alătun ţ> 0 Imbrâţişâ. Ea se abţinu cât putu, dar renunţă şisesp-. jim de el. Nu putea plânge. Se întreba de ce se «nţ» atât de rece, de amorţită, când, de fapt, ar fi fot o up rare sâ işi poată descărca toată furia pe care o simţea. A murit stngur. Nimeni nu ar trebui să moară ungur, Trace.

-Ai spus că era bolnav.

- Era pe moarte. Şt» a»ca şi nu işi dorea şi triiasâ aşa. Era slab ţi plăpând Nu4 mai puteau ajuta nici *ca*-cetatea lui, nici inteligenţa. Nwşi dorea decât un fora • săd aduc acasă pe Rvnn înainte ca el să moară. Acum, este prea târziu.

- Tor o tâ4 duci pe Flynn acasă.

- L-a iubit pe Hynn átír de mult. Eu Lam deumW-dar Flvr.n era tot ce bi dorise. Grijile nu au ftc*

înrăutăţească «arca de sănătate. Voiam sâ aiM f** de o moarte uşoară. Trace. În ciuda siniaţxn. w'*c‘ * plece Őrt griji.

- Ai făcut tot ce-a ţinut de tine. Iar acum, fo[1] ueC’ ‘ fi vrut şi el.

ftcut ce a vrut (^u « erau acum fwrbimi „ umeA d« ™ <*«"*. MKMXJM» nu m-a »$_{enâ}$< 1 â, pkcar În Sute, că l-am p4rt«t. Nu $_{a\ nKKxUlâ}$.â jvram ntwk să respir, şi îmi văd de v,$_{aţa\ A}$ înţeles doar *ci* plec, respingându-l pe d,, planurile pe

Ic avea pentru mine. Vocea e» fu întreruptă de suspne. Acum. n»iwi putea explica niciodată. Niciodată. Doamne, nici nu am putut să-mi iau râmas-bun. Nki măcar atât.

Nu obiectă atunci când o trase mai aproape pentru a o legăna, a o alina, a o calma. Nu spuse nimic – o ţinea pur ţi simplu în braţe, în timp ce lacrimile ii scăldau faţa. înţelegea durerea, furia ţi supărarea şi ţria că nu cuvintele aveau şi o aline, ci numai timpul. Trăgând-o mai aproape, se întinse în pat lângă ea. în timp ce ea îţi plângea soarta. înţelegea sentimentul de vinovăţie. El ţi Gillian erau foarte diferiţi, dar |i tatăl lui avusese planuri pentru el. nu-l înţelesese ţi nud iertase. Şi vina făcea durerea şi mai puternică, mai mult decât iubirea. îşi trecu buxele peste fruntea ei. Când ea se mai linişti, d continuă să îi mângâie pârul. Lumina era încă puternici. Se ridică şi tragă draperiile. Gillian 11 ţinu pe loc.

- Nu pleca, murmură ea. Nu vreau Să fiu singură,
- Voi trage draperiile. Poate vei reuşi sâ adormi.
- Mai «ai cu mine puţin. Ui F^{er}* lăţimile cu mâna Avea adesea astfel de manifestări ale emoţnlot. iar tatăl ® nu o înţelesese mcuxlată. Tatii meu a fost un om dur. °$^{U|}$ ales după moartea mamei. Ea ştia cum să-t pătrun

«‘flec. Mereu am regretat câ nu am putut să t* »> «’»• Trăgând aer În piept, iţi închise tar ochu. Acum. ^{ftu} *m-au mai rămas decât Hynn şi Cairlin Trebui * ’***• Trace. Trebuie să mă asigur că sunt teferi.

Nora Roberts

-cam am »dec unde se rfb-

F.a încuviinţă din 0P- ^{Toart} credinţa ei. $_{tOatf}$ ranfelee.

erau legate acum de eL

-Spune-mi! .

Ei i povesti pe scurt întâlnirea cu Kendcsa, dar $_{5}$puxnimic despre Mtfcnei acesteia $_{aVfi}$ „ doar pe conştiinţa lui. Gillian ascultă. dar nu se păttâ. Capul ît rămase sprijinit pe umărul lui, cu pe piept. În nmpce vorbea, ceva ce el închisese cu timp în urmi începea rf se deschidă. Nu putea «plia de ce începuse să simtă din nou. de data asta n»$_{f}$ remic, în timp ce o ţinea în braţe. Nu putea explica de ce. chiar dacă ştia ce trebuia făcut în următoarele se simţea aproape liniştit stând lângă ea în camera lumi noasâ, cu pârul ei acoperindu-i obnmil.

-Creei că Flynn ţi Cairlin sunt cu acest generil Husad?

-Aş paria pe asta!

- Şi într-0 săptămână te vei întâlni cu et
- Acesta este planul.
- Dar se aşteaptă să ai nişte arme. Ce se va înrimph când nu le vei avea?
- Cine spune câ nu o voi face?

Arunci *se* mişcă, rrăgându-ş: încet capul inapo» vadă fap. Ochii îi erau pe jumătate închişi. dar adun* din jurul gurii nu dispărură.

- Trace, nu înţeleg. Le-ai spus că ai un transport [iv] arme amencane. Nu «. Cum ie vei duce mostre din <«* « nu deţii?
- Trebuie să merg la cumpărături după nişte de grenade de parruzed de milimetri >’ mărunţqun.
- Nu .-nul *a* le $_{b}$ „^^„k J.n

- Le Pe P»’P neagră Am ceva legâtun. Tăcerea

*]isâ intre ei; Gillun, e timpul să implicăm SIS.

-De<x? De ce acum?

-pentru Că am acoperirea, am stabilit contactul Vor fi deranjaţi, dar nu sunt atit dé tdiop încât sa pună în pericol operaţiunea. Dacă va merge ceva râu, vor avea jufldenrde multe informaţii pentru a continua.

Ea tăcu multă vreme.

- Vrei să spui în carul în care vei fi ucis.

- Dacă voi fi eliminat, se va pierde mult timp până să ii poţi da fratelui tău de urmă. Dacă SIS ne sprijină, vom *vv.i mai multe şanse.

- De ce ar vrea să te rănească? Le vinsi armele pe care şi le doresc.

Trace se gândi la Desirée.

- .Armele sunt ceva, Horizon este altceva. Aceştia nu sunt oameni de afaceri şi nu au onoarea unei găşri de carnet din Manhattan. Dacă ei cred *că* eu ştiu prea mult *au că aş putea sâ le ameninţ teritoriul, eliminarea va fi cea mai bună modalitate de a-şi proteja interesul. Este o mişcare pe care o vor face. Doar nu vrei sâ rişti viaţa fratelui tău pentru asta.

Dar nu voia nici să o rişte pe a lui- Simţea asta acum, >n timp ce stăteau aproape, firi pasiune, firi mânie. Era îngrijorară pentru el ca pentru un membru al ramiliei era pur şi simplu un instrument care să-i elibereze * Rynn şi pe Caidin. ci era un bărbat de care «e simţea ’trasă, care o înfuria, care o întărâta

tnllian se uită în jos şi văzu Că mâna ci se curbase pe faptul lui. Se ţinea, se gânji. de *ceva* ce nu era al ei.

* p’>ate ar trebui ri llrim SISM preia de afci-

'Să nu exagerăm.

13 0

- Nu, vorbesc serios. Se îndepărtă ţi ac rid^ . HNa mii mult- Voi* ca el Să o ţină tn braţe, i» tru a *o* alina sau pentru a o *tace să* «e Simţi tn sigu^'[1] ci cu dortnţâ. Cu cât mă gândesc mai mulr U atât mi se pare tot mai mult o nebunie să merg, ' acolo. Sar putea întâmpla orice cu Hynn, cu Caid,? cuhne.

- Am lucrat singur şi am ieşit testftr şi din a|ţ[c]

- D»r ultima dată când ai lucrat împotriva lor *> la un pas de mvarre.

Pentru ci ieşirea ei 11 intrigi, Trace se repeţi şţ [0] deumcn.

- Nu crezi îh destin. Gilijan? Facem tot felul & [,. cruri pentru a merge mai departe, pentru a ne protep, dar, în final, ceea ce ne e scris se va întâmpla;

-Tocmai vorbeai despre nonx.

- Da. nu cred d exist! o contradicţie acolo. Dad am noroc şi mi-c menit sa ies cu bine din asta, aşa rt ti

- Nu eşti fatalist.

- Depinde de starea de spirit Dar sunt mereu rwlic M-am băgat în treaba asta din mulre motive. Iar ea M era ultimul dintre ele. Dar »unt suficient de pragtwix iâ ştiu când este cazul să mâ retrag.

- Nu vreau sâ ţi se întâmple nimic rău

O spusese repede, ştiind câ era prostesc şi inutil- fi* virea tui deveni mai ageră. înainte ca ea sâ dea inapt», d deja ti ţinea faţa în mâini.

- De

- Pentru că... m-aş simţi responsabilă.

Nu era tnţekpc să insiste, dar ei nu era IntotdeP^ înţelept.

-Alt mouv?

1

3

1

. Pentru că a» fi ringuri, şi apro^ cân cu tine. ţi- Vocea t se domoli În timp ce h aţinse care încă li mingi« obraiul.

Ş< mai e *M*,* murmură «. în omp liP' bult'le ali !ui

Lumina *ei»* încă strălucitoare, dar ci t se păru că ţn. câperea se întunecă deodată, culorile se estompează ţi lumea dm jur dispare. Caruselul de emoţii pe care deja t! experimentase lua curbe neaşteptate, bumâcindo. Se sprijinea de el, anticipând deja următorul plonjon.

Ea era la lei dc caldă ţi de dulce ca orice fantezie. Era radă şi periculoasă. Şi-o dorea mai mult decât Iţi dorise vreodată libertate, bogăţie sau pace. Raţiunea însă avu câştig de cauză în faţa dorinţei, aţa că Trace se trase înapoi. Riscat sâ pierzi dacă îp doreai cu ardoare ceva. Dar mâinile ei erau arăt de moi. atât de liniştitoare. Mâinile sale *se* aflau încă în parul ei, trăgând« mai aproape, dw era conştient că nu era bine pentru nici unul dm «- Mirosul ei era ca o promisiune liniştită, lâsăndul să creadă că l-ar putea avea şi păstra. îţi dorea cu ardoare să o atingă, să îi simtă trupul miţcându-sc în braţele lui Trebuia să-ţt aducă aminte că nu exista nici o promis*- une. nici de la ea, nici ţaţă de ea. Ne putea fi. Când o dădu la o par«, ea reveni. Trace 1ţ» Incordă mâinile ţi o ţinu la distanţă.

Ascultă-mi! E greşit ce facem Ştim amândoi ana

■Nu, eu nu ştiu'

- Atunci, eţn o neroacă!

GiUian ştia cum să facă faţă respingerii. Se pregătise asta.

'Nu mă vrei?

înjură de mat multe ori.

-Atunci, de ce?

EI o trase jos din pat. înainte ca ea să poată o ţinea deja în faţa oglinzii. pr o test a.

- Uită-te la tine ! Eşti o femeie frumoasă bi cută. Un fizician, pentru numele lui Dumnezeu*^ dintr-o familie înstărită, ai mers la scoli bune r-A i 1.1 . . • 31 f acut ce ţi s-a spus. Când ea dădu sa riposteze, el continuă Uită'te la mine, Gillian! O zgudui atât de tare, încât ea îşi ridică privirea şi-i întâlni ochii în oglindă. Mi-am petrecut cea mai mare parte a vieţii dansând în cluburi de mâna a doua. Nu am petrecut mai mult de o mie de zile pe an într-o şcoală adevărată. Nu am avut niciodată o maşină sau vreo proprietate şi nu am rămas niciodată alături de o femeie prea mult timp. Vrei să ştii câte persoane am ucis în ultimii doisprezece ani? Vrei să ştii câte modalităţi de a face asta există?

- încetează! Se îndepărtă de el, dar se întoarse imediat. încerci să mă sperii, dar nu va funcţiona.

- Atunci, chiar eşti netoată!

- Poate că sunt, dar măcar sunt sinceră. *De ce* nu recunoşti că nu vrei să te implici? Nu vrei să simţi m pentru mine.

El scoase o ţigară.

-Aici, ai dreptate! |u j.

- Dar o *faci! îl* provocă printro mişcare a ca P Simţi, şi asta te sperie!

Avea dreptate, se gândi el în timp ce scote Dar nu avea să recunoască.

a?a cum *îţi doreşti.* am *n*

în munţi, în est. Să ne concern ^Oritat-^ te –M,

? PUKA *fu*$_{gl}$ me" „r^{m,m} «U$_{Pn}$

-Când mă voi opri, te vei „, , *Ucru/*

i to Am treabă, spuse « '» ^{D}^n$_{Keu}$

Gdhan făcu ceva ce nu ma> f- °

",“‘i”prop”'obfc«^b$_{I}$,ixi^{a}"i™ ^u

capitolul 7

- După numărul de ani pe care Lai petrecut făcând acest lucru, sunt sigur că ştii că există o procedură, agenr O'Hurley.

Căpitanul Addison – britanic, chel şi membru SIS. stătea în camera lui Trace, bând cafea şi părând furios. Responsabilitatea lui era să supravegheze şi să coordoneze operaţiunile din această parte a lumii. După aproape cincisprezece ani de muncă, era destul de mulţumit să facă acest lucru din spatele unui birou. în aceste circumstanţe deosebite, i se ordonase să facă asta personal. întreruperea rutinei îl deranja. Plănuia să meargă în vacantă la Londra când fusese sunat la sediul Iui din ,

Madrid. Acum, se afla în amărâtul ăsta de Maroc, în mijlocul unui incident care avea, foarte probabil, sad ţină departe de plăcinta lui englezească pentru destul de mult timp.

-Aveţi, presupun, o explicaţie plauzibilă.[7]

-Am fost în vacanţă, căpitane. Trace trase uşor din ţigară. Oamenii ca Addison mai mult îl amuzau decât îl enervau. Posibilitatea de a deveni o astfel de persoană îl ţinuse departe de birou şi de birocraţie. în timpul meu liber. M-am gândit că pentru SIS ar putea fi interesant ce am descoperit din întâmplare. f.

Ai descoperit din întâmplare, repetă Addison-b* mpinse ochelarii fără rame pe nas şi-i aruncă

lui Tra[c] privire rece şi dura. Amândoi ştim că nu ai descop[efl] g^?ft[d‘n înt?mplare]> agent O’Hurley. Ai acţionat şi«[1]' gur, tara aprobarea SIS.

- Femeia a venit la mine. Trace nu se deranja să dea prea multe explicaţii. Ştia foarte bine că bărbaţilor de ge nul lui Addison le Făcea plăcere să-i vadă pe agenţi transpirând în faţa lor. Am urmărit o poveste interesantă şi arn descoperit nişte informaţii şi mai interesante. Dacă nu vrei ce am, pentru mine e totuna. Mai am o săptămână la dispoziţie până să acţionez.

- Procedura corectă ar fi fost să informezi SIS în momentul în care doamna doctor Fitzpatrick te-a contactat.

-A fost o decizie de moment, căpitane. Decizia mea. Addison îşi împreună mâinile. Deşi divorţase de cinci ani, încă purta verigheta. Se obişnuise cu ea pe deget.

- Raportul tău scoate în evidenţă încălcarea multor reguli şi comiterea multor infracţiuni.

- Sunt concediat?

Fiind un individ obişnuit cu regulile şi ordinea, Addison fii enervat de aroganţa şi de nepăsarea lui Trace. Dar şi el avea ordinele sale.

- Din fericire – sau, din păcate, în funcţie de punctul de vedere al fiecăruia –, raportul arată, de asemenea, un procent ridicat al misiunilor reuşite. Să fiu sincer, O'Hurley, nu-mi pasă de şmecheriile astea, dar proiectul Horizon, doctorul Fitzpatrick şi fiica lui au prioritate în faţa simpatiilor sau a antipatiilor.

Trace înţelese importanţa momentului. Nici nu se aştepta la altceva.

'Atunci, înţeleg că nu sunt concediat.

' ¡ţi vei păstra acoperirea ca Andre Ca ot, ar în acest punct vom face totul ca la carte, ei*ram*

Permanenţă în contact cu SIS, baza în [a] [n]lăce- [Ve]i raporta direct mie. Nici asta nu-i acea vr , re. Un agent renegat era mai greu de ţ[inUt] |[ivrată] [01] aranjat ca o cutie cu arme americane

la Sefrou în patru zile. Contactul tău va
Breintz. Odată ce veţi confirma locaţia do agentu|
Fitzpatrick şi veţi evalua situaţia, vi se vor rului
-.....aa Ordin't' trebui Sj v«afla în

suplimentare. Sediul central consideră că ar tr continui negocierile privind armele. Dacă te vei bârlogul lui Husad, e cod albastru.

Se aşteptase la toate astea. Codul albastru însemna dacă era descoperit, S1S avea să distrugă toate docum2' tele, să îi distrugă identitatea. Ar fi fost ca şi cum Trace O'Hurley n-ar fi existat vreodată.

- Am nevoie de un TS-35 în cutie.

-A... Addison îşi puse cu grijă mâinile pe braţele scaunului. Le-ai spus despre TS-35?

- Sovieticii vor afla despre asta într-o săptămână – asta dacă nu ştiu deja. Ceilalţi vor afla oricum până la sfârşitul lunii. Dacă le flutur unul pe sub nas, e posibil ca Husad să se convingă că aş putea fi un aliat util. S-ar putea să-l mai slăbească pe Fitzpatrick, mai ales dacă îi voi spune că aliaţii mei sunt gata să finanţeze Horizon.

-Or fi ei maniaci, dar nu sunt nebuni. Dacă ar avea un prototip, nu ar dura mult timp să facă mai multe copii.

- Dacă nu îl scoatem pe Fitzpatrick şi nu ne asigurăm că proiectul Horizon este în siguranţă, TS-35 va fi nU mai mult decât un pistol de jucărie.

Addison se ridică şi se îndreptă spre fereastră. Nu u plăcea situaţia. Nu-l plăcea nici pe O'Hurley. Nu-i cea să îi fie deranjate planurile. Dar nu ajunsese în acea funcţie fără să ştie când şi cum să-şi joace cărţile-

- Voi avea grijă de asta. Dar vei aduce arma înap[01] sau o vei distruge.

-Am înţeles.

încuviinţând din cap, Addison se întoarse.

-Acum, spune-mi despre femeie! Se uită s care ducea în camera lui Gillian. Din monfent« agentul Forrester a considerat potrivit să-i spună des. pre tine şi acum ştie şi despre operaţiune, va trebui să fie interogată.

Trace ridică ibricul cu cafea şi îşi turnă o ceaşcă.

- Mult noroc!

-Umorul tău mă depăşeşte, O'Hurley. Aş vrea să-i vorbesc acum.

Ridicând din umeri, Trace se îndreptă spre uşă. O împinse şi băgă capul înăuntru. Gillian se opri din mersul ei neliniştit şi se uită la el.

- E rândul tău.

Gillian înghiţi, îşi şterse mâinile pe pantaloni, apoi intră.

- Doctore Fitzpatrick. Cu primul zâmbet pe care Trace i-l văzu pe faţă, Addison se apropie şi-i întinse mâna. Sunt căpitanul Addison.

- încântată.

- Vă rog, luaţi Ioc. Pot să vă ofer o ceaşcă de cafea?

- Da, mulţumesc!

Gillian se aşează, ţinând spatele şi capul drepte, în timp ce Trace se aşează *pe* scaunul de lângă ea.

„ Frişcă, doctore?

„Nu, neagră, vă rog!

Addison îi dădu o ceaşcă, apoi se aşează comod ţinân^ mâini propria ceaşcă. Gillian aproape se temea că aveau să discute despre vreme.

„ Doctore Fitzpatrick, trebuie să vă spun cât P ~ °cupat este SIS de situaţia familiei dumneavoastră rganizaţia noastră este dedicată asigurării i . drepturilor fundamentale ale omului pretutin

Un bărbat precum fratele dumneavoastră este foarte i$_m$. portant pentru noi.

- Pentru mine, fratele meu este şi mai important.

- Cu siguranţă! Zâmbi din nou, aproape condescendent. Deşi credem că tu şi agentul O Hurley aţi acţionat impulsiv, suntem de părere că putem transforma aceasta situaţie în favoarea noastră.

Gillian se uită la Trace, dar văzu în mişcarea leneşă a umerilor săi că nu avea său fie de folos şi-l privi iar pe Addison.

-Am acţionat aşa cum am considerat şi consider în continuare că este în interesul fratelui meu, căpitane. El şi Caitlin sunt singura mea preocupare.

- Bineînţeles, bineînţeles, vă pot asigura că, în clipa de faţă, SIS pune la dispoziţie toate capacităţile şi experienţa pentru eliberarea fratelui dumneavoastră. Sperăm că acest lucru se va realiza rapid. între timp, aş vrea să vă întoarceţi la Madrid cu mine şi să rămâneţi sub protecţia SIS.

- Nu!

- Poftim?

-Apreciez oferta, căpitane, dar rămân cu agentul O'Hurley.

Addison înşfăcă paharul cu ambele mâini.

- Doctore Fitzpatrick, pentru propria dumneavoastră siguranţă şi pentru securitatea acestei operaţiuni, trebu' ie să insist să acceptaţi oferta SIS.

Fratele meu şi nepoata mea sunt în munţii din est e aici. Nu voi sta în Madrid aşteptând. Sunt

foarte şi' gura ca agentul O’Hurley mă poate proteja, dacă asta vă îngrijorează. în ceea ce priveşte securitatea operaţiunii’ ost implicată cu mult înainte de dumneata sa[u]

de SIS, căpitane. Sunt sigur că autorizaţia mea poate fi actualizată, daca este necesar. p te "

_ Ordinele sunt să vă duc la Madrid.

_ Ordinele dumitale nu mă interesează, căpitane Acest ton al ei, folosit rar, dar eficient, o ajutase să-şi asigure o poziţie de vârf la institut. Nu am legături cu SIS sau cu oricine altcineva în afară de familia mea Generalul Husad mă vrea şi pe mine. Atât timp cât exis^ tă o şansă ca eu să-l pot scoate pe Flynn de acolo, sunt gata să-mi asum riscul.

- Doctore Fitzpatrick, înţeleg şi apreciez implicarea dumneavoastră emoţională, dar pur şi simplu nu este posibil...

- Este posibil, cu excepţia cazului în care SIS se va implica în răpire.

Addison se retrase o clipă ca să-şi adune gândurile, apoi încercă o altă tactică :

-Agentul O'Hurley este foarte bine pregătit. E, cu siguranţă, unul dintre cei mai buni.

Trace păru surprins, conştient că vorbele îi stăteau lui Addison în gât.

- Cu toate astea, va trebui să-şi concentreze energia asupra operaţiunii.

- Şi eu la fel, atât timp cât pot fi de folos.

-Agentul O'Hurley vă va spune singur că folosirea unui civil contravine politicii noastre. w

-Du-te la Madrid, Gillian, şopti Trace şi îşi încălca Promisiunea pe care şi-o făcuse sieşi punân u ş Peste a ei. i-

Nu avea nimic de-a face cu regulamentul. Deîa duse dracului de regulament. Era vorba esP mai bine pentru ea, pentru siguranţa ei.

- Merg cu tine. îşi întoarse mâna, astfel încât palme|e lor se întâlniră. Aşa ne-a fost înţelegerea.

- Nu te prosti! Lucrurile ar putea ieşi rău aici.

- Nu contează.

Pentru că el credea că înţelegea mai bine situaţia, îşj retrase din nou mâna. Ridicându-se, merse la fereastră şi îşi aprinse o ţigară. Ce naiba făcuse pentru a câştiga încrederea ei? Nu ştia răspunsul, cum nici nu ştia ce să facă pentru a o convinge.

-Ţi-am mai spus, nu mă pricep să am grijă de alţii.

- Iar eu ţi-am spus că pot avea grijă de mine. îşi puse mâna pe care el i-o încălzise în poală şi se întoarse spre Addison. M-am prezentat drept femeia lui Cabot şi nu văd nici un motiv să-mi anulez călătoria cu el la Sefrou. Dacă va trebui să aştept acolo, voi aştepta. Asta dacă nu intenţionaţi să mă luaţi prizonieră, ceea ce, vă asigur, vă va face publicitate negativă.

Addison nu se aşteptase ca ea să opună rezistenţă. Din dosarul despre Gillian aflase că era o savantă dedicată, o femeie care trăise în linişte şi care urmase regulile.

- Nu am intenţia de a vă reţine forţat, doctore Fitzpatrick, dar permiteţi-mi să vă întreb ce s-ar întâmpla dacă aţi fi descoperită şi dusă la Husad?

-Atunci, aş încerca să găsesc o modalitate de a-l omorî.

O spuse fără înflăcărare. Era o decizie venita P[e] neaşteptate, după ce îşi petrecuse noaptea frământat[1] du-se. Şi tocmai din cauza simplităţii cu care o sp[useS] Trace se întoarse de la fereastră şi se uită la ea.

- Nu Laş permite niciodată să folosească împo^ mea cunoştinţele sau abilităţile pe care le-am dobân^ de-a lungul vieţii. Proiectul Horizon nu a fost nicD[dati]

destinat unui om ca el – unul din noi ar muri înainte ca el să pună mâna pe el.

Addison îşi scoase ochelarii şi-i lustrui cu un serveţel alb.

' _ Vă admir dăruirea, doctore, şi vă apreciez sentimentele. Cu toate acestea, agentul O'Hurley va fi foarte ocupat în următoarele câteva zile.

- îşi va purta singură de grijă, spuse Trace de la fereastră.

Addison îşi împinse ochelarii.

- Este civilă – şi este o tintă.

- Ştie ea ce face, repetă Trace, în timp ce el şi Gillian se uitară unul la celălalt. Eu o pot folosi. Cabot călătorea cu o femeie.

-Atunci, îţi vom aloca un alt agent.

- Gillian s-a hotărât deja. Va merge cu sau fără aprobarea SIS, aşa că am face bine să profităm.

Nu faptul că era depăşit numeric îl făcu pe Addison să renunţe. Fusese depăşit numeric şi în alte circumstanţe. Dar, în acest punct, orice schimbare a rutinei ar putea pune în pericol misiunea. Gillian Fitzpatrick nu era unul dintre oamenii săi, dar, dacă ea insista să-şi rişte viaţa, atunci SIS avea să profite de ea.

~ Nu pot să vă opresc, dar nu pot nici să aprob. Sper că nu veţi ajunge să regretaţi această decizie, doctore.

~ Nu o voi regreta. , -

~ Notiţele. Fiindcă refuzaţi să mă însoţiţi la a ri , frcbuie să insist să-mi daţi notiţele despre Horizon, ca sa pot păstra în siguranţă...

-Desigur. Le-am scris... *ntre-

' Le-a scris în termeni tehnici, completă race, i

ru pând-o. îi aruncă o privire lungă şi rece, care

să se îndoiască. Probabil nu veţi reuşi să înţelegeţi prea multe.

- Sunt sigur că oamenii noştri de ştiinţă le vor putea interpreta. Mi le aduceţi?

- Desigur.

- E responsabilitatea ta, spuse Addison când Gillian ieşi din cameră. Nu vreau nici o victimă civilă.

-O să am grijă de ea.

-Aşa să fie! Addison se ridică şi îşi dădu pe spate părul care îi mai rămăsese. Fără notiţe, ea nu va putea înrăutăţi situaţia.

Gillian se întoarse cu hârtiile ei frumos pliate.

-Asta este tot ce am despre partea la care am lucrat.

- Mulţumesc! Addison le luă şi le strecură în servietă. înainte de a se ridica, puse din nou cifrul servietei. Dacă te răzgândeşti, trebuie doar să-l rogi pe O'Hurleysâ ne contacteze.

- Nu mă voi

-Atunci, la revedere, doctore. Clătină din cap. Sper că, atunci când totul se va termina, veţi putea lucra liniştită la Horizon împreună cu fratele dumneavoastră, îl salută pe Trace cu o mişcare scurtă a capului. Să^nH raportezi la interval de şase ore!

Gillian aşteptă până când uşa se închise, apoi se aş^z pe marginea patului.

Ce greu trebuie să fie să lucrezi pentru acest indiv^' Ai des de-a face cu el?

i cafeai

- Nu, mulţumesc lui Dumnezeu! Se întoarse care se cam răcise. Nu toţi membrii SIS sunt ca

- Aceasta este o veste bună pentru lumea Aşteptă ca el să termine cea de-a două tură de ca înainte de a i

se adresa iar: Am câteva întrebări-

- Ar trebui să fiu surprins?

_ Poţi să te aşezi? Cu un gest care ar fi putut fi deranjant sau amuzant, ea făcu semn către un scaun. Acolo. Aşa, la distanţa asta, nu va exista pericolul să mă atingi accidental.

El se opri suficient cât să o ţintuiască cu privirea.

- Eu nu ating accidental.

- Bine că ne-am lămurit.

Pauză. Agitat şi nervos, Trace luă scaunul.

- De ce te-ai răzgândit? întrebă ea.

- Adică?

- Să mă iei cu tine.

- Nu-mi place să-i dau satisfacţie lui Addison.

Gillian îşi îndoi mâna şi vorbi cu răbdarea unui predicator:

- Cred că am dreptul la un răspuns sincer.

-Ăsta e destul de sincer. îşi aprinse o ţigară. Şi chiar am vorbit serios când am afirmat că te descurci bine.

-Aprecierea ta mă lasă fără cuvinte.

-Uite, m-am gândit că tu ai cea mai mare miză în asta. Poate că ai dreptul să stai prin preajmă. O privea printr-un nor de fum. Asta e tot.

Sau tot ce avea să primească. Decisese să accepte. Deocamdată.

■Acum, spune-mi, de ce nu voiai să-i zic lui Addison ^cî notiţele au fost modificate?

„ Pentru că cele reale se află în mintea ta. Mă gân ^că sunt acolo unde le este locul. p

~ E superiorul tău. Nu ai obligaţia de a fi sincer cu

„ Mă ghidez în primul rând după instinct, apoi p

re£ulament.

Preţ de o clipă, Gillian nu spuse nimic. *Respec "* 2*Sese> şi-l admiră pentru asta, pentru că ştia ca sincer. Nu fusese acesta motivul pentru care al ese aibă încredere în el? Se s sâ

- Cândva, ai zis că ştii de ce domnul Forrester n mers direct la SIS. Cred că e timpul să-mi spui. U a

Trace scutură ţigara. Soarele apunea. îşi aminti privise apusul chiar înainte de a o vedea pentru prima dată. Poate că era sortit să se gândească la ea ori de câte ori se lăsa noaptea.

- De ce nu vrei ca Hammer să aibă formula?

- E o întrebare ridicolă, dat fiind că sunt un grup de terorişti conduşi de un nebun. Dacă ar avea serul, războiul nuclear ar fi aproape inevitabil.

Ea rămase tăcută în timp ce el se aşeză şi o privi.

- Sper că nu compari SIS cu una dintre cele mai radicale organizaţii de pe glob. SIS este dedicată menţinerii dreptului internaţional şi a ordinii, salvării de vieţi omeneşti, protejării democraţiei.

De data asta, ea se ridică şi începu să se plimbe nervoasă.

- Nu trebuie să-ţi spun eu ce reprezintă. Eşti unu de-ai lor

- Da, sunt unul dintre ei. Nu ai spus tu că era o organizaţie condusă de bărbaţi – unii buni, alţii răi-

- Ba da. Nu ştia de ce începuseră să o lase nervii- a mera era mai întunecoasă, lumina mai delicată, mai p cută. Şi încă sunt de părere că, dacă aş fi mers la ei e început, proiectul ar fi fost pe primul loc, iar fratele m ?epoata mea – Pe locul doi. întâlnirea cu căpit^ ison nu m-a făcut să-mi schimb părerea. Cu acestea, proiectul

s-a realizat sub patronajul lor Ş* S Ut ?tiam Că, odată termin «.
trebuia să li-I T aT? aVM încredere în sistem.
race lua o ultimă înghiţitură.

- Şi tu?

.Familia mea este pe primul *loc Câ i c poara vor fi siguranţă,* vom mai vedea frate,e ?i ne

la SIS?

_ Da, desigur. Puţin mai palidă, se întoarse spre el Asta intenţiona tatăl meu. Despre ce

-Mă gândesc numai că intenţia SIS este una iar re zultatul ar putea fi cu totul altul. Gândeste-te ¡a asta Gillian: un ser care te protejează de efectele unui atac nuclear. Un miracol, un scut, un progres ştiinţific, spu- ne-i cum vrei. Odată reuşit proiectul, cât de uşor va fi pentru cineva să decidă să apese butonul?

-Nu. Speriată, se întoarse din nou. Horizon are doar rol de apărare şi ar putea salva milioane de vieţi. Tatal meu – nici unul dintre cei care au lucrat la acest proiect nu a intenţionat vreodată să fie folosit în mod distructiv

- Crezi că oamenii de ştiinţă implicaţi în Proiectu Manhattan se aşteptau vreodată la Hiroshima. au poate că da. Ar fi trebuit să ştie că erau ocupaţi cu cr unei bombe în numele unei descoperiri ştiinţ

-Creăm un scut de apărare, nu o armă.

-Mda, apărare. Şi unii fizicieni german. «P«*™ tau în urmă cu cincizeci de ani. Mă între aca . tinuat cercetările dacă ar fi ştiut că puneau arme care avea puterea de a şterge viaţa e P , îna,

- Dar arma e acolo, Trace. Nu putem da Poi şi să împiedicăm crearea ei. Se întoarse sp Lumina care pătrundea prin fe^eaS^ib^ze acest lucru, venise rozalie. Horizon a vrut sa ec dacă buto* Pentru a se asigura că viaţa va continua c nul va fi apăsat. Horizon este o promisiun 0

ar neninţare.

-Cine decide cine face serul, Gillian?

Ea îşi umezi buzele uscate.

-Nu ştiu ce vrei să spui.

-Vrei să fie toţi vaccinaţi? Nu este practic, poate nu nici măcar fezabil... Poate ar trebui ţintim doar ţările 6 Naţiunile Unite... Ba, mai bine, doar ţările ale căror. ’ . i. . . .i 1 UI în vingeri politice sunt similare cu ale noastre. Vom fbl0 • bătrâni sau bolnavi în stadiu terminal? Se presupune că va fi scump. Cine plăteşte pentru asta? Contribuabilii’ Ei bine, contribuabilii doresc să plătească factura pentru vaccinarea infractorilor? Intrăm şi îi înţepăm şi pe criminalii în serie sau vom fi selectivi?

- Nu trebuie să fie asa.

-Nu trebuie, dar, de obicei, este, nu-i aşa? Lumea nu este perfectă, doctore. Niciodată nu va fi.

Ea voia să creadă că ar putea fi, dar se lupta de mult timp cu aceleaşi întrebări şi îndoieli.

-Tatăl meu şi-a dedicat cea mai mare parte a vieţii pentru Horizon, iar fratele meu ar putea să-şi piardă viaţa din cauza acestui proiect. Ce vrei să fac?

-Nu vreau să faci nimic – doar lansez nişte ipoteze.

Ea se apropie de el, ştiind că el avea să dea înapoi» oricât se străduia ea să elimine golul dintre ei.

- Ce te-a deziluzionat, Trace? Ce te-a făcut să nu mai crezi că acţiunea ta poate face diferenţa?

entr" că nu ° face- Oh, poate pentru o vrem> astea CUti’ dar’

pe termen ^ng, nimic din to^ M>în „ ;x7dTP^ţă-Vru să ia °aka

ţigarăi di" ■" d”

Se aşează în f$_{\text{aţa}}$ J$_{\text{ui}}$ ^$^{\text{andru, Slmt}}$ doar obosit. $_{\text{Je}}$

. sunt om de ştiinţă, Trace nu politician. Cât privește Horizon, contribuţia mea a fost minimă. Tatăl mi împărtăşit multe dintre speranţele lui. Ştiu ce dea, că visa ca munca lui să aibă o contribuţie benefică Poate că voia să aducă pacea în lume, acea pace la care visăm toţi, dar pentru care facem atât de puţin

-Nu serul aduce pacea, doctore.

-Nu, poate că nu. Unele dintre întrebările pe care ţi le-ai pus tu m-au frământat şi pe mine, dar nu am reuşit să găsesc vreun răspuns. Poate că încă nu am făcut atât de multe lucruri în viaţa mea pentru a fi dezamăgită. închise ochii un moment, căci nimic nu mai părea limpede – cu atât mai puţin viaţa ei. Ştiu însă suficient despre ceea ce faci – sau despre ce ai făcut – pentru a înţelege. O să mizez pe credinţă. Cred că pe termen lung ai făcut diferenţa. Dacă eşti obosit, dacă eşti nemulţumit, poate este pentru că eşti mai visător decât ai crezut. Nu poţi schimba lumea – nimeni nu poate –, ci numai fragmente.

Voia să-i întindă mâna, dar se opri, ştiind că avea să o respingă.

- Ultimele zile petrecute cu tine au făcut diferenţa.

Voia să o creadă. Iar asta, îşi dădu el seama, i-ar putea face rău.

- Eşti prea dramatică, doctore.

-Nu, sunt cât se poate de onestă. Şi atât e raţi Pe cât situaţia o permite. Mi-ai schim at mo gândi, de a simţi, de a acţiona. îşi strânse » Uar ? avea el idee cât de greu îi era să se expună în & 'şi drese vocea, spunându-şi că oricum n” „ nicio dată Meargă până la capăt. Nu imam mai ar asnpra unui bărbat. . ^^rură între

-Asta faci? El luă o ţigară, dar doar şi degete.

Voia să pară relaxat, chiar amuzat, dar dureрea ¡(^^Ar^fi evident pentru oricine altcineva numai Pen tru tine nu. Ea trebuia să se ridice, să se mişte. De Ce i s-a părut mereu că trebuie să cerşească şi să negocie2e pentru a avea parte de afecţiune? Nu ţi-am cerut să te legi la cap. Deşi îşi dorea. Nu ţi-am cerut să îmi faci vreo declaraţie de dragoste sau vreun jurământ de fidelitate. Dar ea bar fi făcut unul dacă i-ar fi cerut-o. Ţi-am cerut să fii îndeajuns de sincer încât...

-... încât să mă culc cu tine? Când ţigara i se rupse între degete, puse resturile în scrumieră. Ţi-am spus deja motivele pentru care nu e posibil.

-Mi-ai îndrugat o grămadă de prostii despre diferenţele dintre noi. Nu vreau să fii geamănul meu. Trebui să se oprească şi să îşi tragă sufletul. Vreau să fii iubitul meu.

Trace simţi o dorinţă atât de puternică, încât trebui să depună un efort supraomenesc pentru a se ridica şi a trece pe lângă ea. Avea să fie rapid, îşi promise el, avea să fie crud, pentru a se salva.

- O tăvăleală în pat, fără sentimente? Un sex fără complicaţii, fără cuvinte dulci?

Ea roşi, dar reuşi să-l privească în continuare în ochi-

- Nu mă aştept la cuvinte dulci din partea ta.

Asta e bine, pentru că nu mă pricep.

O trase de reverul bluzei mai aproape de el. Ea trem* ra. Bine. Frica ei avea să facă lucrurile mult mai simPle'

- Nu eşti în largul tău, doctore. O aventură de-o noar te nu este stilul tău.

2^lian vru să dea înapoi, dar reuşi să rămână p[e] '°[c]

-Ce mai contează? Ai [spus] că mă vrei.

, Sigur, şi poate că voi avea de suferit că îţi arăt cum poate fi viaţa. Dar tu eşti genul de femeie pe care o iei de nevastă, scumpo. Dacă mă voi gândi la o casă într'Un cartier drăguţ, te voi suna. Până atunci, nu eşti genul meu.

îşi dorise ca asta să fie ca o palmă pentru ea. Ea se dădu înapoi, se întoarse şi se îndreptă spre camera ei. Auzi zgomotul băuturii puse în pahar în timp ce apăsă clanţa.

Toată viaţa ei, Gillian se gândise la un val brusc de furie. Toată viaţa ei, suportase fără să comenteze criti- cile. Crescuse cu ele, ajunsese să le aştepte. Dar era o femeie matură. Umerii i se îndreptară. Trebuia să se impună, îşi propuse ea cu o urmă de răutate, întorcân- du-se. Venise timpul să nu mai îngheţe şi să nu mai plece, ci să îşi asume riscuri.

Trace sorbise din whisky şi se pregătise pentru ceea ce credea că avea să fie o ceartă înnebunitoare. Ar fi preferat ca ea să meargă în camera ei trântind uşa, dar ea era gata să îi spună câteva vorbe. Dacă ar fi fost nevoie, ar fi lăsat-o să ţintească şi să tragă. Ridică paharul pentru a doua oară. Şi se înecă bând.

- Ce dracu ’ faci?

Calmă, Gillian termină să-şi descheie bluza.

" îţi demonstrez că greşeşti.

- încetează!

Ha lasă bluza să alunece pe podea, apoi îşi descheie Pantalonii.

3 La naiba, Gillian, pune-ţi cămaşa şi ieşi de aici!

La îşi dădu pantalonii jos.

' Eşti nervos?

Lenjeria era de un alb imaculat, fără dantelă, fără îip fiorituri. Picioarele ei erau mai fine, cu coapse lungi, în ciuda whisky-ului, gura i se uscă.

- Nu am chef de unul dintre experimentele tale.

Cu mâinile umede, căută o ţigară.

- E clar că eşti nervos.

îşi dădu părul pe spate. O şuviţă îi căzu pe umăr în timp ce se îndrepta spre el.

- Faci o greşeală.

- Foarte posibil. Se aşează în faţa lui pentru ca ultimele raze de lumină să-i cadă pe faţă şi pe păr. Dar va fi greşeala mea, nu?

Trace nu-şi amintea să fi văzut ceva mai frumos. Şi, cu siguranţă, dacă îşi dorise vreodată ceva cu mai multă ardoare, acel ceva era acum dat uitării. Era sigur însă că nu se temuse niciodată mai mult decât o făcea acum în faţa acestei femei minione, adorabile, pe jumătate goală, cu ochii de smarald şi părul roşu ca focul.

-Nu te voi atinge. Ridică paharul şi sorbi ultima picătură.

Mâna îi tremura. Doar de asta avea Gillian nevoie pentru a-şi recăpăta încrederea.

- în regulă, te voi atinge eu.

Nu avea idee ce trebuia să facă, fiindcă nu mai trecuse prin astfel de situaţii. Avusese de-a face cu bărbaţi, dar interacţiunile îi fuseseră limitate de o carieră strictă şi exigentă. Cumva, înţelese că, oricâţi bărbaţi ar fi avut înainte, de data aceasta avea să fie diferit. Baiându-se pe instinct şi pe dorinţă, se

apropie.

Mâinile ei erau mai ferme decât ale lui, mângâindu-i pieptul cu îndrăzneală. Privindu-l în ochi, se bucura de senzaţia atingerii muşchilor lui fermi, în timp «-Ş> plimba mâinile peste umerii lui. Fu nevoită să se ridice pe vârfuri pentru a-i atinge buzele. Buzele ei erau moi şi îndrăzneţe în vreme ce le atingeau pe ale lui. Sprijinită jg trupul lui, Gillian simţi că inima lui stătea să-i sară ¿în piept-

Trace îşi încordă corpul, ca şi când ar fi aşteptat o lovitură. Pentru un moment, vru să se apropie de ea, dar îşi sprijini imediat mâinile pe birou. Se gândi că o cunoştea suficient de bine încât să ştie că lipsa unui răspuns din partea lui ar fi umilit-o atât de mult încât ar fi renunţat. Astfel ar fi protejat-o. Nu se gândise însă că şi ea ajunsese să-l cunoască destul de bine. în timp ce buzele ei se jucau cu ale lui, Gillian îi desfăcu grijulie cămaşa pentru ca mâinile ei să se poată mişca liber pe pielea lui. Inima îi bătea nebuneşte, privirea i se înceţoşă, în timp ce-i şoptea ceva la ureche. Nici dacă ar fi fost o seducătoare cu experienţă nu s-ar fi descurcat mai bine.

-Te vreau, Trace. Buzele ei îi trasară linia maxilarului şi coborâră de-a lungul gâtului lui. Te-am dorit de la început. Am încercat să nu o fac. Cu o respiraţie tremu- rândă, îşi înfăşură braţele în jurul taliei, apoi începu să-l mângâie pe spate. Fă dragoste cu mine!

Trace o prinse de umeri înainte ca ea să-l poată săruta iar. Ştia că, dacă gura lui urma să o atingă din nou pe a ei> nu avea să mai găsească nici un motiv să dea înapoi.

"Asta nu este un joc pe care să-l poţi câştiga. Vocea lui era gravă. Avu senzaţia că acele cuvinte îi ardeau

gâ5 tul- Dă-te la o parte, Gillian, înainte să fie prea târziu.

Camera era întunecată. Luna încă nu apăruse pe cer. utea vedea doar lumina ochilor ei, în timp ce îl prive T -Mi-ai spus că tu crezi în destin. Nu mă recunoşti, race- Sunt a ta!

Lenjeria era de alb imaculat, fără dantelă, fără un fiorituri. în- i erau mai fine, cu coapse Picioarele (în lungi, gura i se uscă. ciuda whisky- nul dintre experimentele tale. Cu mâinile umede, căută o ţigară.

- E clar că eşti nervos.

îşi dădu părul pe spate. O şuviţă îi căzu pe umăr în timp ce se îndrepta spre el.

- Faci o greşeală.

-Foarte posibil. Se aşeză în faţa lui pentru ca ultime- le raze de lumină să-i cadă pe faţă şi pe păr. Dar va fi greşeala mea, nu?

Trace nu-şi amintea să fi văzut ceva mai frumos. Şi, cu siguranţă, dacă îşi dorise vreodată ceva cu mai multă ardoare, acel ceva era acum dat uitării. Era sigur însă că nu se temuse niciodată mai mult decât o făcea acum în faţa acestei femei minione, adorabile, pe jumătate goală, cu ochii de smarald şi părul roşu ca focul.

-Nu te voi atinge. Ridică paharul şi sorbi ultima picătură.

Mâna îi tremura. Doar de asta avea Gillian nevoie pentru a-şi recăpăta încrederea.

- în regulă, te voi atinge eu.

Nu avea idee ce trebuia să facă, fiindcă nu mai trecuse prin astfel de situaţii. Avusese de-a face cu bărbaţi, dar interacţiunile îi fuseseră limitate de o carieră strictă şi exigenta. Cumva, înţelese că, oricâţi bărbaţi ar fi avut înainte, de data aceasta avea să fie diferit. Bazându-se pe instinct şi pe dorinţă, se apropie.

Mâinile ei erau mai ferme decât ale lui, mângâindu-i Pieptul cu îndrăzneală. Privindu-l în

ochi, se bucura enzaţia atingerii muşchilor lui fermi, în timp ce-şi P mba mâinile peste umerii lui. Fu nevoită să se ridice

pe vârfuri pentru a-i atinge buzele. Buzele ei erau moi şi îndrăzneţe în vreme ce le atingeau pe ale lui. Sprijinită de trupul lui, Gillian simţi că inima lui stătea să-i sară din piept

Trace îşi încordă corpul, ca şi când ar fi aşteptat o lovitură. Pentru un moment, vru să se apropie de ea, dar îşi sprijini imediat mâinile pe birou. Se gândi că o cunoştea suficient de bine încât să ştie că lipsa unui răspuns din partea lui ar fi umilit-o atât de mult încât ar fi renunţat. Astfel ar fi protejat-o. Nu se gândise însă că şi ea ajunsese să-l cunoască destul de bine. în timp ce buzele ei se jucau cu ale lui, Gillian îi desfăcu grijulie cămaşa pentru ca mâinile ei să se poată mişca liber pe pielea lui. Inima îi bătea nebuneşte, privirea i se înceţoşă, în timp ce-i şoptea ceva la ureche. Nici dacă ar fi fost o seducătoare cu experienţă nu s-ar fi descurcat mai bine.

-Te vreau, Trace. Buzele ei îi trasară linia maxilarului şi coborâtă de-a lungul gâtului lui. Te-am dorit de la început. Am încercat să nu o fac. Cu o respiraţie tremu- rândă, îşi înfăşură braţele în jurul taliei, apoi începu să-l mângâie pe spate. Fă dragoste cu mine!

Trace o prinse de umeri înainte ca ea să-l poată săruta iar. Ştia că, dacă gura lui urma să o atingă din nou pe a nu avea să mai găsească nici un motiv să dea înap ~Asta nu este un joc pe care să-l poţi câştiga.

lui era gravă. Avu senzaţia că acele cuvinte îi ardeau

ga2

Dă-te la o parte, Gillian, înainte să fie prea târziu

Camera era întunecată. Luna încă nu apăru ?

utea vedea doar lumina ochilor ei, în timp ce

' Mi-ai spus că tu crezi în destin. Nu ma re ra ce? Sunt a ta!

Poate că de asta se temea cel mai mult. Era inevita^i. precum soarta, înşelătoare precum visele. Dar în ’ moment îmbrăţişarea ei părea o promisiune.

-Atunci, şi eu sunt al tău. Să te apere Dumnezeu*

O sărută cu toată ardoarea, cu toată forţa şi f Ur i a pe care le reţinuse. Voia să o salveze, dar voia să se salveze şi pe sine. Acum, totul era în mâna sorţii şi a norocului, îşi încălcase toate promisiunile. Avea să o atingă, să o facă a lui. Noaptea avea să curgă de la sine.

îşi lăsă mâinile să-i atingă trupul. Materialul subţire alunecă sub mâna lui. Mai multă îndrăzneală. O ridi că, pentru a-i atinge fiecare parte a corpului. Pielea ei era precum spuma – rece, albă, bogată. Fascinat, îşi lăsă mâna să alunece pe sub haine şi-i simţi căldura. Brusc, ea îi zgârie spatele. îmbrăţişând-o, Trace o ridică până când picioarele ei îi cuprinseră talia. Când rămase fără vlagă, o luă în braţe.

- Acesta este doar începutul, îi spuse el aşezând-o pe pat. în seara asta, am să-ţi fac tot ce mi-am imaginat p rl ' ma dată când te-am văzut. Părul se întinse ca un evantai de foc pe perna albă. Prima rază de lumină pătrunse în încăpere, împreună cu briza care aducea cu ea miros[11] mării. Te voi purta în locuri în care nu ai mai fost nio odată. Locuri în care mâine îţi vei dori să nu fi ajuns- credea. Excitată, speriată,

se apropie de el. *53*

-Arată-mi!

A Gillian nu crezuse că cineva putea săruta înainte, el îi arătase pasiune, furie, cumpătare. A^u renunţase la cumpătare şi o înlocuise cu o abilii vastatoare. Limba lui o excita şi o chinuia, dinţii 1* stârneau şi o provocau. Ea îi răspunse cu o plenij[u] pe care nu o mai simţise vreodată. Mai implici [e]

sese vreodată în vreo relaţie, ea îl tot trăgea mai aproa- US Apoi el începu să o atingă. pe^vea mâinile unui muzician şi ştia să excite o feme- . Cu vârful degetelor mângâia, apăsa, rătăcea, până când o lăsă fără suflu. Gemetele ei erau delicate, dar insistente, apoi frenetice. Se apropia de el, îl îmbrăţişa, îl cerea cu o putere care părea să fi izvorât chiar din acel moment. Căută fermoarul pantalonilor lui, gata să i se predea, gata pentru o plăcere pe care îi era greu şi să şi-o imagineze. Apoi degetele lui descoperiră un nou secret. Trupul ei se încordă, tremură, apoi se relaxă. Nu, nu mai simţise niciodată astfel. Era întuneric, iar aerul era dens şi dulceag. Braţele ei păreau atât de grele, capul ei – atât de uşor. Simţi urma buzelor lui de-a lungul gâtului, până acolo unde bluza îi acoperea sânii. Pe sub bluză, limba lui îi căuta sfârcul. Ea nu putea decât să geamă. Prinse bareta cu dinţii şi o dorea, ce mâinile lui continuau sa iaca Q putea fără vlagă din cauza‘ chiar dacă pielea ei avea în întregime. Atata de i , •■ g,ar fi putut se încălzea şi se umezea, îşi păstra dulceaţa. hrăni cu ea zile întregi. nasiunea -

Lumina lunii devenise mai straluC ^^¡nd-o cu mai întunecată. Cobora bluza tot m & putea face să gura. O putea face să tremure. Şi ° ac să geamă geamă. Şi o făcea. O lăsă să suspine QQlian se agăţă încet, apoi o cuprinse iar cu dispera dorinţă care de el. Se rostogoleau împreună, Prl f Tse chinui din nou era foarte aproape de a fi satis acu st^ Ea se miş ca să îl dezbrace, iar de data asta el nu P repede. rePede. Când rămaseră goi, el se m . u|at.

Când o penetră, ea scoase un striga

Aproape înnebunită de plăcere, îl prinse de păr şij trase spre gura ei. Trace o posedă cu forţă şi repede, dar ea reuşi să facă faţă. Mai mult, i se păru că inimile lor băteau în acelaşi ritm. Gillian simţi cum el îi pronunţă numele cu gura lipită de a ei, îi simţi respiraţia tremu- rândă în timp ce emoţia şi pasiunea se contopeau. Ochii ei îi întâlniră pe ai lui în întuneric.

Apoi, el îşi ascunse faţa în părul ei – şi se oferiră unul altuia.

capitolul 8

Fusese o greşeală să rămână cu ea. Să rămână cu ea peste noapte. Să se trezească alături de ea dimineaţa Trace ştiu încă de când rămaseră îmbrăţişaţi în timpul nopţii că avea să plătească pentru gestul lui. Un bărbat plăteşte mereu pentru greşelile sale. Problema era că se simţise al dracului de bine.

în somn, ea era atât de caldă, de delicată, de flexibilă, aşa cum fusese şi când fusese cuprinsă de pasiune. îşi aşezase capul pe umărul lui, ca şi când acolo far fi fost locul. Mâna ei, strânsă în pumn, se odihnea pe pieptul lui, în dreptul inimii, ca şi cum i-ar fi aparţinut. îşi dorise, în acele momente ale dimineţii ca asta să fie adevărat. Ştia şi el că nu avea să fie uşor.

Lucrul ciudat şi deranjant era că dorinţa nu dispăruse. încă şi-o dorea, încă râvnea la ea, cu aceeaşi ferocitate ca în noaptea precedentă, când ea îl atinsese pentru Ptima dată. Voia să o ţină aproape, să o trezească încet, senzual şi să se întoarcă înapoi la momentul de noaptea ttecută, înainte ca somnul să-i revendice. Voia, poate [c] ^r mai arzător, să o aibă aproape, să îi mângâie părul ' [s]ă absoarbă excitarea din timpul dimineţii.

.[Nu] putu face asta. Deşi Trace nu s-ar fi considerat [lc]j°dată un domn, se gândea la ea. Era un bărbat care ’ acea datoria şi făcea ce voia. Traiul era la fel de i ici [e]cum munca – şi nu se ataşa de nimeni. în i [ian]

fa?^u £enuî de femeie pentru care casa, iu "jirea ş llta sunt pe primul loc. Era convins că era buna în ea ce făcea, că era devotată muncii sale, dar în adancul ei visa la grădini cu flori şi garduri albe. Un bărbat care nu avusese niciodată o casă – care alesese să nu aibă una – nu ar fi făcut decât să complice viaţa unei femei care îşi construia una oriunde mergea.

Dar ea se simţea atât de bine în braţele lui. Se îndepărtă mai brusc decât intenţionase. Când ea se mişcă şi bolborosi ceva, el se ridică să-şi pună pantalonii. Nu trebui să se întoarcă pentru a şti că ea se trezise şi îl privea.

- Poţi dormi mai mult, îi spuse el. Am ceva de făcut.

Gillian se înfăşură în cearşaf când se ridică. Era trează pe jumătate – sau aşa credea. Poate doar visase că îi mângâiase părul.

- Merg cu tine!

-Nu este un loc potrivit pentru doamne.

Ciudat cât de rapid se reinstalase răceala. Stătuse lungită în pat, pe jumătate adormită, simţindu-se confortabil şi în siguranţă. Acum, se simţea din nou rece şi singură. Mâinile ei erau încordate, dar vocea îi era calmă.

- Am crezut că vom lucra împreună.

-Atunci când se poate, scumpo.

Mâinile începură să-i tremure.

- Când se poate din punctul cui de vedere?
- Din punctul meu.

Îşi scoase o ţigară înainte de a se întoarce spre ea. Era aşa cum bănuise. Arăta mai frumoasă acum decât ar fi fost cazul, cu pielea albă, părul aprins, ochii negri şi profunzi.

-Mă vei încurca.

r – $e ?, are te *ncurc deja. Se străduia din nou să facă ţă umi inţei în timp ce dădea într-o parte aşternuturile pentru a-şi găsi hainele. Ţinându-le în mână, zăbovi *o* vreme pentru a-l privi. Se gândi că ar fi bine să-i spună

-e avea de z^s* Prea mu^te ori în trecut acceptase această situaţie fără să riposteze. Era de ajuns! Nu ştiu Je ce ţi'6 ^tică, O Hurley – cu excepţia propriei persoa- şi a propriilor sentimente dar nu e nevoie să te coinpor P a^a*

-Mă comport firesc. Trase din ţigară. Era amară precum gândurile lui. Uite, dacă ai de gând să comanzi micul dejun, ia-mi şi mie o cafea. Merg să fac un duş înainte să plec.

-Este în regulă dacă regreţi ce s-a întâmplat. E dreptul tău. Nu avea să plângă. îşi promisese asta. Dar nu este în regulă să te comporţi astfel. Te gândeai că voi aştepta o declaraţie de dragoste? Că mă voi aştepta să-mi cazi în genunchi şi să-mi spui că ţi-am schimbat viaţa? Nu sunt asa naivă cum mă crezi!

- N-am crezut niciodată că eşti naivă.

- Foarte bine, pentru că nu sunt. Descoperise că era foarte satisfăcător să riposteze. Nu m-am aşteptat la aceste lucruri de la tine. Dar nu mă aşteptam să mă tratezi ca şi cum aş fi fost ceva ce ai cumpărat, pentru care ai plătit şi de care te poţi descotorosi dimineaţă, Trace. Poate ar fi trebuit.

Intră repede în camera ei şi, aruncând deoparte hainele, se îndreptă spre duş. Nu avea să plângă din cauza lui. Nu avea să verse nici măcar o lacrimă. Lăsând apa fierbinte să curgă, intră la duş. Tot ce avea nevoie era să se încălzească, să

elimine mirosul lui de pe pielea ei> să scape de gustul lui, care îi zăbovea pe buze. Apoi, avea să fie iar bine.

Nu era proastă. Era pur şi simplu o femeie care luase o decizie proastă şi care acum trebuia să suporte consecinţele. Era o femeie matură, liberă să ia propriile decizii şi să accepte pe deplin consecinţele acţiunilor ei. Dar fusese o proastă. Cât se poate de proastă. Gillian îşi frecă ochii în timp ce apa curgea peste ea. Naiba să-i ia pe amândoi! Cine dacă nu o proastă se putea îndrăgosti de un bărbat care nu era dispus să-i răspundă la sentimente?

Când el trase draperia, ea tresări. Se întoarse şi-l privi dezinteresată pe Trace. îşi spuse că nu era problema lui ce simţea ea. Şi ar ii preferat să moară decât să-i arate că suferea.

- Sunt ocupată acum.

- Hai să ne înţelegem! Doar pentru că nu te-am răsfăţat ca un idiot în dimineaţa asta nu înseamnă că te văd ca pe una pe care am luat-o de pe stradă.

Gillian luă săpunul şi începu să deseneze cu el cercuri pe umăr. Deci era supărat. Supărarea era acolo, întunecându-i ochii şi vocea. Asta o mulţumea.

- Cred că mi-ar fi mai bine dacă aş înceta să mă mai intereseze ce crezi. Scuzele tale penibile nu mă interesează, O'Hurley, şi vezi că uzi podeaua.

Trase perdeaua la loc. într-o secundă, el o trase înapoi. Ochii îi erau furioşi, iar vocea lui vorbea despre calm şi autocontrol.

- Să nu-mi mai închizi niciodată uşa în nas.

Gillian se întreba dacă, în aceste circumstanţe, ar trebui să izbucnească în râs.

- Nu este o uşă, ci o perdea. O uşă ar fi mai eficientă, dar asta e tot ce am.

O trase din nou.

Trace o rupse, desprinzând-o de pe tijă, cu o mişcare bruscă. Cârligele metalice se loveau unele de altele pe tijă. Gillian încercă să-şi dea de pe ochi părul ud.

-Asta a fost, intr-adevăr, o mişcare înţeleaptă. Acum, Jacă ai terminat să-ţi descarci nervii pe obiectele din jur, poţi pleca*

El dădu la o parte perdeaua care se afla acum pe podea.

-Ce dracu’vrei?

- Momentan, să mă pot spăla liniştită.

în mod deliberat, îşi băgă capul sub duş. în ciuda determinării ei, scoase un ţipăt scurt când fu trasă înapoi. Acum, Trace stătea cu ea în cadă, iar pantalonii lui îi erau lipiţi de picioare. Apa cădea acum peste amândoi.

- Nu am timp pentru remuşcări. Am ceva de făcut, aşa că ne vom rezolva problemele pentru a putea să mă concentrez.

- Bine, s-a rezolvat. Luă cu o mişcare bruscă săpunul din suport. Vrei să te iert? Fie, te-am iertat.

- Nu am pentru ce să mă simt vinovat. Se apropie, şi apa îi lovi pieptul. Te-ai aruncat asupra mea.

Cu o mână, Gillian îşi dădu la o parte părul care îi căzuse pe faţă. Aburii se ridicau, înceţoşând

începerea.

- Da, aşa am făcut. Te-ai luptat ca un tigru, dar te'arn învins. îi atinse cu mâna pieptul. Mai bine pleci, C Hurley, înainte să sar iar pe tine.

'Fir-ai să fii de... . .

să continue, dar rămase fără suflu cân îi şi P Una nul lovindu-i abdomenul. în timp ce apa se scurgea e P e amândoi, rămaseră nemişcări, privindu-se. m a' Gillian izbucni în râs şi îşi acoperi gura cu m

' Ce dracu' e atât de amuzant? ovrpn ria f in uc. Nu se putea opri din râs. Nimic, cu t PtUlui că arăţi ca un prost, iar eu mă O'H and 'n continuare, îşi întoarse faţa spre d ş

Ul H înainte să mă înfurii.

Trace îşi atinse abdomenul, surprins că îl l Uase pe . nepregătite. '

-Ai o lovitură a naibii de puternica, doctore.

Poate era doar în imaginaţia ei, poate doar i se pă ru. se, dar se gândi că nu se referea doar la pumnul ei.

- Mulţumesc!
- Să ştii că apa este prea fierbinte. '

-Aveam chef de ceva fierbinte.

- Aha.

îi atinse obrazul, mângâindu-i pistruii. Gillian se întreba dacă el era conştient că îşi cerea scuze.

- Ce-ar fi să te spăl pe spate? -
- Nu!

Braţele îi alunecară în jurul ei.

- Atunci, poţi să mă speli tu.

-Trace! îşi ridică mâinile într-un gest defensiv. Nu ăsta este răspunsul.

- Este singurul răspuns pe care îl am. îşi lăsă capul

în jos pentru a-i putea atinge buzele. Te vreau. Nu asta voiai să auzi? ;

Măcar de-ar fi fost aşa simplu. Măcar dacă i-ar fi păsat mai puţin. Suspină, în timp ce îşi apropie obrazul d e al lui. *

- Noaptea trecută a fost ceva deosebit. Pot să accept *a* nu a însemnat nimic pentru tine, dar nu-mi pot peru[11] să continui aşa, fiindcă pentru mine a însemnat ceva '

Trace tăcu un moment, ştiind că nu ar fi fost de m ajutor cuvintele, deşi ştia că trebuia să vorbească.

A însemnat ceva şi pentru mine, Gillian! îi P^nU j pu în
mâini pentru a-i putea fixa privirea în timp ^c ¡.^r'scu]l’ A
^semnat al naibii de mult! »
ian simţi cum i se frânge inima. i ?
ar asta face să-ţi fie foarte greu. f.

-Greu pentru mine, dar imposibil pentru tine. Ar fi vrut să îşi desprindă mâinile, dar ea i le cuprinse cu ale . Nu sunt suficient de bun pentru tine.

-Nu, nu eşti. Zâmbi, în timp ce el o îmbrăţişa. Nici prăjitura cu ciocolată nu e, dar nici ei nu-i pot rezista.

Nu credea că era prudent să o ia pe Gillian cu el în acel cartier, dar aproape se convinsese că era necesar. Poate că n-ar strica să vadă cât de riscant era jobul lui şi cu ce fel de oameni trebuia să interacţioneze. Ceea ce se întâmplase între ei în acea dimineaţă nu-l făcuse să-şi schimbe părerea despre zădărnicia relaţiei lor, dar îl făcuse să conştientizeze faptul că între ei exista o legătură, fie că-i plăcea, fie că nu. De el depindea ca ea să înţeleagă foarte bine în ce avea să se implice. Aşa că o luară pe un drum ocolitor, până reuşiră să se piardă atât de cel desemnat de Kendesa să-l urmărească îndeaproape, cât şi de cel pe care Addison îl alesese să-i urmărească fiecare mişcare. Pe primul nu numai că îl acceptase, dar îl considera parte a jocului. Cel de-al doilea îi dovedea să SIS sau poate Addison decisese să nu-i dea mână liberă ln ac eastă misiune. Aşa că trebuia să scape de el.

Odată ce fu sigur că scăpase de amândoi, Trace luă 0 ultimă curbă înainte de a se îndrepta spre cartierul ra u famat. Pentru că dorea să meargă pe jos, purta pe u jachetă un pistol, altul ascuns la gambă, dar şi un ^ u ţit de buzunar silenţios şi foarte eficient. Deşi vizita f usese scurtă, cunoştea drumul, aşa cum cunoştea bă k 6 multe mahalale ghetouri. Erau o mulţime de H e \ şomeri care stăteau pe străzile înguste şi pe ale- Tra ln ^esuite. Dar nici unul dintre ei nu fu abordat, ^dr j U mergea ca un turist care se pierduse sau ca un ora CUrios

care venise să surprindă şi cealaltă faţă a ŞUlui Casablanca.

Mirosea urât. Gillian merse tăcută alături de Ţ Se întrebă dacă simţea şi el mirosul acela de sudo animale şi de putregai. în plus, mirosea şi a furie s^' Văzuse sărăcia şi în Irlanda, oameni fără adăpost în York, dar nu văzuse niciodată atâta mizerie ca aici

Erau pete proaspete de sânge. Boala aştepta cu răb dare să pună stăpânire pe tot. Iar moartea era mai uşor de înţeles aici decât viaţa. Văzu bărbaţii care o priveau cu ochii lor negri. Femeile cu văl nu-şi ridicau niciodată privirea. Trace se apropie de o baracă. Nu o putea numi altfel, deşi avea geamuri şi un soi de curte. Un câine sfrijit începu să latre, dar dădu înapoi când Trace îşi continuă drumul. Văzu o mică grădină de legume. Cineva o udase, iar straturile erau drepte.

Trace bătu la uşa casei înainte de a arunca o privire cercetătoare de-a lungul străzii. încă erau urmăriţi, şi se aştepta la asta, dar ce avea să se întâmple în mahala rămânea în mahala. Kendesa nu avea să afle despre vizitele sale decât dacă Trace avea să permită asta. Uşa fu deschi- să de o femeie micuţă care purta văl şi o rochie negre. Ochii ei trădară frica la vederea lui Trace.

- Bună dimineaţa, am venit să vorbesc cu soţul tău.

Vorbea arabă suficient de bine pentru a purta 0 conversaţie. Gillian o observă pe femeie uitându-se în jur înainte de a le permite să intre.

- Luaţi loc!

în ciuda mizeriei de afară, înăuntru totul era fo[a] îngrijit. Podelele şi pereţii fuseseră curăţaţi şi roşeau vag a săpun. Mobilierul era sărăcăcios, [ar] urme de praf. în mijlocul camerei stătea un băi^ţ < zâmbi lui Trace şi lui Gillian şi lovi podeaua cu o de lemn.

- îl voi chema pe soţul meu.

p[eme]ia luă copilul şi dispăru prin uşa din spate. Gil- o adecă să ridice lingura de lemn.

[ian r • ~ J • . De ce îi este frica de tine' , pentru că e mai deşteaptă decât tine. Stai jos, doctore [şi] încearcă să te arăţi plictisită. Nu ar trebui să dureze prea mult.

Cu lingura încă în mână, Gillian se aşează pe un scaun fusiform.

- De ce suntem aici? De ce am venit în acest loc?
- Pentru că Bakir are ceva pentru mine.

Trace îşi băgă mâna în jachetă în timp ce deschise uşa. Se relaxă când văzu că bărbatul era singur.

Bakir era un turnător cu trup suplu şi faţă îngustă. Ochii lui erau mici şi întunecaţi. Când zâmbi, dinţii îi străluceau albi şi ascuţiţi. Era îmbrăcat într-o tunică gri, care fusese probabil la fel de impecabilă precum camera, dar acum era murdară la poale. Două pete proaspete de grăsime stricaseră mânecile. Gillian simţi o repulsie instantanee şi incontrolabilă.

-Ah, prietene, credeam că vei veni mâine.

- Uneori, e mai bine să fii imprevizibil.

Deşi vorbiră în engleză – iar Trace nu vorbi cu accent forţat Gillian nu spuse nimic. Ea îşi dorea cu [înv]erşunare să fi rămas la hotel. Acum, că Bakir

intrase, ^araca nu mai părea curată şi inofensivă.

'Te grăbeşti să încheiem afacerea?

'Ai marfa, Bakir? Am şi alte lucruri de făcut astăzi, 'bineînţeles, eşti un om ocupat.

i w e uită la Gillian şi, cu un zâmbet, spuse ceva în ara 7’ ivirea lui Trace era neclintită. Răspunsul lui tu °ar un murmur, dar fu de ajuns pentru a face pe oriei PocTSe SUPunâ- împingând masa, deschise o trapa ea Pentru a-i arăta marfa.

- Ajută-mă, te rog!

Trace îi dădu ascultare. Ridicară împreună 0 c • lungă de lemn. Mişcându^se în tăcere, Bakir o descfo se cu ranga şi dădu la o parte capacul. Gillian înlem^ când îl văzu pe Trace scoţând prima puşcă. Era neagră şi lucioasă. îşi dădu seama după uşurinţa cu care o mânuia că mai folosise astfel de arme. O deschise şi, în stilul pragmatic al cuiva care înţelegea armele, o examină.

- Aproape nouă, spuse Bakir oferindu-i-o.

în loc să-i mulţumească, Trace puse puşca înapoi şi luă o alta. Le examină pe toate minuţios, scoţându-le din cutie una după alta. De fiecare dată când ridica una nouă, inima lui Gillian tresălta. Arăta atât de relaxat cu arma în mână. Aceleaşi mâini careo ţinuseră în braţe, care o mângâiaseră şi care o excitaseră cu puţin timp în urmă. El era acelaşi om. Şi totuşi, în timp ce se uită la el, se întrebă cum de putea arăta atât de diferit în acest loc, cu o cutie plină cu arme la picioarele lui şi cu una în mână.

Mulţumit că armele şi muniţia erau în

ordine, Trace dădu aprobator din cap.

-Vei expedia marfa la Sefrou. Uite adresa! îi dădu lui Bakir o bucată de hârtie. Mâine.

Umblă în buzunarul jachetei şi scoase un P gros plin cu banii daţi de SIS. Se întrebă cum a^ve' să reacţioneze Addison când avea să afle ce făcuse cu banii.

Plicul dispăru între faldurile hainei lui Bakir, da^r bătui nu îi dădu drumul din mână. e0i

- Cum doreşti. Poate ai vrea să ştii că există care au oferit recompense importante pentru inf°^r despre II Gatto.

Expediază marfa, Bakir, şi aminteşte-ţi ce poate păţi eva despre care se află că face afaceri cu II Gatto. Bakir râse.

_ Memoria mea este excelentă.

_Nu înţeleg. Gillian rămase lângă Trace, în timp ce mergeau pe strada îngustă. De unde ai luat banii ăia?

_ De la contribuabili. în timp ce se plimba, privea neîncetat în jur. Este o operaţiune sprijinită de SIS acum.

- Dar tu i-ai dat bani pentru acele arme. Credeam că cel care trebuia să aranjeze afacerea era căpitanul Addison.

- El este.

O luă de braţ şi o trase într-un colţ.

- Ei bine, dacă Addison este cel care pune la punct tranzacţia cu armele pe care vrei să i le arăţi lui Husa atunci pentru ce l-ai plătit pe acel bărbat?

- Plan de rezervă. Dacă planul lui Addison dă greş, nu mă gândesc să încerc să-l scot pe fratele tău cu un pistol şi cu un zâmbet fermecător.

Gillian simţi un gol în stomac.

- înţeleg. Atunci, sunt pentru tine.

- Aşa e, scumpo. Nu te opri, spuse el cân o văzu ezită. Acesta nu este un cartier bun pentru cumpăratu

-Trace, cu ce te vor ajuta acele arme, cân unul singur?

- Nu pentru asta m-ai angajat? i-

' Ba da. îsi strânse buzele şi continuă să mear el. Da, dar...

'Ai îndoieli? .. u

Avea, da. Dar cum putea să-i explice că u tun Râseră totul? Cum putea să-i spună că acum era fel important pentru ea ca bărbatul şi copilul pe

- Nu mai ştiu ce să cred, bâigui ea. Cu cât rarea ei ~~ sau, mai rău, durează mai mult, cu atât mi se pare mai ireal. Când am pornit la drum, am crezut că ştiu exact ce este de făcut. Acum nu mai sunt sigură de nimic.

- Lasă-mă pe mine să mă preocup de asta.

Un bărbat într-o robă albă murdară se împletici în faţa lor. Apucă doar să gesticuleze către Gillian şi să bolborosească ceva, că Trace scoase imediat cuţitul de buzunar. Gillian văzu soarele strălucind în oţel, în timp ce Trace îl avertiză discret. încă rânjind, bărbatul ridică ambele palme şi îşi văzu de drum.

- Nu te uita înapoi, îi ordonă Trace în timp ce o tră-gea pe Gillian după el.

- Voia bani?

Lui Trace nu-i venea să creadă că cineva putea fi atât de naiv. Se gândi că ea era ce avea nevoie. Era perfectă.

- Pentru început, spuse el.

- Este un loc înfiorător.

- Se poate şi mai rău.

Gillian îl privi şi simţi cum bătăile inimii îşi reiau ritmul obişnuit.

- Ştii cum să mergi în locul ăsta, cum să vorbeşte dar asta nu înseamnă că eşti asemenea bărbatului în baracă.

-Amândoi încercăm să supravieţuim.

Merseră de-a lungul zidurilor şi ajunseră în zonă comercială.

- Am impresia că vrei să mă faci să cred că eşti ca Te-ar face să te simţi mai bine.

J[oate]- Vom bea o cafea şi vom pierde timp[u]^ P [c]ân cei care sunt pe urmele noastre ne vor ajun£[e']

Ţrace. Deşi se ru§ina de asta, se simţea mai bine _ră era departe de mirosurile şi imaginile dezolante actinia .
le mahalalei. Mi se pare mie sau tu respingi pe oricine se apropie prea mult de tine?

ştia cum să-i răspundă. Chiar mai rău, nu ştia dacă îşi permitea să sape prea adânc după răspuns.

- Mie mi se pare că aseară am fost destul de apropiaţi. Gillian îi întâlni privirea, iar ochii ei erau limpezi

şi senini.

- Aşa este, iar tu încă nu te-ai împăcat cu ideea.

-Am multe pe cap, doctore.

Trase un scaun la o măsuţă a unei cafenele micuţe şi se aşează. Ezitând, Gillian i se alătură.

-Şi eu am. Mai multe decât am cerut. II lăsă să comande cafea, dorindu-şi să ajungă cât mai repede înapoi în camera ei, unde ar putea să scape de gânduri, să închidă ochii şi să tragă puţin de timp. Mai am o întrebare.

- Scumpo, tu ai mereu întrebări.

Işi aşează mâna peste a lui înainte ca el să poată să-şi aprindă ţigara.

- Bărbatul acela, Bakir, nu te cunoştea drept Cabot.

~Nu, pe el l-am folosit într-o misiune, în urmă cu câţiva ani.

„ Este tot agent?

Trace râse, dar aşteptă să fie servită cafeaua înainte de a continua.

Nu, doctore, e un şarpe. Dar şi reptilele pot fi Cositoare.

b Ştie cine eşti. De ce ar livra marfa, în loc să

păstreze nii pe care i i-ai dat şi să-i spună lui Husad cine eşti şi Und* te afli? *

- Pentru că este conştient de faptul că, dacă H nu ar reuşi să mă omoare, m-aş întoarce dună el ad

pd ei Şl i-as v
tăiá beregata.

Trace îşi ridică relaxat ceaşca de cafea. Cu coada ochiului observă că primul individ reuşise să le dea de urmă. Riscul meseriei. Gillian se holba la cafea Era neagră şi densă. Ştia că, dacă o bea, avea să se mai liniştească, dar nu luă ceaşca.

-Am fost educată să respect viaţa, spuse ea încet Viaţa fiecăruia. Aşa că cea mai mare parte a muncii mele a fost pentru a face viaţa mai bună, mai uşoară. Nu pot să neg că ştiinţa a avut şi efecte distructive, dar scopul a fost întotdeauna dorinţa de a proteja şi de a evolua. Nu am rănit pe nimeni intenţionat vreodată. Nu sunt o sfântă, dar sper să nu fiu nevoită vreodată să fac asta. Ţinu ceaşca în ambele mâini, dar tot nu o ridică, fixân- du-l pe Trace cu privirea. Când căpitanul Addison m-a întrebat ce aş face dacă aş ajunge pe mâinile lui Husad, i-am spus adevărul. în adâncul sufletului, ştiu că aş fi capabilă să iau viaţa unei alte persoane. Iar gândul asta mă înspăimântă.

- Nu vei fi pusă în această situaţie. O atinse pentru o clipă, căci, oricât ar fi încercat, nu se putea abţine sa nu îi ofere alinare.

- Sper că nu, pentru că sunt convinsă nu numai ca aş face-o, dar şi că aş putea trăi cu asta pe conştiinţa- Ideea este că, în cele din urmă, nu cred că suntem atat de diferiţi.

Trace privi în altă parte, căci nevoia de a o

crede [e] chinuitoare.

- Nu paria pe asta!

-Am făcut-o deja, şopti ea şi îşi bău cafeaua-

capitolul 9

Gillian îşi spuse că mutarea la Sefrou o aducea cu un pas mai aproape de Flynn. Acum, chiar era mai aproape Putea să privească străzile şi munţii necunoscuţi şi aproa- pe să simtă cât de aproape era. Rar îşi permitea câteva momente singură. Singură, ea ar analiza prea îndeaproape ce se întâmplase, ce se putea întâmpla cu fratele şi nepoata ei. Teama că ajunsese prea târziu sau că în cele din urmă ar fi prea târziu era un secret întunecat pe care tot încerca să-l îngroape în inima ei.

Nu îşi petrecuse nopţile plângând. Eliberarea emoţiilor şi a lacrimilor nu l-ar fi ajutat pe Flynn. Avusese acele vise uneori oribile, adesea violente de care încerca asta[C]f-[Pe]- [ap]”Japе ln t?lecare noapte. Până acum, reusise a fam sa-l trezească pe Trace. Cel puţin, i-ar putea fi cunoscător pentru asta. Nu voia ca el să ştie că era [să] icient de slabă pentru ca visele să-i dea fiori. Trebuia cont £â[n]d[easc]ă la ea ca fiind puternică şi capabilă. în caz [trar]> Trace s-ar fi putut răzgândi în a-i oferi un rol în Ararea lui Flynn.

[U at cat] de bine ajunsese să-l cunoască. Gillian pri- [rna^n]ă trecând cu viteză pe străzile din apropiere în d[e] [Ce carrie]ra ei de hotel domnea liniştea. în astfel [toţ] [Ornen]te, când era singură, încerca să se concentreze [rnu^t] asupra aspectelor practice ale eliberării lui l[U]j - j?’ Când asta nu funcţiona, ea se concentra asupra dea 'raCe’ ^ine era» ce'î făcea să vibreze, ce secrete ascun- [ln] adâncul inimii.

Ea ajunsese să-l înţeleagă, deşi el îi adresa puţine cuvinte. Nu o dată, se imaginase ieşind cu el la o întâlnire în New York. O cină, un spectacol, un cocktail. Ştia că ar fi devenit iubiţi oriunde s-ar fi întâlnit, dar ştia, de asemenea, că în alte împrejurări s-ar fi întâmplat lent şi cu mai multă prudenţă. Destinul. Niciodată nu se gândise la asta înainte să-l cunoască pe Trace. Acum, credea, la fel ca el, că anumite lucruri sunt predestinate. Ei erau predestinaţi unul altuia. Se întrebă cât timp avea să continue să se împotrivească propriilor sentimente, sentimente de care era sigură de fiecare dată când Trace o îmbrăţişa. Cuvintele afectuoase nu erau la îndemâna unui bărbat care le respingea deliberat. Era sigură că motivul pentru o astfel de atitudine avea de-a face cu familia lui.

Dacă era ceva cu care Gillian era obişnuită, aceia erau bărbaţii reticenţi. Avea răbdare până când îşi deschideau sufletul în faţa ei. Şi era încrezătoare că şi el avea să o facă. Era atât de îndrăgostită. Se sprijini de pervaz, oftând. Toată viaţa aşteptase acest sentiment care îi făcea inima să tresalte şi-i înceţoşa gândirea, care făcea ca totul să pară mai viu. E drept că nu se aşteptase să se îndrăgostească în mijlocul celui mai mare impas din viaţa ei. Dar, indiferent de context, sentimentul era acolo, puternic, îndrăzneţ, frumos. Gillian ştia că trebuia să aştepte pentru a-l împărtăşi. Ştia că avea să vină o vreme când urma să poată vorbi deschis despre asta, când avea să poată râde şi să se abandoneze lui. Nu aşteptase toata viaţa să se îndrăgostească doar ca să i se refuze plăcerea de a-şi exprima sentimentele. Putea aştepta. într-o *â* când Flynn şi Caitlin aveau să fie în siguranţă, ea

urma să poată petrece timp cu Trace. O viaţă întreagă. Nu-Ş[1] permitea să se îndoiască de asta. Ceea ce se petrecuse

în ultimele săptămâni o învăţase că fericirea 17 trebuie

ţinută bine cu ambele mâini şi preţuită din toată inima.

Da, avea să aştepte şi să îşi accepte soarta. Dar cât îsi dorea ca el să se întoarcă acum! Cât îi displăcea să fie lăsată singură!

Gillian înţelese că el avea un rol de jucat, o misiune de îndeplinit. Nici amanta lui Cabot şi nici dr. Cilii- an Fitzpatrick nu aveau ce căuta la întâlnirea din acea dimineaţă dintre Flynn şi contactul lui SIS în estul Marocului. Agentul SIS urma să aibă grijă ca Andre Cabot să-şi primească marfa, aşa cum Bakir avea să se asigure că II Gatto urma să o primească pe a lui.

Putea doar să aştepte în timp ce bărbatul pe care îl iubea intra singur în gura lupului. Fiindcă o cam lăsau nervii, Gillian căută ceva de făcut. Deja îşi despachetase şi împachetase lucrurile de trei ori. Valiza lui Trace era deschisă, dar hainele lui erau aruncate înăuntru. Luase cu el doar ce avea nevoie în acea dimineaţă. Neavând altceva mai bun de făcut, Gillian începu să-i aranjeze şi rearanjeze hainele. Găsi activitatea destul de plăcută, [a]ranjându-i cămaşa, întrebându-se de unde o cumpărase Şi cum ar fi arătat purtând-o. îi putea simţi parfumul emanat de hainele mototolite. Gustul lui în materie e haine era, fără îndoială, eclectic. Erau haine din denim Şi mătase, unele cumpărate de la tarabe, altele, în ma gazine de lux.

Câţi bărbaţi implicase în acest caz? se întreba în P Ce împacheta un tricou care era aproape transpa jaivelul umerilor. Se întreba dacă avea şi e mo™ a Ui de cumpănă, momente în care îşi dezvălu ia a Q lre- Apoi găsi flautul, împachetat cu grija vechi Ca^aŞă de satin. Era lucios, dar arăta ca u

foarte uzat. Curioasă, Gillian îl duse la buze şi

Oriunde ne duce
timpui

Sunetul era clar şi suav – şi o făcu să zâmbească p venea dintr-o familie care îşi câştiga traiul din muzici Nu lăsase asta în urmă, nu în totalitate, oricât ?

mult s-ar fi străduit să pretindă acest lucru. Şi-l imagina cân rând când era singur, când se simţea singur, în te miri ce loc străin. Poate îi reamintea de casa pe care pretindea că nu o are, de familia pe care alesese să nu o vadă în ultimii ani.

Astupă găurile cu degetele, apoi ridică două la întâmplare, bucurându-se de sunetul care ieşea atunci când sufla în instrument. Mereu îi plăcuse muzica, în ciuda faptului că tatăl ei considera studiul chimicalelor mai important decât lecţiile de pian la care spera ea. Se întreba dacă într-o zi Trace avea să o înveţe să cânte o melodie adevărată, ceva sentimental, care să-i amintească de ţara pe care o lăsase în urmă.

Puse flautul pe pat, dar nu-l înfăşură. Găsi în valiză şi cărţi, Yeats, Shaw şi Wilde. Gillian alese una şi răsfoi pasaje familiare. Un bărbat care se descria pe sine în termeni atât de duri cum o făcuse Trace îl căra cu el pe Yeats împreună cu o armă. Simţise acea combinaţie con tradictorie cu mult înainte de a găsi dovezi în acest sens, într-adevăr, se îndrăgostise de multe aspecte ale enignn care era Trace O'Hurley.

Uitând de nervi şi de temeri, aşează cărţile pe lângă pat. Vorbea în sinea ei în timp ce aşeza ulti cămăşi. Când vru să închidă valiza, observă o ascunsă într-unul dintre buzunare. Fără să se gan o scoase şi o puse pe marginea măsuţei. Vârî poi în dulapul de lângă pat, preocupată ca panta fie atârnaţi pe umeraş, apoi se apropie iar de Se lovi de măsuţă, şi agenda căzu pe podea- G

şi notele muzicale îi aeraseră atentia în pentru a o ridica. ’ Imp ce se aplecă

„Soarele răsare, soarele apune dar e Nopţile sunt prea lungi pentru a fi ’singur ¿T' T*1' bucuria razelor de soare. Nopţile sunt prea întun pentru a fi departe de casă.” tunecoase flau^ecată’ stătea pe pat şi citea. Mâna ei cuprinse

Trecuseră câţiva ani de când Trace lucrase cu Breintz. Puseseră pe picioare o afacere mică în Sri Lanka, în urmă cu cinci sau şase ani, dar apoi, ca atâţia alţii în această afacere, pierduseră legătura. Fizic, Breintz se schimbase. Părul lui se rărise, faţa se lăţise. Sub ochi avea riduri care îi dădeau un aspect plictisit.

Avea în ureche un cercel de safir şi purta roba oamenilor deşertului.

După o oră de discuţii, Trace se linişti. Oricât s-ar fi schimbat Breintz fizic, în interior era acelaşi agent iscusit cu care lucrase Trace în trecut.

- S-a hotărât să nu folosim rutele cunoscute pentru tranzacţie.

Engleza sacadată a lui Breintz avea o trolată. Lui Trace i se păruse mereu P j^de

- Ar fi foarte posibil ca un a facă pro , urmă sau ca un vameş cu exce ^eaStă problem pe 0 Mi-am folosit contactele pen • vat care va ate . cătura va fi adusă cu un avion şpau pTînu ^ta. Pistă Ia câţiva sp^e în^tre ţ#rile

Trace încuviinţă din cap ă de una d n mi- utantului aproape gol, se uţ putemic’ turceşti ale lui Breintz. Prin fumu rosul câmaţilor pe grătar.

- Odată ce încărcătura va fi livrată, voi consecinţă. Totul ar trebui să se încheie într-o

- Cu voia divinităţii.

- Tot superstiţios?

-Fiecare se sprijină pe ceva, zise Breintz zâmbind Breintz dădu fumul afară din trei suflări, privind cercurile formându'Se şi dispărând. Nu cred în sfaturi, ci în informaţii. înţelegi?

- Da! ’

- Atunci, voi transmite această informaţie, chiar dacă probabil ştii asta deja. Sunt deja în al patrulea an al asocierii mele cu teroriştii în această mică parte a lumii plină de conflicte. Unele sunt provocate de fanatismul religios, altele de ambiţii politice, unele pur şi simplu de o furie oarbă. Aceste conflicte, când sunt însoţite de o lipsă de respect faţă de viaţă, pot deveni periculoase şi, aşa cum am constatat de atâtea ori, foarte greu de con trolat. Există un motiv, prietene, pentru care nici una dintre organizaţiile revoluţionare înfiinţate nu recunosc acest Hammer. Religia, politica şi furia devin de portat chiar şi pentru cei mai radicali atunci cân § folosite de nebuni. Husad este un nebun – unul eşt şi fascinant, dar tot nebun. Dacă află că hai nU ucide într-unul dintre cele mai neplăcute feluri. a va descoperi minciuna, tot te va omorî.

Trace trase iar din ţigara turcească.

-Ai dreptate, ştiam asta deja. Da de acolo pe cercetător şi pe copila 1 pe Husad.

- Eu nu voi eşua. Breintz îşi deschise braţele.

_ ¡ţi stau la dispoziţie.

Dând din cap aprobator pentru ultima oară, Trace ridica.

-Ţinem legătura.

Trace ştia că în câteva zile avea să pună capăt situaţiei. Era mulţumit de asta. De la prima sa misiune cu SIS acceptase faptul că orice misiune la care se invoia putea să-l omoare. Nu că nu i-ar fi păsat dacă trăia sau murea. Trace preferase mereu viaţa. Era doar o chestiune de conştientizare a riscurilor şi de câştigare a unor venituri, în ultimele zile, să rămână în viată devenise şi mai important. Nu se răzgândise în privinţa lui şi a lui Gillian, dar trebuise să accepte faptul că îşi dorea să petreacă mai mult timp cu ea. Voia mai mult timp să-i audă râsul, căci o făcuse atât de puţin de când se cunoscuseră. Voia mai mult timp pentru a o vedea relaxându-se, aşa cum o făcea doar când se convingea că putea să uite pentru o scurtă perioadă situaţia în care se afla. Işi dorea, mai mult decât voia să admită, ca ei să-i pese de el cu aceeaşi ardoare şi acelaşi devotament cu care îi păsa de familia ei. Era prostesc. Era, cu siguranţă, rău pentru ea. Dar asta îşi dorea.

Avea să li-i ducă înapoi pe fratele ei şi pe copila pentru care plângea adesea în somn. Avea să îşi încheie fisiunea în Maroc şi apoi intenţiona să îşi petreacă o n°apte liniştită cu ea. O noapte întreagă, fără tensiuni, tei şi fără îndoielile care o bântuiau acum. Ea ere' ea că el nu băgase de seamă, dar o făcuse, o lini?teascâ. Ea nu îşi dorea însă compasiunea lui, aşa nu i-o oferise. Pasiunea pe care io oferise ar

Să fie uşoară, dar era presărată de o durere dulce, d^

Profundă. Durerea era dată de dorinţa de a o mult decât i se cerea, de a lua mai mult decât i se dădea De a face promisiuni şi de a le accepta.

Nu putea face asta, dar îşi putea petrece o noapte cu ea după ce familia ei avea să fie în siguranţă, după ce ameninţarea avea să fi trecut. Apoi avea să o recompenseze ieşind definitiv din viaţa ei. Pentru a o avea, tot ce trebuia să facă era să rămână în viaţă.

Omul lui Kendesa îl urmări până în hol. Trace se simţi în siguranţă ştiind că Kendesa era precaut. Se simţea chiar mai bine ştiind că întâlnirea lui cu Breintz avea să fie raportată. Acoperirea celuilalt agent era foarte solidă. Trace traversă coridorul până în camera lui, gândindu-se cât de bine s-ar simţi dacă ar scăpa de costum şi de cravata care îl sufoca.

Când deschise uşa, fii şocat, apoi mânios.

Gillian îl privi, cu ochii umezi şi cu un zâmbet strălucitor.

- Trace, cât mă bucur că te-ai întors! Cântecele astea sunt minunate. L-am citit pe fiecare de două ori şi încă nu m-am putut decide care-mi place mai mult. Mi-ar plăcea să le cânţi, pentru ca...

- Ce naiba te-a apucat să scotoceşti prin lucrurile mele?

Tonul lui o luă prin surprindere, aşa că nu putu decât să-l privească, ţinând deschisă pe genunchi agenda. Când Trace se apropie de ea să-i ia agenda, ea simţi im' pulsul furiei lui. Nu se mişcă. Rămase neclintită.

- Nu crezi că, deşi lucrez pentru tine, deşi mă culc cu tine, încă am dreptul la intimitate?

Ea deveni palidă, aşa cum i se întâmpla de fiecare dată când era stresată.

- îmi pare rău, reuşi ea să spună cu o voce precaut# Ai fost plecat atât de mult timp, încât simţeam ne^v°l să ceva’ m arn gândit să-ţi aranjez lucrurile. Am S£$it flautul şi agenda când aproape terminasem.

- Şi nu te-ai gândit pentru o secundă că poate ce era scris în agendă era personal?

' Rămase în picioare, cu agenda în mâini, stânjenit cum nu mai fusese niciodată în viaţa lui. Ceea ce scrisese izvorâse direct din inimă şi nu era ceva ce intenţionase vreodată să împărtăşească celorlalţi.

-îmi cer scuze! Vocea ei era formală acum. Nu se mai obosi să îi spună că, de fapt, agenda căzuse şi rămăsese deschisă pe podea, când era evident că pe el îl interesa doar rezultatul. Desigur, ai dreptate. Nu era treaba mea să-ţi cotrobăi prin lucruri.

El sperase la o ceartă. Un schimb de replici dur l-ar fi ajutat să scape de stinghereală. în schimb, scuzele ei calme nu-l făcură decât să se simtă şi mai jenat, să se simtă ca un măgar. Deschise un sertar, aruncă agenda, apoi îl închise violent.

- Data viitoare când te vei mai plictisi, citeşte o carte!

Ea se ridică, simţind că se enerva la rându-i. Cuvintele pe care acest bărbat fusese capabil să le scrie îi produseseră o plăcere nevinovată. Acum, era pedepsită pentru eâ îi descoperise această latură pe care o ţinea ascunsă. ^ar îşi aminti sieşi, înainte de a deschide gura furioasă, ca era secretul lui. Era al lui, iar ea dăduse buzna.

-Nu pot decât să-mi cer din nou scuze. Am greşit, şi h dau cuvântul meu că nu se va repeta.

nu avea de gând să se certe cu el, constată ţ ?Ce

timp ce se ducea să împacheteze la loc

^ra prea multă durere în privirea ei, durere p *re l-o produsese fiind atât de drastic din cauza unui gest nevinovat.

- Las-© baltă! Aşează flautul în sertar, lângă carte, şi le dădu uitării. întâlnirea cu Breintz a mers conform planului. Armele sunt aici. Mă aştept să fiu contactat de Kendesa astăzi sau mâine cel târziu.

- înţeleg. Privi în jur căutând ceva de făcut, ceva care să'i ţină mâinile ocupate. Se aşează, împreunându-le. Atunci, ar trebui ca totul să se sfârşească în curând.

- Destul de curând. Din motive pe care nu le înţelegea, simţea nevoia să-şi ceară scuze, să o ia în braţe şi să-i spună că îi părea rău că se comportase ca un idiot. îşi băgă mâinile în buzunare. Putem merge să luăm prânzul. Nu sunt multe de văzut aici, dar măcar poţi ieşi din cameră pentru o vreme.

- De fapt, mă gândeam că m-aş întinde puţin, acum că te-ai întors şi că ştiu că totul este bine. Mă simt mai degrabă obosită decât înfometată.

Şi, deşi nu crezuse vreodată că avea să simtă asta, îşi dorea cu disperare să fie lăsată singură.

- Cum vrei. îti aduc ceva.

- Poate nişte fructe. Păstrară distanţa, şi nici unul din ei nu avu curajul să facă primul pas. Niciodată nu am avut cine ştie ce apetit în timpul unei călătorii.

Trace îşi aminti de prima noapte, când adormise fără să ia cina, cât de palidă şi de slăbită fusese când o dusese pe braţe în pat. Şi acum era palidă. îşi dorea cu ardoare să îi readucă în obraji culoarea.

-Nu stau mult.

- Nu te grăbi!

Gillian aşteptă ca el să plece pentru a se întinde în

pat. O ajuta mult când se ghemuia în pat. O ajuta sa Ş concentreze durerea într-un loc unde era mai uşor [e] suportat. Nu avea să plângă. îşi închise ochii şi din răsputeri să nu se mai gândească la nimic. Nu [avea]

eriûitâ emoţiilor să o domine, aşa cum se întâmplase [SÎ]! fusese mai tânără şi se gândise să-şi surprindă tatăl, ^urăţase biroul, Instruise lemnul şi paharele. Şi el se [U] furiase. Oftă şi se luptă să alunge amintirea. Se înfuri- pentru că îi invadase spaţiul personal, că îi atinsese lucrurile. Poate spărgea ceva, poate punea lucrurile în altă parte decât în locul obişnuit. Nu contase că nu se întâmplase astfel. Sean Brady Fitzpatrick fusese un bărbat dur, şi să-l iubeşti fusese un test continuu al frustrării. Gillian oftă din nou. Se părea că nu se învăţa minte.

Trace nu mâncase nimic. Nici nu îşi terminase whisky-ul pe care îl comandase. Nu mai întâlnise niciodată o

femeie care să facă un bărbat să se simtă ca un prost, deşi ea fusese cea care greşise. Acele cântece nu ar fi trebuit să fie citite de nimeni. Nu se ruşina cu ele, dar îşi pusese sufletul în ele – sau cel puţin o parte din el. Erau gân durile şi sentimentele lui cele mai ascunse, visuri e pe care le recunoştea doar în sinea lui. Nu credea că pu suporta ideea că ea îi cunoştea cele mai intime gân dorinţele cele mai ascunse din nopţile lungi e s gu tate. Cântecele puteau să elimine distanţa şi dintre ei, fie că el voia asta, fie că nu.

Nu ar fi trebuit să o rănească. Doar proştii sa
al bărbaţilor nu ar fi fost ceva neobişnuit. Nu era de
suportat, dar nici imposibil. U?Or

Trace puse coşul pe măsuţă şi se îndreptă spre ea
Era ghemuită, ca şi când s-ar fi ferit de o lovitură. ¡ncâ
un lucru pe care îl va avea pe conştiinţă. înjurând prin-
tre dinţi, trase pătura peste ea. Lăsase lampa aprinsă
Merse să o stingă. Făcu un zgomot scurt, care o făcu să
tresară în somn.

- Caitlin!

Deşi numele fetiţei fu mai degrabă şoptit, Trace
simţi teama cu care fusese pronunţat. Nefiind sigur ce
să facă, se aşeză pe marginea patului şi începu să-i
mângâie părul.

-Va fi bine, Gillian. Mai rabdă câteva zile.

Atingerea şi alinarea lui părură să provoace o nouă
reacţie. Simţi cum începu să tremure. În vreme ce o
mângâia pe frunte, picături reci de sudoare i se prelin-
geau pe tâmple. Deşi nu aşteptă mai mult de o
secundă, vedea că se străduia să se trezească.
Devenise palidă, aşa că o luă de umeri şi o zgâlţâi
puţin.

- Gillian, trezeşte-te!

O ciupi atât de tare, încât ea ţipă.

X oe cei fârâ
aP^ârare' nii fără suflet puteau să îi ' P .. j. sa un gust
Constatarea faptului că putea f a_dat furia » amar.
Voia să o învinuiasca şi Arunca
tran
trecuse, aşa că acum gan >ise uşa. f, înCât dafitul
în coşul cu fructe şi creată, a je
Ea dormea. El sperase ca ea sa^ înco^ S*-Şi
ceară scuze repede şi^scap^ ierta cU °Ş?Lnotri^vit
ternei îl învăţase că acestea pu rtatn^entU
Sea cu blândete, ca si cân cO

- Haide, doctore, trezeşte-te!

Deschise ochii, dar Trace nu-i dădu drumul până nu se convinse că îşi venise în fire.

- Eşti bine?

Nu se putea opri din tremurat. în alte dăţi, reuş>[se] să se controleze.

- îmi pare rău.

Nu trebuie să-ţi ceri scuze că ai un coşmar.

-Atunci, pentru că m-am făcut de râs.

e trase în spate puţin, dar suficient încât sa-l f[aC^ 5] simtă respingerea din partea ei.

, Vrei nişte apă?

_ pa. Voi merge să iau.

- La naiba, stai jos!

Se simţea ca un prost. Deschizând robinetul cu o mişcare violentă, umplu paharul cu apă călduţă. Gillian era în pat, luptându-se cu lacrimile, care, era sigură, aveau să abată atenţia de la jena şi lupta sa de a ignora senzaţia neplăcută din stomac din cauza faptului că răb- dase prea mult.

- Ia o gură, două şi relaxează-te!

Dar mâinile îi tremurau, aşa că vărsă apă pe amândoi. -Sunt...

- Dacă îţi ceri scuze din nou, jur că te bat! Luă paharul şi-l puse alături apoi, simţind o stinghereală pe care nu o mai simţise niciodată în preajma unei femei, aşa că o prinse de mijloc. Relaxează-te! De ce nu-mi povesteşti? De obicei, ajută!

Gillian voia să-şi sprijine capul de umărul lui. Voia ca el să o îmbrăţişeze, să o strângă în braţe cu adevărat, şoptindu-i la ureche cuvinte dulci şi prosteşti, până când spaima avea să îi treacă. Voia un miracol, îşi spuse ca Pentru sine. Ca om de ştiinţă, ştia că asta nu era posibil.

-A fost doar un vis, unul neplăcut, dar atâta tot. Ca

tQate celelalte. îi cuprinse faţa în palme şi Lo întoarse către el. Ai avut coşmaruri în tot acest timp?

~ Nu mă surprinde. Inconştientul....

El înjură şi o strânse şi mai tare. îşi aminti cum tre burase, cum transpiraţia curgea rece şi umedă pe pie ei' cât de cuprinşi de teamă erau ochii ei.

~ De ce nu mi-ai spus?

~ Nu ştiam ce rost ar avea.

El îi dădu drumul încet şi se ridică. Dacă intenţionase să îl rănească, nici că putea nimeri mai bine. Râse scurt, fără să fie amuzat.

- Ei bine, cred că ar fi trebuit să mă aştept la asta, nu?

O nouă spaimă o cuprinse, una care ameninţa să facă să o cuprindă o stare de rău. Se temea prea mult să se ridice, dar în acelaşi timp era şi prea agitată pentru a rămâne pe loc.

-Ai fost doar furios, aşa cum eşti şi acum. Iar eu am fost foarte jenată, aşa cum sunt şi acum.

îşi schimbă poziţia doar pentru a-şi putea apăsa stomacul care chiorăia.

- Se pare că m-ai citit, bâigui el. Deschise gura vrând să spună mai multe, dar fu prea surprins să vadă că devenise chiar mai palidă. Mişcându-se instinctiv, o trase pe marginea patului şi îi împinse capul între genunchi. Inspiră adânc. Va trece într-un minut. Hai, scumpo, inspiră adânc!

Chiar dacă starea de leşin trecu, simţi cum lacrimile îi ardeau ochii.

- Lasă-mă în pace, bine? Pleacă şi lasă-mă singură!

Fusese o perioadă, nu cu mult timp în urmă, când i-ar fi dat ascultare bucuros. Acum, o freca pe spate, vorbindu-i în şoaptă, până când simţi că respiră din nou normal.

- Cred că amândoi am ales calea cea mai uşoară.

Acum, că ea se simţea mai bine, Trace se întinse în pat lângă ea, îmbrăţişând-o. Ea fu mai degrabă sur prinsă, dar nu-l respinse, iar el îşi dădu seama că me' rita asta.

Să ştii că nu mă aştept să fii o superfemeie. Ştiu P^{r*n} treci şi mai ştiu şi că o persoană puternică precum eŞ are nevoie de un sprijin. Lasă-mă să te ajut!

Gillian îl îmbrăţişă mai strâns. Eliberase lacrimile care se prelingeau uşor pe obraji.

_Am nevoie de tine. Trupul ei absorbea căldura lui în timp ce tensiunea dintre ei dispărea. Am încercat din răsputeri să nu mă tem şi să cred că totul are să fie bine. p$_{ar}$ visele... mă distrug. Şi nu le pot opri.

-Data viitoare când vei avea un vis, aminteşte-ţi că sunt chiar aici. Nu le voi mai permite să îţi tulbure somnul.

Când îşi trecea cu tandreţe degetele prin părul ei, când îi săruta cu blândeţe fruntea, mai că o făcea să creadă în miracole.

-Nici eu nu vreau să te pierd. îşi ridică privirea spre el, sperând să vadă în privirea lui că înţelesese sensul cuvintelor ei.

-Am trecut prin momente şi mai dificile. îşi atinse buzele de fruntea ei, realizând cât de reconfortant era să aduci alinare. în plus, pensionarea mea depinde de asta.

- Insulele Canare.

- Mda. în mod ciudat, nU'Şi putea imagina palmierii Şi apele calme. Nu te voi dezamăgi, Gillian.

Ea îi mângâie obrazul.

-Când se va termina totul, aş vrea să te vizitez acolo Pentru câteva zile, dacă nu te deranjează.

-Mi-ar prinde foarte bine ceva companie. Compania Potrivită.

E sprijini din nou capul pe umărul lui. Paharul de pe ^asa de lemn începu să vibreze. Apa se vărsă pe P° ^{atu}l începu să se zdruncine cu ei.

'Ce...

Cutremur. O strânse şi mai tare în braţe. Unu ^{ar}°cul este predispus la cutremure.

- Gata? Când zguduitura încetă, Gilli$_{an\ r}$ • . nou. As

putea să-ţi spun câteva lucruri mure, despre plăci tectonice şi falii. Respira mai lat acum. Dar nu cred că am mai experimentat până acum. Unu^

- Este un spectacol.

- Unul pe care nu mi-ar fi părut rău să-l ratez.

- Gillian...

-Da?!

- Eu... aaa... mai devreme... cred că am fost cam dur cu tine.

- Nu m-am gândit înainte să acţionez. Este o greşeală.

- Nu mereu. Oricum, am exagerat şi nu era cazul.

- Cântecele tale par să însemne mult pentru tine, li plăcea modul în care mâna lui îi mângâia părul, gâtul. O ţinuse atât de aproape atunci când pământul începuse să se zguduie. Simţise nevoia să o protejeze. Se întreba cât mai dura până avea să recunoască. Ştiu că te-a deranjat că am aruncat o privire asupra lor, dar nu pot să spun că regret. Sunt minunate.

-Sunt doar... Serios?

Fiindcă întrebarea o atinse într-un mod aparte, se mută din nou pentru a-l putea privi. Ce frum şi înduioşător fusese să descopere că şi el cun°$ neîncrederea şi nevoia de a primi confirrnari partea celorlalţi. ^ut şi

- Din când în când, pentru câteva clipe, am partea ta sensibilă. Ai un dar de a vedea şi e anumite lucruri. îmi place acel bărbat. După acele cântece, m-am simţit mai aproape de el.

Trace îşi mişcă umerii, simţindu-se jenat.

- Mă transformi în ceva ce nu sunt.

_Nu, doar accept faptul că există o latură a ta neştiută. îl sărută tandru, sperând să întâlnească atât

bărbatul care era, cât şi bărbatul care ar fi putut fi.

îl emoţiona prea mult şi prea profund. Trace o împinse iar, deşi ştia că depăşiseră acel moment.

_ Te voi dezamăgi.

- Cum? Căci sunt gata să te accept aşa cum eşti.

-Cred că este inutil să-ţi aduc aminte că faci o greşeală.

- într-adevăr, răspunse ea, sărutându-1.

Niciodată nu o sărutase astfel, tandru, silenţios, ca şi cum ar fi avut toată viaţa la dispoziţie. Pasiunea şi priceperea care o excitaseră întotdeauna şi o copleşeau erau acum date uitării. în schimb, îi oferea afecţiunea la care visase mereu, dar pe care nu se aşteptase să o primească vreodată. Se întreba dacă el realiza ce cadou minunat îi oferea sau cât de mult avea nevoie de el în acel moment. Oftă, mulţumită şi satisfăcută, iar sunetul umplu camera.

Trace o dezbrăcă încet, bucurându-se de sentimentele cărora le dăduse în sfârşit frâu liber. Erau sentimente puternice, trainice, inevitabile, care îl făceau mai puternic, mai mulţumit. Putea iubi şi putea fi iubit, putea °feri şi primi dragoste, o putea gusta, savura, păstra. Măcar pentru o zi, putea crede că o femeie ca ea îi era destinată, o femeie pe care să o păstreze, să o aprecieze, [sa] o aibă. [w] .

Preventiv însă, păstra viitorul aproape şi nu se lăs sorbit pe deplin de prezent. Niciodată nu se gân ea p [e]Parte în viitor, nici la luni şi cu atât mai puţina fer şi acum, simţindu-i căldura în timp ce o [ra]t[e], refuza să se gândească la ziua de mâine. – [era] nesfârşită şi era a lor, iar el avea să şio amintească .

Mâinile lui aveau acum priceperea unui artist. Talen. tat, dar sensibil. Nu cunoscuse nici un bărbat care putea iubi o femeie cu atâta reţinere şi, totuşi, cu o dorinţă greu de gestionat. Trupul lui îi era cunoscut, aşa că acum, când îl dezbrăca, ştia cum să-l atingă, unde să-l mângâie, unde să zăbovească. Era o aventură să descopere că-l putea excita, că îi făcea trupul să se încordeze. Era emoţionant să vadă că, şi atunci când era excitat, putea să-i poarte de grijă. O ţinea altfel şi, deşi diferenţa era subtilă, ea o sesiză. Numele ei era aproape cântat de buzele lui, în timp ce o săruta. Şoaptele lui erau ca nişte promisiuni tăcute, în timp ce ea îl mângâia.

O iubea. Lui Gillian îi venea să râdă şi să strige triumfătoare, dar ştia că el trebuia să rostească acele cuvinte în felul lui. Răbdare. Nu crezuse că el era atât de răbdător cu o femeie. Cu ea. Simţi cum înfloreşte în mâinile lui. Tot ce avea, tot ce simţea, tot ce sperase să simtă îi oferea lui.

Câtă generozitate. El nu cunoscuse pe nimeni atât de generos. Nu se aşteptase să-i ofere cineva atâta libertate. Tot ce putea el oferi, tot ce se trezea la viaţă înăuntrul său i se datora ei. Ei şi numai ei. în vreme ce ofereau, dar şi primeau, amândoi acceptară că unele miracole sunt, într-adevăr, posibile. Razele de lumină pătrundeau printre draperii, dar nu reuşeau să alunge umbrele din cameră. Trace nu se simţise niciodată atât de în largu său cu o altă persoană. Adormiră pentru o vreme – e fapt, numai câteva minute –, dar se simţi revigorat şi renăscut. El se întoarse pe burtă, cu un braţ deasupra ei, şi se gândi că cel mai bine ar fi să-şi investească ene gia în a face dragoste cu ea din nou.

- Iţi aminteşti când am făcut duş împreună zilele cute, când ai avut un exces de furie?

(jillian se întoarse leneşă doar pentru a putea să-şi obrazul de spatele lui.

sprijine – Nu- mi amintesc să fi avut un exces de furie. îmi amintesc doar că am fost nervoasă, şi pe bună dreptate. -Ce mai contează? Rezultatul este acelaşi. îşi închise ochii şi gemu în timp ce ea începu să-i maseze muşchii de la baza gâtului. îmi aminteam ce senzaţie plăcută a fost să te ating, toată udă şi fierbinte, mai ales când erai atât de nervoasă că erai gata să mă scuipi în faţă.

- Oh! Intenţionezi să mă enervezi iar?

-Cu tot dinadinsul. Puţin mai jos, doctore. Aşa. Gemu iar în timp ce degetele ei coborau pe coloana vertebrală. Acolo!

-M-aş putea lăsa convinsă să fac un duş. îi sărută umărul şi coborî cu buzele, urmând calea trasată de mâinile ei.

-Nu cred că ar trebui să depun mult efort.

- Serios? îl privi. Vrei să spui că sunt o femeie uşoară, O'Hurley?

-Nu! Zâmbi maliţios. Spun că mă pricep.

Tresări puţin când ea îl ciupi.

~ De obicei, aroganţa prevesteşte eşecul. P°^e ar ** hui... Se opri atunci când descoperi ceva nou. ce ţi-ai tatuat un gândac pe fund?

£1 deschise un ochi.

- Un scorpion.

~ Poftim?

- E un scorpion.

Djllian se apropie să vadă mai bine. hJu, ' ^nteleg că lumina nu este cea mai una,' asta ejl' f!Tă îndoial*> un gândac. Un ?? â) sunt om

- E un scorpion. Simbolul unei înţepături mortale. Ea îşi puse mâna la gură şi râse înfundat.

- înţeleg. Foarte potrivit. Totuşi, având în vedere că văd mai bine decât tine, permite*mi să te asigur că posteriorul tău foarte atrăgător este decorat cu un gândac turtit.

- E doar puţin deformat, îi spuse el, refuzând să se simtă ofensat, deoarece mâinile ei îl făceau să se simtă atât de bine. Cel care mba făcut tatuajul era beat.

Gillian se ridică, punându-şi o mână în şold.

- Vrei să spui că ai fost atât de nebun încât să laşi o zonă atât de sensibilă în seama unui tip beat?

Trace se rostogoli. Printro mişcare ce îi aminti cât de rapid putea fi, ajunse deasupra ei.

- Şi eu eram beat. Crezi că aş lăsa pe cineva să se apro pie de mine cu un ac dacă aş fi treaz?

- Eşti nebun.

-Mda. Şi aveam numai 22 de ani. începu să savureze sărutul ei. încercam să am grijă de o inimă frântă şi de un umăr dislocat.

-Aveai inima frântă atunci? Curioasă, îi trase faţa mai aproape de a ei. Era frumoasă?

- Superbă, spuse el fără ezitare, deşi nu prea îşi mai amintea. Avea un corp la fel de interesant ca imagi naţia ei.

Faţa lui rămase inexpresivă, în timp ce ea îl privea circumspectă.

- Spui adevărul?

- Dacă nu e adevărat, ar trebui să fie. în orice caz»

umărul îmi era cu adevărat dislocat.

GilUan U atinse∗ Vrei să P'1 mai disloc ∘ data – ă ameninţi? încântat, Trace îi zâmbi maliţios* ’ octore, în mod ciudat, te comporţi ca o femeie gelo

(Jillian simţi cum furia o orbeşte

-Nu ştiu despre ce vorbeşti. pentru unul ca tine. risipi *g e l Ozia*

-laT te enervezi pe bună *dreptate?*

-De ce nu m-aş enerva dacă stau dezbră - lângă un bărbat atât de nesăbuit încâr – ata în pat *despre o altă femeie?* *Sa lm ' vor beasca*

-Bine.

± at _Apoi '--

- Ce crezi că faci!

-Acum, că te-am înfuriat, cred că putem merge să facem dus.

Gillian îl ciupi.

-Nemernicule!

- îmi place când vorbeşti murdar Intrară în baie râzând.

capitolul W

< 'And toate aianjamcntclr priilru ui liaie h(1 (l|||a| neaxcA pe oamenii Iul I losad IIIMWIA IA< iile, (j|||hU(>imţi întiv ciocan şl nhovalA. Voia ca I’Bi r sA I r||| ţvlrî(i pc l lvuih voia sA I vrtdA, voia ui cl sA M* tntoaiii'i nj hi^| spunA cA tratele şl nepoata el erau bine şl cA «Anine (1(ll|r XlgUtA de A 1 salva.

Par. pentru cA ştia cA nu exist A vreo cale Hinpln ?l sigurA, voia sA I vearA sA nu mcargA. sA nu rigle nr omorât sau sechestrat, Fra conştienta de faptul cn.diH nu ar ti intervenit în viaţa lui. Trace ?l ar II pctitcm ultimele sAptAinAni bucurAndu-se de soarele Mexicului, Fot ce avea sA i se întâmple de acum încolo era re,spun sabilitatea ei. Când încercase sA-i explice lui Trace cc simţea, acesta i-o tAiase scurt: „Nimeni nu a fost vreo datA msponsabil pentru mine, scumpo. Ar li culmea sâ începi tu”.

Aşa cA nu îi wrbisc despre temerile ci. ştiind P pe ea nu o ajutau prea mult, iar pe Trace nici atât. CânJ tAcuserA dragoste, o tAcuserA cu o nebunie liniştită cu

o disperare' controlatA care zicea tot ce ei nu indrAzncaii sA spunA cu *oce tare: „Asta ar putea

fi ultima nani. Gillian voia sA îl implore sA-i facA promisiuni, dar se mulţumi cu mângâierile lui sub lumina lunii. 1 race voia

□¿ndu-se drept Cabot, nu s-ar putea apropia de Hu- *Jai o* armă sau cu un cuţit. Ca II Gatto... Dar II Gatto [54] buia să aştepte. El avea să fie cel care să meargă la ¿în munţi al lui Husad şi să-i elibereze pe Flynn şi Caitlin Fitzpatrick. Sau nu avea să se întoarcă. Răsu- [c]indu>se pe partea cealaltă, ascultă respiraţia calmă a lui Gillian. Nu mai avea coşmaruri, se gândi el mulţumit. Jn una, două zile, totul avea să se încheie. Apoi Gillian se putea întoarce la viaţa ei din New York, la institutul ei, la experimentele ei. Nu urma să mai aibă coşmaruri odată ce viaţa ei revenea la normal.

îi mângâie uşor părul, vrând să o atingă fără să o trezească. Nu o întrebase niciodată despre munca ei. Dacă ar fi făcut-o, s-ar *fi* apropiat şi mai mult de ea. Dar încerca să şi-o imagineze acum, lucrând la nişte calcule foarte complicate, arătând foarte concentrată. Ea chiar credea că putea schimba lumea prin cunoştinţe, logică Şi Ştiinţă. îşi trecu degetele prin părul ei mătăsos, care se ^curcase. Voia să şi-o amintească aşa cum era, puternici, naivă, plină de speranţă. Nu ştia cum să-i spună ce [re]prezenta pentru el sau ce ar fi putut reprezenta pentru dacă lucrurile ar fi stat altfel. Aşa că ieşi din încăpere, iisând-o dormind.

d ^[ar era] trează. Ştia că era nelinişti şi pierdut în gân-

[e] Iu*’ [a]?[a] rămăsese tăcută. Era ceva atât de tan- când^ [a]^[ectUos] modul în care o atingea atunci

Credea că dormea. Era ceva de care se putea agăţa
Mnăl»în toarcerealui
îrnbrâ^ndl că, dacă tot nu putea dormi, har putea cepţţj^ hentru a-l alina. Dar, când îl auzi ridicând re- aprinJ/ Răsese tăcută. El vorbea în franceză. 11 auzi chibrit în timp ce aştepta.

-Alo!

-Maddy! Vocea ci il fileu sA zâmhcascA. Nu uisp$_{ecil}$ col în scara asta?

-Trace? 'Iracc! Râsul ci contagios traversa oceanele şi distanţa. Ce mai faci? Unde eşti? MA întrebam dacA voi mai avea parte de apelul tAu bianual. MA bucur cA m-ai sunat. Am atât de multe sA îţi spun, bşri fn New York?

-Nu, nu sunt în State. Sunt bine. Cum este pe Broadway?

Minunat! Nu ştiu cum va li («real Wlmc Wav târA mine când îmi voi lua concediu un an.

I În an? Tu şi Valentine plecaţi în cAlAtorie?

Nu... nu ştiu, poale. Iracc, sunt însArcinatA.' Incân tarea ci era contagioasA, Sunt ÎnsArcinatA în şase lunişi jumAtaic. IV fapt, îmi vor tace nişte analize, pentru eâ se parc cA nu c numai unul.

„I 'n copil. Trace se gândi la nvşcata slAbuţA, cu piens» re lungi, cate pArusc mereu a awa mai tnultA energie decât oricine altcineva. Ha încA adolesecntA atunci când o vAiusc el ultima vlatA. S< acum,., un copil. Se gândi b Abby şi la (iii ci, nepoţii pe cate mi i \ A.msc nicUxIafA- b'şti bine?

Işi dorva, mai mult ca niciodatA, sA o ia de mânA

***«' asigure de asta.**

_Ma> bine ca oricând. Oh, Trace, mi-ar plăcea ă ă, chiar şi numai pentru câteva zile, şi să4, "

£ Reed. Este minunat, integru, hotărât. Nu ştiu cum J! mă suportă. Iar Abby va naşte în câteva luni. Ar tre L să o vezi. Nu îmi vine să cred cât de frumoasă şi de mulţumită este de când s-a măritat cu Dylan. Băieţii cresc repede. Ai primit pozele pe care ţi le-a trimis?

-Da. Le primise, analizase chipurile nepoţilor lui, apoi le distrusese. Dacă avea să i se întâmple ceva, nu voia să lase în urmă ceva ce ar putea duce la familia lui. Foarte arătoşi. Ăla mic va frânge multe inimi.

-Asta pentru că îţi seamănă!

Nu avea de unde să ştie cât de mult îl emoţiona afirmaţia ei. Trace îşi închise ochii un moment şi încercă să-şi aducă aminte chipurile din fotografie. Maddy avea dreptate, desigur. Poate că legăturile de familie sunt delicate, aproape invizibile, dar ele sunt puternice.

- Ce mai ştii despre Chantel?

-Asta este vestea cea mare. Maddy se opri intenţionat, pentru a-l şoca. Sora cea mare se mărită.

- Ce? Foarte rar era luat prin surprindere, dar acum Trace aproape că se înecă din cauza fumului de ţigară Pe care îl inhala. Auzise ceva, desigur. Mereu umblaseră bonuri, dar nu le dăduse crezare. Vrei să repeţi?

. 'Am zis că Chantel, femeia fatală, starul de cinema, găsit perechea. Se va căsători peste câteva s p ?âni- Voiam să îţi spunem, dar nu ştiam cum să dă ae tine.

^a> am fost... Privi spre Gillian. Puţin P””s' es. 'Oricum, va face pasul ăsta. Va fi o nunt ’ regală.

< Chantel „ mă,M. Mi.„ »■' „„„ ” sPuse el, respirând cu greu.

- Se *potrivesc perfect. Dur şi aspru – • cinic* încât să o ţină pe Chantei la degetul <1 este înnebunită după el. Se pare că un scrii obsesie pentru ea, una periculoasă. Mă făcUse<, l-a angajatpe Quinn ca gardă de corp şj, că^°J' Pe rezolvat, ei deja îşi făceau planuri de nuntă

- Se simte bine?

- Foarte bine.

Voia să afle mai multe. Şi-ar fi putut folosi contac- tele şi sursele pentru a afla detaliile pe care Maddyle omisese. Dar asta trebuia să mai aştepte până avea să se întoarcă din munţi – *dacă* avea să se întoarcă.

-Trace, ştii cât de mult ar însemna dacă ai putea veni acasă pentru nuntă. A trecut mult timp.

- Ştiu. Ştii că mi-ar plăcea să vă revăd, să văd copilul, pe voi toţi, dar nu sunt făcut să joc rolul fiului rătăcitor.

- Nu trebuie să fie aşa. Nu-i plăcea să insiste, dar ceva îi spunea că asta ar putea fi ultima ei şansă. Lucrurile
s-au schimbat. Noi toţi ne-am schimbat. Mamei îi dor de tine. încă păstrează cutiuţa aceea muzicala pe care i-ai trimis-o din Austria, iar tata... Aici ezită, sim,* că păşea pe nisipuri mişcătoare. Tata ar da orice revadă. Nu o va recunoaşte – ştii că nu poate & v asta de fiecare dată când aude numele tău. Trace, *e* care dată când reuşim să ne adunăm în familie» ips ceva. Tu ai putea umple golul acela.

, .

- Mama şi tata încă merg în turnee? întrebă, deşi ş deja răspunsul, doar pentru a schimba

subiectul«

-Da. Maddy oftă. Fiul era la fel de încăpăţânat? ^ cum tatăl. Vor avea o emisiune la televiziunea pu ans şi muzică tradiţională. Tata este în al nouălea c unt sigur. Se simte... bine?

Iur că Parcă lntincre?te- Putea Paria că muzica * lixirul tinereţii. încă poate dansa ca un adolescent. să vezi cu ochii tăi!

yorn vedea. Ascultă, spune-le lui Chantel şi Iui Ab'by că am sunat. Şi mamei.

5, Le voi spune. Maddy strânse receptorul, ştiind că Jiscuţia se apropia de final. îmi poţi spune unde eşti?

_Ţe voi anunţa!

-Trace, te iubesc! Toţi te iubim.

-Ştiu. Voia să spună mai multe, dar nu mai avea ce. Maddy?

-Da?

-Mult succes!

Puse receptorul jos, dar nu se întoarse imediat în pat. Dimineaţa, Gillian îl văzu pe Trace îmbrăcând costu- mul conservator în stil occidental al lui Cabot Aştepta

în linişte, cu nervii întinşi, tn timp ce el încerca să aleagă cravata cea mai potrivită. „Ce mai contează?" îi venea să strige la el, să ţipe, în timp ce arunca hainele curate prin toată camera. Văzu când băgă în buzunar un pistol micuţ. Nu era semn bun, se gândi ea. îl lua numai pentru că aşa ar face Cabot. La cât de mare era pericolul, pistolul ăla ar fi putut fi umplut cu apă. Se întoarse, iar bărbatul care o iubise cu atâta înverşunare noaptea trecută devenise Andre

Cabot. Era atrăgător, aranjat şi cu o privire rece. Gillian voise să evite acest moment, să4

^âne cât mai mult, până ce avea să nu mai fie necesar. ar acum trebuia să-i facă faţă.

'l^acă există o altă cale..., începu ea.

Nu există. Răspunse cu aceeaşi hotărâre cu care vor- cu sora lui noaptea trecută. Dar Gillian era sigură lmţise o urmă de regret. Poate că fusese prea obosit

, însă în această
ca sâ se mai
perfect scăpă.- r

-Trebuie să te întreb. Există vreo nodlvi- posibihtat$_{e}$
$_{s}$< a
iei cu tine-

- Ştii că nu există.

îşi muşcă buzele, detestând să se simtă atât de tincioasă când cei pe care îi iubea se aflau în perVîPU'

-Aş putea săd contactez pe celălalt agent dacă^ rile... Este ceva ce ar trebui să fac? Ucru'

- Nu va trebui săd contactezi.

Ştia asta şi ştia şi că întârzia un lucru care treb • făcut fără întârziere. u,a

- Deci tot ce pot face este să aştept.

-Corect. Ezită un moment. Gillian, ştiu că aşteptarea
este cea mai rea.

- Cel puţin, mă voi putea ruga.

- Nu ar strica. Şbar fi dorit să nu fie nevoie, dar se apropie de ea şi-i cuprinse mâinile. îşi dădu seama că lucrurile se schimbaseră prea mult şi prea repede. Pentru prima dată în doisprezece ani, plecarea era voi aduce
dureroasă, li

. i pe tine. îi strânse mâinile. îmi promiţi şi asta?

Şi Şti[3] că uneori minciunile erau necesare.

> ată ce totul se va termina, vom pleca în vacanţă.

Si2rni' °iună> *aiegi *°catia_

-Desigur. Se aplecă să o sărute, dar n ° ^br^*' atingă fruntea cu buzele. Se temea ca, a

W

dacă o săruta, nu avea să mai fie capa ţfaţa se opri un moment pentru au memora ver^%. albă ca laptele presărată de pistrui, oc u pasi^oixa dus, gura care putea fi atât de du ce,

..„jeştete la asta cât sunt plecat. ti dădu dnimu, "ist ridic* scrv'eta* A' d°' „*"* S1S carv w Protejează.

Jar nu pleca la plimbare. Nu ar trebui să li_psesc '' mult de o zi. cel mult două.

. Te voi aştepta. în timp ce Trace se îndrepta spre uşă, Gillian se chinuia să-şi ţină promisiunea. Jurase să nu o spună. Har el pleca. între clipă avea să plece. şi... Trace.

El se opri, părând deodată nelinişţit.

-Te iubesc!

\a:u cum expresia i se schimbă, cum ochii i se întunecă. Pentru o secundă, crezu că awa să vină spre ea. Apoi însă, tata lui redeveni inexpresivă. Trace deschise usa şi ieşi tară să spună o wrbă.

S-ar fi aruncat în pat şi ar fi început să plângă. Ar îi spart toate obiectele şi ar ti ţipat. îşi dorea foarte mult sâ facă asta. în schimb, Gillian rămase pe loc şi aşteptă să se calmeze.

Se aşteptase ca el să nu îi răspundă. Dar acum plecase. şi nu mai putea da înapoi. S-ar ti putut ruga, şi urma să o facă, dar momentan avea altceva de tăcut. De fiecare dată când i se părea că nu avea să mai prindă de mâine, cel mai bine era să facă planuri pentru ^ea :i.

îndreptă spre telefon şi ceru numărul la care ^ce sunase cu o seară înainte. Gillian

formă număru ?i ’« oferi persoanei de la celălalt capăt al firului aceleaşi formaţii ca acelea date de Trace. Inima îi bătea haotic r‘ vteme ce aştepta să răspundă cineva- Tresări cân a masculină somnoroasă şi iritata. iri^v

-.*.« don a «.

o înjurătură şi o voce feminină în epăr vtii cât e ceasul?

Nu' Gillian Îşi dădu ochii peste cap şi apr Oape r. Trace era în drum spre Husad, iar ea nu avea hab ar'^ ‘ ceasul în New York. îmi pare rău, sun din afara ’

‘.E patru şi un sfert dimineaţa, spuse Reed bi n ’ tor. Iar soţia mea încearcă să doarmă. Şi eu la fel. ’’

- îmi pare nespus de rău că vă deranjez. Sunt prietena rratelui ei. Nu ştiu dacă voi putea telefona din nou. I ar Trace cu siguranţă avea să o omoare dacă afla că fă CUse asta. Aş putea să îi vorbesc un moment? Interferenţe apoi bolboroseli. Apoi conexiunea deveni atât de bună’ încât Gillian putea auzi scârţâitul patului.

-Alo? Trace este bine? Sa întâmplat ceva?

-Nu! Gillian se mustră că nu aşteptă. Nu, Trace este bine. Spera. Sunt Gillian Fitzpatrick. O prietenă a lui.

- Trace e în Irlanda?

- Nu. Aproape că o bufni râsul. Doamnă O’Hurley, în fine, cred că ar fi mai bine să fiu sinceră. Sunt îndrăgostită de fratele dumneavoastră şi cred că i-ar face foarte bine să vină acasă. Mă gândeam că poate mă puteţi ajuta în privinţa asta.

Maddy râse, îşi îmbrăţişă soţul morocănos şi decise că Gillian Fitzpatrick fusese trimisă din ceruri.

- Spune-mi ce pot să fac.

Trace stătea tăcut în maşină în timp ce se îndrepta spre est. îi ordonase şoferului să meargă la magazia unde reintz aranjase ca armele SIS să fie depozitate. Fusese oarte simplu să le obţină – trebuise doar să semn^e ,te ormulare şi să dea nişte bani. Acum, se aflau în se””’*’DrUmul nu fusese uşor. Pe drum, Cabot se plân' În con tln’în Stl'U ’ caracter>stic, dar nu se angrenase

~nverSaţii. Nici întrebări, nici răspunsuri.

!n spate şi memora drumul ca şi cum ar fi desenat întoarcă.

că sătenii din aşezările amărâte prin care trecuse- ^vedeau de ale lor. Aveau propria viaţă şi propriile Jalităţi de a face faţă situaţiilor. Un bărbat ca el care 01043 nrin locurile acelea nu era luat prea tare în serios. Observat, tolerat, apoi uitat. tfŢrace se uită la ceas nelinişţit. Dispozitivul de loca- interiorul lui avea să-i transmită lui Breintz locaţia- Dacă avea noroc – şi dacă tehnologia SIS era de •ncredere, sistemul de securitate al lui Husad nu avea intercepteze. Dacă o făcea... avea să vadă el apoi, în anumite momente, nu era bine să te gândeşti prea mult la următorii paşi. îl făcea să nu se mai concentreze asupra prezentului, şi de fiecare dată momentul prezent era cel căruia trebuia să-i facă faţă. De aceea încerca să nu se gândească la Gillian, la cum arăta, la ce spusese. Dacă vorbise serios. îl iubea. Trace simţi cum îl cuprindea emoţia, caldă şi puternică – şi deloc înspăimântătoare. Vorbise serios. Citise asta în ochii ei atunci, *încercase să '?i spună că intensitatea* dorească ast^ ° ^acuse sa simtă astfel, iar pe *el să îşi* la ea să 0 spusese, Trace îşi *dorise să meargă* g$_{w}^{m}$^^{ra}J^eze puternic, strâns, să nu-i mai dea Putea 0 a i ^aca P^{r}omisiuni pe care nu era *sigur* că *le* nu făcuse *nu era s ^ur ca ea avea sa i^{n}f^{e} ^ea S^{a}>* •ubi$_{Se\ n}$j^tQate astea tocmai *fiindcă o iubea. Nu mai* ^dea îrih-l ° f^{erne*e} înainte, aşa că nu ştia ce *luptă se* Ce'i ofere^ altruism. O parte din *el voia să ia*

ᵘn Păcat ³ ᵉᵃ^ᵃl^ parte simţea că era o *greşeală*, *chiar* ’ ᶜᵃ un bărbat ca el să se bucure de o emoţie

atât de pură când el uitase cum să o ofere cu m_u|_t în urmă. - r * .

Deoarece nu ştiuse ce altceva sa facă în acel m_OniCn Trace decisese să o abordeze ca pe o el... el avea să dispară.

Trace zări pentru prima dată sediul lui Husad în_ _t im ce maşina trecea dincolo de deal. Era mare, chiar mai mare decât se aşteptase, şi construit pe un vârf din roci extrase din munţi. Alţi câţiva kilometri în orice direcţie şi ar fi fost foarte uşor de detectat din aer sau de la sol' Dar era izolat, aproape confundându-se cu peisajul dezolant al acelei zone rurale. Nu era un teren bun pentru agricultură, nefiind nici un râu în apropiere, nici un oraş în împrejurimi. Asta era ţara renegaţilor şi a infractorilor – şi a celor fără de speranţă.

Sistemul de securitate nu părea prea complicat, dar privirea lui Trace era destul de agilă pentru a-i identifica pe bărbaţii înarmaţi care aşteptau pe margine. Casa nu avea ferestre şi nici gard. O mişcare inteligentă, deoarece reflexia geamurilor sau a cablului de înaltă tensiune ar fi putut fi detectate de la mare distanţă. Şoferul tastă un cod pe o cutiuţă instalată pe bord. După câteva secunde, o uşă lată se deschise în piatră. Maşina intră în munte.

Intrase. Trace îşi ajustă mânecile. Degetul lui alune' că şi apăsă pe butonul ceasului care activa sistemul de | localizare. Dacă Breintz nu primise locaţia lui, era p^e cont propriu.

Ieşind din maşină, Trace privi în jur. Atât pereţii» 1 cât şi podeaua erau din stâncă. Tunelul părea fără

de I s ârşit şi era întunecos şi rece. Uşa din urma lor se înch* I sese deja, blocând soarele şi căldura. De undeva pătn*[11]' I «a un vuiet mecanic, făcându-l să îsi dea seama că aeru y

itCula şi[era] A[uz]^[e]>[de] asemenea, zgomotul făcut . o uşă [de pa?L Era Kendesa, care] venea să-l salute, punctual, ca de fiecare dată. Sper că ai călătorit

bine- [t]
frace încuviinţa cu o mişcare a capului.

-Afacerile provoacă adesea disconfort fizic. Drumu- rile din ţara ta nu sunt încă la fel de civilizate ca drumurile Europei.

-îmi cer scuze. Poate vrei să mi te alături pentru un pahar. Am un chardonnay excelent care ar trebui să mai şteargă din amintirea acestei călătorii.

-Mostrele mele?

-Desigur.

Kendesa făcu un semn. Doi bărbaţi părură a ieşi direct din peretele stâncos.

- Vor fi trimise direct generalului, dacă nu ai nimic împotrivă. Păru surprins când sesiză ezitarea lui Trace. Cu siguranţă, nu aştepţi chitanţă. Nu avem de ce să furăm mărunţişuri de la oaspeţii noştri.

Amândoi ştiau că printre mărunţişuri intra şi TS*35. Totuşi, ordinele lui erau să continue fără ezitare negocierile.

-M-aş bucura de acel chardonnay înainte de întâlni-[154 c]u generalul.

*Excelent. Kendesa mai făcu un semn, iar cutia din portbagajul maşinii fu descărcată. îl

conduse pe Ttace. Mi-e teamă că un bărbat ca tine va considera Sediul nostru cam primitiv. Vei înţelege însă că sun-

o organizaţie militară, preocupată nu de aparenţe, Cl de revoluţie.

* înţeleg, deşi personal prefer confortul.

race fo condus într-o cameră mică ai cărei pereţi fu- eseră Placaţi cu lemn deschis la culoare. Podeaua era

acoperită de un covor şi, deşi mobilierul era sărăcăci(fusese ales cu destul de mult bumgust.

[1]<X

- Rar găsim timp pentru distracţie. Kendesa zâmbi timp ce scoase dopul sticlei. Atunci când generalul v'a7 acceptat de majoritate, situaţia se va schimba. Turnă vi în două pahare Waterford. Mărturisesc că am o pasiu pentru lucrurile frumoase, precum şi pentru confortul şi plăcerea pe care le produc acestea.

-Atunci, pentru profit! spuse Trace şi ridică paharul Deoarece banii sunt cei care aduc cel mai mare confort

-Te consider un bărbat interesant, Cabot. Kendesa îşi bău vinul. în ultimele zile, îşi folosise relaţiile pe care le avea la dispoziţie pentru a căuta în trecutul lui Cabot. Ceea ce aflase îl bucurase foarte mult. Un asemenea bărbat, cu astfel de contacte, bar fi de mare ajutor în perioada tranziţiei.

-Ai reuşit să-ţi asiguri o poziţie şi o avere la care cei mai mulţi bărbaţi doar visează, şi totuşi râvneşti la mai mult.

- E loc de mai mult, spuse Trace.

- Aşa este. Vei înţelege că, înainte de a face afaceri, mi-am folosit resursele pentru a te cerceta, pentru a-ţi investiga trecutul.

Trace luă o altă înghiţitură de vin.

- ^r°cedura obişnuită.

- într-adeyâr. Ceea ce m-a fascinat, Cabot, este că « o ţinut atâta putere rămânând, în acelaşi timp, aProa' Pe anonim.

Î ’n Vânt duPă celebritate, tică Pe generaln"’ din

organizatia noastră, Puterea dobând^-T* Că dorește sa fie atat de ndita discret este mult mai folositoare-

.Generalul este un om politic. Eu nu sunt Trac continuă să bea, Intrebându-se ce voia Kendesa să afle'

.Noi toţi suntem oameni politici, chiar dacă poli. tica noastră este banul. Te-ai arătat interesat de proiectul Horizon.

-Aşa este. încă sunt.

-M-am gândit să discutăm despre asta. Pe tine te interesează profitul de pe urma proiectului. Pe mine mă interesează puterea.

-Şi pe general?

Kendesa ridică din nou paharul. Era gata să joace cu cărţile pe faţă.

-Pe el îl interesează revoluţia.

Poate că Kendesa se prefăcea» însă Trace simţi în vocea lui dezamăgirea şi ceva mai multă ambiţie.

- Poate, dacă vom lucra împreună, le vom putea avea pe toate trei.

Kendesa îl analiză pe Trace în linişte o vreme.

-Poate.

Bătaia din uşă se auzi cu ecou.

-Intră.

-Generalul este gata.

încuviinţând din cap, Kendesa puse paharul jos.

■Voi merge chiar eu cu tine la el. Mi-e teamă că generalul nu vorbeşte franceză, dar este destul de mândru de engleza lui. îi vei face pe plac?

„Fără îndoială.

Trace aşează paharul lângă al lui Kendesa şi se pregăti e următorul pas.

^illian simţea că aştepta de zile întregi, deşi n c^ră decât câteva ore. încercase să-şi ocupe , lui Trace, dar fără succes. De flecare dată când începea să citească, se gândea la el şi se îngrijora. A, că se plimba prin cameră. Şl, când obosea, se aşe2a amintea de conversaţia ei cu Maddy. Avea să îl d ’ pe Trace înapoi în State. Astfel, avea să îi poată oferi ce îi promisese el ei în urmă cu câteva ore – o familie. timp reuşea să îndepărteze gândurile negre, se concentra asupra acestui aspect. în câteva zile, cel mult o săptămâ- nă, atât ea, cât şi Trace aveau să îşi aibă familia înapoi.

Şi apoi?

Aveau să meargă în Insulele Canare? Se gândi la asta şi aproape că începu să râdă. Se întrebă cum ar reacţiona Trace dacă i-ar spune că, dacă el insista să fugă de lume în următorii cincizeci de ani, ea avea să stea ascunsă cu el. Nu avea de gând să-l piardă, nici în favoarea lui Husad, nici a lui SIS, nici a propriei lui încăpăţânări. Dacă îşi dorea o viaţă în hamac, avea să fie un hamac pentru doi.

Gillian învăţase multe despre ea în ultimele săptă- mâni. Era capabilă să facă orice era nevoie. Putea face faţa oricărei situaţii. Mai mult, putea schimba orice era nevoie pentru a găsi fericirea care tot fugea de ea. Când frica reveni, se întreba ce ar face dacă Trace nu s-ar mai întoarce vreodată. Viaţa ei nu avea să

se sfârşească. Ştia că poţi merge mai departe chiar dacă pierzi oamenii pe care îi iubeşti, doar că nu vei mai fi acelaşi. Ştia că nu avea cum să se pregătească pentru asta. Trace o făcuse să se deschidă, să simtă dragostea în interior, ceea ce făcuse ca şi ea să-l facă pe el să se deschidă. Nu avea de gând să4 piardă. Gillian îşi promise asta. Se uită din nou la ceas’ omandă mâncare doar pentru că avea nevoie să'Şi să cu ceva- Apoi, se întrebă cum ar Putjea când nce ceva* aproape decisese să anuleze comat1 a» 8e au« o bătaie în uşă.

Experienţa o învăţase să fie precaut* ru că[eia] păzită, Gillian se uită p[e] vi[ZO]r [M]/ ,^[lar] dacă ş[tia] se uşa şi pnvi dezinteresată tava [u]'f[Urn]ttă, *deschi-*

- ?? 5: „ [spu] [s]' «. «Sculând, pe„[mi] . convinsa ca bărbatul vorbea engleză ™ „ [nu era]

Şi totuşi, un cec era la fel în toate limbile C.n- apropie sa-l semneze. Simţi o întenăti.rs – Î' [G Mn se] du înapoi. Drogul îşi făcu imediat efectul ’¡Îrn * [dă]' pierdu echilibrul în timp ce se str*J •’ T [GlUlan] de pe masă. Totul deveni negru în *jurul ei* 1? [C’UÎÎtU1 re] » putea [rosti sinea]

capitolul 11

Şi generalului Husad îi plăceau lucrurile frumoase, îi plăcea să le privească, să le atingă, să le poarte. Şi totuşi, austeritatea sediului său îl mulţumea. O clădire militară necesita o anumită ambianţă. Viaţa unui soldat nu ar putea fi niciodată una uşoară, altfel disciplina s-ar pierde. Credea asta chiar şi atunci când purta mătăsuri şi admira smaraldele soţiei sale.

Era un bărbat mic, uscăţiv, în floarea vârstei, cu o voce ameţitoare, cu o sclipire în ochi pe care unii o con* siderau semn de geniu, iar alţii – de nebunie. îşi dăduse singur titlul de general şi, deşi luptase într-adevăr în multe războaie, multe dintre medaliile pe care şi le agăţa în piept şi le oferise singur. Uneori, îşi trata oamenii ca un tată indulgent, alteori ca un dictator fără suflet. Subordonaţii lui nu-l iubeau, dar se temeau de el suficient de mult pentru a-i asculta ordinele, fără a le pune în discuţie.

în timpul întâlnirii cu Cabot, purta o mantie aurie, legată în jurul gâtului pentru a lăsa să se vadă uniforma împodobită cu medalii şi cele două pistoale prinse la mijloc. Avea o figură impresionantă, impunătoare, iar părul alb era dat pe spate. Arăta foarte bine şi

vorbea ca un predicator. Mintea lui aluneca într-o zonă întuneca' , vio entă, pe care nici măcar medicaţia nu o mai putea lat «n totalitate. Biroul lui era destul de bine mobi' din steiar Kendesa. Masa era imensă,
lele şi domina centrul încăperii.
Canap^
’ SCaUnele a”Perite de peme erau aşezate în
Oriunde ne duce ti_{mpu}i în j_Urul ei.
Avea rafturi pentru cărţi şi vitrine T analiza cu un aparent dezinteres. Nici o fereala vă _el, _Şi numai o uşă. Puţin probabil. Câteva Z- i- • _{pe} perete, precum şi un acvariu enorm în cârc limpede şi albastră, înotau peşti tropicali colorări

_ Monsieur Cabot! Husad întinse mâna cu sinceritatea şi căldura unui vânzător de maşini care se află la un 2 de câştigul lunar. Bine ai venit! ^p

- Domnule general!

Trace îi răspunse la salut şi-l privi în ochi pe bărbatul pe care jurase să-l ucidă. Ochii lui erau negri şi cu sclipiri ciudate. Nebunie. Nu se putea să fii atât de aproape de el şi să nu realizezi.

-Sper că nu ai avut probleme în timpul călătoriei.

- Deloc.

-Te rog, ia loc!

Trace luă un scaun şi aşteptă în timp ce generalul rămase în picioare, cu mâinile la spate. Kendesa rămăsese şi el în picioare,

tăcut, lângă uşă. Husad se plimbă puţin, sunetul cizmelor lui excesiv de lustruite fiind estompat de covor.

- Revoluţia are nevoie atât de aliaţi, cât şi de arme, începu el. Ducem un război sfânt în numele poporu- lui, o luptă care cere să îi distrugem pe cei nedemni şi necredincioşi. în Europa şi în Orientul Mijlociu, am reuşit adesea să îi distrugem pe cei care ne erau Potrivă. Se întoarse spre Trace cu capu sus, cu ° înflăcăraţi. Nu este de ajuns. Avem misiunea,
¡” Şfântă, să îndepărtăm guvernele
Mulţi vor muri făcând ceea ce trebuie, sacri
Până când vom reuşi. Dar vom reuşi. aflase vo-

T „ . j -x «ca cum
irace stătea liniştit observând c , î j eşi «a lui Husad denota o prezenţă puternică, u continuă pe această linie preţ de zece minute, pr nu spuse nimic. Trace observă, de asemenea, câ * < ce discursul se încheie, îşi îndreptă atenţia spre Kende? Căuta oare aprobare? Sau poate consiliere?

- Te rog să mă ierţi, generale, dar misiunea ta mă • teresează atât timp cât ne priveşte pe mine şi pe a** mei. Nu sunt nici patriot, nici soldat, ci om de afaceri* Trace îşi împreună mâinile şi continuă: Tu ai nevoie de arme, iar eu pot să ţi le livrez – desigur, contra cost.

- Preţul tău este prea ridicat, spuse generalul în timp ce se îndrepta spre birou.

- Preţul meu include şi riscul pe care îl implică securizarea, depozitarea şi livrarea mărfii. Şi alţii au acelaşi preţ.

Husad se aplecă şi scoase un TS-35. Tensionat,

Trace îl auzi pe Kendesa făcând o mişcare bruscă, surprinzătoare în spatele lui.

-Această armă mă interesează foarte mult.

TS-35 era subţire şi foarte uşoară. Chiar şi într-un marş forţat, soldatul o putea căra la fel de uşor ca pe raţia de hrană. Clemele erau mai subţiri decât un pachet mediu de ţigări. Husad cântări în mâini arma în formă de suliţă, apoi o ridică şi ţinti. În mijlocul frunţii lui Trace.

Dacă era încărcată, iar Trace era sigur de asta, proiectilul avea să-l radă de pe faţa pământului, apoi avea să îi omoare pe Kendesa şi pe orice alt nefericit care se afla pe o rază de 50 de metri.

-Americanii tot discută despre pace, dar fac aşa arme inunate. Husad vorbea cu glas visător. Pe noi ne consi' " ^buni pentru că vorbim despre război. O astfel de sfânt ª °St pentru un războinic. Iar războiul este te justificat, războiul ţine loc de hrană şi de ªP^'

Trace simţi cum transpiraţia îi îngheaţă pe spate. Ar ^stesc şi patetic să moară acum şi aici.

Cu tot respectul, generale Husad, arma îţi va rrine după ce vei plăti pentru ea.

Degetul se opri o clipă pe trăgaci, se îndoi, apoi se retrase. Cu un zâmbet fermecător, Husad lăsă arma jos.

-Desigur. Suntem războinici, dar suntem cinstiţi. îţi vom cumpăra marfa, monsieur Cabot, şi cerem, în numele prieteniei, să accepţi cu o jumătate de milion de franci mai puţin.

Mâinile lui Trace tremurau în timp ce se întindea după o ţigară. Se gândea să accepte

pentru a supravieţui şi să termine odată cu asta, pentru a face ce avea de făcut. Dar un bărbat precum Cabot nu ar fi renunţat niciodată atât de uşor* Şi nici Husad şi Kendesa nu se aşteptau la asta.

-Pentru a grăbi lucrurile, generale, vom scădea preţul cu un sfert de milion, cu plata la livrare.

Arma se afla acum pe biroul lui Husad, şi acesta o mângâia ca pe un copil sau un animal. Trace văzu din nou cum privirea lui îl căuta pe Kendesa.

-Vom face hârtiile. Vei fi condus înapoi la Sefrou. În toi zile, vei face livrarea – personal.

„ Plăcerea e de partea mea.

Trace se ridică.

„Mi s-a spus că eşti interesat de oaspetele nostru.

Usad zâmbi. Dinţii lui străluceau; la fel şi oc 1L n res Personal?

„Afacerea reprezintă mereu un interes persona p

^lne> generale. , _ ncUDa , 'P01«« ai vrea să-l vezi pe doctor. Kendesase va ocupa to tot.

^igur, generale.

Kendesa deschise uşa. Trace îl văzu aruncând 0 Pr- vire neliniştită atât lui Husad, cât şi armei, înainte dj* ieşi pe coridor.

-Te-ai temut, monsieur Cabot?

- Spre deosebire de tine, eu cunosc puterea acelei arme. Poate că tu vei accepta să mori pentru cauză, Ken. desa. Eu, nu. S-ar putea ca asociaţii mei să considere imposibil să continue negocierile cu cineva atât de instabil.

- Generalul este puţin stresat.

Trace îşi aruncă ţigara pe podeaua de piatră, o stinse cu piciorul şi decise să-şi asume riscul.

- Mi s-a spus că sunt un bun observator. Cine se află la conducere, Kendesa? Cu cine fac, de fapt, afaceri?

Kendesa nu spuse nimic. Aşa cum obişnuia, purta un costum occidental, fără zorzoane şi bijuterii. Luă decizia imediat, deoarece se gândise la asta în ultima vreme. Dacă nu avea să fie în continuare mulţumit de Cabot, îi era uşor să scape de el.

-Aşa cum se întâmplă adesea, cel care deţine titlul nu este decât un figurant. Starea mintală a generalului s-a înrăutăţit în ultimii ani. A fost datoria mea să-mi asum responsabilitatea. Aşteptă, pentru a fi sigur că Trace înţelegea. Te influenţează asta cumva?

„Nu a fost generalul”, se gândi Trace, „ci Kendesa”. Kendesa ordonase asasinarea lui Charlie, răpirea lui Fitzpatrick. Dar prefera să aibă de-a face cu Kendesa decât cu marioneta aia pe jumătate nebună.

-Mă bucură, răspunse Trace.

- Excelent.

Generalul devenise aproape inutil. Odată ce Fitzp* tnck avea să se achite de sarcină, Kendesa avea să deţină puterea. Şi cât de bine i-ar fi să fie sprijinit de gantzaţia lui Cabot şi de bunăstarea pe care i-o aducea*

ndesa trecu pe lângă doi gardieni înarmaţi. Scoţând Kheie din buzunar, descuie o uşă. un laborator Nici un laborator de °rCetare şi dezvoltare nu ar fi putut fi mai bine echipat Lmina orbitoare, şi fiecare suprafaţă era impecabila Trace observă două camere de supraveghere înainte je a^şi îndrepta atenţia spre fratele lui Gillian.

£ra bărbatul din fotografie, dar slăbise, îmbătrânise Chinul îi brăzdase riduri pe faţă şi îi înnegrise zona Jin jurul ochilor. Era proaspăt bărbierit, dar părul lui, mai închis la culoare şi mai des decât al lui Gillian, părea neîngrijit. Halatul lui atârna liber peste blugi şi o cămaşă albastră.

Flynn se depărtă de microscop şi se ridică. Ura din ochii lui îl linişti pe Trace. Nu renunţase. Dacă avea atât de multă putere să urască, avea şi puterea de a evada.

- Doctore Fitzpatrick, cum merg lucrurile azi? -

Nu mi-am mai văzut fiica de două zile.

-Am discutat despre răsplată, doctore.

Flynn strânse un pumn. Făcuse faţă torturii lor. Era sigur că ştia şi Kendesa asta. Doar ameninţarea că aveau să o închidă pe Caitlin în acea cămăruţă întunecată îl ţinea în laborator.

- Sunt aici. Accentul lui irlandez era evident. Lucrez. Hi s-a promis că nu va fi rănită şi că o voi vedea zi nie dacă voi coopera.

-Mi-e teamă că generalul crede că lucrezi cam 0 vom aduce când vom vedea ceva progrese. ntr® ’ lasă-mă să ţi-l prezint pe domnul Cabot. ste în munca ta.

Hynn se întoarse spre Trace, privindu 'Du-te dracu’! „„^nepăsător.

Trace voia să-l felicite, dar înclină m -Munca ta te va face celebru, doctore F.upa

Trace privi în jur, exagerat de interesat de laborator în timp ce căuta o altă ieşire.

- Fascinant. Organizaţia mea crede că serul tău v aduce un profit enorm.

- Nu îţi vor mai folosi la nimic banii când un nebun va distruge lumea.

Trace zâmbi. Deci înţelegea. 1 se adresă calm:

- Serul tău va aduce profit şi putere acelora suficient de deştepţi care îl vor avea. Sunt ceva progrese? îl întrebă pe Kendesa.

-Merge greu.

De data asta, Kendesa zâmbi şi-l privi cu atenţie pe Trace.

- Piesa care lipseşte este sora lui Fitzpatrick. Deţine anumite notiţe, anumite cunoştinţe care vor ajuta la finalizarea cercetărilor. Ţi se va alătura, doctore.

Trace simţi că rămâne fără suflu. înainte să poată spune ceva, Flynn se repezi la el.

- Gillian? Ce i-ai făcut?

Kendesa scoase imediat arma.

-Calmează-te, doctore! Este teafără. îi zâmbi straniu lui Trace. Ştiai, *monsieur,* că ai alături drept partener de călătorie pe sora dragului nostru doctor?

-Eu? Putea să o joace în două feluri. Dar, dacă mergea pe mâna instinctului şi-l ataca, Flynn Fitzpatrick avea să fie mort. Mă tem că te înşeli. Femeia pe care am adus-o cu mine în Casablanca e o târfă americană pe care am agăţat-o la Paris. Atrăgătoare, amuzantă şi nU prea deşteaptă.

-Aş zice că mult mai deşteaptă decât tine,

monsieur« Te-a folosit.

peci atât ştia. Pentru prima dată. Trac? •4 Jucător celor de la SIS pentm X bine construit.

-Te înşeli.

în vocea lui se simţea un strop de furie.

-Nu, regret, dar tu eşti cel care se înşală. Femeia s-a dat la tine intenţionat, sperând că o vei aduce mai aproape de noi şi de fratele ei. Presupun ca este o actriţă bună.

- Foarte bună. Dacă ai dreptate.

-Am. Nu cu mult timp în urmă, a fost în Mexic, unde a căutat şi a găsit ajutorul unui agent SIS. Pre- supunem că el este cel care a îndrumat-o. Ai auzit de II Gatto, Cabot?

Trace scoase o ţigară, asigurându-se că nu-i tremura mâna.

-Am auzit de el.

- Caută să se răzbune pe general, şi s-a folosit de tine şi de femeie pentru a reuşi.

* Cine e?

- Regret, dar încă nu deţin această informaţie. Ime
diat, calmul exersat fu repede înlocuit de furie, ene talul s-a cam grăbit să-i execute pe trei dintre ăr ţ ca te l-ar fi putut identifica. Dar femeia ştie şi ne va sp ne* în curând. < fi n

- Unde e? Trace scoase fumul. Nu voi to era ,Uat de prost de o femeie. c-i liber să-i

- Pe drum, dacă nu cumva o fi aJ”ns^Ş vom avea Votbeşti când te vei întoarce. De în a considere ei şi ne va spune cine este 11 Gatto, voi a 0 favoare amicala să o las pe mâna ta

" Nenorocitele!

« ridică pumnul, şi te fi lovit dacă Trace nu ar fi Flynn linzând mâna Iui Flynn, i-o suci la spate

' C cS rinosteze, dar era imobilizat. Fîvnn vru sa ripo»«^* îi - .

ÎL veţi plăti Şi ea, şi tu, doctore. îl împinse. Am r -,nt souse Trace scurt şi se îndreptă spre uşă. să O Văd pe Caitlin. Lasă-mă să-mi văd fiica, ne_p2^âine^doctore, spuse Kendesa calm. Poate vom face o reuniune de familie.

Cu acelaşi calm, deschise uşa şi-l încuie înăuntru. Se simţi încântat să-l vadă pe atrăgătorul Andre Ca- bot răvăşit . ...

- Nu trebuie să te simţi prost, prietene. Femeia, ghida- că de II Gatto, a fost un adversar pe măsură.

Trace se întoarse spre el. întro clipă, îl puse pe Ken- desa la zid. Deşi gărzile îşi îndreptaseră armele spre el, luă cheia din buzunarul lui Kendesa.

-Nud voi permite să mă ia de prost. Femeia este teafără?

Kendesa le făcu gărzilor semn să se retragă în timp ce Trace se mai relaxa. s

-Avem nevoie de ea teafără.

-Bine! Foarte bine. Când mă voi întoarce, pes* * te trei zile, o vreau. Ia ce informaţii vrei, Kendesa. Ia j informaţiile şi apoi las-o pe mâna mea. între noi fie vor* * ba, preţul

mărfii va putea fi redus cu încă un sfert de t milion de franci.

Kendesa păru surprins.

- Preţul mândriei tale este foarte ridicat. ’

ă « termin cu ea, îşi va d()rj 2,5

> Trace îşi îndreptă haina şi Mr^' «ca tu să c' luI. Presupun ca ata încă este în vi re«Wtă .'■ .eană la etan-l al doilea. Este kniş^

,or uşoare. Sunt foarte înflăcăraţi J 7 °ntă se_ J_' infPadevăr! Trace găsi maşina şi şoferT^" ă?tia-

¡i lăsase Le voi spune asociaţifor mei g«a«>lo „tele sunt tn regula vom încheia afacerea °CU' . Cabot. Kendesa bloca uşa maşinii Te □ j ||Gatto? ' •'e_ad^jat

Trace îl privi m ochi pe Kendesa.

-Cred că nu-l interesez aşa tare ca tine. Dar ar treb ' să fiu prudent, *mon ami.* Pisicile sunt imprevizibile 6

Trace se aşează pe bancheta din spate şi, pentru prima dată în ultimii ani, începu să se roage.

Avea să piardă mult timp dacă se întorcea la Sefrou, îl contacta pe Breintz şi aduna armele. Când şoferul începu să coboare panta muntelui, Trace se hotărî să renunţe la serviciile lui şi să se întoarcă. Dar cât de departe ar putea ajunge singur, cu un pistol minuscul?

Nervos din cauza propriei neputinţe, se uită la ceas. Reactivă dispozitivul de localizare, dar era interesat mai mult de oră. Avea să se întoarcă înarmat până la lăsarea serii.

Ea avea să fie bine. Era puternică. Era mai curajoasă decât ar *fi* trebuit. Avea să se întoarcă după ea şi avea să o elibereze, indiferent de consecinţe, indiferent de sacrificii. Dar transpiraţia rece îi reaminti că trebuia sa se teamă nu numai pentru viaţa lui, ci şi pentru a a tor Când cauciucul explodă, fu aruncat de partea cealat ta a maŞinii. îşi

recăpătă poziţia, înjurând. Instincti , ^âna în buzunar când coborî din maşină. ,

şi el merse să verifice roata, apoi se prăbuşi. Ţ scoase pistolul. Bănuia o ambuscadă. Breintz apăr?? după o stâncă. e

-Mintea ţi-e departe, prietene. Dacă aş fi vrut să omor, ai fi fost mort până acum. te

Trace băgă pistolul în buzunar.

-Au luat-o pe Gillian.

- Ştiu. Dna dintre gărzile ei de corp a reuşit să mă contacteze. Breintz coborî cu grijă. Am ordine să-ţi dau douăsprezece ore să eliberezi familia Fitzpatrick. Dacă dai greş, sediul Hammer va fi distrus.

- Dă-mi arma ta!

- O puşcă? Breintz păru surprins. Cât tupeu!

- N-am prea mult timp la dispoziţie. Dă-mi puşca!

- Pentru prima dată, II Gatto nu-şi foloseşte mintea. Breintz se aplecă să verifice hainele şoferului. Este posibil ca femeia să fie mai mult decât o misiune? Breintz scoase pălăria brodată a şoferului şi şi-o puse pe cap. Se potriveşte perfect.

Trace încercă să se calmeze.

- Tu conduci. Putem să doborâm gărzile de la intrare şi să le folosim armele. Planul este destul de simplu. 11 eliberăm pe Fitzpatrick, apoi le găsesc pe Gillian şi pe fetiţă.

- De acord! Breintz îi făcu semn să-l urmeze. Urca stâncile mai ceva ca o capră. Trace văzu cutia pe care o cumpărase de la Bakir. Breintz zâmbi. Am mai lucrat cu tine. îi dădu lui Trace un lansator de grenade. Asta e ţara mea. Aş zice, cu modestie, că am nişte con tacte

excelente.

Trace dădu jos jacheta din mătase a lui Cabot [0] aruncă în noroi. Puse pe după umăr bareta armei şi[11131] luă una.

,faa uitat cât erai de priceput.

_ prietene – Breintz asambla o armă – $_{ari}$,„ $_{mai}$ bun. Trace îşi legă de mijloc o cen^

.Trebuie să aşteptăm până la căderea nopţii

Breintz stătea picior peste picior.

-Va veni curând.

-Nu ai ordine să mă însoţeşti.

_Nu! Breintz îşi închise ochii şi $_{înC}$ep$_{u}$ $_{să}$ $_{mediteM}$ Charles Forrester a fost un bărbat bun.

-Mulţumesc!

Dorindu'şi să poată găsi aceeaşi pace, Trace se aşează lângă el. Şi aşteptă apusul.

Gillian se trezi cu greu, foarte ameţită. Auzi plânsete, silenţioase şi sincere, şi se întrebă dacă ea era de vină. Simţi ceva cald lângă ea, apoi o îmbrăţişare caldă. Se întoarse instinctiv.

- Mătuşă Gillian, te rog, trezeşte-te! Te rog, mătuşă Gillian, sunt aşa speriată!

Era ca un coşmar. Gillian simţi că transpira. „E doar un vis”, îşi spuse. Dar rugăminţile lui Caitlin erau din ce în ce mai clare. Deschise ochii şi o văzu.

-Am crezut că ai murit. Cu ochii umflaţi şi roşii, Caitlin îşi îngropă faţa în părul lui Gillian. Te-au anin cat în pat, şi tu ai rămas aşa nemişcată, încât am crezut că ai murit.

. . -

-Scumpo! încercă să se ridice, dar aproape că ş

^r. Drogul fusese puternic şi o lăsase cu o

utere e îngrozitoare şi cu stări de vomă. Nefiind sigur [Kal]’ se apropie şi-i atinse faţa lui Gilltan-[mai]

'Oh, scumpo, tu eşti! Chiar tu eş u Ptoape de ea, o legănă. Oh, Caitlin, plângi. Scumpa mea, cât de speriată trebuie să fi f[Ost] singură aici. Sunt cu tine acum.

-Ai venit să ne iei acasă?

Unde era acasă? Şi unde se aflau? Privind în jur pri[n] camera întunecoasă, Gillian işi aminti de ospătar, iar apoi frisoanele. închise ochii şi se blestemă din cauza prostiei sale. îl prinseseră şi pe Trace? Oh, Doamne, îl prinseseră şi pe el?

- Putem merge acasă acum? Te rog, vreau acasă!

- în curând, şopti Gillian. Imediat ce va fi posibil. Caitlin, poţi să-ţi ştergi ochii şi să vorbim?

Cu suspine şi sughiţuri, Caitlin se apropie.

- Nu vei pleca, nu?

- Nu! Nu te voi părăsi. Mai degrabă ar muri, îşi promise sieşi în timp ce o ţinea în braţe pe Caitlin. Unde este tatăl tău?

- îl ţin jos, în laborator.

- Este în regulă? Fii curajoasă, scumpo! Este tatăl tău în regulă?

- Pare bolnav. Nu-mi amintesc când m-au lăsat să-l văd ultima oară. îşi şterse obrajii uzi cu mâinile. O dată a şi plâns.

- Este în regulă. Totul va fi bine. Este... Se opri, amintindu-şi cu câtă grijă scotocise Trace camerele lor de hotel pentru a găsi microfoanele. Era posibil ca ele două să fie ascultate chiar acum. Nu-i putea rosti numele şi nu-şi putea linişti nepoata că aveau să primească ajutor.

2- Sigur trebuie să existe o cale de scăpare, spuse ea. Nu trebuie decât să avem răbdare. Acum, suntem îi0' preună. i duse apoi degetul la buze, făcându-i semn să păstreze liniştea. Cât de silenţios putu, cercetă camera.

a că acum trebuia să se bazeze mai degrabă pe noroc

p. .BilişvUe Cand a, instinct fo să-l distrugă. Chiai. ,n,1Crofonll| . sfidare ar fi satisfăcut-o. Dar a ?* i*1 n'a» mipPrin,ui ei microfonul la loc şi se Urcă. P°i, gândi la r Senin de

.Am întâlnit un bărbat în iu' 1483

<* oricine asculta ?tia deja J***' înce Pu e. . a;Uta. Are un nume am g- Mi-a spUs '■ *md

nă pisica. Ca'tlin. fi Q . °>â va

-Arată ca o pisică? ,nseaui-

_Nu! Gillian zâmbi. Dar gândeşte ca >.« n va vedea mâine că nu-l voi contară na- Când după noi. ta'Spuse ea. va veni

-Şi ne va duce acasă?

- Da, draga mea. Ştii unde ne aflăm?

-Este ca o peşteră mare cu multe tuneluri.

- înţeleg. Gillian îi cercetă pupilele lui Caitlin. Droguri. Se înfurie imediat. Te-au dus vreodată afară?

-Nu, nu există ferestre.

Caitlin tresări când uşa se deschise şi un bărbat cu o puşcă intră cu o tavă. O puse pe marginea patului, arătă spre ea, apoi ieşi.

-O dată l-am muşcat, spuse Caitlin, mai întrematată.

-Foarte bine!

-M-a lovit Gillian crivi tava. Erau nişte orez

-Nu o va mai face. Gillian pr . mirosi, şi nişte carne, alături de două pahare cu ap

Ai mâncat bine? xr mi se face foame. De

-Mâncarea nu are gust bun, da

fiecare dată când mănânc, mi se aceso^ c|

ătină din -Trebuie să mănânci, draga men ţii puterile, în timp ce ridică tava. Te ajută sa sUb pat. Gillian vărsă conţinutul de pe am e pentru

Şi trebuie să dormi. Aruncând o p rl a găsi un loc potrivit, turnă laptele peste o grămadă de lenjerii murdare dintr-un colţ. Caitlin o privi mirată. Haide scumpo, încearcă să mănânci mai mult Când Caidin îşi duse mâna la gură şi chicoti, pe Gillian o luă transpiraţia. Aşa. Acum, bea-ţi laptele! Râzând şi ea, Gillian se urcă în pat O lumină poznaşă apăru în ochii lui Caitlin.

- Nu-mi place laptele.

- Este benefic oaselor. Doar nu vrei să ai oase moi, nu-i aşa? Gillian o mângâie. Se apropie să-i spună ceva la ureche. Ţi-au pus ceva în mâncare, ceva care te adoarme. Trebuie să te prefaci că dormi ca să nu afle că nu ai mâncat. Fă ce-ţi spun! Dacă vreunul dintre bărbaţi se întoarce, stai nemişcată ca să nu-şi dea seama că i-am păcălit.

Caitlin dădu aprobator în cap.

-Nu pleca, mătuşă Gillian.

- Nu, nu voi pleca.

Gillian legănă copilul. În întuneric, privea tavanul şi făcea planuri.

Apusul era încântător. Munţii deveniă roz, iar nisipul – galben. La lăsarea întunericului, Breintz se schimbă în hainele şoferului după ce repară roata, în timp ce Trace încărca armele în maşină.

Lucrau în linişte. Totul fusese stabilit. Când soarele dispăru după piscurile înalte,

Trace se întinse pe podeaua maşinii, iar Breintz se urcă la volan. Se îndreptau spre est pentru ultima oară.

Breintz începu să fluiere în timp ce se apropiau. Aşa [m] o âcuse şi Trace, observă santinelele de pe margi' Unnând instrucţiunile lui Trace, introduse codul [ep ca] [uşa să se] deschidă. După ce opri maşin[3]

se lăsă în jos pentru a-şi dezv ăllll cât m . î"Etatea-
Un g«rdian se apropie de uşă ' iJt” Ai ajuns la
timp, spuse el chiar înainte Puţin ca
. jea un cot în gură.
Trace coborî din maşină şi se îndreptă spre Breintz
L

S< „pH după d.™ m.td. t„ doi s„d‘"”„'s au să se
mişte > camerele de lu într-o parte,

Jot'°rd5ıi ** . ’ . a » « ‘-‘tuuiL

repede odata ajunşi în laborator. Acolo vtdere aveau să-i dea de gol. Trace se dădî în timp ce Breintz mergea înainte, păşind încer

.0 ţigară, ceru el în arabă, cu vocea ™.H„,
ce bun să bei vin dacă nu ai şi 0 ţigară.^

Când unul dintre gardieni izbucni în râs T Breintz grăbiră pasul. Nici un foc. ’ race ?i

-încă ai ţintă bună, comentă Breintz în timp ce Trace băga cheia în uşa. F race

-Şi a ta se perfecţionează. Respirând adânc, Trace esch.se uşa. Continuă să lucrezi, îi spuse el încet lui flynn când acesta îl observă. Stai cât de mult poţi cu spatele la camere. ’

în ciuda ordinelor, Flynn lăsă deoparte eprubetele şi testele.

-Tu!

Era în privirea lui ceva care îi spunea ui fusese împins aproape de limită.

-Pentru numele lui Dumnezeu, acă vrel s ere fiica de aici, continuă să lucrezi. Nu vreau ca să se înregistreze vreo activitate neo işnui timul moment. a . ce ce rceta

„Continuă, spuse calm Breintz în tim în iur- -

l irrpzi! Sunt de

„ la nenorocitul ăla de tub şi fă'te ca la SIS.

Flynn luă eprubeta, dar cu o privire ameninţătoare

- Eşti un porc.

- Poate, dar sunt aici să vă scot pe tine şi pe copil – pe netoata de soră-ta. Continuă să lucrezi. Vrei să vezi o insignă.[7] Trace se uită spre prima cameră. Fă ce îţi spun fă-o încet, fă-o cum trebuie.

Ceva din vocea lui îl făcu pe Flynn să se supună, dar reţinerea era evidentă.

»

- Am crezut că eşti francez.

- Sunt irlandez, ca tine, Fitzpatrick, spuse Trace râzând, încercând să-l liniştească. Şi, pentru numele lui Dumnezeu, zise el folosind accentul lui Colin, un alter ego, vom ieşi de aici şi vom arunca în aer locul ăsta.

Poate din disperare, dar Flynn îi răspunse:

- Dau eu prima sticlă când totul se va sfârşi!

- S-a făcut! Acum, mişcă-te cât poţi de mult spre stânga, pentru a nu mai fi văzut de cameră. Mergi şi ia hârtiile alea.

Flynn lăsă jos eprubeta şi îi dădu ascultare. Cu spatele la camere, răsfoi hârtiile ca şi cum ar fi verificat niste calcule.

- Cum ne-ai găsit[7]

- Sora ta a contribuit mult la asta. Dacă ai măcar pe jumătate curajul ei, vom reuşi. Continuă să citeşti. Ceva nu se leagă. Scoate-ţi pixul ca şi cum ai vrea să notezi ceva. Voi arunca acea cameră în aer. Când o voi face, fugi. Breintz te va scoate afară în timp ce eu voi merge după copil şi după Gillian.

Acum!

Trace o aruncă în aer cu o singură explozie. Când Flynn ieşi pe uşă, ambii agenţi aveau armele pregătite.

- Dă-mi zece minute, îi spuse Trace lui Breintz.
- Nu plec fără Caitlin!

eU Trace îl împinse pe Flynn spre Breintz. -0 sc^ot p_Un i_ar mâna pe tine, nici unul din ţU eşt'ăpa cu viaţă.

noi^011V i_ul meu. Îngrijorarea şi disperarea se trans-

'EsteC°mtt'° h°tărâre de neclintit_Nu 0 voi lăsa fortna^sc^ra în în u^tina' .„U. a puse o i ta^"

Flynn simţi o urmă de speranţă.

-Roagă-te la ce dumnezei dau cele mai bune rezulta- te, îi spuse Trace lui Breintz.

-Am făcut-o deja.

,„®"X"d „r^d "ch "â "d "'« *Şi luetass* un e ^aid*n- Copila adormise într-adevâr mânăc^nât^nt îat_Gillian SttânSe arma aia amărâtă în' pace cu *gin™»!* ^S-T^e 'n întUneriC) în.cercasesăse îm' înşelării Al Ca T^race nu mai era. îi descoperiseră Voia * ornorasera, î^ar pe ea o răpiseră. ^răzbu Plângă» ^să strige. Dar mai întâi avea să se J^Urnătate d ^Fe^ea ^^ertate familiei ei. Cu ochii pe ei, Gill ^6 văzu un bărbat aplecându-se asupra farfuriei? ^UU rasu^area se întoarse. Marginea Sându ^61 * I°^V* ^CU toata forţa peste nas. Auzi osul spân orbit d^j ^VaZU san^e^e ţâşnind. Cât timp bărbatul era El se de ^Urere' ea ^ua cealaltă farfurie şi-l lovi din nou. ^âna _w^2ec^h*lîb^ră, dar apucă să o prindă de mână. Cu ^sncită, îşi aminti ce-i spusese vecinul din New '' • ^teşte-i ochii". De data aceasta, bărbatul scânci.

Pat ^ei o izbi în timp ce bărbatul încerca să o scoată.

Şi iat-o luptându-se pentru viaţa ei. Prinsă într-un val de frică şi furie, o auzi pe Caitlin plângând. Aşa cum o auzise în coşmaruri. Auzind-o, Gillian luptă ca o nebu- nă. Era

acolo, ţinându-i piept bărbatului pe care nu-l mai văzuse niciodată, dar care era acum la picioarele ei.

- Mătuşă Gillian! Caitlin se dădu jos din pat şi ₀ prinse pe Gillian de picioare. A murit? Bărbatul cel rău a murit?

-Cred... Nu ştiu. Se balansă, ca şi când drogul începuse să-şi facă din nou efectul. Nu ştiu. Trebuie să plecăm. Apoi, auzi împuşcături, foarte aproape, din ce în ce mai aproape. împingând-o pe copilă în spatele ei, Gillian ridică din nou arma. Mâinile ei erau alunecoase din cauza transpiraţiei, dar era gata să o protejeze.

Primul gardian fusese mai rapid decât se aşteptase Trace. Alarma fusese dezactivată, şi dacă nu ar fi avut noroc şi un atac frontal brutal, ar fi fost încercuiţi. Ajunseră la cel de-al doilea nivel.

- îi voi ţine aici. Breintz se poziţiona în spatele unei coloane în capul scărilor. Găseşte femeia şi copilul. Trace luă lansatorul de grenade şi aruncă trei pe culoar. Fereşte-te, îi ordonă lui Flynn şi începură sa se deplaseze. Sparse vreo şase uşi, până când văzu una care era deja deschisă. Cu spatele la perete, strânse arma cu ambele mâini şi trase aer în piept înainte de a intra, pregătit să tragă. Glonţul tras de Gillian îi nimeri umărul stâng. Era prea şocat pentru a simţi durerea

- dumnezeule, femeie!

race. Lăsând arma în jos, se apropie de el. Oh, irace, am crezut că ai murit.

-Aproape.

- ^a'. ăru şi fu luată în braţe de tatăl ei.

lăsăm reuniunea de familie pentru mai târziu, le

Trace Să mergem. Breintz! Trace mai trase câteva sPuse . rimUl nivel pentru a-l acoperi pe agent. Scoa- f0€Ti tin eu ocupaţi. Scoase arma pe care o luase de la te *' 1 dintre gardieni. 15 minute, spuse el

Setează-l la 15

minute.

printre dinţi.

-Mda!

Trace îşi şterse sudoarea de sub ochi. Se îndreptă spre scări, trăgând la nimereală, înainte ca Gillian să conştientizeze ceea ce făcea.

I

-Nu! Nu poate face asta!

Dar putea. Gillian ştia că el trebuia să-şi înfrunte soarta' a?a cum Şi ea trebuia.

mân cu eTpugT repede' Trebuie să ră'

Apoi alergă în urma lui Trace.

irace aerian w

eliberă scă 1 j 3 ° Sene exP^ozb care nu numai că drumului*** ar aproaPe k distruse. Era la jumătatea oară HîJ CAN aUz* z&om°t în spatele lui. Pentru a doua dadu P^te Gillian.

ş e dracu'...?

ramân cu f3U mu^te Şanse dacă ne despărţim. Eu

Era prea ln<7 ne'a ^ost înţelegerea.

c^Ur Şi n 3 tarz^u sa o trimită înapoi. Dacă ar fi avut a ea. s^ai câteva secunde la *dispoziţie,* ar fi ţipat imb, o prinse de braţ şi o trase după el.

Făcuseră destule pagube, observa _ Trace ţu satisfacţie Dar şi confuzie. Generalul era afara,

lăudandu-se şi tră. gând cu acel TS-35. Văzând pagubele produse sediului, la care se adăugau victimele făcute în rândul oatnenil0r lui, le ordonă să rămână şi să lupte împotriva armatei invadatorilor. Atacul neaşteptat 11 făcuse sa o ia razna de tot. Trace îşi ridică arma. Generalul căzu înainte ca el să apese pe trăgaci.

- Prostule! Kendesa apăru în mantia lui aurie. Ţi-a trecut vremea! Aplecându-se, ridică arma americană. Cât de mult ne-ai costat! Se întoarse şi începu să strige la soldaţii disperaţi. La intrarea principală, idioţilor! le ordonă el. Blocaţi intrarea principală.

„Prea târziu”, se gândi Trace râzând în timp ce apăru.

-y\i pierdut, Kendesa. Iar prostul eşti tu, pentru că ai crezut că o femeie rma putut duce de nas aşa cum te-am dus eu.

- Cabot!
- Când îmi convine.

Expresia lui Kendesa se schimbă.

- II Gatto, în sfârşit.

-Exact la sfârşit. Ne-am încheiat afacerile, Kendesa, iar asta este ceva personal. Poate ar fi trebuit să4 omoare pe loc. Se pregătise pentru asta. Dar, înainte de a dovedi dacă era pregătit, generalul îşi scoase arma.

- Trădătorule! Se prăbuşi în timp ce trase. Kendesa se dădu în spate, dar nu căzu. Trace ţinti din nou. De data asta, fu mâna lui Dumnezeu. Pământul începu să se zguduie violent. Primul gând al lui Trace fu că Breintz

setase explozia mai devreme. O luă pe GilH[afl] de mană şi începu să alerge. Altă zdruncinătură îi izbi P[e] amândoi de peretele stâncos.

Cutremur, spuse Trace în timp ce se chinuia să res- ijniil serios. Locul ăsta se va prăbuşi» pi*Au nu e aşa?

,Au avut timp-
Era singura speranţă pe care io putea da.

alergară spre pasaj, care se prăbuşi în faţa lor. Gillian auzi ţipete în timp ce praful o orbea. Fără să respire, Trace o trase după el.

_ Trebuie să mai fie o cale de scăpare. Nu vom reuşi să ajungem la ieşirea din faţă. Se bază din nou pe instinct, şi schimbă direcţia. Ar trebui să aibă o ieşire, spuse el în timp ce sparse yala. Trăgând-o pe Gillian înăuntru, căută ceea ce era evident. Uită-te după un buton, un mecanism, strigă în timp ce căuta prin bibliotecă.

Auzea pietrele căzând de la înălţime. Ceva ardea, iar focul era aproape. Cu ambele mâini, căuta printre cărţi. Apoi îl găsi. Se deschise o uşă. Coridorul era strâmt şi vibra din cauza cutremurului. Dar era nepăzit. Rugân- du-se ca norocul să nu-l părăsească, o trase după el. În câteva secunde, erau afară.

Bărbaţii alergau şi ţipau speriaţi. În spatele lor, clădirea se prăbuşea, iar bucăţile de piatră ce cădeau pe pământ făceau un zgomot aproape insuportabil. Apoi zgomotul deveni şi mai intens ca urmare a primei explozii. Trace alergă fără să zăbovească o clipă. Nimeni nu veni după ei. Lui Gillian i se păru că alergaseră kilometri. El nu o lasă deloc să se oprească, dar nici ea nu Ceru- Apoi, ca o umbră, Breintz apăru de după o stâncă.

"Deci ne întâlnim din nou!

"Aşa se pare.

Trace o duse pe Gillian după roci, la un adăpost lrnProvizat.

- Zeii au făcut să nu fie nevoie să ne ducem planul la bun sfârşit.

Cu calmuci caracteristic, Breintz îi oferi lui Trace un binoclu cu infraroşu. Ducându-l la ochi, Trace se concentra în direcţia din care veniseră.

- N-a mai rămas prea mult.
- Şi Kendesa?
- Generalul a avut grijă de el. Trace lăsă binoclul jos. Dacă nu, zeii tăi s-au ocupat de el. Hammer s-a prăbuşit, îi înapoie binoclul. Te aşteaptă o promovare.
- Şi pe tine!
- Eu am terminat-o!

Stătea cu spatele sprijinit de o stâncă şi o privea pe Gillian înconjurată de familie.

- îţi rămân dator. Flynn o ţinea pe fiica lui în poală, alături de ei aflându-se sora lui.
- îmi fac datoria.
- Oricum ar fi, îţi sunt dator. Cum te numeşti?

Trace acceptă sticla pe care Breintz i-o oferi, înghiţitura lungă pe care o luă era suficientă pentru o săptămână.

-O'Hurley.

- îţi mulţumesc, O'Hurley, că mi-ai redat fiica.

Caitlin se apropie şi-i şopti ceva la ureche tatălui ei. Apoi, la îndemnul lui, se ridică şi merse spre Trace.

-Tata mi-a spus că ne-ai salvat.

- Ceva de genul ăsta. Era mai slabă decât în poză, iar ochii ei erau prea mari pentru faţa sa palidă.

Incapabil sa reziste, Trace se apropie şi o trase uşor de una dintre şuviţele ei roşcate. Acum, totul este în regulă!

7 rot să te îmbrăţişez?
încurcat, el ridică din umeri.
- Da, sigur!

- Zeii au făcut să nu fie nevoie să ne ducem planul la bun sfârşit.

Cu calmu-i caracteristic, Breintz îi oferi lui Trace un binoclu cu infraroşu. Ducându-l la ochi, Trace se con- centră în direcţia din care veniseră.

- N-a mai rămas prea mult.

-Şi Kendesa?

- Generalul a avut grijă de el. Trace lăsă binoclul jos. Dacă nu, zeii tăi s-au ocupat de el. Hammer s-a prăbuşit, îi înapoie binoclul. Te aşteaptă o promovare.

- Şi pe tine!

- Eu am terminat-o!

Stătea cu spatele sprijinit de o stâncă şi o privea pe Gillian înconjurată de familie.

-îţi rămân dator. Flynn o ţinea pe fiica lui în poală, alături de ei aflând u-se sora lui.

- îmi fac datoria.

-Oricum ar fi, îţi sunt dator. Cum te numeşti.'

Trace acceptă sticla pe care Breintz i-o oferi, înghiţitura lungă pe care o luă era suficientă pentru o săptămână.

- O'Hurley.

- îţi mulţumesc, O'Hurley, că mi-ai redat fiica.

Caitlin se apropie şi-i şopti ceva la ureche tatălui ei. Apoi, la îndemnul lui, se ridică şi merse spre Trace.

-Tata mi-a spus că ne-ai salvat.

-Ceva de genul ăsta. Era mai slabă decât în pozâ, iar ochii ei erau prea mari pentru faţa sa palidă. Incapabil să reziste, Trace se apropie şi o trase uşor de una dintre şuviţele ei roşcate. Acum, totul este în regulă!

- Pot să te îmbrăţişez?

încurcat, el ridică din umeri.

- Da, sigur!

Fata se lipi de el şi, cu optimismul copilăriei, chicoti , Miroşi cam urât, spuse ea, fără urmă de răutate Cred că şi eu.

-Puţin.

în timp ce îl săruta pe obraz, Trace o strânse în braţe iar privirea lui căzu asupra lui Gillian.

-Doar puţin, îi şopti ea. Nu putem schimba decât unele piese. Dar merită. Deoarece se temea că avea să izbucnească în lacrimi, se ridică şi se retrase puţin. îl auzi venind în urma ei. Ştiu că vrei să ştii cum am ajuns acolo şi ce s-a întâmplat, dar nu pot vorbi despre asta acum.

-în regulă. Este în regulă. îi mângâie părul, apoi se opri. Trebuie să ne mişcăm. Ne aşteaptă un avion în Se- frou, care ne va duce la Madrid. SIS va avea grijă de voi.

-Am crezut că te-au omorât. în ochii ei strălucea ceva ce aducea mai mult a furie decât a lacrimi. Am crezut că ai murit, iar tu nu ştii să vorbeşti decât despre avioane şi SIS?

Trace atinse sângele care îi curgea din umăr.

'Singurul glonţ pe care l-am încasat a fost de la tine. ~0, Doamne, am uitat. Veni spre el repede. Te-aş fi putut ucide.

- Nu la cum ţinteşti.

'Te înşeli. îşi şterse gura cu dosul palmei. Am uc °m. Cu mâinile goale. Acum, se uita la ele şi tremu- nu riam văzut fata, dar ham ucis.

f crezi că vei putea trăi cu asta. Trace era ^'a 'n palrne pentru a o putea privi în ochi, a, °bta T ?' Sângera din cauza unel zgarietur‘ Cre- d^Ului' P°ţi. Gillian. Poţi trăi cu multe lucruri.

J} ştiu asta.

A w 7

rac e, vrei să-mi faci o favoare? încă u

' r° ate.

„încă precaut”, se gândi ea, şi aproape izbucni în râs.

- Dacă nu ţi-e greu, vrei să mă îmbrăţişezi? Nu vreau să plâng, şi, dacă mă vei ţine în braţe, nu ° voi ^ace_

- Vino aici, şopti el şi o îmbrăţişă. Se sfârşise, se gândea Trace, iar ea era teafără. Poate, poate mai aveau ceva timp. Dacă vrei să plângi, fă-o! Nu are ce rău să facă!

Era cald şi o ţinea strâns în braţe, iar noaptea era din nou liniştită.

- Acum, nu este nevoie!

-După toate prin câte am trecut, nu înţeleg cum de ri ti nervos din cauza asta.

-Nu ti ridicolă, nu sunt nervos. Trace trase din nou je nodul de la cravată. În ceea ce-l privea, Cabot murise, uf cravatele ar fi trebuit să moară odată cu el. Nu înţeleg cum de m-ai convins să fac asta.

Mulţumită peste măsură de ea, Gillian stătea în maşina închiriată în timp ce se îndepărtau de aeroportul din Los Angeles.

- Mi-ai promis că vom putea merge oriunde după ce lucrurile se vor mai linişti. Iar eu am vrut să mergem la nunta surorii tale.

-O josnicie, doctore, după ce ţi-am salvat viaţa...

Tocmai de asta era şi ea hotărâtă să o salveze pe a lui, măcar într-o mică măsură.

- Cuvântul unui bărbat este un legământ, spuse ea solemn şi râse când el trânti o înjurătură. Hai, Trace, nu fi morocănos. Este o zi minunată, şi nu cred că am fost vreodată mai fericită. Ai văzut ce frumoşi erau Flynn Şi Caitlin? Abia de-mi vine să cred că totul s-a terminat.

Trace se aplecă suficient pentru a o putea mângâia.

-S-a terminat. Fratele tău şi fiica lui pot merge înapoi ln Irlanda şi pot lăsa totul în urmă. Având în ve e J^ad şi Kendesa sunt morţi, iar sediul Hammer a fost

istrus> nu mai au de ce să se teamă. ml Ho-

'Addison nu a fost foarte mulţumit că pro

120ri a fost distrus şi că Flynn a refuzat să

Trase râse. Poate că se înşelase în privinţa oamenilor de ştiinţă – sau cel puţin în privinţa unora dintre ei. Fitzpatrick stătuse în faţa lui Addison, refuzând fiecare ofertă, rugăminte, mită sau ameninţare. Gillian făcuse la fel, susţinând că uitase tot, lăsându-i pe Addison şi p$_e$ restul de la SIS cu un teanc de notiţe măsluite. De bine, de rău, Horizon se încheiase.

-Addison nu era mulţumit de multe lucruri. A tunat şi a fulgerat mai bine de o oră pentru că a pierdut o cutie cu arme, inclusiv TS-35.

-Cred că a fost mai nemulţumit că şi-a pierdut unul dintre cei mai buni agenţi.

Trace păru mirat.

-Nu cred că vede lucrurile astfel.

- Mie aşa mi s-a părut. îşi aranjă fusta. Se îndrăgostise de mătasea aceea verde. Era ceva mai pretenţioasă decât stilul ei obişnuit, dar, la urma urmei, era nunta lui Chantel O'Hurley. Din câte mi-am dat seama, se aştepta să te conving să rămâi.

Era greu să nu observi satisfacţia în vorbele ei.

- Şi tu ce i-ai spus?

- Că e nebun de legat. O, uite ce înalţi sunt palmierii. În New York probabil este frig şi plouă.

- Iţi este dor de el?

- De cine? Se întoarse către el. De New York? O, nu m-am gândit prea mult la asta. Presupun că toţi de la Random-Frye cred că sunt la celălalt capăt al pământului. Oftă, mulţumită. într-un fel, cred că aşa este.

- Cred că şi Arthur Steward se întreabă.

- Dragul de Arthur, spuse Gillian râzând.

Cred că da, în anumite momente. Nu o surprinse şi nici nu o enervă faptul că el ştia despre Arthur. în cele din urmă, şi ea ştia despre gândacul lui turtit. îi voi trimite o vedere.

Ţe vei întoarce peste câteva zile.

'fju ştiu. Nu m-am hotărât. Nu se întorcea la New . k şi nici altundeva fără el. Doar că el nu ştia asta ’°f, ¿)ar tu? Vei merge direct în insule?

în Cutn reu?ea să'l face sa se ^âstâceascăă atât de tare • d îi zâmbea astfel? Era ca şi cum i-ar fi putut citi gândurile- Sau că încerca să nu gândească.

-Am ceva de rezolvat în Chicago. Se opri un minut, ntru că nu se obişnuise cu gândul. Dintr-un motiv care-mi scapă, Charlie mi-a lăsat casa lui.

_ înţeleg. Zâmbi din nou, încântător. Deci se pare că, la urma urmei, ai şi tu o casă.

-Nu mă pricep la asta, bombăni el. Se aflau acum în Beverly Hills, cu vilele şi gardurile vii frumos aranjate. Era genul de loc la care tatăl său visase mereu. Familia O’Hurley prosperase – sau cel puţin unii dintre membrii ei, se gândi el. Trase iar de cravată. Ascultă, doctore, ştiu că este o idee proastă, dar ce-ar fi să ne întoarcem la aeroport şi să luăm un avion spre Noua Zeelandă? Este minunat acolo.

- Da, şi este la capătul lumii. Gillian se abţinu să nu facă morală. Trebuie să-ţi ţii promisiunea, spuse ea.

-Nu vreau să-i stric evenimentul lui C ante altora.

-Sigur că nu o vei face. De as vreodată să ex «■» şi ”«pi»« *: plice. Tata nu m-a iertat nicio Je fapt, ere înţeles niciodată de ce am acut ^sUţui său. Fami câ avea nevoie de mine ca part grOadway- £ G’Hurley

în lumină reflectoare eamegieHall.lung APoi

Gillian rămase tăcută un încet, fără să-l privească.

-Nici tata nu m-a iertat, nu m-a înţeles. Voia să fiu ceva anume, iar eu am fost mereu altceva. Tatăl tău te-a iubit, Trace?

- Desigur, doar că...
- Tatăl meu nu m-a iubit niciodată.
- Gillian.

-Nu, ascultă-mă. Este o mare diferenţă între iubire şi obligaţie, între afecţiune adevărată şi aşteptări. Nu m-a iubit, dar m-am obişnuit cu gândul ăsta. Ceea ce nu pot accepta este faptul că nu ne-am împăcat niciodată. Acum, este prea târziu. îl privi şi, deşi ochii ei erau uscaţi, străluceau din cauza emoţiei. Nu face aceeaşi greşeală, Trace. Te asigur că vei regreta.

Trace nu avu nimic de spus, nu veni cu nici un argument. Se afla aici deoarece promisese, dar şi pentru că îşi dorise să vină. Visurile pe care le avea nu se puteau realiza dacă nu îşi rezolva problemele. Nu putea face asta până nu avea să-şi rezolve problema cu familia lui. Cu tatăl lui.

- S-ar putea ca asta să fi fost cea mai mare greşeală din viaţa ta, spuse el deschizând porţile care protejau proprietatea lui Chantel.

- îmi asum riscul.
- Eşti o femeie încăpăţânată, doctore.
- Ştiu. îi mângâie faţa.

Voia să îi ceară explicaţii, dar un gardian le bătu în geam.

-Aţi ajuns prea devreme, domnule, spuse el când Trace deschise geamul. Pot să vă văd invitaţia?

Nu prevăzuse asta, îşi dădu Gillian seama

speriată. Înainte de a putea spune ceva, Trace scoase legitimaţia-

- McAllister, Serviciul de Securitate.

235 legitimaţia P^areâ oficiala – aşa şi era. Gardianul o ¿ă, compară poza laminată cu faţa lui Trace şi încu. * tă din cap.

„Mergeţi înainte, domnule, spuse el, salutându-

1.

Ţrace trecu de porţi şi merse mai departe.

, McAllister?

Trace băgă legitimaţia înapoi în buzunar.

_Obiceiurile vechi dispar greu. Dumnezeule mare, ce loc!

Casa era imensă, albă şi elegantă. Pavajul era lustruit. Trace se gândi la camerele de hotel aglomerate pe care le împărţiseră, la mâncarea pe care tatăl lui le-o punea în farfurie, la cabinele neaerisite, la publicul care comenta la fel de des cum aplauda. Şi la râsete. La muzică.

-Este minunat, şopti Gillian. Ca un tablou.

-Şi-a promis că va reuşi. Vorbi cu o mândrie neaşteptată. Puştoaica a reuşit.

-Chiar vorbeşti ca un frate, spuse Gillian râzând.

Fu ajutată să coboare din maşină de un bărbat în uniformă, şi deodată deveni la fel de nervoasă ca Trace. Poate ar fi trebuit să-l convingă să vină singur. Nu era pregătită să întâlnească oameni din înalta socie- tate> celebrităţi de la Hollywood. Şi poate că familia lui nu avea să o placă... Trace se apropie de ea, iar ea îl luă de mână.

'Trace, poate nu ar trebui. J «

Uşile din faţă se deschiseră şi aproape că săriră al*male. O femeie cu nişte cârlionţi roşeaţi şi o roc *eosebită azurie coborî scările. Sări în braţele lui T , U ţipăt ce aducea a strigăt de război.

venit! Eşti într-adevăr aici! Strâns în brţe,

Trace $t_{ted}^{PUtU\ dec}$« 3ă-i simtă parfumul. Ştiam ca vet

- ^{ea}m, dar ştiam. Şi iată-te!

- Maddy.

Deoarece simţea nevoia de a respira la fel de mult cum simţea nevoia să o privească, Trace o cuprinse pe după umeri. Lacrimile i se prelingeau pe obraz, dar zâmbea. Iar zâmbetul era exact aşa cum şi-l amintea el.

- Bună!

- Bună şi ţie! Ea îi scoase batista din buzunar, îşi suflă nasul cu putere, apoi râse. Chantel mă vă omorî dacă mă va vedea cu nasul roşu. Şi-l suflă iar. Cum arăt?

- Teribil, dar asta e faţa ta, n-ai ce-i face. Râzând, se îmbrăţişară din nou. O ţinea în braţe şi îşi dorea să fie la fel de simplu şi cu ceilalţi. Maddy, te iubesc!

- Ştiu, netrebnicule! Suspină. Rămâi de data asta?

- Da! Părul ei îi atinse obrazul. De data asta, rămân.

Privind peste umăr, o văzu pe Gillian.

- Abia aştept să te prezint. Maddy se dădu înapoi, apoi o zări pe Gillian. Bună!

- Maddy, ea este Gillian Fitzpatrick.

Suflându-şi în continuare nasul, Maddy se întoarse.

- Mă bucur să te cunosc! Gillian fu prinsă în aceeaşi îmbrăţişare exuberantă. De fapt, sunt încântată. Se dădu înapoi suficient de mult încât să-i facă cu ochiul, apoi o luă din nou în braţe pe Gillian. Arătaţi extraordinar amândoi, sunteţi pur şi simplu minunaţi. îi luă de braţ, şi urcară scările. Abia aştept să-l cunoaşteţi pe Reed. O, iată-l!

De ei se apropia un bărbat cu o construcţie

armonioasă, cu părul mai închis la culoare decât al lui Trace şi cu o tunsoare mai conservatoare. Arăta de parcă s-ar fi născut în costum. El era Reed Valentine de la Valentine Records. Bogat, educat şi integru. Gândindu-se la rebela e soră-sa, Trace se gândi că nu ar fi putut găsi altul mai potrivit pentru ea.

J, el este Trace Maddy j| sărută ' săfi în braţele soţului ei. Ţi-am spus *J* ace, " Aşa ai făcut! Reed o cuprinse pe Maddy Dr "

şi U analizăi fratele, aşa cum fratele „ I Maddy era nerăbdătoare sa te revadă. P

¡ntinse mâna. Trace îi imită gestul. nu Mâna lui . zIP finăprecum se aşteptase. ata[ta] , . – i felicitări! , Mulţumesc!

-Oh, eşti prea băţos, Reed. Trebuie să sărbătorim.

Reed văzu expresia lui Trace şi zâmbi.

- Cred că Trace ar prefer să bea ceva. Se în^ zâmbi fermecător lui Gillian. Bună! ?H

-Oh, îmi pare rău, începu Maddy. Ea este Gillian. îl însoteste pe Trace. Ar trebui să intrăm şi să ne aşezăm. Lucrurile sunt puţin confuze. Ca său dovedească, doi băieţi se alergau pe hol, întro cursă disperată.

-Te voi spune mamei.

-Ba eu primul!

- Hei! Maddy îi prinse înainte de a se lua la bătaie, mâţi vă. Vă veţi murdări costumele înainte ca nunta sa mceapă.

z*s ca arăt ca un tocilar, spuse cel mai mic.

-M-a lovit, se plânse celălalt.

î • 01 *ncercat, doar că n-am nimerit.

-JPnvi fratele, sperând să aibă o a doua şansă. tocil U a* V°*e Sa'I l°veŞti. Şi, Chris, nu arăţi ca un tare chiP^ Acum, puteţi să vă P°rtaţi civilizat pentru a vă cunoaşte unchiul.[7] unchi?

o. * Ce^mare, îl privi cu neîncredere. şi QL n^Urul pe care nu l-aţi întâlnit. Trace, ei sunt

Ben ris‘ Fiii lui Abby.

Trace nu ştia dacă să dea mâna cu ei, să-i îmbrăţişa sau să-i salute de la distanţă. înainte de a se hotărî, Chris făcu un pas înainte şi-l analiză.

- Tu eşti cel care a plecat departe. Mama a zis că ai fost în Japonia.

Aşa că să se aplece spre el păru natural.

- Da, am fost acolo.

-Am învăţat despre ea la şcoală. Acolo se mănâncă peşte crud.

- Uneori. Dumnezeule, se gândi el, se recunoştea în acel băiat, aşa cum recunoştea privirea solemnă a lui Abby în celălalt.

-Ai mâncat? întrebă Chris.

- Desigur!

Chris se strâmbă. Nu putea fi mai încântat.

- E scârbos. Tata – adică Dylan – ne-a dus la pescuit, dar nu i-am curăţat.

- Eu da, spuse Ben, sătul să fie lăsat în afara discuţiei, îl trase pe Chris deoparte ca şi cum ar fi vrut să vadă mai bine. Mi-a plăcut modelul navei pe care mi l-ai trimis. Foarte interesant!

- Mă bucur că ţi-a plăcut!

Trace vru să-i ciufulească părul, dar se gândi că este prea devreme.

- Pe mine mă lasă să mă joc cu el doar dacă mă rog de el, continuă Chris.

- Asta pentru că eşti un prostănac.

- Nu sunt!

Ben începu să arunce cu insulte, dar se opri când recunoscu zgomotul paşilor.

- Probleme? întrebă Dylan împăciuitor în timp ce în' tra în hol.

,Ţată, mai avem un unchi. Iată-1! B Ucu -e prezentările, Chris îl luă de mână n P T** ** P<>ată ‘1«. Elunehiul T,„. El e " «J”' >U .w plimbat numele în Crosby. eu' ^e-am ’ Deci el era fratele despre care nimeni nu «• mu lte. Instinctele de scriitor ale lui Dyl an se _Mă bucur că ai ajuns. Abby le arată mereu băietil or Pe globul lui Ben pe unde ai umblat. Te-ai cam Pli mbat -Puţin!

Trace era încântat să-şi cunoască în sfârşit cumnatul dar se temea de jurnalistul din el.

-A mâncat peşti cruzi, spuse Chris. Hei, mamă, ghici cine a venit!

Abby apăru din bucătărie, picioarele ei de dansatoare arătând încă graţios pe sub rochia roz care îi ascundea sarcina. Părul ei lung şi blond îi acoperea umerii.

- Ospătarii mi-au cerut să le spun unor furăcioşi mici să stea departe de aperitive. Mă întreb la cine s-or fi referit?! îi zâmbi soţului ei, aruncându-i o privire complice. Apoi îl văzu pe Trace.

- Oh! Ochii ei, mereu expresivi, se umeziră în timp ce-şi deschise braţele. Oh, Trace!

-Mama plânge, spuse Ben privindu-şi mama Îmbrăţişată de acest bărbat despre care doar auzise.

- Pentru că este fericită, îi spuse Dylan, bătân . u măr. Imaginează-ţi cum ar fi să nu-l vezi pe ţ Un gă perioadă. Ben se gândi puţin la asta, iar l l alipiră. Monstrule!

Râzând, Dylan îl mângâie pe cap.

" Ce surpriză, ce surpriză plăcută.

^race îi şterse o lacrimă de pe obraz.

- Maddy mi-a furat deja batista.

- Nu contează. Cum ai ajuns aici? De unde vii? Am atâtea întrebări să-ţi pun. Hai, vino să te mai îmbrăţişez o dată!

- Ea este Gillian, o prezentă Maddy, deşi Gillian stătuse cât se putea de retrasă. Ea l-a adus. Trace păru sur- prins. Maddy zâmbi. Adică, el a aduso pe ea.

_ Oricum ar fi, buna! Deşi era intrigată» putea să mai aştepte. Abby o sărută pe obraji. Mă bucur că sunteţi aici amândoi. Abia aştept să-i văd reacţia lui Chantel.

- De ce să mai aşteptăm? Râzând, Maddy îl luă pe Trace de braţ. Este sus, se face şi mai frumoasă.

-Nimic nu s-a schimbat, comentă Trace.

-Nu foarte multe. Vino! Şi tu, Gillian. Chantel va fi încântată să te cunoască.

- Poate ar trebui să...

- Nu te prosti! Abby o opri şi o luă de mână. Asta se întâmplă o dată în viaţă.

-Eu şi Dylan... ai grijă de Quinn, spuse Reed.

- Mulţumesc!

Maddy îi zâmbi şi urcă scările.

- Mă întreb cum va reacţiona tata, spuse Dylan.

-Asta chiar nu vreau să ratez. Hei, băieţi, haideţi să vedem ce mai face mirele.

Cu înclinaţia ei spre dramă, Maddy bătu în uşa camerei lui Chantel.

- Nu vreau să văd pe nimeni decât dacă aduce o sticlă de şampanie.

„A^ă e chiat mai bună. Maddy deschise uşa şi îşl ăgă capul. Eu şi Abby ţi-am adus un dar de nuntă.

n acest moment, prefer şampania. Sunt foarte agitată.

-Asta îţi va distrage atenţia.

deschise larg uşa. Chantel stătea l$_{a\ măsuţa\ let}$ă în rochia ei lunga, părul ei blond fi$_{ind}$ Lit ca o coroană. II văzu pe Trace în ogli$_{ndă\ ş}$™$_{e\ nto}$arse încet.

,[$_{a}$ te uita! spuse ea cu voce joasă. Ia te uită cine j venit*

‘ Se ridică sad privească. Era la fel de frumoasă cum şi-o amintea Trace.

-Arăţi bine, puştoaice!

-Ştiu! Nici tu nu arăţi prea rău. Poate cu câteva defecte...

Trace îşi băgă mâinile în buzunare.

-Frumoasă casă!

-Ne place! Apoi inspiră adânc. Ticălosule! îmi strici machiajul. Se întâlniră la jumătatea drumului, şi Trace o îmbrăţişă cu putere. Mă bucur atât de mult că eşti aici şi te urăsc că mă faci să plâng – o să arăt ca o vrăjitoare la nuntă.

-O vrăjitoare? Se dădu un pas în spate. Slabe şanse!

-Trace! îi dădu părul de pe frunte. Am ştiut mereu că ^{va} veni şi ziua asta, dar nu puteai alege un moment mai potrivit. Dumnezeule, n-ai şi tu o batistă?

' Mi-a luat-o Maddy.

'Mă gândeam eu.

^{e} şterse cu podul palmei.

' este Gillian, zise Maddy şi o trase în cameră.

'Oh! Mereu precaută, Chantel păru mirată ^ai f$_{ac}$j?

Nu vreau să te deranjez. ^mlui bantel păru şi mai surprinsă din cauza acc $^{ar\ oc}$^i îi zâmbim.

?[re]d [c]â ar trebui să cobor sau...
înso̧eşte pe Trace.

în felul în care tripleţii o fac, surorile îşi spuseră restul fără cuvinte.

- Nu e încântătoare? Ai gusturi excelente, Trace. îi cuprinse mâinile lui Gillian. îmi pare rău că nu pot spune acelaşi lucru şi despre ale tale, dar clar e cazul să desfacem o şampanie.

- O aduc eu!

- Pentru numele lui Dumnezeu, Maddy, o aduce altcineva! Nu poţi să tot urci şi să cobori scările în starea ta. Du-i pe toţi în sufragerie. Quinn se află în cealaltă aripă, aşa că nu risc să am ghinion. Voi veni şi eu de îndată ce îmi voi corecta machiajul. îl luă pe Trace de braţ. Rămâi, te rog!

- Sigur!

îi aruncă o privire lui Gillian, dar era deja trasă afară de surorile lui.

-Ne-a fost dor de tine, îi spuse ea când rămaseră singuri. Eşti bine?

- Da, de ce?

Ţinându-l de mână, Chantel se aşeză pe pat lângă el.

- M-am gândit mereu că te vei întoarce acasă fie triumfător, fie o epavă.

El nu putu să nu râdă.

- îmi pare rău, nu e nici una, nici cealaltă.

- Nu te voi întreba ce ai făcut, dar trebuie să te întreb dacă rămâi.

- Nu ştiu. Se gândi la Gillian. Mi-ar plăcea.

- Foarte bine. Azi eşti aici. Urăsc dulcegăriile, dar nu ştii cât de mult înseamnă pentru mine că ai venit.

- Dacă vei începe iar să plângi, chiar vei arăta ca o vrăjitoare.

-Ştiu. Mereu ai fost o pacoste...

^hanţei, Reed mi-a spus că ai nevoie de mine. M-am

¡t săd împiedic pe tatăl tău să se certe se opri la jumătatea camerei.

Ţrace credea că era pregătit să o revadă. Părea mai în •rStâ, dar nu bătrână. Schimbată, dar oarecum la fel. j| niângâiase şi-l alinase, îl protejase şi-l răsfăţase. Ori- ce fusese nevoie. Când se ridică s-o privească, i se păru că avea iar 12 ani.

-Mamă!

Nu voia să plângă. Ar fi fost prostesc să facă asta înainte de a-i adresa vreun cuvânt. Cu puterea care o purtase pe drum atâţia ani, inspiră adânc.

-Lasă-mă să te văd! Era slab, dar mereu fusese aşa. Ca tatăl său. Atât de mult îi semăna. Mă bucur că te-ai întors. Făcu un pas şi-l îmbrăţişă. Oh, Tracey, ce mă bucur că te-ai întors!

Mama lui avea acelaşi miros. Părea mai mică acum, mai delicată, dar avea acelaşi miros. Işi ascunse faţa în părul ei şi inspiră profund.

-Mi-a fost dor de tine, mamă. îmi pare rău!

-Fără regrete. O spusese aproape violent. Nu vor fi regrete. Şi nici întrebări.

Se dădu înapoi şi-i zâmbi.

~Cel puţin, nu acum. Voi dansa cu fiul meu la nunta fiicei mele.

'' întinse o mână lui Chantel. Rugile îi fuseseră ^uitate.

Mollyi Pentru Dumnezeu, unde ai fugit. Acei o severitate muzicieni nu ştiu să cânte nici un cântec

cum Trace tresare, eleasi greşeli, îi

spuse ea cu

-Cum naiba a angajat fata asta adunătura asta de idioţi? Molly. unde naiba eşti?

Dădu buzna în cameră aşa cum dădea în viaţă. Sigyr pe el şi aproape în paşi de dans. Rar îi tremurau picioa- rele lui Frank O'Hurley, dar i se întâmplă acum, când îşi revăzu fiul.

- Mă duc să văd ce-i cu şampania, spuse Chantel repede. Mamă, vreau să-ţi prezint pe cineva. Vino să-ţi fac cunoştinţă.

Molly se opri în uşă şi îşi privi soţul în ochi.

- Te-am iubit toată viaţa, spuse ea încet. Şi te voi iubi indiferent de prostiile pe care le faci. Nu mă dezamăgi, Frank!

Frank îşi drese vocea în timp ce uşa se închise. Un tată nu ar trebui să se simtă stânjenit în prezenţa fiului său. Dar nu putea împiedica asta.

- Nu ştiam că vii.

-Nici eu nu am ştiut.

- Tot liber ca pasărea cerului, Trace?

Simţi un fior pe şira spinării.

- Aşa se pare.

-Asta ai vrut mereu.

Nu asta intenţionase să spună, dar cuvintele ieşiseră înainte de a le mai putea controla.

- Niciodată nu ai ştiut ce mi-am dorit. La naiba, de ce trebuia să o ia de la capăt? Niciodată nu ai vrut să ştii. Ai vrut mereu să fiu ca tine, iar eu nu am putut.

- Nu este adevărat. Nu am vrut să fii niciodată altei* neva decât tu însuţi.

-Atât timp cât mă încadram în standardele tale. Trace vru să iasă, dar îşi aminti vorbele lui Gillian. Tre uiau să facă pace – sau cel puţin să încerce. Se

opri la o oarecare distanţă de tatăl lui şi îşi trecu o mână P^nn

Nu,mi pot cere scuze – şi nu o voi face _ pentru f_sun t sau pentru ce am făcut. Dar îmi pare răJ [1] am dezamăgit.

.Stai puţin! Frank îl apucă de braţ. Se temea că l-ar putea pierde din nou pe Trace şi nu era sigur că avea să ilmai poată aduce înapoi. Regretase toţi anii ăştia. Cine ,lCe că am fost dezamăgit? Niciodată nu am spus asta. Âm fost furios şi rănit, dar niciodată nu m-ai dezamăgit. Mu'ti voi permite să spui asta.

-Ce vrei să spun?

-Ai zis ce ai avut de spus în urmă cu doisprezece ani.

Acum, este rândul meu.

Ridică bărbia. Şi el purta costum, dar arăta ca un costum de spectacol pe el. Trace putea paria că avea flecuri la pantofi. Spera asta.

- Foarte bine, dar, înainte de asta, vreau să-ţi spun că nu am venit să-i stric nunta lui Chantel. Dacă nu putem rezolva problema, hai să facem pace măcar pentru o zi!

Calmul lui îl surprinse pe Frank. Fiul lui era un bărbat în toată firea. Mândria şi regretul se manifestau în acelaşi timp.

-Nu vreau să fiu în război cu tine, Tracey. Niciodată nu arn vrut. Frank îşi trecu şi el mâna prin păr, iar gestul [11] surprinse pe Trace, deoarece semăna cu unul de-al lui. Am... am nevoie de tine. Vorbele parcă îl înecară, aşa că drese vocea. Ai fost primul meu copil, şi am vrut sa '* mândru de mine, să mă priveşti ca şi cum aş i avu tOate răspunsurile. Atunci când ai vrut să-ţi găseşti şi 6Ur drumul, am refuzat să ascult. Ştiind că pentru ram un eşec... . M •

fost ^U' ^Per*at> Trace făcu primul pas înaint

^ciodată, nu aveai cum.

*ai trimis bani mamei tale.

- Pentru că nu eram prin preajmă pentru a-i putea oferi altceva.

Rana era acolo, pulsând.

-Nu ti-am oferit niciodată – nici unuia dintre voi - lucrurile promise.

- Nu am avut niciodată nevoie de lucruri, tată.

Dar Frank clătină din cap.

-Un bărbat trebuie să aibă grijă de familia lui, să îi lase o moştenire fiului său. Dumnezeu ştie că nu i-am oferit niciodată mamei tale nici pe jumătate din cât merita. Am făcut prea multe promisiuni. Când ai plecat, spunând ce ai spus, am fost taciturn. Dacă nu aş fi fost aşa, nu aş fi putut suporta gândul că nu am reuşit să fiu tatăl pe care ţi l-ai dori sau gândul că nu eşti aproape.

-Ai fost mereu tatăl pe care l-am vrut. Nu m-am gândit că... Trace oftă, dar vocea îi tremura în continuare. Nu am crezut că mă vei vrea înapoi.

- Nu a trecut nici o zi fără să îmi doresc asta, dar nu am ştiut cum să îţi spun. La naiba, în cea mai mare parte a timpului, nici nu am ştiut unde eşti. Te-am îndepărtat, Tracey, ştiu asta. Acum, te-ai întors şi eşti un bărbat în toată firea, iar eu am pierdut atâţia ani.

- Mai este mult timp. Pentru amândoi.

Frank îşi puse mâinile pe umerii lăţi ai fiului său.

- Când vei pleca, nu vreau să ne despărţim tot supăraţi. Şi vreau să ştii că, privindu-te, sunt

mândru de ceea ce ai devenit.

-Te iubesc, tată! Pentru prima dată în doisprezece ani, îşi îmbrăţişă tatăl. Vreau să rămân. îşi închise ochii» pentru că vorbele îi produseră o uşurare sufletească. Am nevoie de tine. Am nevoie de voi. Mi-a luat prea mult să-mi dau seama de asta. Se dădu înapoi. îmi vreau tatăl înapoi.

Ah, Tracey, mi-a fost atât de dor de ti

*ă

' _Vom găsi una, tată. Trace îşi privi tată| în

. albaştri- Mereu am fost mândru de tine. Ceea ce X ¡.ferit a fost cel mai bun. Am vrut doar să văd ce pot pe cont propriu.

.De data asta, fiule, dăm petrecere. îl luă pe Ţrace după umeri. Şi vom bea împreună. După ce petrecerea surorii tale se va sfârşi, cu riscul de a o enerva pe mama ta, aş putea chiar să mă îmbăt puţin. Când câştigă un fiu, un bărbat are dreptul să sărbătorească.

-Plătesc eu’

Ochii umezi ai lui Frank sclipeau.

-Aşa te vreau. Ai făcut avere, aşa-i? Şi ai văzut toate locurile alea pe care îţi doreai să le vezi?

- Chiar mai mult decât mi-am dorit, spuse Trace şi rambi. Uneori, mi-am câştigat pâinea cântând.

", „lgur- Se ^mţi mândru. Doar eşti un O’Hurley, U . âtu uŞor pe spate. Ai fost mereu mai bun la cân- t ecât la dansat, dar nu contează. Cred că ai multe Povestit. Ii aruncă o privire strengărească în timp ce Ie*^u- Să începi cu femeile.

i C1 asta nu se schimbase. Deşi nu se aştepta, acest cru îl bucura.

putea să dureze.

iiiti VeiTl timp* îşi recuperase fiul. Chiar foarte mult

ci$_n$ a^au la jumătatea scărilor când Trace văzu pe

* în costum.

teL eri^ic eu> spuse bărbatul vorbind la telefon, cu spa iscări.

- Quinn, băiete, zise Frank zgomotos. Vreau să-l cunoşti pe fiul meu, Trace.

Quinn se întoarse.

- Mă bucur să te cunosc! îi întinse mâna. Sunt convins că Chantel este în al nouălea cer că eşti aici.

- Este interesant să-mi cunosc toţi cumnaţii într-o zi.

-Trebuie să bem, spuse Frank. Oaspeţii vor ajunge imediat.

Şi avea de gând să se laude cu familia lui. Cu toată familia.

- Pune-mi un pahar plin.

Trace îşi bătu tatăl pe umăr.

-Vin imediat. Unul mic deocamdată pentru mine. Tot trebuie să vedem ce facem cu muzicienii.

- Ce mică-i lumea, spuse Quinn când rămaseră singuri.

Trace încuviinţă din cap, analizându-l pe bărbatul care, la începutul carierei lui în SIS, fusese partenerul lui.

-A trecut ceva vreme.

- Au trecut opt, zece ani de la misiunea din Afganistan, nu?

- Aproximativ. Deci te vei căsători cu Chantel.

- Fie ce-o fi.

- Ştie cu ce te ocupi?

- Nu mă mai ocup cu asta. Quinn îşi scoase ţigările şi-i oferi una. Am propria afacere de servicii de securitate. Tu?

- M-am retras recent. Trace scoase chibriturile. La naiba!

- Ştii, mă mir că nu mi-am dat mai devreme searna, O'Hurley.

- Nu ne foloseam numele reale în acea misiune.

Da, dar treaba e că tu îi semeni mai muk tarile eL .

Ţrace scoase tumul şi rase.

.Dacă nu vrei să dormi pe canapea în următoarele sase luni, nu-i spune asta. Cle

Familia O'Hurley o copleşea. Gillian nu mai cunoscuse pe nimeni ca ei. Deodată, le stătea alături în timp ce Chantel se mărita în iarna caldă a Californiei, cu aproximativ cinci sute de oaspeţi făcându-şi apariţia. Erau şampanie din abundenţă, flori cu nemiluita şi lacrimi cât să înoţi în ele. Fusese prinsă în vârtejul lor timp de patru ore; căută un loc retras pentru a se linişti. Şi reuşi să se adune.

-Te ascunzi?

Tresări şi îşi duse mâna în dreptul inimii.

- M-ai speriat. Se relaxă când Trace veni şi se aşeză lângă ea. Nu ar trebui să te furişezi pe la spatele oamenilor.

- Fac asta de ani în şir. îşi întinse picioarele. Te dor? întrebă el aruncând o privire la pantofii pe care şi-i scosese din picioare.

~ Mă simt de parcă am dansat pe vârfuri. Tatăl tău nu oboseşte niciodată?

~ Nu, din câte am observat. 3

doamne, ce bine era să fie cu ei. Gillian se re de Perne.

' Mă place.

' Desigur. Eşti irlandeză. în plus, te tle bine.

' iestul de bine? Se ridica iar. „j pe

Ca tatăl tău mi-a spus că aş putea să-i înSO>

- îţi faci bagajele?

Gillian se rezemă iar, oftând.

-Nu cred să aş putea ţine pasul cu nici unul din ei. Sunt minunaţi cu toţii. Fiecare dintre ei. Mulţumesc că m-ai adus cu tine.

-Cred că mi-am dat seama cine pe cine a adus, îi luă mâna şi i-o sărută, lăsând-o fără cuvinte. Mulţumesc, Gillian!

-Te iubesc! Am vrut să fii fericit.

Când îi dădu drumul mâinii, strânse pumnul, ca pentru a prinde sărutul lui.

-Ai mai spus asta.

Se ridică şi se îndreptă spre fereastră. De acolo, putea vedea mesele pline cu mâncare şi vin şi sutele de oameni dându-le târcoale şi dansând.

- Că am vrut să fii fericit?

- Că mă iubeşti.

- Da? Foarte relaxată, îşi privea unghiile. Nu este aşa că-i interesant? Din câte îmi amintesc, atunci nu ai avut nici o reacţie.

- Aveam alte lucruri în minte.

- Da, să-i salvezi pe fratele meu şi pe Caitlin. încă nu ne-am încheiat socotelile. îşi luă geanta şi scoase o bucată de hârtie. Stând în picioare, i-o oferi. Cele 100 000 la care ne-am înţeles. Pentru că Trace nu se mişcă, se îndreptă spre el şi-i împinse hârtia în mână. Este veridic. Nu vei avea probleme.

Lui îi venea să-i bage cecul pe gât.

- Bine.

-Atunci, ne-am încheiat socotelile. Acum, te poţi[re]' trage, îţi poţi cumpăra o casă, poţi întemeia o familie- Se întoarse, ştiind că era gata-gata să-l omoare. Deci care este următoarea destinaţie, Trace? Direct către insule.

, Poate. împachetă cecul şi-l îndesă în buzunar.

M-am t£>tgândlt ,

, Ce veste buna!

grijă ce vorbeşti! Chiar mai bine, taci!

îi cuprinse umerii şi o sărută pasional. Aşa cum nu o mai făcuse de mult timp, se gândi Gillian.

Uşa se deschise. Abby dădu să intre, dar se opri.

-Oh, mă scuzaţi! îmi pare rău!

Dispăru imediat. Trace bombăni.

-Poate eşti îndrăgostită de mine. Sau poate eşti doar foarte proastă.

-Poate. De data asta, înjură şi ea, fapt care îl surprinse. Poate as vrea să aflu ce simţi.

> >

-Nu vorbim despre sentimentele mele.

- Oh, înţeleg.

înainte ca ea să se poată mişca, Trace o strânse din nou în braţe. Era incredibil cât de repede putea intra în panică o persoană care trăise întotdeauna la limită.

-Nu mă lăsa cu ochii-n soare!

_ CU pr^rea_

îl adusese Unt ***' T™*'

'Ascul aC°J°' *La naiba, iar îi tremurau mâinile.* locuj în ca^ ?U Cat ata^ata ^ew dacă nu are Ucrezh Aş putea vinde casa din *Chicago*

*Sin^ • potriv*eşte.

°imţi fer- .

'Nu Clrea ~ Sau *dar nu-l lăsă să vadă.*

" Nu s6 P°tr*Ve?te cu ce?

De P°tr*VeŞte, la naiba! *Gillian, vreau...*

^Olocni 3 3Sta' ^addy dădu buzna şi *ajunse până în*

Camerei.

ăzând expresia lui Trace, îşi

_Nu m-aţi văzut, spuse ea şi dădu să iasă. Nu am în. trat. Nu m-aţi văzut. Am plecat.

¿Unele^ucruri nu se schimbă niciodată, bombăni Trace. Nu am avut nici o clipă de intimitate cu ele trei prin preajmă. i î .

-Trace. Gillian îşi întoarse privirea spre el. Îmi ceri să mă mărit cu tine?

-Aş vrea să fac asta în felul meu, dacă nu te superi.

- Desigur. Solemnă, se aşează lângă fereastră. Te rog, continuă!

Credea că privirea ei cu subînţeles avea să-i facă treaba mai uşoară?

Putea să scrie ce simţea, putea să îşi cânte sentimentele. Atunci, cuvintele ar fi ieşit. Dar acum, chiar în acest moment, îl părăsiseră.

- Gillian, cred că faci o mare greşeală. Dar, dacă eşti convinsă, putem încerca. Am ceva planuri de viitor, acum că am rupt legătura cu SIS. îşi băgase din nou mâinile în buzunare, pentru că nu ştia ce să facă cu ele. Poate aş putea pune pe note unele dintre cântece – dar nu asta e ideea, continuă el înainte ca ea să poată spune ceva. Ideea este dacă vei putea sau nu să faci faţă – dacă eşti dispusă... ştii, chiar nu ai nici o obligaţie să te legi de mine.

De data asta, tu să taci!

-Aşteaptă...

-Taci şi vino aici!

Trace se încruntă, dar făcu ce-i spusese.

- btai, zise ea, apoi arătă spre locul de lângă ea. Până se aşează, apoi îi cuprinse mâinile. Acum, ma Tra [3] [S]P[Un care e] ideea. Te iubesc din toată ini' [aCe’ Ş1] [nu'mi] doresc nimic mai mult decât să-mi

2Cn ec viap alături de rine. Nu contează unJ„
Chi° este sPec,aıa> ?t,u> Ş* există laboni- ^asa ^în
^*lociu. Tot ce* vreau să ştiu este dacă veiT Vestul
Mu voi Începe o nouă viaţă ţinându-te pe Jo m
Mu era nimeni ca ea. Şi nu avea să fie C
| w şl dori să aibă cuvintele potrivite,™”^*!
,, drăguţ. Se gând, ca, poate, Intr-o zi, avea să "
„ mai uşor.

-Când ne-am întâlnit prima dată, ţi-am spus că sunt sătul. Este adevărat. Nu mai vreau să urc munţi, Gillian *Deja ştiu ce se află în vârf.* Probabil voi fi un soţ groaznic, dar îţi voi oferi tot ce am mai bun.

-Ştiu asta. Ii cuprinse faţa în mâini *şi4* sărută uşor. De ce vrei să te căsătoreşti cu mine, Trace?

-Te iubesc! Fusese mai simplu să o spună decât se aşteptase. Te iubesc, Gillian, şi am aşteptat al naibii de mult timp să mă aşez la casa mea.

Gillian îşi odihni capul pe umărul lui.

-Atunci, ne vom face un cămin împreună!